

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 218/2024

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová

DNE: 10. prosince 2024

ŽADATELKA:

Vážená

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 02. 12. 2024, Vám v příloze zasílám dle Vámi zadaných kritérií rozhodnutí zdejšího soudu týkající se znásilnění podle § 185 trestního zákoníku.

příloha: svazek

S pozdravem

Mgr. Roman Kotátko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Vencla a přísedících Miloslava Pískáčka a Daniela Masopusta v hlavním líčení konaném dne 15. června 2023 v České Lípě,

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

je vinen, že

1) v přesně neurčeném dni v měsíci lednu 2022 kolem 22.00 hodin v [REDACTED] ulici [REDACTED] v [REDACTED] čp. [REDACTED] v bytě, který užívá poškozená [REDACTED] narozená [REDACTED] společně se svou matkou a bratrem, donutil poškozenou násilím k pohlavnímu styku tím způsobem, že během sledování filmu začal po poškozené požadovat sex, když poškozená přes jeho naléhání odmítla, neboť nebyla na pohlavní styk s ním připravená a navíc měla v danou dobu menstruaci, využil toho, že poškozená ležela na břiše, sedl si na její nohy, stáhnul jí tepláky a kalhotky a držel tělo, aby se nemohla otočit, a následně jí vníkl penisem do vagíny, poškozená plakala a prosila ho, aby přestal, což neučinil a pokračoval v souloži až do svého vyvrcholení, a tohoto jednání se dopustil přesto, že znal věk poškozené,

2) nejméně dne 24. 4. 2022 prostřednictvím internetového komunikačního serveru messenger vydíral poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED] tím, že pokud se nezačne chovat podle jeho představ, zašle fotografie, na nichž je zachycena poškozená ve spodním prádle, její matce, což následně dne 1. 5. 2022 ve večerních hodinách učinil,

Shodně s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

3) v odpoledních, večerních a nočních hodinách dne 6. 8. 2022 v obci [REDAKCE] ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] čp. [REDAKCE] v bytě, ve kterém bydlí [REDAKCE] se svými rodiči, za účelem vlastního sexuálního uspokojení opakovaně nejméně ve čtyřech případech vykonal nechráněný penilně-vaginální styk s nezletilou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] ačkoli věděl, že dosud nedovršila věk 15 let,

tedy

ad 1)

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a na dítěti,

ad 2)

pohrůžkou jiné těžké újmy jiného nutil, aby něco opominul,

ad 3)

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

ad 1)

zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1 alinea první, odstavec 2 písmeno a), b) trestního zákoníku,

ad 2)

přečin vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku,

ad 3)

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

I.

za skutky pod body 1) a 2)

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třicet) měsíců.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 48 (čtyřicet osm) měsíců.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 30. 6. 2022, č. j. 2 T 75/2022-292, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

II.

za skutek pod bodem 3)

podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnáct) měsíců.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 40 (čtyřicet) měsíců.

Shoda s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] narozený [REDAKCE] povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] částku ve výši 80 000 Kč.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný, státní zástupkyně a zmocněnec poškozené po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 15. června 2023

Mgr. Milan Vencel v. r.
předseda senátu

Shodn s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Vencla a přísedících Ivanky Krejčíkové a JUDr. Daniely Svobodové v hlavním líčení konaném dne 3. března 2022 v České Lípě

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

je vinen, že

dne 18. 11. 2021 v době od 21.12 do 21.20 hodin v obci [REDACTED] okres [REDACTED] u vstupních dveří ve vestibulu domu čp. [REDACTED] uchopil za obě ruce poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED], přes její odpor ji zatáhl do sklepních prostor domu, kde ji počal osahávat přes oděv na prsou a přirození, následně ji ohnul, svlékl ji kalhoty a kalhotky ke kotníkům a zezadu i přes aktivní slovní a fyzický odpor poškozené na této vykonal pohlavní styk, poté ji vyhrožoval, že pokud někomu něco řekne, tak ji zabije, v důsledku čehož vyvolal v poškozené důvodnou obavu, že by mohl svou výhrůžku uskutečnit,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

pohrůžkou násilí jiného nutil, aby něco opominul,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1 alinea 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

přečin vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] bytem [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] částku ve výši 100 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě po provedení hlavního líčení dospěl k závěrům, které jsou vyjádřeny ve výročních rozsudku.
2. Obžalovaný [REDAKCE] při hlavním líčení poté, co byl vyzván, prohlásil nejprve, že se cítí nevinný a poté žádal, aby mu soud přiblížil nemajetkový nárok poškozené, který uplatnila. K věci samotné vypověděl, že poškozená žádala od jeho rodiny částku 3 000 Kč, aby stáhla obvinění. Poškozenou [REDAKCE] zná asi 7 let, tedy déle než svoji současnou přítelkyni. Ke skutku samotnému sdělil, že poškozená si k nim domů přišla koupit telefon, a proto šel rozměnit bankovku, kterou přinesla. Cestou z bytu se ve [REDAKCE] patře slovy obžalovaného s poškozenou: „chytili a dotáhl ji do sklepa“, ale k žádnému násilí nedošlo. K uvedenému doplnil, že pokud by bylo nějaké násilí, tak by přeci nemohl zůstat bez pohmožděnin ani škrábanců stejně jako poškozená. K doplňujícím dotazům, aby vysvětlil slova, že se „chytili a poškozenou dotáhl do sklepa“, uvedl, že nešlo o pohádání, ale když okolo něho poškozená prošla, dal jí pusu a následně ji zatáhl za ruku do sklepa. Poškozená podle obžalovaného mohla, pokud by nesouhlasila, volat o pomoc, mohla křičet. Obžalovaný uznal, že udělal chybu v tom, že poškozenou neměl tahat a toho také lituje. Dále uvedl, že ve sklepe se s poškozenou líbali, pak jí také strčil dva prsty do pochvy, a když slyšel nějaký hluk, tak odešel. Situaci dále popsal tak, že vyběhl po schodech, mezitím se poškozená oblékla, šla za ním pomalu, a pak se chvíli bavili na téma, že se o ničem nesmí dozvědět jeho přítelkyně, nebo je oba zabije. Soud ve smyslu § 207 odst. 2 trestního řádu obžalovanému předestřel jeho výpověď z přípravného řízení a obžalovaný byl dotázán na rozpory. Zejména bylo obžalovanému předestřeno, že u hlavního líčení říkal, že poškozenou táhnul do sklepa, ale na policii nic takového nesděloval. K tomu obžalovaný [REDAKCE] vypověděl, že skutečně poškozenou chytil za ruku a demonstroval chycení za zápěstí. Pokud byl obžalovaný opakovaně dotazován na to, že použil slova „táhl“, uvedl, že poškozenou „netáhl“. Pokud byl dotazován na to, že si mýl po návratu do bytu mýt určité části těla, případně si prát prádlo, uvedl, že si mýl pouze ruce. K dotazu, proč při hlavním líčení tvrdil, že poškozenou intimně poznal již před 7 lety a pak také, že se údajně prodává za pervitin, vypověděl, že tyto informace se o poškozené skutečně dozvěděl.
3. Při hlavním líčení byla svědkyně vyslechnuta poškozená [REDAKCE] a dále svědci [REDAKCE] a [REDAKCE]. Poškozená [REDAKCE] vypověděla v nepřítomnosti obžalovaného, že dne 18. 11. 2021 ji její přítelkyně [REDAKCE] napsala, že má na Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

prodej za 800 Kč mobilní telefon, který chtěla zakoupit. Proto za ní odešla na návštěvu, ale protože měla 1 000 Kč, tak přítel [REDAKCE] tedy obžalovaný [REDAKCE] šel peníze někam rozměnit. Když se vrátil, předal jí 200 Kč a říkal, že ještě musí někam odejít. Poškozená se sama rozhodla k odchodu domů a byla překvapena, že obžalovaný byl stále na chodbě domu. Potkala ho o patro níž, kde se díval do telefonu. Když prošla kolem něho, obžalovaný jí oslovil a pak ji za ruce táhl směrem dolů. Poškozená zdůraznila, že slovně odmítala s obžalovaným někam jít, začala křičet, že ne, ale on ji táhl za ruce a pak ji také držel za pusu. Snažila se mu bránit, ale měl větší sílu. Takto ji dovedl až ke dveřím do sklepa, které odemkl, otevřel a vtáhl ji dovnitř. Poškozená dále vypovíeděla, že rozsvítila a ptala se obžalovaného, co dělá, ale on zhasnul a začal ji osahávat různě po těle. Postupně ji sahal pod tričko, na prsa a držel ji za ústa, a když se chtěla vykroutit, tak ji stáhl za vlasy. Poté ji obžalovaný začal osahávat i mezi nohy. Na to vše reagovala tak, že ho odmítala, opakovala, že nechce a křičela. Obžalovaný ji přesto uchopil a přenesl do druhé části místnosti, kde ji začal opětovně osahávat a snažil se ji i líbat. Dále poškozená situaci popsala tak, že ji obžalovaný otočil, rozeplnul pásek a snažil se ji stáhnout kalhoty. Přestože se bránila, tak se mu to povedlo a také ji mezitím posunul až do místa, kde bylo nějaké okno, a na zemi byla odložená televize. Zde ji držel, opřel o televizi a snažil se svléknout i kalhotky, což se mu i přes její odpor nakonec také podařilo a poté obžalovaný zasunul své přirození do přirození poškozené a vykonal na ní pohlavní styk. Po chvíli se mu vykroutila, brečela a obžalovaný jí říkal, že všechno bude dobré. Začal navíc poškozené také vyhrožovat, aby nic neřekla jeho družce [REDAKCE]. Konkrétně užil slova: „Jestli něco řekneš a přijdu o [REDAKCE] a o děti, tak tě zabiju.“ Pořád také opakoval slova, že všechno bude dobré. Poškozená dále vypovíeděla, že obžalovaný i když chtěl, již nemohl v pohlavním styku pokračovat, protože „dole mu to chvilpelo“, a tak s ní otáčel, osahával, líbal po krku, ale souložit se mu už nepodařilo. Následně se oblékl, poškozenou odstrčil a odcházel pryč. Poškozená zdůraznila, že šla pomalu za ním, a když byli na chodbě domu, tak ji obžalovaný doslova řekl: „Jestli to řekneš [REDAKCE] tak tě prostě zabiju. Ty víš, já tě potkám všude.“ K doplňujícím dotazům poškozená uvedla, že s tím, co se jí stalo, se nikomu nesvětila, a to ani otci, když přišla domů. Otci jenom ukázala telefon a pak odešla do koupelny, kde brečela, osprchovala se a stále myslela na to, co se jí stalo, nakonec celou noc nespala. Ráno dostala od [REDAKCE] zprávu ve smyslu, „jak ji chutnal její přítel“. Proto ji to nedalo, [REDAKCE] osobně navštívila a sdělila jí, že byla znásilněna. Vyprávěla jí, jak se k ní obžalovaný [REDAKCE] zachoval. Dále poškozená vypovíeděla, že v průběhu návštěvy [REDAKCE] volala matce obžalovaného a říkala jí, že poškozená byla znásilněna, ale ona tomu nechtěla věřit. Následně pomáhala [REDAKCE] balit věci obžalovaného do pytle. Poté ještě volal i otec obžalovaného, který následně i přijel, ale také nechtěl věřit tomu, co se stalo. Dokonce poškozené říkal, že jestli je pravda, co tvrdí, tak ať to udá na policii. Poškozená dále vypovíeděla, že z bytu [REDAKCE] odešla rovnou na policii, kde vše nahlásila. K dalším dotazům také uvedla, že i s odstupem času se stále cítí špatně, nicméně nevyhledala dosud žádnou odbornou pomoc. Cítí se nepříjemně, bojí se chodit ven a zůstává raději zavřená doma. To, jak se cítí, nastalo až po nyní posuzovaném jednání obžalovaného. Poškozená zopakovala, že nemůže spát, neustále má nepříjemné sny, stále myslí na to, co se jí stalo. K dalším dotazům, když byla poškozené předestřena část obhajoby obžalovaného, vypovíeděla, že rozhodně není pravda, že by se s obžalovaným líbala poté, co kolem něho prošla na schodišti, kde stál. Pokud jde o líbání, tak k tomu došlo až poté, co ji obžalovaný chytl za ruce a táhl ji do sklepních prostor, přičemž to byl on, kdo chtěl líbat poškozenou. Poškozená popřela, že by s obžalovaným někdy měla nějaký bližší intimní vztah, zná ho skutečně asi 7 let, ale pouze prostřednictvím [REDAKCE]. Dále poškozená také uvedla, že má [REDAKCE]. Nosí [REDAKCE] a proto jí také byl přiznán invalidní důchod. V minulosti prodávla [REDAKCE] porody a má [REDAKCE]. K dotazům obhajoby poškozená vypovíeděla, že i když se snažila obžalovaného škrábnout do obličeje, tak obžalovaný pak neměl na sobě žádná zranění. Nejprve ji obžalovaný osahával přes kalhoty, a když došli až k televizi, tak jí rozeplnul kalhoty a ruku strčil pod oblečení. Poškozená dodala, že jí takhle osahával obžalovaný na holém těle. Dále k podrobným dotazům obhajoby doplnila, že televizor, kam ji obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

natlačil, byl na zemi. Na tomto místě ji obžalovaný otočil, opřel o televizi a poté ji stáhnul oblečení. U televize byla opřena o kolena a ještě ohnutá a tam ji obžalovaný vyslékl. Neví, jak vše probíhalo dlouho. Svědkyně také potvrdila, že i po této události přidávala na sociální síť Facebook nějaké svoje fotky. Jednalo se o normální fotografie, které přidává každý jiný, nic tím konkrétně nesledovala. Poté, co byl obžalovaný seznámen s výpovědí svědkyně a měl možnost jí položit dotazy, odpověděla mu, že není pravda, že by po rodině obžalovaného žádala nějaké peníze. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že poškozená je jeho dcerou. Dne 18. 11. 2021 byl večer doma a díval se na televizi, když se dcera večer někdy kolem desáté hodiny vrátila. Nevěděl, co se jí stalo, a to ani následující den ráno. Až později zjistil, že dcera byla na policii a udala, že byla znásilněna, protože policisté ji přivezli domů. Když se dcery ptal, proč mu nic neřekla, tak usoudil, že to bylo proto, že byl v [REDAKCE] kvůli [REDAKCE] a dcera měla strach, že by tzv. „vyletěl“ a pak by sám měl nějaké problémy. K doplňujícím dotazům, zda vzhledem k tomu, že žije s dcerou ve společné domácnosti, zaregistroval, že došlo k změně v jejím chování od listopadu 2021, či nikoliv, uvedl, že ke změně určitě došlo. Dcera se sama bojí vycházet z domu, a když jde ven, například nakoupit, musí ji někdo doprovázet. Říkala rovněž, že dostala nějaké výhrušné SMS zprávy. Určitě takovéto obavy před listopadem 2021 neměla. Podle svědka byla jeho dcera kamarádka s družkou obžalovaného, často se navštěvovaly. Sám znal rovněž přímo obžalovaného, ale jenom podle vidění, neví o tom, že by jeho dcera měla s obžalovaným někdy v minulosti nějaký bližší vztah. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] před soudem využila svého práva a k věci odmítla vypovídat, neboť obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] je její blízký přítel, se kterým má [REDAKCE] děti. Vzhledem k tomu, že tato svědkyně byla vyslýchána i v přípravném řízení a tehdy po poučení práva odepřít výpověď nevyužila, soud četl její výpověď ve smyslu § 211 odst. 4 trestního řádu. V přípravném řízení tato svědkyně vypověděla, že poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] zná jako velmi dobrou kamarádku, brala ji jako svoji sestru, běžně se navštěvovaly. Posuzovaný den obžalovaný [REDAKCE] přes její Facebook napsal, že má na prodej telefon za 800 Kč a poškozená na nabídku reagovala. Přišla na návštěvu, daly si spolu kávu a obžalovaný připravoval telefon. Svědkyně popsala, že si všimla, jak si obžalovaný prohlíží zadek poškozené. Pak obžalovaný odešel z bytu rozemnit 1 000 Kč bankovku, a když se vrátil, dal poškozené 200 Kč, protože telefon stál 800 Kč. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] pak říkal, že potřebuje znovu odejít z bytu za sestrou, aby si nabil Sazku a skutečně odešel. Měl oblečené [REDAKCE] kraťasy, [REDAKCE] triko a [REDAKCE] kotníkové boty. Podle svědkyně chtěla krátce po obžalovaném odejít i poškozená, která se jí zdála nervózní. Měla nějaké tušení, že poškozená má něco s jejím druhem, a proto se dívala z okna a sledovala, jestli poškozená i obžalovaný vyjdou ven z domu, jenže nikoho neviděla. Podle svědkyně její přítel, tedy obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] odešel z bytu ve 22:00 hodin a zpátky se vrátil až ve 22:25 hodin. Když se v té době podívala opět z okna ze [REDAKCE] patra, viděla na chodníku poškozenou, která normálně odcházela. Teprve poté otevřela dveře bytu a obžalovanému umožnila vejít. Obžalovaný si na chodě bytu sundal triko a šel se zavít do koupelny. Slyšela, jak teče voda, a když se dívala klíčovou dírkou, viděla, jak si obžalovaný oněmává penis v umyvadle a dále, že si přepral trenýrky, které pak hodil do pračky. Když vylezl z koupelny, ptala se ho, jestli si to užil, ale obžalovaný na to nereagoval. Čekala až do 5 hodin ráno, kdy obžalovanému zabalila jeho věci a řekla mu, aby vypadl a už se nevracel. Obžalovaný, ale jen odešel do práce. Dále svědkyně popsala, že ráno psala poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] zprávu ve smyslu, jak jí „chutnal“ její chlap. Poškozená namísto psaní přišla za ní na návštěvu, strašně brečela a říkala, že jí obžalovaný znásilnil, že ona sama nic takového nechtěla. Svědkyně nicméně zdůraznila, že poškozené nevěřila. Ještě v době, kdy byla u ní poškozená na návštěvě, volala otci obžalovaného, aby k ní také přišel. Ani ten nevěřil, že jeho syn [REDAKCE] [REDAKCE] poškozenou znásilnil. Poškozená říkala, že se bála něco oznámit a nahlásit, ale opakovaně potvrdzovala, že ke znásilnění došlo. Svědkyně jí zase opakovala, že si myslí, že nešlo o znásilnění, ale že to oba chtěli navzájem. Poškozená jí pak říkala, že nemůže stáhnout svou výpověď kvůli rodině a také říkala, že když dostane 4 000 Kč, že výpověď půjde stáhnout. Na to jí svědkyně řekla, že dostane maximálně 3 000 Kč, ale pak už poškozená odešla domů. Posléze jí poškozená psala na telefon,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

že nemůže nic stáhnout, že by jí rodina nevěřila. K dotazům svědkyně [redacted] dále vypověděla, že [redacted] se v minulosti spolu vůbec nebavili. Podle svědkyně [redacted] mohla provokovat [redacted] tím, jak se vrtěla. Ví také o tom, že poškozená v minulosti měla mít několik sexuálních partnerů najednou a měla mít údajně ráda drsný sex. Svědek [redacted] nejprve obecně uvedl, že obžalovaného [redacted] [redacted] zná asi tři čtvrtě roku až rok, protože mu [redacted] vypomáhal na stavbě rodinného domu ve [redacted] [redacted]. Z rodiny [redacted] dále zná jeho družku, kterou někdy viděl, když [redacted] odvezl domů a ona něj čekala s dětmi. Jinak se spolu nebavili, ani se nenavštěvovali. Po představení e-mailu založeného na č. l. 104 spisu svědek vypověděl, že ví, co tam psal. Jednalo se o jeho rozhodnutí zprávu napsat. Nemůže dát ruku do ohně za [redacted] [redacted] neví, co se stalo, ale ví, že ta holčina (myšlena poškozená) má pověst špatnou. Kontakt na obhájku obžalovaného získal od jeho matky, protože se jí ptal na [redacted] jak je na tom. Dále svědek uvedl, že osobu, o které píše, zná jen jako [redacted] ale její příjmení nezná. Ví, že se jmenuje [redacted] protože to v komunitě, kde poškozená bydlí, ví každý, o koho jde. Dále dodal, že tato [redacted] která je problémová, měla mít v minulosti asi před šesti lety pohlavní styk s jeho tehdy nezletilým synovcem. Není proti ní nijak zaujatý, jen do e-mailu napsal, co ví. Dále svědek zopakoval, že své informace má od komunity, od kluků, kteří neustále postávají v [redacted]. K tomu doplnil, že komunitou myslí všechny bydlící v [redacted] neboť všichni jsou jedna velká rodina. [redacted] před soudem, posuzované věci se bavil s matkou obžalovaného paní [redacted] která mu řekla jen to, co už věděl, tedy, že obžalovaný měl poškozenou zatáhnout do sklepa a že ji tam zneužil. K dotazům svědek ještě vypověděl, že sám s poškozenou zkušenost neměl nikdy, vše má z doslechu od lidí, co mu to vypráví. Podle svědka holčina (myšlena poškozená) má špatnou pověst, protože ji kolikrát viděl ve městě, kde stála. Tam kde stojí, nikdo nedělá, jen tam od rána do večera všichni stojí na chodníku a mluví spolu. Někdy poškozenou viděl v přítomnosti takových mladších kluků, nebo i starších kluků, ale nemůže říct, že s nimi chodí nebo něco, ale prostě je tam na té [redacted] vidává. Ti lidé jsou všichni přistěhovaní ze [redacted]. Je to jedna rodina, takže tam nikdo o sobě nic špatného neřekne. K dotazu obhájky, zda konkrétně o poškozené [redacted] [redacted] ví, že by brala drogy, nebo že by měla nějaké intimní styky, odpověděl, že ohledně drog se doslechl, že na [redacted] převážně všichni buď kouří marihuanu, anebo berou něco tvrdšího. Na přítný dotaz soudu svědek uvedl, že vše co říkal, ví pouze z doslechu a mluví o všech lidech bydlících na [redacted]. Sám přijde z práce a je doma a s lidmi na [redacted] se nestýká. Nemá žádné osobní zkušenosti s poškozenou, k tomu by se nesnížil.

4. V průběhu hlavního líčení soud prováděl důkaz přehráním kamerového záznamu z domu č. p. [redacted]. Kamerový záznam byl pořízen kamerou snímající zejména schodiště vedoucí z domu včetně vstupních dveří a dále schodiště vedoucí do sklepních prostor domu. Na záznamu je zachycen pohyb obžalovaného [redacted] [redacted] oblečeného do [redacted] trička s krátkým rukávem, [redacted] kratšů a [redacted] bot a poškozené [redacted] [redacted] oblečené do [redacted] zimní bundy, [redacted] kalhot a [redacted] bot, kteří jsou zachyceni nejprve v situaci, kdy se pohybují směrem dolů ze schodiště ke vstupním dveřím do domu, respektive ke sklepním prostorům a dále, když se pohybují ze sklepních prostor ven ke vstupním dveřím do domu. Na záznamu je jednoznačně vidět, že obžalovaný [redacted] [redacted] nejprve jde ze schodů za poškozenou a hledí na displej svého mobilního telefonu, na poslední části schodiště poškozenou předbíhá a když poškozená sejde ke vstupním dveřím domu, uchopí poškozenou [redacted] [redacted] pravou rukou přes její oblečení za její zápěstí pravé ruky a poškozenou táhne proti její vůli směrem do sklepních prostor. Při tažení nakonec drží bránci se poškozenou za obě její ruce. Na další části záznamu je vidět, jak obžalovaný první vyběhne ze sklepních prostor domu, otevře vstupní dveře domu, rozhlíží se u vstupních dveří a teprve za ním pomalu přichází poškozená, která si upravuje oblečení, stoupá do schodů a nad schody komunikuje s obžalovaným, přičemž obžalovaný výrazně proti poškozené gestikuluje a něco jí zřejmě důrazně sděluje. Dále soud prováděl důkazy listinného charakteru, ze kterých bylo zjištěno, že obžalovaný [redacted] [redacted] byl zadržen

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

policií dne 20. 11. 2021 v 09:00 hodin a po provedení vazebního zasedání byl dne 21. 11. 2021 vzat do vazby. Dne 19. 11. 2021 na základě žádosti policie se poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] podrobila lékařskému gynekologickému vyšetření. Podle lékaře poškozená v době vyšetření (19. 11. 2021 v 17:17 hodin) nejevila v oblasti zevního genitálu i pochvy žádné zjevné známky poranění. Do spisového materiálu byla také založena komunikace, kterou vedli prostřednictvím komunikačního kanálu Messenger poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] a obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE]. Z této komunikace plyne, že svědkyně [REDAKCE] velmi expresivními výrazy obviňuje poškozenou z toho, že měla mít sex s jejím přítelem [REDAKCE] [REDAKCE] kterému proto sbalila jeho věci, aby šel bydlet k poškozené. Poškozená uvádí, že slova [REDAKCE] nechápe a že si spolu promluví, až osobně přijde. Do této konverzace vstupuje i obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] s tvrzením, že s poškozenou [REDAKCE] nic neměl. Obdobně expresivně je laděna i komunikace mezi poškozenou a obžalovaným. Poškozená obžalovanému píše, že jeho družka [REDAKCE] již vše ví, neboť jí to řekla a obžalovaný reaguje urážkou na adresu poškozené. Policie provedla ohledání místa činu, tedy domu na adrese [REDAKCE] – [REDAKCE] č. p. [REDAKCE]. Ohledání bylo zaměřeno zejména na vstupní část domu, chodbu, dále vstup do sklepních prostor a přímo sklepní prostory. Protokolu odpovídá také fotodokumentace, která byla policií zpracována. Na fotografiích je zaznamenáno i místo, kde měl obžalovaný na poškozené vykonat pohlavní styk. Policie nicméně na místě nezjistila žádné upotřebitelné stopy. Do spisu byla založena i fotodokumentace pořízená z kamerového záznamu, kterým soud prováděl důkaz. Fotodokumentace dokladuje tu část kamerového záznamu, kde je zachycen pohyb obžalovaného a poškozené. Soud prováděl také důkazy vztahující se k osobám poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE]. Podle úředního záznamu sepsaného policejním [REDAKCE] požívá poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] v místě bydliště bezproblémové pověsti, ale podle obsahu e-mailu zaslaného svědkem [REDAKCE] [REDAKCE] na adresu obhájkyne obžalovaného dobrou pověst nemá. Soud měl k dispozici opis rejstříku přestupků, z něhož je patrné, že poškozená nemá žádný záznam v této evidenci. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] rovněž nikdy v minulosti nebyla soudně trestána, neboť nemá ani žádný záznam v Rejstříku trestů. Ohledně obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] bylo soudem zjištěno, že v místě faktického bydliště nebyl projednán pro žádný přestupek, čemuž také odpovídá opis z evidence přestupků. V místě trvalého bydliště v [REDAKCE] [REDAKCE] byl sice obžalovaný projednán pro přestupek proti majetku, ale řízení bylo zastaveno. V Rejstříku trestů má obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] celkem [REDAKCE] záznamy, které počínají v roce 2016. Záznamy v Rejstříku trestů odpovídají připojeným rozsudkům Okresního soudu v Trutnově a Okresního soudu v Semilech. Z těchto rozsudků bylo zjištěno, že rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 23. 8. 2016, č. j. 4 T 134/2016-223 byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] uznán vinným přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), d) trestního zákoníku, porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku a neoprávněného opatření, padělání a pozmenění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku a za tyto trestné činy mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku a 6 měsíců. Rozsudkem Okresního soudu v Semilech ze dne 21. 2. 2018 č. j. 4 T 4/2018-588 byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] uznán vinným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a několika přečinů ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za které mu byl uložen jednak souhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let a dále samostatný úhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. S ohledem na souhrnnost je třeba uvést, že ve výroku o trestu byl zrušen rozsudek Okresního soudu v Trutnově ze dne 23. 8. 2016, sp. zn. 4 T 134/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. V obou stanovených zkušebních dobách podmíněného odsouzení se obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] osvědčil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

5. Soud v průběhu hlavního líčení provedl veškeré důkazy navržené státní zástupcem a část důkazů navržených obžalovaným, respektive jeho obhájkyň. Soud nevyhověl pouze návrhu obhájkyň obžalovaného, aby byl proveden důkaz výslechem svědka – otce obžalovaného [REDAKCE] a dále, aby byl prováděn důkaz znaleckým posudkem vypracovaným na osobu poškozené [REDAKCE]. Tyto důkazy byly odmítnuty proto, že by podle názoru soudu nepřinesly pro skutkové posouzení a objasnění celé věci nic podstatného. Svědek – otec obžalovaného se měl vyjadřovat nikoli ke skutku samému, ale k tomu, jakým způsobem následující den komunikoval s poškozenou [REDAKCE] při její návštěvě u svědkyně [REDAKCE] a k tomu, jak s poškozenou hovořil o možnosti podat trestní oznámení, či nikoliv. Kromě toho, že otázka trestního oznámení není pro vlastní posouzení věci zásadní, má soud za to, že okolnost návštěvy poškozené [REDAKCE] druhý den po posuzovaném jednání v bytě svědkyně [REDAKCE] je spolehlivě osvětlena právě výpovědí obou těchto osob, které byly vyslechnuty před soudem. Pokud se jedná o navržený znalecký posudek, tak obhájkyň obžalovaného uváděla, že by měl posudek posoudit věrohodnost poškozené [REDAKCE]. K uvedenému má soud za to, že takovýto posudek by byl zcela nadbytečný a k věci by nic podstatného nepřinesl. Soud posuzoval pouze jediné jednání, ke kterému se poškozená podrobně vyjádřila a stejně tak měl soud k dispozici i výpověď obžalovaného a další důkazy. Z dosud provedených důkazů nebylo zjištěno nic, co by mělo vést k závěru, že je na místě zkoumat duševní stav poškozené [REDAKCE]. Okresní soud nezjistil nic, co by mělo vést k možným úvahám a pochybnostem o zdravotním stavu poškozené, který by mohl ovlivnit její schopnost vnímat prožitou realitu a pak ji nezkreseně reprodukovat před soudem. Navíc by se případné znalecké zkoumání mohlo vztahovat pouze k obecné věrohodnosti poškozené [REDAKCE] a nikoli k její věrohodnosti specifické, kterou může primárně posoudit pouze soud prvního stupně, před kterým probíhá vlastní proces dokazování. Z uvedených důvodů tedy tyto dva návrhy obhajoby akceptovány nebyly.
6. Po provedení dokazování a jeho zevrubném posouzení dospěl Okresní soud v České Lípě k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že se obžalovaný [REDAKCE] dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu, tedy že dne 18. 11. 2021 v době od 21:12 do 21:20 hodin ve vstupním vestibulu domu č. p. [REDAKCE] uchopil poškozenou [REDAKCE] za ruce, přes její odpor ji zatahl do sklepa domu, kde ji nejprve osahával přes oděv, poté i na holém těle, a poté, co ji svičkl kalhoty i kalhotky, tak na poškozené i přes její aktivní slovní i fyzický odpor vykonal pohlavní styk. Následně obžalovaný poškozené ještě vyhrožoval, že pokud někomu něco řekne, zejména jeho družce [REDAKCE] takže ji zabije. Toto jednání nepochybně vyvolalo u poškozené důvodnou obavu, že by takovou výhrůžku mohl obžalovaný opravdu uskutečnit. Obžalovaný [REDAKCE] se v zásadě hájil tím, že se nedopustil trestné činnosti, neboť sice měl intimní kontakt s poškozenou [REDAKCE] ale vše proběhlo dobrovolně na základě vzájemné náklonnosti. Obžalovaný rozhodně popřel, že by poškozené nějak vyhrožoval. Při hlavním líčení obžalovaný uváděl oproti přípravnému řízení, že poškozenou sice „táhl“ do sklepního prostor, což vnímá jako svou chybu, které lituje, ale přitom nadále setrval na tom, že se nedopouštěl vůči poškozené žádného násilí, poškozená měla možnost křičet a kdykoliv odejít, což neudělala. Ve sklepe s poškozenou neměl přímo pohlavní styk, pouze ji do pochvy strčil dva prsty a pak ze sklepa odešl. Obžalovaný připustil, že se s poškozenou bavil, ale nevyhrožoval jí, jenom nechtěl, aby se o celé věci dozvěděla jeho přítelkyně [REDAKCE] a proto použil slova, že by je jinak jeho přítelkyně mohla zabít. Takto uplatněná obhajoba byla zcela jednoznačně vyvrácena provedenými důkazy. Proti výpovědi obžalovaného přitom nestojí samostatně jen výpověď poškozené [REDAKCE] ale obžalovaného usvědčuje z trestné činnosti také kamerový záznam z domu č. p. [REDAKCE] a rovněž výpověď jeho družky svědkyně [REDAKCE] a nepřímě také výpověď svědka [REDAKCE]. Poškozená zcela konzistentně popsala, jakým způsobem a proč byla na návštěvě u své kamarádky [REDAKCE] a jejího druhá obžalovaného [REDAKCE]. Zdůraznila, že cestou domů, poté, co si u nich koupila

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

mobili, ji obžalovaný za obě ruce táhl do sklepních prostor domu, kde ji nejprve osahával přes oblečení a poté i na holém těle. Poškozená opakovaně popsala, jak se snažila bránit, vyjadřovala svůj odpor nejen řečí těla, ale i slovně, odmítala jednání obžalovaného, který ji však přemohl, protože byl fyzicky silnější. Poškozená jednoznačně také popsala, jak se obžalovanému podařilo ji zatlačit ve sklepě do místa, kde byl na zemi televizor, kde se i přes její odpor obžalovanému podařilo ji sundat kalhoty i spodní prádlo a zezadu poté, co ji předklonil a opřel o televizor, na ní vykonal nedobrovolnou soulož. Jasně zopakovala, jak vyjadřovala několikrát svůj nesouhlas, ale obžalovaný svého jednání zanechal až poté, co sám nebyl schopen v souloži pokračovat. Z výpovědi poškozené je také evidentní, že jen krátce po uskutečnění znásilnění ji obžalovaný vyhrožoval, že pokud řekne, co se stalo, že ji zabije. Soud přitom nemá žádný logický důvod tomuto sdělení nevěřit, tedy, že poškozená měla skutečně z těchto slov oprávněnou obavu, když se jen krátce předtím stala terčem nevybíravého útoku obžalovaného. Tato výpověď poškozené zcela jasně koresponduje s kamerovým záznamem z domu č. p. [redacted] který byl před soudem přehrán. Na záznamu je jednoznačně vidět, jak obžalovaný [redacted] drží poškozenou [redacted] nejprve za pravou ruku a poté za obě její ruce v oblasti zápěstí a doslova táhne poškozenou do sklepních prostor domu. Je vidět, jak se poškozená v opozici proti obžalovanému, snaží celou svou vahou zamezit jednání obžalovaného, ale obžalovaný má zjevně větší sílu a odpor poškozené překonává. Po delší době, kdy obžalovaný byl s poškozenou ve sklepě, kde kamera není, je na záznamu vidět, jak ze sklepa vybíhá obžalovaný a teprve za ním velmi pomalu přichází poškozená. Na řeči jejího těla je podle soudu vidět, že je skleslá, jde velmi pomalu, upravuje si oblečení. Obžalovaný následně na poškozenou zúživě gestikuluje a snaží se jí sdělit nějakou pro něho zásadní informaci. Poškozená pouze přiklání hlavu jednání obžalovaného, nesnaží se vůbec reagovat a odchází z domu pryč. Tato výpověď přitom není v rozporu s lékařskou zprávou, podle které poškozená neměla v oblasti zevního genitálu či pochvy žádné viditelné známky poranění, neboť i když se poškozená jednání obžalovaného bránila, tak to na druhou stranu obecně neznamená, že by ona či obžalovaný měli mít po těle nějaké viditelné známky násilí. Pokud jde o další důkazy, tak družka obžalovaného svědkyně [redacted] potvrzuje, že měla podezření na nestandardní chování svého druha, a proto sledovala, co se bude dne 18. 11. 2021 večer dít. Viděla poškozenou ze [redacted] patra z okna, jak odchází z jejich domu asi až za 20 minut poté, co předtím opustila její byt krátce po odchodu obžalovaného. Tato svědkyně také vypověděla, že viděla, jak se obžalovaný [redacted] po návratu do bytu zcela nečekaně zavřel v koupelně, kde si omýval přirození a přepnul si spodní prádlo, což nikdy předtím podle svědkyně nedělal. Tato svědkyně tedy vyvrací tvrzení obžalovaného, že v koupelně si myl pouze ruce nikoliv přirození. Jinými slovy i výpověď této svědkyně potvrzuje, že se obžalovaný dopustil posuzovaného jednání včetně toho, že na poškozené vykonal dokonatý pohlavní styk. I přesto, že svědkyně [redacted] nevěřila tomu, že poškozená byla znásilněna, neboť se domnívala, že mezi poškozenou a obžalovaným došlo k vzájemně chtěnému jednání, nic to nemění na faktu, že obžalovaného usvědčuje z trestné činnosti. Nakonec z výpovědi této svědkyně je také patrné, že ji druhý den poškozená [redacted] opakovaně ubezpečovala o tom, že skutečně byla obžalovaným [redacted] znásilněna. O komunikaci mezi poškozenou a svědkyní nakonec svědčí i záznamy této komunikace na Messengeru, do které se dokonce zapojil i obžalovaný s tvrzením, že s [redacted] nic neměl. O tom, že poškozená měla jasný názor na chování obžalovaného, svědčí i záznam její komunikace právě s obžalovaným. Nepřímo o trestné činnosti obžalovaného svědčí rovněž výpověď [redacted] který sice nebyl přítomen posuzovanému jednání, ale popsal, jak negativně se na jeho děti jednání obžalovaného promítlo. Výpověď tohoto svědka koresponduje s tvrzením poškozené [redacted] že poté, co na ni byl spáchán trestný čin, má psychické problémy, bojí se vycházet z domu, má špatné sny a celá prožívá věc se jí neustále vrací. Pokud jde o výpověď svědka [redacted] tak tu soud musel odmítnout jako celek jako zcela nevěrohodnou. Výpověď tohoto svědka nemá žádný vliv na hodnocení dalších důkazů. Svědek [redacted] neváhal očernit poškozenou [redacted] přestože z jeho výpovědi před soudem současně v podstatě vyplynulo, že ji skoro nezná a

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

všechna jeho tvrzení, která prezentoval jednak v e-mailu, který zaslal obhájce obžalovaného a která zopakoval při své výpovědi před soudem, pochází pouze z doslechu. Svědek [REDAKCE] vlastně obecně obvinil všechny obyvatele obce [REDAKCE] kde poškozená bydlí, z různého protiprávního jednání bez toho, že by ke svým tvrzením měl nějaké objektivní důkazy či osobní zkušenost. Výpověď tohoto svědka lze uzavřít tak, že svědek je i přes zákonné poučení ochoten před soudem prezentovat různé xenofobní či rasistické názory bez toho, že by tato svá tvrzení měl jakkoliv ověřena.

7. Obecně je vhodné uvést, že objektem trestného činu znásilnění ve smyslu § 185 trestního zákoníku je právo ženy, ale i muže na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku uvedeného trestného činu je tedy kterýkoli člověk. Nezáleží přitom ani na způsobu života znásilňované osoby, ani na její pověsti, ani na tom, zda jde o osobu pohlavně nedotčenou. Čin je dokonán tím, že pachatel násilným jednáním nebo pohrůzkou násilí jiného donutil k pohlavnímu styku, přičemž donucením zákonodárce rozumí překonání vážné míněného odporu znásilňované osoby a souloží spojením pohlavních orgánů muže a ženy. Objektem trestného činu vydírání podle § 175 trestního zákoníku je svobodné rozhodování člověka v nejširším slova smyslu. Objektivní stránka spočívá v tom, že pachatel jiného nutí k tomu, aby něco konal, opominul nebo trpěl a to násilím, pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy. Pachatelem obou obecně uvedených trestných činů může být fyzická osoba a z hlediska zavinění je třeba úmyslu.
8. Soud proto dospěl k závěru, že se obžalovaný [REDAKCE] dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu, a toto jednání obžalovaného kvalifikoval ve shodě se státním zástupcem jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. Důvodem takto zvolené právní kvalifikace bylo bezpečné zjištění soudu, že obžalovaný [REDAKCE] při vědomí toho, že poškozená [REDAKCE] projevuje slovy i chováním svou jednoznačnou vůli v odmítnutí jakéhokoli intimního či sexuálního kontaktu s obžalovaným, tak ji i přes tento její aktivní odpor a za užití fyzické síly přinutil k pohlavnímu styku, který na ni vykonal souloží. Poté obžalovaný jednoznačně formulovanou pohrůzkou násilí – výhrůzkou zabitím, nutil poškozenou, aby o nedobrovolném pohlavním styku mlčela. Z dokazování bylo bezpečně zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] jednal vždy jen úmyslně, tedy chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný tímto zákonem (zájem na ochraně práva každé ženy na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě a na ochraně svobodného rozhodování každého člověka v nejširším slova smyslu), aby dosáhl svého sexuálního uspokojení a následně chtěl zakrýt spáchání jednoho trestného činu druhým, kdy se snažil výhrůzkami zabitím přimět poškozenou [REDAKCE] k tomu, aby nikomu neřekla, že se stala obětí trestného činu spáchaného obžalovaným.
9. Při úvahách o druhu a výši trestu soud hodnotil veškeré okolnosti uvedené v příslušných pasážích trestního zákoníku. S ohledem na procesní postoj obžalovaného [REDAKCE] který k věci zaujal, obžalovanému nelze přičíst polehčující okolnost doznání. Obžalovaný [REDAKCE] od počátku trestního řízení veškerou trestnou činnost jednoznačně popíral a měl dokonce tendenci ji bagatelizovat. Obžalovaný ani nevyužil možnost, aby se za své chování poškozené omluvil. Navíc soud nezjistil u obžalovaného ani žádné jiné okolnosti, které by v jeho prospěch mohli hodnotit. Naopak v neprospěch obžalovaného [REDAKCE] musel soud hodnotit, že nyní posuzovaným jednáním spáchal oba trestné činy s rozmyslem, kdy konkrétně spáchal jeden zločin a další sbíhající se trestný čin. Navíc ani trestní minulost obžalovaného nesvědčí o tom, že by dosud vedl zcela řádný, bezúhonný a bezproblémový život. Obžalovaný [REDAKCE] sice nemá žádný záznam o přestupkovém jednání, ale má celkem [REDAKCE] záznamy v Rejstříku trestů, které počínají již v roce 2016. Přesto, že obecně k uvedeným odsouzením okresní soud negativně nepřihlížel, s ohledem na osvědčení obžalovaného ve zkušebních dobách podmíněných Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

odsouzení, nemohl přehlédnout fakt, že již v minulosti obžalovaný páchal trestnou činnost popsanou v Hlavě III. trestního zákoníku (trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti) a v Hlavě IV. (trestné činy proti rodině a dětem). Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] byl ohrožen nejprísnější trestní sazbou ve smyslu § 185 odst. 2 trestního zákoníku, kde zákonodárce umožňuje uložení trestu odnětí svobody ve výměře 2 – 10 let. Vzhledem k jednoznačně převažujícím přitěžujícím okolnostem a skutečnosti, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] spáchal několik trestných činů včetně závažného zločinu a při zhodnocení toho, že jednání obžalovaného je společensky vysoce škodlivé a současně i zavržení vhodné, nemohl soud uvažovat o jiném než přítmém, tedy nepodmíněném trestu odnětí svobody. Při hodnocení otázky druhu a výše trestu soud musel zohlednit i fakt, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] byla vystavena velmi nevybíravému zacházení ze strany obžalovaného, a poté co na ni byl spáchán trestný čin se jej obžalovaný snažil zakrýt páčláním dalšího trestného činu. Při zvážení všech důležitých okolností učinil soud závěr, že přílehavým a adekvátním trestem bude pouze trest odnětí svobody uložený stále ještě pod jednou polovicou nejprísnější trestní sazby § 185 odst. 2 trestního zákoníku. Proto byl obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 let. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

10. V rámci adhezního řízení se soud zabýval uplatněným nárokem na náhradu škody. Okresním soudem bylo zjištěno, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] jako zvlášť zranitelná oběť uplatnila prostřednictvím ustanoveného zmocněnce nárok na nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč. Soud rozsudkem uložil obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu za povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] celou požadovanou částku. Obecně platí, že režim rozhodování soudu o náhradě škody či nemajetkové újmy je v trestním řízení upraven v ustanovení § 228 odst. 1 trestního řádu tak, že odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému náhradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích, jestliže byl nárok včas uplatněn, nestanoví-li tento zákon jinak. Takto soud postupuje za situace, jestliže jsou nárok a jeho výše odůvodněny výsledky dokazování v hlavním líčení. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] o jejímž nároku soud rozhodoval, se se svým nárokem připojila řádně a včas k trestnímu řízení, když její nárok uplatnil zmocněnec podáním k soudu doručeným dne 22. 2. 2022. V trestním řízení vedeném u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 2 T 17/2022 byla dostatečně prokázána skutková i právní stránka věci, příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem na duševním zdraví poškozené, a tudíž soud nemá jakoukoliv pochybnost o odpovědnosti obžalovaného za vznik nemajetkové újmy, kterou způsobil spáchanými trestnými činy. Soud zdůrazňuje, že není pochyb o tom, že došlo k citelnému zásahu do základních přirozených práv poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] (porušení práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu článku 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) a je proto také namístě přiznat jí nárok na náhradu nemajetkové újmy. V tomto kontextu je třeba hodnotit závažnost a intenzitu konkrétního útoku, když v tomto případě lze mít vzhledem k výpovědi poškozené před soudem o stále přetrvávajících následcích jednání obžalovaného spočívajících zejména v tom, že poškozená má obavy sama opustit domov, má zlé sny a celé jednání obžalovaného se jí stále vrací v myslí, za prokázané, že se jednalo o významný a intenzivní útok obžalovaného na poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE]. Okresní soud v České Lípě rozhodl odsuzujícím rozsudkem o vině obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] včetně toho, že nemajetková újma byla poškozené způsobena v příčinné souvislosti se skutkem vykazujícím znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, jejichž spáchaním byl obžalovaný uznán vinným. Protože je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jedinou osobou, která se na vzniku škody podílela, vzniká odpovědnostní vztah obžalovaného za vzniklou nemajetkovou újmu poškozené. Uvedená

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

skutková zjištění, vyplývající z provedeního dokazování, navazují i na občanskoprávní úpravu, protože povinnost oddělit nemajetkovou újmu zakládá ustanovení § 2956 občanského zákoníku, který tím řeší situaci souběhu práv z titulu ochrany osobnosti a z titulu náhrady škody. Jinými slovy byla obžalovanému [REDAKCE] uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 100 000 Kč jako zadostiučinění za její duševní útrapy. Současná právní úprava vnímá jednotlivce v podstatě jako součást společnosti a dost dobře nemůže „pokrýt“ jeho vnitřní, na fungování ve společnosti relativně nezávislé mentální procesy. V souladu s výše uvedeným důrazem na základní právo člověka žít svůj život podle svého a imperativ plného a spravedlivého odškodnění újmy na zdraví zavedl občanský zákoník v ustanovení § 2958 vedle bolestného a ztížení společenského uplatnění novou složku nemajetkové újmy na zdraví, tzv. další nemajetkové újmy. Právě pod poslední uvedený nárok lze duševní útrapy poškozené [REDAKCE] podle soudu podřadit. Podle komentářové literatury mohou mít další nemajetkové újmy formu psychické bolesti nebo jiných duševních útrap. Při určování výše zadostiučinění za duševní útrapy se bere za východisko člověk s běžným, obvyklým emocionálním způsobem prožívání různých životních situací. Z výsledků provedeního dokazování a připojení se poškozené [REDAKCE] s jejím nárokem soud shledal jeho odůvodněnost zejména v obavě o vlastní zdraví a život i strach ze samostatného pobytu ve společnosti dalších lidí a přiznal poškozené právě částku v uplatněné výši. Částku soud určil i v souladu s úvahou o zásadě slušnosti, neboť její plná úhrada rozhodně nemůže být pro obžalovaného [REDAKCE] jakkoliv likvidační.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 3. března 2022

Mgr. Milan Vencel v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 28. dubna 2022 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Korpase a soudců Mgr. Františka Jahůdky a JUDr. Blanky Škrétové v trestní věci obžalovaného: [REDAKCE] o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 3. března 2022, č. j. 2 T 17/2022 – 148,

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným skutkem spočívajícím v tom, že dne 18. 11. 2021 v době od 21.12 do 21.20 hodin v obci [REDAKCE] u vstupních dveří ve vestibulu domu čp. [REDAKCE] uchopil za obě ruce poškozenou [REDAKCE] přes její odpor ji zatáhl do sklepních prostor domu, kde ji počal osahávat přes oděv na prsou a přirození, následně ji ohnul, svlékl jí kalhoty a kalhotky ke kotníčkům a zezadu i přes aktivní slovní a fyzický odpor poškozené na této vykonal pohlavní styk, poté ji vyhrožoval, že pokud někomu něco řekne, tak ji zabije, v důsledku čehož vyvolal v poškozené důvodnou obavu, že by mohl svou vyhružku uskutečnit.
2. Skutek byl soudem prvního stupně kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku.
3. Obžalovanému byl podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 5 let, podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 100 000 Kč.
4. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce v zákonné lhůtě odvolání, které směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku. Poukázal zejména na skutečnost, že soud prvního stupně nedostatečně hodnotil skutečnost, že se jednotlivé skutkové verze poškozené od sebe vzájemně značně odlišují, rozpory ve výpovědích jsou tak značné, že je nelze překlénout výkladem či je dovodit logickou úvahou, naopak některé okamžiky popisované poškozenou jsou zcela nelogické a není snad ani fyzikálně možné, aby byly v praxi proveditelné. Pro odstranění rozporů je třeba provést doplňující dokazování, zejména se zabývat věrohodností poškozené, která může trpět bájevitými představami. Dokazování by mělo být doplněno znaleckým posudkem z oboru psychologie k posouzení věrohodnosti poškozené, výsledkem [REDAKCE] otce obžalovaného, výsledkem poškozené, [REDAKCE] facebookovým profilem poškozené, výsledkem obyvatel domu č. p. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] fotografiemi z facebookového profilu poškozené, výsledkem synovce pana [REDAKCE] rekonstrukcí, проверkou na místě. Ze spisu vyplývají i další skutečnosti, které verzi poškozené výrazně oslabují, pokud poškozená tvrdí, že obžalovaného neměla ráda, je s podivem, že na do bytu po pár hodinách vrátila na návštěvu, protože oběti mají tendenci se místu činu vyhýbat, poškozená měla po rodině obžalovaného požadovat finanční plnění, pokud věc neoznámí policii, poškozená měla obžalovaného škrábnout do

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

obličej, ale on neměl žádné odpovídající poranění, měla křičet, ale obyvatelé domu nic neslyšeli, obžalovaný měl poškozenou ve sklepe přenášet, ale není to technicky možné. Soud prvního stupně hodnotil provedené důkazy účelově a neobjektivně, obhajoba nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že by výpověď družky obžalovaného jej měla usvědčovat, její další výpověď povede k tomu, že vyvrátí několik tvrzení poškozené. Další návrhy na doplnění dokazování učinila obhajoba ve vyjádření, které bylo krajskému soudu zasláno před konáním veřejného zasedání. Dále se obhajoba domnívá, že k tomu, aby mohl soud kvalifikovaně rozhodovat o náhradě nemajetkové újmy, je třeba vycházet ze znaleckého posudku či jiného spolehlivého zdroje, kterým budou jednotlivé zásahy do sféry života poškozené pojmenovány a vyčísleny, takže by poškozená měla být odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

5. Krajský soud z podnětu včas a řádně podaného odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal správnost postupu řízení, které vyhlášení rozsudku předcházelo, zákonnost a odůvodněnost jednotlivých výroků rozsudku, a následně dospěl k těmto závěrům.
6. V úvodu musí krajský soud konstatovat, že v průběhu řízení neshledal žádné procesní vady či pochybení, které by měly vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku, na řádné objasnění věci či uplatnění zákonných práv obžalovaného. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech práv obžalovaného a nebyly zjištěny žádné důvody, pro které by bylo třeba reagovat postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu a napadený rozsudek zrušit.
7. Soud prvního stupně pak v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, krajský soud při veřejném zasedání doplnil dokazování o odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika a biologie, a takto podchycený rozsah provedeného dokazování podle § 2 odst. 5 tr. řádu umožňuje soudu učinit ve věci skutkové závěry, o nichž v řízení i dle názoru krajského soudu nevznikají žádné důvodné pochybnosti. Krajský soud pak považuje ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu skutkové závěry soudu prvního stupně úplné a správné a na ně navazuje i provedený důkaz odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví genetika a biologie, přičemž provedené důkazy byly hodnoceny jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu a ve vzájemných souvislostech.
8. V tomto kontextu musí krajský soud zdůraznit, že se ve věci ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že skutkové závěry ve věci lze učinit na podkladě výpovědi poškozené, tuto je možno hodnotit jako věrohodnou a o její věrohodnosti v řízení nevznikají důvodné pochybnosti. Poškozená opakovaně ve věci vypovídala, důkazně použitelná je toliko její výpověď z přípravné fáze řízení, kdy vypovídala v procesním postavení svědka a v řízení před soudem prvního stupně. Krajský soud se nemůže ztotožnit s námitkami obhajoby, že by si tyto dvě procesně použitelné výpovědi, které mají důkazní charakter, zásadním způsobem odporovaly, že by se rozcházely v podstatných skutečnostech. V obou dvou výpovědích poškozená uvedla, že z její strany nešlo o dobrovolný pohlavní styk, že byla násilím na předmětné místo odtažena obžalovaným, že s tím vyjadřovala nesouhlas, že jí bránil v tom, aby odešla z místa, že jí bránil v tom, aby křičela, že ji osahával i na holém těle, že na ní vykonal pohlavní styk a popsala jakým způsobem. V obou dvou případech uváděla, že se poté, co k pohlavnímu styku došlo, pokusil obžalovaný ještě jednou o pohlavní styk, jediné, v čem se částečně výpovědi rozcházejí, byla skutečnost, zda jí výhrůžku o tom, že se o dané věci nesmí nikde zmínit, jinak ji zabije, řekl i po druhém pokusu, k jehož dokonání nedošlo, nebo mezi prvním a druhým pokusem. Nicméně drobné rozpory, které se vyskytují ve výpovědi poškozené, lze přičítat, a s tímto se krajský soud plně ztotožňuje se soudem prvního

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

stupně, skutečnosti, že pro poškozenou muselo být jednání obžalovaného emotivně velice vyhocené, a tím pádem musela mít tato skutečnost vliv na její schopnost si v těch největších detailech průběh děje upamátovat, i reprodukce prožitého pro ni musela být velice složitá a jestliže se v nějakých nepodstatných věcech její výpovědi odlišovaly, tak krajský soud se ztotožňuje s procesním postupem soudu prvního stupně, že bylo nadbytečné konfrontovat poškozenou s její výpovědí z přípravné fáze řízení a odstraňovat rozpory v jejích výpovědích, neboť žádné podstatné rozpory se v nich nevyskytovaly. Dále je třeba uvést, že výpověď poškozené ve věci nestojí důkazně osamocena. Otec poškozené [REDAKCE] popsal, že poškozená po jednání obžalovaného vykazovala znaky změny chování, rovněž pak družka obžalovaného [REDAKCE] popsal, že když k ní druhý den poškozená přišla, při popisování jednání obžalovaného brečela, rovněž z kamerového záznamu z chodby domu vyplývá, že poškozená odchází skleslá. Tyto důkazy svědčí o tom, že když poškozená sdělovala svůj prožitek, tak tomu odpovídalo i její chování. Navíc je třeba uvést, že skutečnost, že násilné jednání zčásti bylo zaznamenáno na kamerových záznamech, obžalovaný v přípravné fázi uváděl, že fyzicky na poškozenou vůbec nepůsobil a teprve po obstarání tohoto důkazu připustil, že poškozenou do sklepa zatáhl. Přitom je na kamerovém záznamu vidět, že obžalovaný chytil poškozenou za obě ruce tak, aby se nemohla chytit zábradlí, aby se nemohla vzpírat jeho jednání a celou vahou svého těla ji táhl dolů ze schodů, a je vidět z kamerového záznamu a z něj pořízených fotografií, že poškozená měla snahu se jednání bránit, že se zaklábala tak, aby se ubránila zatažení ze strany obžalovaného. Nicméně obžalovaný využil toho, že šel rychlejší chůzí, že zdůraznil svou fyzickou sílu a využil toho, že byl v rychlejším pohybu a to vedlo k tomu, že se mu relativně lehce podařilo odpor poškozené překonat. Navíc to bylo na schodech dolů, kdyby poškozená nechtěla ze schodů sejít, hrozilo by to, že by si mohla pádem na schodech velice ublížit. Je ale zcela evidentní, že obžalovaný ji dolů do sklepa zatáhl. Rovněž pak výpověď družky obžalovaného dokládá, že přestože se obžalovaný hájí tím, že s poškozenou pohlavní styk neměl, tak si bezprostředně po návratu do bytu myl penis a přepíral si trenýčky, z čehož lze opětovně dovozovat věrohodnost výpovědi poškozené. Klíčovým důkazem, který byl proveden až v odvolacím řízení, je odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika a biologie. Z něho vyplývá, že na kalhotkách, které, a to je třeba zdůraznit, vydala sama poškozená, nikoli družka obžalovaného [REDAKCE] se nachází genetická stopa jednak poškozené a jednak obžalovaného. Návrh obhajoby v tom směru, aby byl proveden důkaz výpovědi družky obžalovaného, která by se měla vyjádřit k tomu, že jsou to její kalhotky, ať její DNA profil na kalhotkách vůbec není a lze si jen stěží představit, že by si poškozená nějakým způsobem byla schopna opatřit kalhotky družky obžalovaného, na kterých by bylo sperma obžalovaného, což je postaveno na jisto, tak tato obhajoba je pro krajský soud absolutně nepřípustná. Z výpovědi družky obžalovaného nevyplývá, že by poškozená měla mít nějaký čas v jejích bytech si takovou věc obstarat a poškozená pro to až do 18. 11. 2021 neměla žádný důvod a když tam přišla 19. 11. 2021, tak z výpovědi družky obžalovaného nevyplývá, že by poškozená měla jakoukoli možnost kalhotky odnést, navíc kdyby to byly kalhotky družky obžalovaného, vyskytovala by se na nich její DNA a ne DNA poškozené. Navíc je třeba zdůraznit i tu skutečnost, že z odborného vyjádření vyplývá nejen to, že byla shledána DNA shoda s osobou obžalovaného ve spermatu na kalhotkách, ale také z poševního stěru poškozené, který byl zajištěn při jejím gynekologickém vyšetření bezprostředně po nahlášení dané události, byl nalezen smíšený profil, kdy zpracovatel odborného vyjádření dospěl k závěru, že je spíše pravděpodobné, že obsahuje profil obžalovaného. Tyto skutečnosti dokládají to, že došlo k pohlavnímu styku a podporují věrohodnost poškozené, a současně vyvracejí obhajobu obžalovaného v tom, že došlo ke styku prostřednictvím jeho prstů s pohlavním orgánem poškozené.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

9. Již v řízení před soudem prvního stupně obžalovaný navrhol, aby dokazování bylo doplněno výsledkem svědka – otce obžalovaného a aby byl ve věci opatřen znalecký posudek z oboru psychologie, zaměřený na věrohodnost výpovědi poškozené. Tyto návrhy na doplnění dokazování okresní soud zamítl jako nadbytečné, nadbytečnost jejich provedení řádně odůvodnil v bodě ad 5) odůvodnění napadeného rozsudku, krajský soud se s postupem okresního soudu ztotožňuje. Dále obžalovaný prostřednictvím svého obhájce navrhol i v podaném doplnění odvolání, aby dokazování bylo doplněno znaleckým posudkem z oboru psychologie k posouzení věrohodnosti poškozené, výsledkem družky obžalovaného [REDAKCE] otce obžalovaného, výsledkem poškozené, [REDAKCE] facebookovým profilem poškozené, výsledkem obyvatel domu č. p. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] fotografiemi z facebookového profilu poškozené, výsledkem synovce pana [REDAKCE] rekonstrukcí, prověrkou na místě. A konečně před konáním veřejného zasedání odvolacího soudu (návrh na čísle listu 197 spisu a následující nazvaný vyjádření) obžalovaný navrhl, aby byly provedeny důkazy v podobě výsledku [REDAKCE] dále provést důkaz fotografiemi z facebookového profilu [REDAKCE] provést důkaz znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie směřující ke zjištění věrohodnosti poškozené, provést důkaz výsledkem synovce pana [REDAKCE]. Krajský soud se plně ztotožnil se závěry okresního soudu v tom směru, že je za stávající důkazní situace nadbytečné doplňovat dokazování znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, který by se měl zabývat věrohodností poškozené, neboť o její věrohodnosti nevystaly v řízení žádné pochybnosti. Není ani nutné doplňovat dokazování výsledkem svědka – otce obžalovaného, neboť jeho úlohu ve věci dostatečně osvětlila sama poškozená, když popisovala, že ji otec obžalovaného v jeho bytě vyzýval, aby, pokud je to pravda, že ji obžalovaný znásilnil, věc oznámila na policii, což poškozená po odchodu z bytu skutečně učinila. Tyto samé důkazy byly navrhovány i v doplnění odvolání. Pokud jde o výslech svědků [REDAKCE] (družky obžalovaného), [REDAKCE] (poškozené), tak tyto důkazy již provedeny byly, byly provedeny zákonným způsobem a není tedy důvod provádět je opětovně. Pokud jde o výslech svědkyně [REDAKCE] (sestry [REDAKCE]), kterou poškozená potkala při odchodu z domu po skutku na ulici a krátce s ní hovořila, tak její výslech je rovněž nadbytečný, neboť psychické rozpoložení poškozené je zřejmé z její výpovědi, z výpovědi jejího otce [REDAKCE] a z kamerového záznamu z chodby domu. K důkazu facebookovým profilem poškozené, výsledkem obyvatel domu č. p. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] fotografiemi z facebookového profilu poškozené, výsledkem synovce pana [REDAKCE] rekonstrukcí, prověrkou na místě, může krajský soud uvést, že provedení i těchto důkazů je nadbytečné, facebookový profil poškozené a fotografie z něj pořízené nemají žádnou důkazní hodnotu ohledně věrohodnosti poškozené, nakonec okresní soud a i krajský soud neměl o její věrohodnosti žádné pochybnosti, proto není zapotřebí ji prověřovat výpovědí synovce [REDAKCE]. Obyvatelé domu č. p. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] by měli vypovídat o tom, zda slyšeli hluk, případně křik poškozené. I v tomto je výpověď poškozené dostačujícím důkazem, poškozená opakovaně uvedla, že se snažila křičet a obžalovaný jí v tom bránil, navíc ke spáchání skutku došlo na odlehlejšími místě v obytném domě. Rekonstrukce a prověrka na místě mají podle obhajoby odstranit nesrovnalosti ve výpovědích poškozené a přiblížit technickou nemožnost jí popisovaného skutkového děje. V této souvislosti je nutné uvést, že ani tyto důkazy není zapotřebí provádět, protože stěžejním důkazem je výpověď samotné poškozené, nebyly v ní shledány žádné podstatné rozpory, v řízení není osamocená, je podporována i dalšími shora uvedenými důkazy a provedené důkazy tak tvoří ucelený řetězec důkazů svědčících o vině obžalovaného. Ve vyjádření zasláném obhájcem obžalovaného krajskému soudu dne 27. 4. 2022 je opětovně navrhováno, aby dokazování bylo doplněno o důkazy, které již byly rekapitulovány shora, nad rámec toho byl navržen výslech svědkyně [REDAKCE] která by měla vyvrátit tvrzení poškozené o tom, že se nestýká s muži, že nevychází z bytu, stejně jako ostatní neblahé

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

následky, kterými má poškozená po skutku trpět. K provedení tohoto důkazu krajský soud neshledal důvod. I kdyby se totiž poškozená s jinými muži stýkala, což je její osobní volba, nijak ji to nestaví do pozice nevěrohodného svědka a neznamená to, že by jednání obžalovaného nebylo trestněprávně postižitelné. Poškozená velmi podrobně a konzistentně ve svých výpovědích popsala průběh skutkového děje, její výpovědi jsou hodnoceny jako věrohodné, popsala i psychické problémy, kterými po skutku trpí a tyto jí uváděné skutečnosti jsou potvrzovány výpovědí jejího otce [REDACTED].

10. Z výše uvedených důvodů je podle krajského soudu zcela nadbytečné prověřovat morální integritu poškozené, o níž dle zpráv o pověsti nevznikají žádné pochybnosti, jestliže obhajoba důkazy v tomto směru navrhuje nebo byly v řízení již provedeny, tak jsou to jen důkazy v podobě, co svědci o poškozené měli slyšet, nikoli co ve vztahu k ní měli fakticky prožít, ani fotografie na facebookovém profilu poškozené, o nichž je obhajobou tvrzeno, že pocházejí z daného období, tak i pokud by pocházely, tak by na samotné skutkové závěry neměly žádný vliv. I kdyby poškozená špatnou pověst měla, neznamená to, že by vůči ní obžalovaný mohl takto jednat a že by jej to jakýmkoli způsobem vyvíňovalo z trestněprávní odpovědnosti. Krajský soud potom neshledal žádné rozpory mezi výpověďmi poškozené a skutkovými závěry soudu prvního stupně, ty mají plnou oporu ve výpovědi poškozené a krajský soud se tak zcela identifikuje se závěrem soudu prvního stupně, že se skutek stal tak, jak je popsáno ve výroku o vině napadeného rozsudku. Ani rekonstrukce na místě činu, ani prověrka, ani další důkazy navrhované obhajobou podle názoru krajského soudu nejsou pro správné posouzení věci nezbytně nutné, a krajský soud veden zásadou efektivity a rychlosti řízení tak dospěl ke shodnému závěru jako soud prvního stupně, o skutkových závěrech soudu prvního stupně nevznikají žádné důvodné pochybnosti.

11. Krajský soud se pak ztotožnil i s právní kvalifikací daného jednání tak, jak k ní přistoupil soud prvního stupně, neboť v řízení bylo prokázáno, že obžalovaný jiného (poškozenou) násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží, bylo prokázáno, že obžalovaný strhl poškozenou ze schodů za ruce, že jí bránil v odchodu z místa, že ji tahal za vlasy, že násilným způsobem dosáhl toho, že na ní vykonal soulož a soulož je doloženo výpověďmi poškozené i ve věci zajištěnými listinnými důkazy, zejména protokolem o vydání věci, lékařskou zprávou o gynekologickém vyšetření a odborným vyjádřením se zjištěním DNA stop na těle poškozené či na prádle, které vydala orgánům činným v trestním řízení. Právní kvalifikace skutku jako zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku je tedy na místě, v tomto směru může krajský soud odkázat na vyčerpávající zdůvodnění soudu prvního stupně uvedené v příslušných pasážích napadeného rozsudku, neboť by jen opakoval úvahy okresního soudu. Rovněž pak bylo prokázáno, že obžalovaný pohrůzkou násilí poškozenou nutil, aby něco opominula, aby danou věc neřešila způsobem očekávaným, tedy oznámením orgánům činným v trestním řízení, krajský soud může uvést, že na podkladě pouze podaného odvolání obžalovaného nemohl zasáhnout v jeho neprospěch do napadeného rozsudku, neboť obžalovaný se takového jednání dovolával u osoby, která v trestním řízení má postavení svědka, tudíž by jeho jednání mohlo být právně kvalifikováno daleko přísněji jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) (po novele trestního zákoníku) tr. zákoníku, nicméně krajský soud tuto skutečnost dle zásady zákazu reformace in peius zhojit nemohl. K samotné motivaci obžalovaného je možné uvést, že už z výpovědi jeho družky vyplývá, že poškozenou nepatřičným způsobem v průběhu návštěvy v bytě sledoval, v okamžiku, kdy si toho družka poškozeného všimla, ona sama pojala podezření a kontrolovala, jestli obžalovaný opustil dům nebo ne, ona sama potom vyčetla obžalovanému, že s poškozenou něco musel mít. V tomto krajský soud spatřuje motivaci obžalovaného, který už předtím, než poškozená opustila byt, na ni zahlédl a potom realizoval svůj záměr způsobem popsaným ve výroku o vině napadeného rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

12. Krajský soud se pak ztotožnil i se závěry soudu prvního stupně stran ukládaného trestu. Soud prvního stupně volil správnou techniku ukládání trestu při souběhu dvou trestných činů, trest podle zásad uvedených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku ukládal v trestní sazbě nejprísneji přísného, kdy za zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku je možné jeho pachateli uložit trest odnětí svobody od dvou do deseti let. Soud prvního stupně rovněž příslušným způsobem hodnotil okolnosti stran individualizace trestu tak, jak mu ukládá ustanovení §§ 38, 39 tr. zákoníku, hodnotil polehčující a přitěžující okolnosti ve smyslu ustanovení §§ 41, 42 tr. zákoníku odpovídajícím způsobem. Obžalovanému ve věci polehčovala skutečnost, že před spácháním skutku vedl řádný život, nicméně soud prvního stupně důvodně poukazuje na určité sklony obžalovaného k páčání trestné činnosti, kdy v minulosti tresty mírnějšího charakteru nebylo dosaženo korekce chování obžalovaného a je zcela zjevné, že jednání obžalovaného ve vztahu k charakteru chráněného zájmu má spíše gradací tendence, neboť nyní je stíhán za nejzávažnější trestný čin v rámci svého dosavadního života. Soud prvního stupně důvodně dospěl k závěru, že trest je nezbytné spojit s příslušným odnětím svobody. Krajský soud se ztotožnil se závěry soudu prvního stupně ohledně toho, že k naplnění skutkové podstaty zločinu znásilnění došlo tím nejzávažnějším způsobem, tedy pohlavním stykem s poškozenou, a že je to jeden z nejcitelnějších zásahů do fyzické a psychické integrity ženy, z pohledu ženy je to jeden z nejúpornějších trestných činů, kterým může čelit. Výměra trestu stanovená okresním soudem odpovídá i postoji obžalovaného k trestnímu řízení, v jeho případě absentuje náhled na spáchaný skutek. Za takové situace se krajský soud ztotožnil s výměrou uloženého trestu, který byl ze strany soudu prvního stupně ukládán ještě v první polovině zákonné trestní sazby. V této výměře uložený trest odnětí svobody krajský soud ze všech shora uvedených důvodů nemohl shledat nepřiměřeně příslušným, ale naopak dospěl k závěru, že výměra trestu odpovídá všem okolnostem případu, osobě obžalovaného a možností jeho nápravy. Správně byl obžalovaný okresním soudem pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť nebyly splněny podmínky pro zařazení obžalovaného do přísnějšího typu věznice.
13. Krajský soud pak neshledal pochybení ani ohledně výroku o náhradě nemajetkové újmy. Soud prvního stupně velice podrobně v bodě ad 10) odůvodnění napadeného rozsudku rozebral své úvahy, proč návrh poškozené na náhradu nemajetkové újmy v částce 100 000 Kč shledal důvodným. Nad rámec podrobného odůvodnění, na které může krajský soud odkázat, neboť by opakoval argumentaci soudu prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku, je možné odkázat i na aktuální judikaturu soudů vyšších stupňů, zejména na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věci spisové značky 6 Tdo 347/2014 (*O zásah do osobnostních práv osoby poškozené trestným činem znásilnění podle § 185 tr. zákoníku se jedná i v případě, že znaleckým posudkem nebyla konstatována existence posttraumatické stresové poruchy ani jiné poruchy, která by měla pro tuto osobu negativní trvalé následky. Závažnost zásahu do práva na osobní integritu vyjadřuje již samotná povaha a závažnost citového trestného činu. Významný vliv na celkové posouzení nároku poškozené osoby na náhradu imateriální újmy podle § 228 odst. 1 tr. řádu má i existence sekundární viktimizace této osoby.*) či Ústavního soudu ČR ve věci spisové značky II. ÚS 3003/2020 (*Došlo-li zásahem do nedotknutelnosti osoby a jejího soukromí (čl. 7 odst. 1 Listiny) ke vzniku újmy, nelze snížit náhradu této újmy jen z důvodu, že poškozený jednotlivec není schopný z důvodů svého postižení plně čápat zásah do svého základního práva*). Z těchto rozhodnutí vyplývá, že znásilnění každého jedince je jeden z nejzávažnějších zásahů do jeho fyzické a psychické integrity, která je zaručena ústavním pořádkem a již sama skutečnost, že k takovému jednání dojde, viktimizuje poškozeného v mnoha směrech bez ohledu na to, zdali taková osoba utrpí posttraumatickou stresovou poruchu či jinou poruchu, která by měla pro tuto osobu negativní trvalé následky konstatované znaleckým posudkem. Je tedy nadbytečné doplňovat dokazování tak, jak navrhovala obhajoba (opatřením znaleckého posudku, kterým budou jednotlivé zásahy do

sféry života poškozené pojmenovány a vyčísleny), neboť taková osoba má s ohledem na viktimizaci nárok na nemajetkovou újmu. Z těchto rozhodnutí vyplývá a je v nich odkazováno na případy, kdy za obdobnou trestnou činnost bylo jejich obětem přiznána daleko vyšší nemajetková újma, než k níž přistoupil soud prvního stupně v projednávané věci. Za takové situace se krajský soud i s tímto výrokem okresního soudu plně identifikuje, shledává ho odpovídajícím, výše nemajetkové újmy odpovídá i majetkovým poměrům obžalovaného, protože nejde o likvidační výši přiznané nemajetkové újmy. Ze všech těchto důvodů, kdy je zjevné, že nemajetková újma vznikla na straně poškozené v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného a byla řádně poškozenou prostřednictvím jejího zmocněnce uplatněna ve smyslu § 43 odst. 3 tr. řádu, krajský soud neshledal důvod jakkoli do výroku o náhradě nemajetkové újmy zasahovat.

14. S ohledem na to, že krajský soud nemá k napadenému rozsudku žádné výhrady, bylo odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 28. dubna 2022

Mgr. Lukáš Korpas, v. r.
předseda senátu

zpracovala:
JUDr. Blanka Škrétová, v. r.
soudkyně

Kateřina
Svěženová

Digitalně podepsal Kateřina
Svěženová
Datum: 2022.05.05 11:41:37
+02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Vencla a přísedících Květoslavy Zelínkové a MUDr. Pavla Klímy v hlavním líčení konaném dne 7. října 2020 v České Lípě,

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

je vinen, že

dne 11. 1. 2020 v době od 20:00 hodin do 20:45 hodin ve svém vozidle tovární značky [REDACTED] registrační značky [REDACTED] ve kterém po vzájemné dohodě vzal [REDACTED] [REDACTED] která seděla na místě spolujezdce, z [REDACTED] [REDACTED] do [REDACTED] [REDACTED] během jízdy se [REDACTED] [REDACTED] zeptal, co mu poskytne za odvoz, ona mu nabídla finanční obnos, cigarety nebo nějakou láhev, které by mu předala následující den, což obviněný odmítl, načež v [REDACTED] [REDACTED] na světelné křižovatce ulic [REDACTED] a [REDACTED] jí řekl, „Tak mi ho třeba [REDACTED] načež [REDACTED] [REDACTED] jeho nabídku odmítla, on jí odpověděl, že mu „to“ prostě udělá, poté uchopil její levou ruku a zasunul ji pod své kalhoty a slípy a položil ji na [REDACTED] a řekl jí, aby mu [REDACTED] [REDACTED] slovně odmítla a poté, co obviněný její ruku pustil, ji z kalhot vytáhl, obviněný ale opětovně vzal její ruku a zasunul ji zpět pod své slípy na [REDACTED] a řekl jí, aby ji tam nechala, [REDACTED] [REDACTED] však opět ruku z kalhot vytáhl, načež obviněný odbočil k prodejně [REDACTED] ačkoli byli původně domluveni, že ji doveze k budově [REDACTED] zastavil na parkovišti u prodejny a opět po ní chtěl, aby mu „to“ udělala, ona opětovně odmítla a chtěla z vozidla vystoupit, následně obviněný uchopil [REDACTED] [REDACTED] za hlavu a silou, přes fyzický odpor jmenované, ji tlačil směrem do svého klína a snažil se vsunout svůj [REDACTED] [REDACTED] který si krátce předtím vyndal z kalhot, do jejích úst, [REDACTED] [REDACTED] prosila, aby ji nechal být, bránila se tím, že měla sevřené rty a odtahovala hlavu, plakala, a přes její fyzický odpor a slovně vyjádřený nesouhlas se

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

obviněnému podařilo vniknout svým [REDAKCE] do jejích úst, držel ji za hlavu a opakovaně ji pohyboval nahoru a dolů, čímž směřoval k [REDAKCE] uspokojení, a to i přesto, že poškozená stále plakala, při nádechu jej prosila, aby toho nechal, bylo na ni znát, že se jí chce zvracet, avšak k jeho vyvrcholení nedošlo a svého počínání sám zanechal, vozidlem odvezl [REDAKCE] [REDAKCE] ke [REDAKCE] kde vystoupila,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží na dítěti,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 3 (tří) let.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě po konání dvou hlavních líčení učinil závěry, které jsou vyjádřeny ve výročí rozsudku.
2. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] při hlavním líčení popřel, že by se dopustil trestné činnosti a zároveň podrobně popsal, jakým způsobem podle něho proběhl kontakt mezi ním a poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE]. Obžalovaný vypověděl, že byl [REDAKCE] kontaktován na [REDAKCE] a souhlasil s tím, že ji odveze z [REDAKCE] do [REDAKCE]. Při konverzaci se nedomluvili na nějaké odměně, pouze mu [REDAKCE] napsala, aby si sám o něco řekl. Při cestě do [REDAKCE] jí proto navrhl, aby ho [REDAKCE] uspokojila. [REDAKCE] nesouhlasila s tím, že má přítele, ale na to reagoval tak, že to nevadí, že ji nebude vozit zadarmo bez peněz. Obžalovaný dále popsal, že vzal ruku poškozené, dal si ji přes tepláky na [REDAKCE] a ona sama rukou pohybovala a pokračovala i na [REDAKCE] [REDAKCE]. Po příjezdu do [REDAKCE] [REDAKCE] odbočil na parkoviště v obchodním domu [REDAKCE] kde si po zastavení stáhl kalhoty ke kolenům a hlavu poškozené si přitáhl bez jejího odporu do klína a ona ho začala [REDAKCE] uspokojovat. To trvalo asi 5 minut, ale k vyvrcholení nedošlo. Následně poškozenou odvezl podle domluvy ke [REDAKCE]. Poškozená se ještě při rozloučení usmála. K dotazům obžalovaný zdůraznil, že si nedovede vysvětlit, proč byl poškozenou obviněn z násilného jednání. Uvedl také, že věděl, že poškozená studuje [REDAKCE] v [REDAKCE] a odhadoval její věk na [REDAKCE] let, protože se znali z oslavy a z posilovny v [REDAKCE] [REDAKCE]. K dalším dotazům obžalovaný uvedl, že nejprve jako protislužbu za odvoz chtěl peníze, ale když zjistil, že poškozená peníze nemá, navrhl jí své sexuální uspokojení. Konkrétně obžalovaný uvedl, že reakce poškozené nejprve byla odmítavá, kdy řkala, že má přítele a že za odvoz je to moc, ale když jí řekl, že mu to nevadí, že má přítele a slovně ji přemlouval, tak pak vše proběhlo tak, jak vypověděl. Obžalovaný také vypověděl, že druhý den poškozenou kontaktoval přes [REDAKCE] zda se nechce zastavit na kafe, ale ona nereagovala. K dalším dotazům obžalovaný uvedl, že při [REDAKCE] sexu měla poškozená dávicí reflex, tím jak jí přitlačoval hlavu na své [REDAKCE] a tekly jí slzy, a proto měla rozmazanou řasenku. Obžalovaný rovněž sdělil, že dveře jeho vozidla byly stále

Shodu s prvopísem potvrzuje Veronika Pešková.

odemčené, a i pokud by byly uzamčené, tak se dvojitým potažením klíky dají otevřít. V minulosti vezl poškozenou v jednom případě z [redacted] do obce [redacted]. K dotazu obhajoby obžalovaný vypověděl, že když se s poškozenou seznámil na oslavě, tak byla poškozená opilá a nevnímala, co se kolem ní děje.

3. Před soudem byli jako svědci vyslechnuti poškozená [redacted] její matka [redacted] a dále byli vyslechnuti svědci [redacted] a soud také ve smyslu § 102 odst. 2 trestního řádu četl protokoly o výslechu nezletilých svědků [redacted] a rovněž poškozené [redacted]. Poškozená [redacted] vypověděla, že 11. 1. 2020 měla její kamarádka narozeniny. Protože znala obžalovaného [redacted] požádala ho, zda by ji nemohl odvézt do [redacted] protože již nejezdily žádné autobusy. Obžalovaný souhlasil a říkal, že za to bude něco chtít. Když vyjeli, tak po cestě obžalovaný žádal, aby nabízela, co za cestu od ní získá. Nabídla tedy, že by mu sehnala nějakou lahev, nebo koupila cigarety, anebo dala peníze. Obžalovaný vše odmítl, a pak říkal, že chce, aby mu ho tzv. [redacted]. Tento návrh odmítla, ale obžalovaný už vyndal své [redacted] z kalhot a položil na něj její ruku. I když se snažila ruku dát pryč, tak on ji svou rukou přidržoval. Pak dojezdí na parkoviště u obchodního domu [redacted] kde obžalovaný řekl, že mu to prostě udělá. Odmítala něco dělat, říkala vyloženě ne, ale obžalovaný reagoval tak, že vzal její hlavu a sklonil si ji do svého klína. Vždy, když se snažila nadechnout, tak prosila, aby toho nechal. Chtělo se jí zvracet a brečela, ale obžalovaný nepřestával. Až posléze ji odvezl ke [redacted] a odtud šla za kamarádkou [redacted] a společně pak odešly na benzínu, kde byl [redacted]. K dotazům poškozená uvedla, že obžalovaného [redacted] zná asi od roku 2018 z jedné oslavy, a pak také proto, že pracovala ve [redacted] kde obžalovaný také dříve pracoval a posléze [redacted]. Věděla, že mu je asi [redacted] let a on věděl o tom, že je nezletilá. K dotazu, proč se obrátila zrovna na obžalovaného, vypověděla, že nikoho jiného s autem neznala, když se potřebovala dostat do [redacted]. K dotazu, jakým způsobem reagovala na nabídku, aby obžalovaného sexuálně uspokojila, uvedla, že vše rozhodně odmítala, že nic takového dělat nebude, není lehká holka a prostě to dělat nechce. Obžalovaný na její slovní odmítnutí říkal, že ho to nezajímá a je mu to jedno. Když ji obžalovaný dovezl ke [redacted] tak se jí ptal, jestli se jí to líbilo. Na to reagovala tím, že se pouze ironicky usmála a nijak neodpovídala. Když ji následující den kontaktoval na [redacted] tak si komunikaci s ním blokovala. Na dotaz, zda měla možnost opustit auto obžalovaného, uvedla, že zkoušela dveře otevřít, ale nešlo jí to. Neví, jestli byly dveře zaseklé, nebo schválně zavřené. Poškozená také potvrdila, že to, co je uvedeno v popisu skutku v obžalobě, tedy, že plakala a prosila obžalovaného, aby všeho zanechal, protože se jí chtělo zvracet, souhlasí. Po pláči měla rozmazanou řasenku a skutečně se jí chtělo zvracet. Po vysazení jí nenapadlo hledat nějakou pomoc, protože se styděla za to, k čemu došlo, a cítila se špinavá. Až později se svěčila kamarádce [redacted]. Na policii věc byla oznámit až poté, co se nestyděla světit i matce. K dalším dotazům poškozená uvedla, že skutečně neměla ten večer žádné peníze a koupené jídlo jí zaplatila kamarádka. Dále potvrdila, že její reakce na návrh obžalovaného byla odmítavá, chtěla vystoupit z auta, ale obžalovaný jí chytil za hlavu a tlačil ji směrem dolů. Chtěla se sice vzpírat, ale obžalovaný byl silnější a neměla šanci. Po celé události se cítila hrozně. Domnívá se, že začala trpět [redacted] z prožitého traumatu, ale u lékaře nechtěla přiznat, že nějaké trauma prožila. Dále poškozená uvedla, že nevyhledala žádnou odbornou pomoc psychologa nebo psychiatra, ale když byla vyslýchána při hlavním líčení, tak se stále cítí hrozně a odporně. K dalším dotazům ještě vypověděla, že k sexuálnímu uspokojení u obžalovaného nedošlo a nakonec celou situaci sám ukončil. Po vystoupení u [redacted] šla společně s kamarádkou [redacted] na benzínu, kde se potkaly s [redacted] a dalšími kamarády. Pak společně byli před [redacted] asi 10 nebo 20 minut, a protože zde nechtěla být, tak se vrátily zpět do bydliště kamarádky [redacted] na sídlišti [redacted]. U [redacted] doma byla ještě její babička, možná sestra. Domů odjela druhý den ráno autobusem. V posuzovaný večer u sebe neměla žádné peníze. Odjela za kamarádkou, která chtěla, aby za ní přijela, i když věděla, že nemá žádné peníze. Kamarádka za ní také platila párek v rohlíku na benzínu a druhý den autobus domů. Svědkyně vyloučila, že by v posuzovaný večer požila nějaký alkohol, drogy, či něco podobného.

Shodu s prvním potvrzuje Veronika Pešková.

V posuzované době neměla žádného intimního přítele. I když svému příteli obžalovanému říkala, bylo to jenom proto, aby ji nechal být. Svědkyně také uvedla, že při vysazení z auta byl její úsměv opravdu ironický, a to hlavně proto, že měla slzy v očích. Maximálně tehdy obžalovanému ještě řekla „ahoj“. K dalším dotazům na zkušenosti s užíváním alkoholu či návykových látek svědkyně vypověděla, že s alkoholem určité zkušenosti měla, ale jiné látky neužívá. Následně připustila, že v přítomnosti dalších lidí jednorázově užila marihuanu, kdy si tzv. „dala čouda“. Poškozená také na konkrétní dotazy potvrdila, že s ohledem na svůj věk je běžnou uživatelkou sociálních sítí, které vyjmenovala. Potvrdila rovněž, že má svůj profil na síti [REDAKCE]. Kromě hlavního profilu má i vedlejší profil s názvem [REDAKCE]. Poškozené byla v průběhu jejího výsledku předestřena sada fotografií, ohledně kterých prohlásila, že jsou to fotografie pořízené z jejího vedlejšího profilu. Ke konkrétním fotografiím kde je na fotkách zachycena s lahví alkoholu, případně s ubalenou cigaretou, vypověděla, že lahev alkoholu nebyla její. Lahev byla kamarádka a ona se společně s další kamarádkou s lahví jen vyfotila. Ohledně cigaret sdělila, že jako kuřák si sama cigarety balí do tzv. stovkových papírků. Proto na fotografiích, kde má v ruce cigaretu, jde o cigaretu tabákovou a nikoli cigaretu s marihuanou. Ještě před osobním výsledkem poškozené soud ve smyslu § 102 odst. 2 trestního řádu četl protokol o výsledku nezletilé poškozené [REDAKCE]. Soud nejprve nepředpokládal nutnost provedení osobního výsledku poškozené, ale po v podstatě kompletně provedeném dokazování a návrhu obhajoby, aby s ohledem na rozporná tvrzení poškozené a obžalovaného byl tento výsledek realizován, rozhodl, že výsledek poškozené bude proveden v přítomnosti pracovnice OSPOD a v nepřítomnosti obžalovaného [REDAKCE]. V přípravném řízení poškozená vypovídala v podstatě shodně tak, jako v řízení před soudem. Její výpověď pouze byla v určitých bodech popisujících jednání obžalovaného a reakci poškozené podrobnější. Svědkyně [REDAKCE] byla rovněž vyslechnuta v přípravném řízení jako osoba mladší 18 let, a proto u této svědkyně byly splněny podmínky ke čtení její výpovědi podle § 102 odst. 2 trestního řádu. Svědkyně vypověděla, že poškozenou [REDAKCE] zná asi od července 2019 jako svoji kamarádku. Protože 10. 1. 2020 měla narozeniny, domluvily se s [REDAKCE] že narozeniny dne 11. 1. 2020 doslaví. [REDAKCE] měla přijet do [REDAKCE] ke [REDAKCE]. Když na místo setkání dorazila, všimla si, že [REDAKCE] má rozmazanou řasenku. Když se ptala, co se jí stalo, tak jí poškozená řekla, že kluk, který jí přivezl, nejprve zastavil na parkoviště u [REDAKCE] a požadoval [REDAKCE] sex za odvoz. Když [REDAKCE] nesouhlasila, tak jí prý vzal za hlavu a k [REDAKCE] sexu donutil. [REDAKCE] také řekla, že se jí chtělo zvracet, ale ten kluk jí řekl, že jak mu to tam „poblíje“, tak bude problém. Teprve pak [REDAKCE] odvezl ke [REDAKCE]. K dotazům svědkyně uvedla, že s [REDAKCE] byly v kontaktu přes sociální síť a nakonec se rozhodly, že [REDAKCE] přijede a za 20 minut bude čekat u [REDAKCE] v [REDAKCE]. Nevěděla, kdo [REDAKCE] má přivést. Když se s ní setkala u [REDAKCE] byla [REDAKCE] roztřesená, vystresovaná, nervózní a ubrečená a pořád plivala na zem. Na benzínové čerpací stanici Shell, kam od [REDAKCE] došly, si [REDAKCE] umývala mýdlem pusu. Na benzínové pumpě si koupila párek v rohlíku, seděla na lavičkách a společně čekaly na [REDAKCE] se kterým si povídaly. Poté je [REDAKCE] vezl autem k diskotéce [REDAKCE]. Po cestě [REDAKCE] řekla, co se [REDAKCE] stalo, a [REDAKCE] vše potvrdila. Před diskotékou čekaly na ostatní kamarádky, ale nelíbilo se jim tam. Pak s [REDAKCE] odešly spát ke svědkyni domů. [REDAKCE] byla roztěkaná a moc se nebavila. Když se jí ptala, zda nechce domů, tak řekla, že jí nechce kazit oslavu narozenin. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že poškozená je její dcera, která dne 11. 1. 2020 jela ke kamarádce [REDAKCE] do [REDAKCE]. Po narozeninách byla úplně jiná. Asi dva dny se jí ptala, co se jí stalo, a teprve poté dcera řekla, k čemu došlo a že chce vše nahlásit na policii. Řekla, že chtěla, aby ji kamarád odvezl do [REDAKCE] a když mu za odvoz nabízela cigarety, pivo nebo míchaná vajíčka, tak jí měl ten dotyčný chytit za hlavu a strčit svoje genitálie do [REDAKCE]. Když jí dcera vše popsala, tak se jí ptala, zda věc půjdou nahlásit na policii, protože si uvědomovala, že to vše pro [REDAKCE] bude psychicky těžké. Svědkyně dále uvedla, že podle jejího názoru s dcerou v době jejího dospívání nebyly žádné zásadní problémy. V době, kdy došlo k posuzovanému jednání, studovala [REDAKCE] v [REDAKCE]. Po celé události se stala agresivnější a začala mít také [REDAKCE], nicméně lékaři

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

tvrdí, že [REDAKCE] je u dcery vyloučena. I když lékaři doporučili, aby s dcerou navštívila psychologa, zatím nikde nebyly. Svědkyně dále uvedla, že věděla, že dcera má spát u kamarádky [REDAKCE] ale netušila, že pojede až ve 20 hodin večer. Myslela si, že pojede dříve autobusem. Nepamatuje si, zda v té době byla doma, nebo nikoliv. Nepamatuje si, jak dcera odjížděla. Po návratu si vzpomíná, že se dcera zavřela v pokoji a dva dny tam prostě jenom seděla. K dotazu obhajoby svědkyně vypověděla, že podle jejího názoru dcera v posuzované době neměla žádného intimního přítele. Od 15 let má dcera povolený přístup na síť [REDAKCE] ale nesleduje jí profily na sociálních sítích. Svědkyně také vypověděla, že nevěděla, jak konkrétně měla probíhat oslava narozenin kamarádky, jenom věděla, že dcera bude spát u [REDAKCE] kterou znala. Svědkyně zároveň sdělila, že dcera přímo nedostává kapesné. Peníze dostává, jen když je potřebuje na něco konkrétního. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že poškozenou zná asi rok a půl. V posuzovaný večer přijel do [REDAKCE] na benzínovou pumpu Shell, kde mu poškozená a [REDAKCE] řekly, že mělo dojít ke znásilnění. Konkrétně [REDAKCE] řkala, že jí obžalovaný vezl z [REDAKCE] do [REDAKCE] a na parkovišti u [REDAKCE] jí měl [REDAKCE] znásilnit. Když celou věc začala [REDAKCE] rozebírat, bylo do pláče. K dotazům svědek uvedl, že s [REDAKCE] debatoval o celé věci. Když se jí ptal na to, proč se nebránila, uváděla, že se bála. Později zkusil přes sociální síť identifikovat osobu obžalovaného. Na konkrétní dotaz, zda svědka nenapadlo, aby poškozenou i s její kamarádkou odvezl přímo na policii, vypověděl, že poškozené tuto variantu navrhoval, ale ona prostě nechtěla z toho důvodu, že se bála reakce rodičů. Věc zřejmě nahlásila asi 14 dní poté, co k události mělo dojít. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že zná obžalovaného [REDAKCE] od základní školy. O celé události byl informován přímo obžalovaným. Obžalovaný uváděl, že poškozená [REDAKCE] chtěla odvézt do [REDAKCE] a když chtěl za cestu zaplatit, neměla peníze. Proto přišel s tím, aby ho uspokojila [REDAKCE] sexem. Poškozená nejprve odmítala, neboť má přítele, ale pak se nechala přemluvit. Poškozená se snažila obžalovaného uspokojit, ale k jeho vyvrcholení nedošlo. Pak ji odvezl na místo, kam požadovala. K dotazům svědek uvedl, že to, co popisuje, věděl od obžalovaného prostřednictvím sociální sítě. Poté, co byla svědkovi předestřena jeho výpověď z přípravného řízení, kde ohledně komunikace s obžalovaným uváděl, že celou záležitost probírali ještě znovu, svědek uvedl, že s obžalovaným událost konkrétně neřešil, ale věděl o tom, že obžalovaný poškozenou o celé věci komunikovali na [REDAKCE]. Svědek také na konkrétní dotaz uvedl, že ví o tom, že obžalovaný bere [REDAKCE].

4. V průběhu hlavního líčení soud prováděl také důkazy listinného charakteru. Konkrétně byla před soudem čtena zálohovaná komunikace z [REDAKCE] profilu obžalovaného [REDAKCE] a poškozené [REDAKCE]. Z tohoto důkazu je zjevné, že mezi obžalovaným a poškozenou probíhala komunikace mimo jiné také dne 11. 1. 2020. Z komunikace je zřejmé, že poškozená žádá obžalovaného o odvoz do [REDAKCE]. Na dotaz, co za to obžalovaný získá, uvádí „co bys chtěl“ a obžalovaný reaguje slovy „co můžeš nabídnout“. Nakonec poškozená opakovaně žádá o odvoz s tím, že neví, co by obžalovanému nabídla jako protislužbu. Z další komunikace plyne, že se obžalovaný dotazuje, zda poškozená nemá „mázlou řasenku“ a zda se nechce zastavit na kafe, a je evidentní, že poškozená nijak neodpovídá. Obžalovaný na tento přístup poškozené reaguje hrubými dotazy a až 12. 1. 2020 poškozená reaguje slovy, že byla vyložene přinucena, což obžalovaný v komunikaci odmítá. Další komunikace, která byla zajištěna, proběhla mezi obžalovaným a svědkem [REDAKCE] rovněž dne 11. 1. 2020. Z této komunikace je zřejmé, že obžalovaný informuje svědka o tom, že žádal za odvoz [REDAKCE] uspokojení, ale poškozená odmítala. Obžalovaný popisuje, že vzal její ruku a přiložil si ji na svoje [REDAKCE]. Dále také popisuje, že přitlačil hlavu poškozené asi čtyřikrát a poškozená při tom málem zvracela. Následně ji odvezl, jak požadovala. V komunikaci obžalovaný uvádí jméno i příjmení poškozené a také to, že i když vše trvalo 10 minut, nebyl uspokojen. Z komunikace je dále zřejmé, že podle obžalovaného poškozenou přemlouval jen chvíli, kdy dělala tzv. drahoty, ale pak vše dělala sama a ještě se při odchodu smála. Z komunikace rovněž plyne, že obžalovaný o věku poškozené sděluje, že jí bylo [REDAKCE], možná [REDAKCE] let. Soud rovněž prováděl důkaz souborem fotografií, které byly vytištěny z profilu na sociální síti, který je veden pod názvem [REDAKCE]. Na fotografiích je Shodu s popisem potvrzuje Veronika Pešková.

opakovaně zachycena poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] v různých situacích včetně situací, kdy má v ruce, či v ústech, cigaretu, a také je zachycena s lahvičkami různého alkoholu. Z listinných důkazů vztahujících se k osobě obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] vyplynulo, že obžalovaný nemá žádný záznam v Rejstříku trestů ani přestupků. Podle hodnocení z března 2020 byl obžalovaný studentem [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] a čeká ho závěrečná maturitní zkouška. Obžalovaný je s ohledem na studijní výsledky hodnocen jako [REDAKCE] student ve třídě. Spisový materiál obsahuje také zprávu týkající se nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Podle zprávy nebyla nezletilá vedena v evidenci městského úřadu a dosud nebylo pracováno s ní ani s její rodinou. Ze zprávy dále plyne, že poškozená je studentkou [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] a prospívá v rámci [REDAKCE] průměru. [REDAKCE] žije v domácnosti se svojí matkou, přítelem matky a polorodným bratrem [REDAKCE]. S vlastním otcem, který žije v [REDAKCE] se nestýká. Sociálně právním odborem byla rodině nabídnuta možnost bezplatné odborné psychologické pomoci.

5. Po zhodnocení veškerých provedených důkazů dospěl Okresní soud v České Lípě k závěru, že se obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] dopustil jednání, pro které byl státním zástupcem postaven před soud. Obecně je třeba říci, že objektem trestného činu znásilnění ve smyslu § 185 trestního zákoníku je právo ženy i muže na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku uvedeného trestného činu je tedy kterýkoli člověk. Nezáleží přitom ani na způsobu života znásilňované osoby, ani na její pověsti, ani na tom, zda jde o osobu pohlavně nedotčenou.
6. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] nepopíral, že se dne 11. 1. 2020 v době po 20. hodině setkal s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] kterou jako spolujezdkyni vezl ve svém vozidle z [REDAKCE] [REDAKCE] do [REDAKCE] [REDAKCE]. Obžalovaný také popsal, jakým způsobem žádal po poškozené za odvoz, aby ho sexuálně uspokojila, a to nejprve stimulací pohlavního údu [REDAKCE] a později [REDAKCE]. Obžalovaný zdůraznil, že poškozená sice nejprve slovně odmítala vyhovět jeho návrhům, ale posléze se nechala přemluvit a vše činila zcela dobrovolně. Podle obžalovaného tomu svědčí fakt, že nedošlo ani k jeho uspokojení. Poškozenou pak zavezl na domluvené místo, kde s úsměvem vystoupila. Skutečnost, že si nic na poškozené nevynutil, obžalovaný vyvozoval také ze své komunikace s poškozenou na sociální síti a nepřímo i z fotografií pořízených a zveřejněných na sociální síti na profilu užívaném poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE]. Tato obhajoba byla podle názoru soudu bezpečně vyvrácena zejména klíčovým důkazem, kterým je podrobná výpověď poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Okresní soud nejprve v průběhu hlavního líčení přečetl výpověď nezletilé poškozené a posléze připustil přímý výslech poškozené při hlavním líčení k návrhu obhajoby. Takto bylo postupováno i při vědomí toho, že poškozená je osobou mladší 18 let, tedy osobou obecně chráněnou trestním zákoníkem před tím, aby byly takové osoby opakovaně vyslýchány o okolnostech, jejichž ožívání v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivnit její duševní a mravní vývoj. Soud nicméně dospěl k závěru, že s ohledem na věk poškozené, který se pomalu blíží věku 18 let a s ohledem na zcela zásadní důkazní hodnotu výpovědi poškozené, bylo třeba poškozenou vyslechnout osobně před soudem. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] se shodla s obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] v tom směru, že to byla ona, kdo obžalovaného žádal o odvoz do [REDAKCE] [REDAKCE] a shodně s obžalovaným také popisovala, že obžalovanému nabízela za odvoz různé protislužby v podobě peněz, alkoholu, cigaret, či dokonce míchaných vajíček. Z výpovědi poškozené je dále evidentní, že obžalovaný vše odmítl a sám navrhl poškozené, aby ho sexuálně uspokojila. Poškozená zdůraznila, že verbálně tj. slovně opakovaně odmítla něco takového konat, ale obžalovaný na to nereagoval a naopak ji přinutil ke konání, které požadoval. Poškozená zdůraznila, že její ruku držel svou rukou na svém [REDAKCE] [REDAKCE] nejprve přes oblečení a poté na [REDAKCE] [REDAKCE] a následně také držení za hlavu poškozenou přinutil k [REDAKCE] [REDAKCE] stimulaci svého pohlavního údu. Poškozená v průběhu své výpovědi popsala, že kromě verbálního nesouhlasu se snažila bránit i fyzicky, ale nebylo jí to nic platné, protože obžalovaný byl fyzicky zdatnější a silnější. Poškozená popsala, že z toho, jak měla [REDAKCE] [REDAKCE] obžalovaného v ústech, měla dávkový reflex a také jí tekly slzy z očí, protože plakala. Ani to na obžalovaného nijak nepůsobilo. Byl to až obžalovaný, který ukončil stimulaci svého [REDAKCE] [REDAKCE].

Shodu s prvopísem potvrzuje Veronika Pešková.

■ a pak poškozenou odvezl ke ■ kde ji nechal vystoupit. Soud pouze mírně vstoupil do popisu skutku, když vypustil v obžalobě uvedené tvrzení, že obžalovaný ■ bránil poškozené vystoupit z motorového vozidla tím, že uzamkl dveře vozidla. Z výpovědi poškozené je sice evidentní, že nemohla otevřít dveře vozu, ale z žádných dalších důkazů není zřejmé, že by vozidlo obžalovaného bylo nějak speciálně upraveno, či uzamčeno, a bylo znemožněno otevření dveří vozidla zevnitř ven. V tomto směru je soud přesvědčen o tom, že dveře se poškozené nedařilo otevřít pouze s ohledem na to, že byla ve velmi nepříjemné a stresové situaci. Soud si pochopitelně kladl zásadní otázku ohledně věrohodnosti výpovědi poškozené, ale nedospěl k závěru, že by poškozená ■ byla nevěrohodná a její výpověď vědomě nepravdivá, či zkreslená. Z provedených důkazů v podobě fotografií ze sociálních sítí bylo sice nepochybně zjištěno, že poškozená užívá profil se zvláštním a zavádějícím názvem ■ ale to samo o sobě nečiní svědkyni nevěrohodnou ve vztahu k nyní posuzovanému jednání. Totéž podle mínění soudu platí i o různých fotografiích zveřejněných na profilu poškozené. Z dokazování nevyplynulo ani to, že by mezi obžalovaným a poškozenou byla nějaká zášť či nevyřízené spory. Věrohodnost tvrzení poškozené je naopak potvrzována výpověďmi svědků ■ a ■ Matka poškozené popsala, jak její dcera byla dva dny po oslavě narozenin, kam odjela, ve velmi zvláštním rozpoložení. Nechtěla nic říci a teprve následně se svěřila a matce popsala to, co popisovala soudu. Obdobně přítelkyně poškozené svědkyně ■ popsala, že když poškozenou viděla na sněhověném místě, byla poškozená ubrečená, měla rozmazanou řasenku a po cestě k benzínové pumpě, kde si vymyla ústa mýdlem, neustále plivala. Poškozená se svědkyni následně svěřila se svým zážitkem po cestě do ■ To, co se událo, pak poškozená a svědkyně ■ vyřídily také dalšímu svědku ■ Tento svědek na konkrétní dotaz, proč neodvezl poškozenou na policii, uváděl, že tento postup sám navrhoval, ale poškozená to prostě nechtěla udělat. Rovněž tento svědek popsal psychické rozpoložení i stav poškozené tak, jak ji viděl, a uvedl, že ■ bylo do pláče. Ani z výpovědi svědka ■ nebylo podle názoru soudu možno dospět k závěru, že obhajoba obžalovaného ■ je důvodná a tvrzení poškozené nevěrohodné. Svědek ■ popsal, jak byl o celé události informován obžalovaným, tedy tak, že když poškozená neměla peníze na cestu do ■ tak obžalovaný přišel s tím, aby ho ■ uspokojila. I tento svědek věděl o tom, že poškozená nejprve s takovým návrhem obžalovaného nesouhlasila, ale podporoval tvrzení obžalovaného v tom směru, že se nakonec nechala přemluvit. Výpověď svědka nakonec odpovídá i zajištěné elektronické komunikaci mezi ním a obžalovaným. V této komunikaci se obžalovaný v zásadě chlubí a popisuje, jak celá událost podle něho proběhla. Obdobně soud prováděl důkaz i komunikací mezi obžalovaným a poškozenou, ze které plyne, že obžalovaný ■ je skutečně přesvědčen o tom, že se žádného násilného chování nedopustil a poškozená naopak setrvává na tom, že její jednání nebylo dobrovolné. Soud tedy po vyhodnocení věrohodnosti všech provedených důkazů a zejména tvrzení obžalovaného a poškozené učinil závěr, že mezi obžalovaným ■ a poškozenou ■ došlo k tomu, že poškozená nedobrovolně za použití násilí nejprve rukou stimulovala ■ poškozeného a následně opět nedobrovolně za použití násilí došlo k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, tedy situaci srovnatelné, jaká nastává u soulože, neboť pronikání pohlavního ■ obžalovaného bylo simulováno jiným způsobem, tedy pronikáním do úst poškozené. Z dokazování bylo bezpečně zjištěno, že obžalovaný ■ jednal úmyslně, tedy chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný tímto zákonem (zájem na ochraně práva každé ženy na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě), aby dosáhl svého sexuálního uspokojení. Násilnost jednání soud spatřoval v tom, že obžalovaný odpor poškozené překonal použitím síly, kdy využil své fyzické převahy a poškozené držel nejprve její ruku a následně i její hlavu. Soud proto jednání obžalovaného v souladu s podanou obžalobou kvalifikoval jako zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku. Právní kvalifikace ve smyslu kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

zvolena z toho důvodu, neboť obžalovaný [REDAKCE] si byl jednoznačně vědom faktu, že k pohlavnímu styku provedeným jiným způsobem donutil poškozenou [REDAKCE] která byla osobou mladší 18 let. Tato skutečnost přitom bezpečně plyne nejen z výpovědi obžalovaného i poškozené, ale také vyplývá z komunikace, kterou o jmeně, příjmení a rovněž věku poškozené vedl obžalovaný se svědkem [REDAKCE].

7. Při úvaze o druhu a výši trestu soud hodnotil veškeré okolnosti uvedené v příslušných pasážích trestního zákoníku. Obžalovanému [REDAKCE] tožhodně polehčuje jeho dosavadní úplná bezúhonnost jak v rovině trestněprávní, tak v rovině přestupkové. Obžalovanému v obecné rovině nic nepřitěžuje, neboť přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. b) trestního zákoníku již byla zohledněna v použité právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Obžalovaný spáchal zločin a byl proto ohrožen trestem odnětí svobody podle nejpřísnějšího ustanovení § 185 odst. 2 trestního zákoníku, tedy trestem ve výměře 2 roky až 8 let odnětí svobody. Vzhledem k tomu, že u obžalovaného [REDAKCE] soud neshledal žádné obecné přitěžující okolnosti, navíc se jedná o obžalovaného, který je svým věkem blízký věku mladistvého, dospěl soud k závěru, že je možné uložit trest pouze výchovného charakteru. Soud jako přiměřený zvolil výchovný trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby v trvání 2 let. Výkon tohoto trestu byl současně podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let, tedy na zkušební dobu, po kterou bude obžalovaný [REDAKCE] soudem sledován. Zkušební doba odpovídá závažnosti celého nyní posuzovaného jednání i faktu, že obžalovaný spáchal zločin na osobě mladší 18 let a je třeba, aby bylo jeho chování a jednání ve společnosti po uvedené dobu blíže sledováno.
8. Rozsudek neobsahuje žádný výrok o náhradě škody, neboť poškozená [REDAKCE] se s žádným nárokem na náhradu škody nepřijela.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Česká Lípa 7. října 2020

Mgr. Milan Vencí v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem Mgr. Milanem Venclem v hlavním líčení konaném dne 8. září 2021 v České Lípě

takto:

Obžalovaný:

je vinen, že

dne 5. 3. 2021 nejméně v době od 07:10 do 07:13 hodin v České Lípě, ulici [redacted] v areálu společnosti [redacted] v [redacted] patře budovy [redacted] na pánských šatnách označených [redacted] přistoupil k poškozené [redacted] kterou nejprve chytil a následně jí nečekaně zvedl tričko směrem ke krku, pod kterým měla poškozená podprsenku, u které na pravém prsu nadzvedl košíček a obnažené nadro ji začal sát, přičemž poškozenou stále držel jednou rukou za rameno a druhou za tričko, po chvíli poškozenou pustil a začal si rozepínat pásek u kalhot, čehož poškozená využila a z prostoru šaten utekla,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,

čímž spáchal

přechin **znásilnění** podle § 185 odstavec 1 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 14 (čtrnáct) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 24 (dvacet čtyři) měsíců.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný a státní zástupce po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 8. září 2021

Mgr. Milan Vencel v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem Mgr. Milanem Venclem v hlavním líčení konaném dne 11. ledna 2023 v České Lípě,

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

je vinen, že

dne 12. 8. 2022 kolem 20:30 hodin vešel bez svolení poškozené [REDACTED] [REDACTED] narozené [REDACTED] [REDACTED] do jejího bytu na adrese [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] když nejprve zazvonil, poté, když poškozená pootevřela dveře, vsunul nohu mezi dveře a práh a tlačil na dveře, které se pokoušela poškozená zavřít, následně v obývacím pokoji povalil poškozenou na podlahu, zalehl ji, obnažil ji prsa a na prsa jí sahal, do prsou ji štípal, říkal, že se s poškozenou chce mazlit a milovat se s ní, poškozená křičela, aby z ní slezl, volala o pomoc, škrábala obviněného, když se mu vysmekla, nastříkala obviněnému pepřový sprej do obličeje,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,
neoprávněně vniknul do obydlí jiného a užil při činu násilí,

činůž spáchal

přechín znásilnění podle § 185 odstavec 1 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnáct) měsíců.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 36 (třicet šest) měsíců.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] narozený [REDAKCE] povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] částku ve výši 200 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť po jeho vyhlášení se státní zástupce a obžalovaný vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.
2. V rámci adhezního řízení se soud zabýval uplatněným nárokem na náhradu škody. Okresním soudem bylo zjištěno, že poškozená [REDAKCE] jako zvláště zranitelná oběť uplatnila prostřednictvím ustanoveného zmocněnce Mgr. Václava Stehlíka, advokáta se sídlem v České Lípě nárok na nemajetkovou újmu ve výši 200 000 Kč. Svůj nárok poškozená uplatnila po nařízení termínu hlavního líčení. Zmocněnec poškozené uplatněný nárok na nemajetkovou újmu, který by měl obžalovaný nahradit, podrobně odůvodnil a specifikoval a doručil soudu v písemné podobě dne 6. 1. 2023. Okresní soud v České Lípě po provedení hlavního líčení takto řádně a včas uplatněný nárok zcela akceptoval a rozsudkem uložil obžalovanému [REDAKCE] ve smyslu § 228 odstavec 1 trestního řádu za povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 200 000 Kč. Obecně platí, že režim rozhodování soudu o náhradě škody či nemajetkové újmy je v trestním řízení upraven v ustanovení § 228 odstavec 1 trestního řádu tak, že odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích, jestliže byl nárok včas uplatněn, nestanoví-li tento zákon jinak. Takto soud postupuje za situace, jestliže jsou nárok a jeho výše odůvodněny výsledky dokazování v hlavním líčení. Poškozená [REDAKCE], o jejímž nároku soud rozhodoval, se se svým nárokem připojila řádně a včas k trestnímu řízení, když její nárok uplatnil zmocněnec podáním k soudu doručeným dne 6. 1. 2023. V trestním řízení vedeným u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 2 T 167/2022 byla dostatečně prokázána skutková i právní stránka věci, příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem na duševním zdraví poškozené, a tudíž soud nemá jakoukoliv pochybnost o odpovědnosti obžalovaného za vznik nemajetkové újmy, kterou způsobil spáchanými trestnými činy. Soud zdůrazňuje, že není pochyb o tom, že došlo k citelnému zásahu do základních přirozených práv poškozené [REDAKCE], kdy zejména došlo k porušení práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu článku 7 odstavec 1 Listiny základních práv a svobod, a je proto také namístě přiznat jí nárok na náhradu nemajetkové újmy. V této souvislosti soud hodnotil i závažnost a intenzitu konkrétního útoku obžalovaného na poškozenou a následky pro další život poškozené. Z výpovědí poškozené pořízené orgány činnými v trestním řízení v průběhu přípravného řízení je nepochybně, že u poškozené stále přetrvávají následky jednání obžalovaného spočívajících zejména v tom, že Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

poškozená má obavy sama opustit svůj, obavy z každého, kdo na ni zazvoní i obavy z každého sociálního kontaktu, za prokázané, že se jednalo o významný a intenzivní útok obžalovaného na poškozenou [REDAKCE]. Okresní soud v České Lípě rozhodl odsuzujícím rozsudkem o vině obžalovaného [REDAKCE] včetně toho, že nemajetková újma byla poškozené způsobena v příčinné souvislosti se skutkem vykazujícím znaky přečinu znásilnění podle § 185 odstavec 1 trestního zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, jejichž spácháním byl obžalovaný uznán vinným. Protože je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jedinou osobou, která se na vzniku škody podílela, vzniká odpovědnostní vztah obžalovaného za vzniklou nemajetkovou újmu poškozené. Uvedená skutková zjištění, vyplývající z provedeního dokazování, navazují i na občanskoprávní úpravu, protože povinnost odčinit nemajetkovou újmu zakládá ustanovení § 2956 občanského zákoníku, který tím řeší situaci souběhu práv z titulu ochrany osobnosti a z titulu náhrady škody. Jinými slovy byla obžalovanému [REDAKCE] uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 200 000 Kč jako zadostiučinění za její duševní útrapy. Současná právní úprava vnímá jednotlivce v podstatě jako součást společnosti a dost dobře nemůže „pokrýt“ jeho vnitřní, na fungování ve společnosti relativně nezávislé mentální procesy. V souladu s výše uvedeným důrazem na základní právo člověka žít svůj život podle svého a imperativ plného a spravedlivého odškodnění újmy na zdraví zavedl občanský zákoník v ustanovení § 2958 vedle bolestného a ztížení společenského uplatnění novou složku nemajetkové újmy na zdraví, tzv. další nemajetkové újmy. Právě pod posledně uvedený nárok lze duševní útrapy poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] podle soudu podřadit. Podle komentářové literatury mohou mít další nemajetkové újmy formu psychické bolesti nebo jiných duševních útrap. Při určování výše zadostiučinění za duševní útrapy se bere za východisko člověk s běžným, obvyklým emocionálním způsobem prožívání různých životních situací. Z výsledků provedeního dokazování a připojení se poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] s jejím nárokem soud shledal jeho odůvodněnost zejména v obavě o vlastní zdraví a život i strach ze samostatného pobytu ve společnosti dalších lidí a přiznal poškozené právě částku v uplatněné výši. Částku soud určil i v souladu s úvahou o zásadě slušnosti, neboť její plná úhrada rozhodně nemůže být pro obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] jakkoliv likvidační, když se okresní soud při hlavním líčení zabýval i majetkovými poměry na straně obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

Odvolání je třeba doručit ve trojnásobném vyhotovení.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 11. ledna 2023

Mgr. Milan Vencel v. r.
Samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 22. 3. 2023 v senátě složeném z předsedy Mgr. Romana Buchala a soudců Mgr. Jana Bělockého a Mgr. Gabriely Pudilové v trestní věci obžalovaného: [REDACTED] bytem [REDACTED] o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 11.1.2023, č.j. 2 T 167/2022-119,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. f/, odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o náhradě nemajetkové újmy a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že

obžalovaný [REDACTED] je podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDACTED] bytem [REDACTED], částku ve výši 50 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [REDACTED] se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, kterých se dopustil tím, že dne 12. 8. 2022 kolem 20:30 hodin vešel bez svolení poškozené [REDACTED] do jejího bytu na adrese [REDACTED], když nejprve zazvonil, poté, když poškozená pootvěřela dveře, vsunul nohu mezi dveře a práh a tlačil na dveře, které se pokoušela poškozená zavírat, následně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

v obývacím pokoji povalil poškozenou na podlahu, zalehl ji, obnažil jí prsa a na prsa jí sahal, do prsou ji štípal, říkal, že se s poškozenou chce mazlit a milovat se s ní, poškozená křičela, aby z ní slezl, volala o pomoc, škrábala obviněného, když se mu vysmekla, nastříkala obviněnému pepřový sprej do obličeje.

2. Za toto jednání byl obžalovanému uložen podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 3 let.
3. Podle § 228 odstavce 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 200 000 Kč.
4. Proti uvedenému rozsudku podal výlučně do výroku o náhradě nemajetkové újmy včasné odvolání obžalovaný. Namítal, že výše nemajetkové újmy neodpovídá závažnosti zásahu do práva poškozené, okolnostem spáchaného skutku a jeho osobním a majetkovým poměrům. S poškozenou se dlouhodobě znali, stýkali se, často ji navštěvoval. K celé situaci došlo pouze z toho důvodu, že byl ve stavu značné opilosti a již z popisu skutku, jakož i ze všech provedených důkazů je podle mého názoru zřejmé, že v době spáchání skutku nedisponoval žádnou velkou silou, přemohla jej sama poškozená bez jakékoli pomoci jiných osob, a obžalovaný nekladl žádný odpor. Ostatní osoby na místo přišly až v okamžiku, kdy již spal, nijak se nebránil, vlastně vůbec nevěděl, co se děje. K pohlavnímu styku mezi ním a poškozenou nedošlo, a je přesvědčen, že do osobních práv poškozené tak závažným způsobem, jak uzavřel soud prvního stupně, nezasáhl. V řízení doložil, že je v [REDAKCE] [REDAKCE] který je jediným zdrojem jeho příjmů, pobírá pouze [REDAKCE] jediným jeho majetkem je podíl na domě č.p. [REDAKCE] z tohoto vlastnictví však nemá žádný příjem, neboť dům užívá pouze k bydlení. Není schopen s ohledem na své příjmy zajistit si finanční prostředky na úhradu tak vysoké částky, která byla poškozené jako náhrada nemajetkové újmy přiznána. S ohledem na svůj věk a zdravotní stav, pro který je dlouhodobě v [REDAKCE] a který se s přibývajícím věkem stupňuje, ani nelze očekávat, že by mohl finanční prostředky získat příjmem z pracovního poměru. Částka, kterou soud poškozené na náhradě nemajetkové újmy přiznal, by tak byla pro něj likvidační, přišel by o vlastní bydlení a s ohledem na své příjmy by si nemohl zajistit bydlení v nájemním bytě, když nemá ani žádnou rodinu, která by mu mohla pomoci. Nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy je si vědom. S ohledem na okolnosti jeho jednání, intenzitu zásahu do osobnostních práv poškozené, jakož i s ohledem na jeho osobní a majetkové poměry, považuje však za odpovídající částku náhrady nemajetkové újmy částku do 30.000 Kč.
5. Krajský soud z podnětu podaného odvolání podle § 254 odst. 1, odst. 2 tr. řádu přezkoumal v napadeném rozsudku zákonnost a odůvodněnost oddělitelného výroku o náhradě škody, přezkoumal i správnost postupu řízení, které vyhlášení tohoto výroku předcházelo, a dospěl k níže uvedeným závěrům.
6. Pokud jde o procesní postup okresního soudu, pak v tomto postupu nebylo shledáno procesní pochybení, které by krajský soud vedlo k nutnosti zrušit rozsudek jako celek pro procesní vady postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Krajský soud rovněž uvádí, že neměl důvod k přezkumu výroku o vině a trestu napadeného rozsudku, a to jednak za situace, kdy obžalovaný v hlavním líčení prohlásil vinu a okresní soud jeho prohlášení viny přijal, a dále za

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

situace, kdy odvolání obžalovaného proti této části rozsudku nesměřovalo a ani nijak, byť nepřímo, nevytýkalo vady, jež by měly původ právě ve výroku o vině. Odvolání obžalovaného rovněž nijak nepolemizovalo s oprávněností základu nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy, nýbrž pouze s přiměřeností výše nároku na náhradu nemajetkové újmy, která navíc není součástí skutkové věty výroku o vině napadeného rozsudku.

7. Ve vztahu k výroku o náhradě nemajetkové újmy odvolání obžalovaného namítalo nepřiměřenost přiznaného nároku, kdy obžalovaný za přiměřenou částku považoval částku ve výši 30 000 Kč. V rámci adhezního řízení je nutno vycházet z občanskoprávní úpravy nemajetkové újmy, která se odčíní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, pokud skutečné a dostatečné odčinění způsobené újmy nezajistí jiný způsob (§ 2951 odst. 2 obč. zákoníku). Zásah obžalovaného do osobní a fyzické integrity poškozené, který svou povahou představuje velmi závažný zásah do intimní sféry poškozené, dle názoru odvolacího soudu nelze odčinit pouhou omluvou, představující formu morální satisfakce ze strany obžalovaného. Okresní soud tedy nepochybil, pokud k uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy, majícímu oporu v ust. § 2956 obč. zákoníku, obžalovanému uložil povinnost k její náhradě formou peněžitého plnění. Přiznání nemajetkové újmy v posuzovaném případě je ryze předmětem volného uvážení soudu, neboť poškozená neuplatňovala nárok na náhradu bolestného či ztížení společenského uplatnění a výši svého nároku dovozovala pouze poukazem na rozhodnutí zdejšího odvolacího soudu. V řízení nebylo prokázáno to, že by v příčinné souvislosti s trestnou činností obžalovaného došlo k újmě na zdraví poškozené či ke vzniku jejího ztížení společenského uplatnění. Na druhou stranu jednáním obžalovaného popsáním ve skutkové větě výroku o vině, kterého se tento dopustil po násilném vstupu do jejího bytu, k protiprávnímu zásahu do její integrity došlo, přičemž celý incident pro poškozenou, která byla obžalovaným pohlavna a osahávána na intimních místech, musel pro ni být, i vzhledem k jejímu [REDAKCE] věku, jistě stresující záležitostí. Pokud poškozená poukazovala na jiná rozhodnutí zdejšího odvolacího soudu a z těchto dovozovala výši svého nároku (konkrétně ve věci sp. zn. 31 To 282/2021, 55 To 117/2022 a 55 To 299/2022), pak poukaz poškozené na uvedená rozhodnutí je nepřijatelný, neboť ve věci 31 To 282/2021 bylo rozhodováno v trestní věci pachatele stíhaného pro zločin loupeže, kdy imateriální újma byla poškozené [REDAKCE] přiznaná ve výši 30 000 Kč, a v ostatních věcech bylo trestní stíhání vedené pro výrazně závažnější trestnou činnost, kvalifikovanou jako zločin znásilnění dle 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, navíc v souběhu s další závažnou trestnou činností (např. ve věci sp. zn. 55 To 299/2022 se zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku). Krajský soud proto v této souvislosti vyšel z obsahu databáze rozhodnutí týkajících se náhrady nemajetkové újmy, a to s přihlédnutím k právní kvalifikaci jednání a povaze zásahu do tělesné integrity, z níž je patrné, že vyšší náhrada nemajetkové újmy bývá obvykle přiznávána jen při závažnějším zásahu do integrity poškozených a při závažnější trestněprávní kvalifikaci jednání škůdce (např. 50 000 Kč při kvalifikaci dle ust. § 185 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku ve věci Okresního soudu v Nymburce sp. zn. 3 T 62/2015, ve výši 50 000 Kč při obdobné kvalifikaci ve věci Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 5 T 209/2015, ve výši 100 000 Kč ve věci zdejšího odvolacího soudu sp. zn. 28 To 38/2018 či 120 000 Kč ve věci vedené u Krajského soudu v Praze 11 To 110/2019). Krajský soud nikterak nehodlá bagatelizovat jednání obžalovaného, nicméně jeho jednání bylo kvalifikováno s ohledem na povahu jeho jednání „tolíko“ dle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž v daném případě jeho jednání nespočívalo ve spáchání trestné činnosti souloží nebo jiným pohlavním stykem (viz znak kvalifikované skutkové podstaty dle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku) a v tomto směru

zásah do osobní a fyzické integrity poškozené nebyl tak závažný, jako v jiných případech, na něž krajský soud shora poukázal. S ohledem na uvedené skutečnosti proto krajský soud za dostatečnou a přiměřenou částku k náhradě vzniklé nemajetkové újmy poškozené považuje částku 50 000 Kč, která dle krajského soudu dostatečně zohledňuje konkrétní povahu jednání obžalovaného a zásah do osobní sféry poškozené, jakož i to, že k tomuto jednání došlo v bytě poškozené, které je místem, v němž člověk v obecné rovině má (a má mít zachován) pocit soukromí a bezpečí, k jehož extrémnímu narušení v tomto konkrétním případě jednáním obžalovaného došlo, navíc pak ve vztahu k poškozené, která je v [REDAKCE] věku. Z uvedeného důvodu tedy krajský soud za užití ust. § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o náhradě nemajetkové újmy ve vztahu poškozené, této přiznal na náhradě nemajetkové újmy částku 50 000 Kč a se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy poškozenou současně odkázal ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další žádný opravný prostředek přípustný.
Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné (srov. sp. zu. 3 Tdo 1369/2013)

Liberec 22.03.2023

Mgr. Roman Buchal, v. r.
předseda senátu

Martina
Andraši

DigItálně podepsal
Martina Andraši
Datum: 2023.03.27
09:15:48 +02'00'

Shodu s zprávisem potvrzuje Martina Andraši.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Vencla a přísedících Ing. Milana Ištoka a Ing. Ladislava Urbánka v hlavním líčení konaném dne 8. června 2023 v České Lípě

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

je vinen, že

dne 17. 10. 2021 v odpoledních hodinách ve [REDACTED] - [REDACTED] č. p. [REDACTED] v místě tehdejšího společného bydliště, po vzájemné slovní rozepři mezi obžalovaným a poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED] [REDACTED] kdy obžalovaný po poškozené hodil kolečko od vysavače, které ji zasáhlo do temene hlavy, což poškozenou rozčílilo a po obžalovaném hodila lahev s čistícím prostředkem, načež obžalovaný k poškozené přistoupil, začali se vzájemně postrkovat, až ji chytil za límec jejího trika a prudce s ní smýkl o zem, čímž poškozená utrpěla tříštivou zlomeninu dolního konce vřetenní kosti s posunem úlomků a rozvolnění dolního skloubení loketní kosti se zápěstím s nutností lékařského ošetření a následnou hospitalizací v Nemocnici v [REDACTED] [REDACTED] v době od 28. 10. 2021 do 31. 10. 2021 a dobou léčení nejméně šest týdnů,

tedy

jinému úmyslně ublížil na zdraví a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

čímž spáchal

zločin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 146 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody poškozeným, a to:

- **České průmyslové zdravotní pojišťovně**, IČ: 47672234, se sídlem Jeremenkova 161/11, 703 00 Ostrava – Vítkovice, částku ve výši **39 700 Kč**.
- **České republice – Ministerstvu spravedlnosti ČR**, Odboru odškodňování, se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, částku ve výši **50 000 Kč**.
- [redacted]
částku ve výši **10 538,70 Kč**.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená [redacted], odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se

Obžalovaný:

[redacted]

podle § 226 písmeno a) trestního řádu**zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že**

krátce po půlnoci dne 7. 7. 2021 ve [redacted] - [redacted] č. p. [redacted] v místě tehdejšího společného bydliště, znásilnil svou bývalou přítelkyni [redacted], tím způsobem, že v době, když usnula na pohovce v obývacím pokoji, za ní do tohoto pokoje přišel, čímž poškozenou probudil, přisedl si k ní na gauč a následně z ní začal strhávat spodní kalhotky, v nichž spala, čemuž se poškozená snažila zabránit a začala kolem sebe i do obviněného kopat, na což on nereagoval, poškozené chytil jednou rukou nohy a prsty druhé ruky jí opakovaně zaváděl do přirození, a to i přesto, že mu poškozená po celou dobu dávala najevo svůj nesouhlas tím, že se jeho jednání aktivně bránila,

tedy, že by

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

čímž měl spáchat

zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1 alinea 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu poškozená [REDAKCE], odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě po provedení několika hlavních líčení dospěl k závěrům, které jsou vyjádřeny ve výročí rozsudku.
2. **Obžalovaný** [REDAKCE] po poučení a vyzvání k vyjádření k obžalobě před soudem prohlásil, že se cítí nevinný. Obžalovaný dále obecně zdůraznil, že vždy to, co tvrdil, je pravdivá verze obou událostí. Domnívá se, že se naopak stal obětí v domácnosti, kterou sdílel společně s poškozenou [REDAKCE]. Snažil se poškozenou vystěhovat ze svého domu v [REDAKCE] což se mu nedařilo, protože poškozená se v domě stále zdržovala. Nemůže proto ani souhlasit s tím, jaké po něm poškozené vyžaduje zaplatit odškodnění. Obžalovaný rovněž vypověděl, že k jednání, které je mu kladeno za vinu v obou bodech obžaloby, nedošlo způsobem, který je zde popsán. Pokud jde o skutek ze 6. 7. 2021, tak s poškozenou [REDAKCE] měli hádku a po této hádce se s poškozenou chtěl smířit a chtěl ji přesvědčit, aby šla přespat zpět k němu do ložnice. Popsal, že poškozenou probudil tím, že na ni sáhl, ale rozhodně jí nikam nezasouval prsty. Poškozená na jeho snahu reagovala tím, že ho zkopla z gauče, kde ležela. Na toto její jednání pak jen vztekla slovně reagoval, protože to byla reakce, kterou o ní nečekal. Nakonec pod vlivem emocí se s poškozenou dohadoval. K dalšímu bodu obžaloby vypověděl, že 17. 10. 2021 byla neděle a prováděl úklid. Při úklidu kuchyně se objevila poškozená [REDAKCE] která před ním demonstrativně vysypala pastelky a snažila se vyvolat konflikt. Zareagoval na to tak, že vzal plastové kolečko od vysavače, které po poškozené hodil. Po chvíli dostal ránu do hlavy a zjistil, že byl udeřen lahví čistícího prostředku na kávovar. Šel proto k poškozené a snažil se ji dostat z místnosti pryč. Chtěl, aby tzv. „vypadla“ a hádali se. V rámci přiblížení chtěl dosáhnout vyvedení poškozené ven, chtěl ji vzít v oběti nebo za ramena. Poškozená na jeho snahu začala reagovat agresivně, začala se bránit, přestože ji chtěl jenom dostat z místnosti a vzájemně se strkali. Obžalovaný dále vypověděl, že následně nějakým způsobem oba začali padat, kdy v té době byli k sobě čelem. Při pádu poškozená spadla na ruku. Domnívá se, že vše, co popsál, byla nehoda, neměl záměr poškozené ublížit. Po pádu chtěl poškozené pomoci ji zvednout, ale ona hned začala křičet, že jí zlomil ruku. Nabízel jí, že odjedou do nemocnice a vše vyřeší. K dalším dotazům obžalovaný vypověděl, že poškozená podle jeho názoru spadla na pravou ruku, kterou si zalehla vlastním tělem, vlastní vahou, proto si nemyslí, že spáchal nějaký násilný čin. Připustil, že se s poškozenou vzájemně strkali a mohla působit i jeho vlastní váha, protože je vyšší než poškozená. V každém případě konflikt původně vyvolala poškozená [REDAKCE] tím, že rozsypala při jeho úklidu pastelky. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení a předestření rozporů obžalovaný uvedl, že pokud původně hovořil o tom, že po strkanici poškozená musela asi zakopnout, nebo něco takového, vypověděl, že se pouze domníval, že šlo o zakopnutí. Mohlo to podle jeho názoru být cokoliv. Celá událost se odehrála velmi rychle. Obžalovaný zopakoval, že se jednalo o vzájemnou strkanici, takže po nějakém strčení mohlo dojít k tomu, že oba padli na zem, tedy, že mohl poškozenou stáhnout i na sebe, poškozená mohla zakopnout, zakopnout mohl i on sám, protože vše probíhalo v těsné blízkosti ve velice malém prostoru kuchyně. Vzpomíná si, že na závěr zůstal v podřepu a poškozená [REDAKCE] ležela v těsné blízkosti vedle něho.
3. V průběhu hlavních líčení byla podrobně vyslechnuta poškozená [REDAKCE] a dále byli před soudem vyslechnuti svědci [REDAKCE]. Za souhlasu obžalovaného a státního zástupce byly podle § 211 odstavec 1 trestního řádu přečteny protokoly o výslechu svědků [REDAKCE] a dále podle § 211 odstavec 6 trestního řádu úřední záznamy o podaném vysvětlení [REDAKCE].

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

svědků [REDACTED]. Soud rovněž podrobně vyslechl znalce [REDACTED] a provedl řadu dalších důkazů.

4. **Poškozená** [REDACTED] byla před soudem vyslýchána na vlastní žádosti v nepřítomnosti obžalovaného [REDACTED]. Obecně poškozená vypověděla, že obžalovaného zná jako svého bývalého partnera, se kterým byla ve vztahu zhruba od roku 2018 s roční přestávkou a poté od června 2021. Vztah označila za partnerský, přičemž v obou etapách vztahu spolu bydleli ve společné domácnosti. Dále poškozená vypověděla, že v červenci 2021, kdy jejich vztah znovu pokračoval, bydleli v [REDACTED]. Konkrétně k bodu 1. obžaloby vypověděla, že se dostala do konfliktu s obžalovaným již ráno, kdy jí řekl něco v tom smyslu, ať „drží hubu“, a proto celý den nepromluvila. Večer předpokládala, že obžalovaný zřejmě popíjel alkohol, když se po půlnoci vrátil do kuchyně, kde spala, s tím, že ji donutí, aby začala mluvit. Navíc po ní požadoval také plnění partnerských závazků, tedy sex. Poškozená dále popsala, že ji obžalovaný různě vyčítal, ona se bránila a rozhodně odmítala jakýkoliv sexuální kontakt, přičemž obžalovaný ji neustále po dobu asi hodiny různě slovně napadal. Poškozená také vypověděla, že útokům obžalovaného se bránila i fyzicky, kopala. Jak se bránila tomu, aby jí obžalovaný stáhl kalhotky, se také rozpadl rozkládací gauč, na kterém původně v kuchyni spala. Poškozená dále potvrdila, že došlo i k tomu, co je popsáno v obžalobě, tedy, že jí obžalovaný strhl spodní kalhotky a přes její odpor, který byl aktivní, a přes její výslovný nesouhlas jí zaváděl prsty do přirození. Nakonec obžalovaný odešel z místnosti, kde spala a ona na to reagovala tak, že dala dohromady rozkládací gauč a dvěma přátelům poslala hlasovou zprávu s popisem, co se jí právě stalo. Volala rovněž na linku bezpečí, ale [REDACTED] neopustila. Bylo to zřejmě způsobeno tím, že měla v té době na starost 10 koní a prostě nedokázala odejít. Poškozená také vypověděla, že na gauči měla pod polštářem mobilní telefon, a když došlo k tomu, že na ni obžalovaný začal mluvit, tak zapnula nahrávání. Postupně několikrát telefon zapnula a vypnula, podle toho, jak se k ní obžalovaný choval. Doplnila, že obžalovaný se jí snažil také různě dotýkat a argumentoval tím, že na ni vlastně vůbec nesaáh, protože sahá jen na její oblečení. To, že pořizuje audio nahrávku, obžalovaný nezpokořoval a nevěděl o tom. K dotazům poškozená vypověděla, že s obžalovaným měli i v minulosti sexuální kontakt, se kterým vyloženě nesouhlasila, ale takový kontakt nevnímala jako znásilnění, jen takovýto sex nějakým způsobem přetrpěla. I po události popsané v obžalobě pod bodem 1. došlo mezi ní a obžalovaným k sexuálním kontaktům, které se snažila hlavně přetrpět, aby vše proběhlo co nejrychleji. Poškozená závěrem uvedla, že její vztah s obžalovaným byl vlastně ukončen v okamžiku jejího napadení a zlomení ruky. Obžalovaný jí slíbil, že se o ni postará, ale pak si vše rozmyslel. Myslí si, že 18. 12. 2021 ji obžalovaný vyhodil na ulici. K bodu 2. obžaloby dále vypověděla, že byla neděle. Dívala se odpoledne v ložnici na dostihy a obžalovaný uklízel. Při tom jí nosil do ložnice nějaké věci a nercagoval na to, když mu říkala, aby to nedělal. Následně, když si šla do kuchyně uvařit kávu, vysypala pastelky, které stály na trámu ve skleničce, s tvrzením, že pastelky se jí také nelíbí. Obžalovaný na to reagoval tak, že jí kolečkem od vysavače praštil zezadu do týlní krajiny hlavy. Proto vzala poloprázdnou láhev s čističem a hodila ji směrem na obžalovaného. Obžalovaný k ní poté přiběhl a snažil se ji odstrkovat od kuchyňské linky, které se držela. Pak ji chytil za oblečení, konkrétně za límeček, odtrhl ji od linky a praštil s ní o zem. V tomto bodě jednání obžalovaného upřesnila tvrzením, že jak ji odtrhl od linky, tak ji otočil směrem od něho, až upadla celou svou vahou na pravé zápěstí. Okamžitě cítila, že došlo ke zlomenině, polilo ji horko, viděla naprosto nestandardní tvar své ruky. Křičela na obžalovaného, aby se podíval, co jí udělal a musela si jít sednout, protože jí bylo špatně, na omdlení. Obžalovaný ji začal odprošovat, říkal, že nebude volat sanitku, že by to trvalo dlouho, ať si vybere nemocnici, kam pojedou. Proto souhlasila a s obžalovaným odjeli na chirurgii do [REDACTED]. Po cestě asi dvakrát omdlela. V nemocnici, když se dotazovali, jak se jí zranění stalo, tak obžalovaný připustil, že jí trochu pomohl. V rámci ošetření jí rovnou stanovili termín k operačnímu zákroku. Zdravotní potíže má dosud, protože má nehybnou ruku a poškozené nervy. Kov, který jí museli vložit do ruky ke zpevnění, vytáhli dříve, než bylo plánováno, protože přestávala mít cit

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

v prstech. Poškozená doplnila, že má diagnostikovanou středně těžkou poúrazovou artrózu včetně omezené hybnosti. Zranění pravé ruky jí velmi omezovalo v běžném životě, protože je pravák. Omezena byla v běžných činnostech, a navíc se to projevilo i v provozu [REDAKCE] pro koně. Musela se nicméně o sebe postarat, protože na operaci byla 28. 10. a sádra jí byla sundána chvíli před 18. 12. 2021. Zhruba týden po celé události jí obžalovaný pomáhal, ale nakonec se vše otočilo. Obžalovaný jí zakázal přístup do kuchyně, nepomáhal jí ani s obsluhou koní a snažil se jí jen komplikovat život. Proto jí s péčí o zvířata pomáhaly hlavně dvě kamarádky. Nejprve obžalovaný po návratu z nemocnice tvrdil, že veškerou vinu bere na sebe, a i s koňmi jí nechá bydlet u sebe do doby, než bude úplně v pořádku, ale toto jeho vyjádření nemělo dlouhého trvání. K dalším dotazům poškozená popsala, že mezi ní a obžalovaným docházelo i k jiným konfliktním situacím, nicméně popřela, že by obžalovaného někdy napadla kladivem. Pokud kladivo měla v ruce, tak jen pro to, aby se mohla bránit. Poškozená také opakovaně popsala, jak vypadá kuchyně včetně kuchyňské linky, kde došlo mezi ní a obžalovaným ke konfliktu, a zopakovala, že upadla poté, co se jí obžalovaný snažil odtrhnout od desky kuchyňské linky, které se držela, a chtěl ji vyhodit z kuchyně. V této souvislosti doplnila, že vlastně padala dopředu tak, že při pádu si před sebe instinktivně dala ruce a padla plnou vahou na pravou ruku. Je pravděpodobné, že utrpené zranění zanechá trvalé následky. V době, kterou popisovala, mohla vážit okolo 57–61 kg a domnívá se, že obžalovaný je oproti ní těžší asi o 40 kg a vyšší asi o 15 cm. Na dotazy obžalovaného poškozená odpověděla, že postrkování před zlomenou rukou mohlo trvat zhruba minutu. Dále poškozená potvrdila, že obžalovaný po ní chtěl, aby vypadla, ale podle jejího názoru ne z místnosti, ale celkově z domu v [REDAKCE]. Stávalo se, že na ni křičel běžné slovo „vypadni“, a to vždy, když byl nějak rozčilený. Dále se opětovně vyjadřovala i ke skutku popsanému pod bodem 1. obžaloby a doplnila, že ji obžalovaný měl držet nohy jednou rukou, a to asi pravou, protože levou jako levák jí strkal do pohlavních orgánů. V běžném životě byla omezená vlastně od obou posuzovaných událostí dosud. Po znásilnění se její zdravotní potíže projevovaly v krvácení, a proto byla u gynekologa. Měla i naraženou ruku a podlitiny, a lékař jí doporučil klidový režim. Psychické problémy má neustále. V této souvislosti poškozená vypověděla, že trpí [REDAKCE] nežije sexuálním životem a nemá žádný vztah. Je v péči psychologa a bere [REDAKCE] a [REDAKCE]. K dotazu poškozená vyloučila, že by obžalovanému někdy v minulosti říkala, že by trpěla vážnou nemocí – [REDAKCE] ale potvrdila, že se v době jejich první části vztahu pokusila o sebevraždu.

5. **Svědkyne** [REDAKCE] před soudem vypověděla, že poškozenou [REDAKCE] potkala někdy v roce 2019, když se nastěhovala s koňmi do [REDAKCE]. Obžalovaného [REDAKCE] zná asi od května roku 2021. Tehdy se poškozená vrátila k obžalovanému do [REDAKCE] kam za ní přijela na návštěvu na kávu. O jejich vztahu ví to, že poškozená s obžalovaným žila, pak se poškozená odstěhovala a pak se znovu vrátila. Sama oba viděla pohromadě jen jednou v květnu 2021. Z jejich vzájemného chování si všimla nějakých narážek. Od poškozené slyšela, že to nebylo úplně nějaké super soužití. Vícekrát si stěžovala, že ji obžalovaný doma uráží a několikrát na ni vztáhl ruku. U koní vypomáhala poškozené asi třikrát nebo čtyřikrát do týdne. Poškozená ji určitě volala kvůli zlomené ruce. Mluvily spolu o tom, že se poškozená s obžalovaným nějak pohádali, neshodli se, házeli po sobě věci, a že jí obžalovaný [REDAKCE] zlomil ruku, ale mechanismus zranění nepopisovala. K dotazu, zda se stalo, že by poškozenou [REDAKCE] někam doprovázela odpověděla, že jednou ji vezla po tom, co ji poškozená volala, že ji obžalovaný znásilnil, do [REDAKCE] na pohotovost, a pak ji odvážela domů. Podruhé ji vezla na operaci ruky do [REDAKCE]. Ohledně znásilnění svědkyně doplnila, že ji poškozená ráno volala, že se v noci neshodli, a že obžalovaný po ní vyžadoval sex, který odmítala, a v tu chvíli, že došlo k nějakému znásilnění. Popisovala nějaký zápas, že ji obžalovaný přidržoval a došlo ke znásilnění. Další podrobnosti nesdělovala. Cestou k lékaři byla poškozená ubrečená a vypadala nevyspale. Nepamatuje si, zda měla poškozená nějaká viditelná zranění. K dalším dotazům vypověděla, že podruhé vezla poškozenou na operaci ruky, ale předtím ji s čerstvým úrazem

odvážel do nemocnice obžalovaný. O úrazu poškozené mluvila při práci s koňmi i s obžalovaným, který jí k tomu řekl nezapomenutelnou větu: "Tak jsem jí zlomil ruku, no a co". Po znásilnění s poškozenou jely do [REDAKCE] na chirurgii a pak poškozenou vezla domů. Až poté sama poškozená jela do [REDAKCE] k [REDAKCE] na gynekologii. Na chirurgii jely, protože poškozená říkala, že má pohmožděnou ruku, kterou měla jakoby u sebe, ale viditelné zranění, například krev, neviděla. I po rozchodu s obžalovaným poškozenou několikrát viděla a jsou v kontaktu i telefonicky. Myslí, že na poškozené je stále vidět, že na ni vše hodně zanechalo stopy. Často pláče do telefonu, že už to psychicky nezvládá. Poté co byl svědkyni ve smyslu § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního přečten protokol o její předchozí výpovědi a byla dotázána na rozpory vypověděla, že zpočátku se s poškozenou vídaly asi jednou týdně, ale později to bylo, jak vypovídala před soudem, častěji tedy třikrát až čtyřikrát. Nejčastěji to bylo v době, kdy byla poškozená v nemocnici a ona jezdila vypomáhat s koňmi. S obžalovaným [REDAKCE] se poprvé viděla u grilování a kávy v květnu či červnu, a podruhé ve stáji, kdy měli bližší kontakt. Jinak se samozřejmě vídali, když jezdila pomáhat do stájí, protože zde obžalovaný [REDAKCE] bydlel. Měli nějaký oční kontakt, ale blíže k sobě byli opravdu jen dvakrát. Dále svědkyně potvrdila, že skutečně říkala poškozené, že je prostě „bibá“, že se chce vrátit k obžalovanému. Doplnila, že na jednu stranu poškozenou vlastně chápala, protože se jí snížily náklady, na které byla sama. Dále svědkyně k dotazům potvrdila, že pokud v přípravném řízení popisovala podrobnosti znásilnění poškozené i způsob zlomení ruky vycházela jen z toho co jí popisovala poškozená. **Svědkyně** [REDAKCE] před soudem uvedla, že obžalovaného [REDAKCE] zná jako kamaráda od svých 16, 17 let a poškozenou [REDAKCE] zná až od doby, když byla s obžalovaným ve vztahu a docházela do stáje. Sama s obžalovaným v minulosti chodili, občas se scházeli, ale nějaký další vztah neproběhl. Obžalovaného charakterizovala jako normálního člověka, bez nějakých výbuchů agrese. Poškozenou [REDAKCE] zná hlavně díky koním. Poškozená podle svědkyně v kolektivu moc oblíbená nebyla, protože byla hádavá. S poškozenou spolu kamarádily. Byla přítomna vzájemnému chování obžalovaného s poškozenou. Oba se často popichovali, hádali, ale spíš to nebylo vážné. Protože u výsledku na policii jí bylo řečeno, že se jedná o nějaké znásilnění, dodala, že možná při nějaké výměně názorů mezi obžalovaným a poškozenou padlo, že to jeden tvrdí a druhý, že to tak není. K výměně názorů došlo, když s partnerem pomáhala na žádost obžalovaného poškozenou [REDAKCE] stěhovat od obžalovaného z domu. Poškozená už měla nějakou výzvu k tomu, že se má vystěhovat, ale stále se k tomu neměla. Za asistence policie se balily její věci a probíhala tam nějaká poslední výměna názorů. Svědkyně také uvedla, že neví nic o tom, že by obžalovaný měl problémy s nadužíváním alkoholu nebo drog. K dalším dotazům svědkyně odpověděla, že asi druhý den po zlomené ruce poškozené, ji obžalovaný volal a říkal, že se nechal vyprovokovat, že ho poškozená napadla lahví saponátu, že ho praštila, až do ní strčil a asi na základě toho pádu, se jí zlomila ruka. Dále svědkyně k dotazům vypověděla, že sama měla s poškozenou konflikt, protože si na ni poškozená za jejími zády stěžovala a asi rok se spolu nebavily. Pak se jí poškozená omluvila a vztahy obnovily. Přímou od poškozené ví, že byla dvakrát nemocná, měla [REDAKCE]. Prvně ještě když bydlela s obžalovaným v [REDAKCE] a pak když byla sama v [REDAKCE] s koňmi, tam si ostříhala i vlasy. Poté když byla s obžalovaným opět ve vztahu, tak se uzdravila, nebo měla být zdravá. Svědkyně dále potvrdila, že ji poškozená [REDAKCE] pouštěla nějakou nahrávku, kde se dohadovala s obžalovaným. Pamatuje si slova: „nešahej na mě, nešahej na mě“. Na žádost poškozené, jestli jí dosvědčí, že ji [REDAKCE] (obžalovaný [REDAKCE]) zlomil ruku reagovala tak, že dosvědčí akorát všechno, u čeho byla, nebo co ví. Poškozená ji sama popisovala svoji verzi a obžalovaný také svoji. Svědkyně dále vypověděla, že v [REDAKCE] si poškozená pokusila podřezat žíly ve vaně, ale přesný důvod jejího jednání nezná. Napsala 4 dopisy na rozloučenou, ale když ji z nemocnice propustili, nikdo ani neřešil, co má za problémy. Na další dotazy, zda se jí poškozená svěřila s tím, že je obžalovaným fyzicky napadána, nebo viděla na poškozené nějaká zranění, odpověděla negativně. Obžalovaný [REDAKCE] se v době před odstěhováním poškozené zmiňoval, že měl strach, že se poškozená snažila asi vyvolávat konflikty pořád dokola. Poté co byl soudem

podle § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu přečten protokol o předchozí výpovědi svědkyně reagovala sdělením, že na policii měla určitě víc času na to přemýšlet a dopočítávat se časových a dalších údajů. **Svědkyně** uvedla, že s se seznámili v září 2020. Vztah trval asi 5 měsíců a rozešli se z iniciativy obžalovaného asi v únoru 2021 a zůstali pouze „kamarády s výhodami“. Do jejich vztahu vstoupila poškozená, která se k obžalovanému přistěhovala. Měla pocit, že cit ze strany obžalovaného k poškozené je silnější než k ní. Obžalovaného považuje za chytrého, hodného, vtipného i klidného muže. Poškozenou viděla jen asi čtyřikrát. Netroufá si ji charakterizovat, ale myslí, že se ji nedá věřit. Slyšela nějakou komunikaci obžalovaného s poškozenou, kde ji poškozená urážela, i když se neznají a byla svědkem i několika jejich telefonátů. S obžalovaným se scházeli většinou jedenkrát v týdnu a pokaždé mezi nimi proběhl sex. Obžalovaného a poškozenou viděla pohromadě asi jen jednou při stěhování. Obžalovaný byl k poškozené vstřícný, ale ona mu nadávala. Svědkyně dále vypověděla, že od obžalovaného ví, že poškozená měla nahlásit znásilnění. Obžalovaný jí sám také řekl, že to žádné znásilnění nebylo. Neví, co dělala dne 6. 7. 2021. Po nahlédnutí do telefonu a komunikace doplnila, že tento den se asi s obžalovaným neviděli, protože o tom nemá v telefonu žádnou zmínku, ale nemůže to současně vyloučit. Společně s obžalovaným pili alkohol, občas si dali víno, například když si chtěli udělat hezký večer. Po alkoholu byl obžalovaný upovídanější, otevřenější. Obžalovaný jí říkal, že se s poškozenou rozešli proto, že jim to nefungovalo a že se vzájemně podváděli. Svědkyně také uvedla, že obžalovaný se jí kromě toho, že byl obviněn ze znásilnění, zmínil i o zlomené ruce poškozené. Mělo se to stát v listopadu 2021, kdy se nějak strkali a poškozená nešťastně upadla. Sama s obžalovaným žádný konflikt neměla. K dotazům svědkyně také vypověděla, že obžalovaný jí jako důvod svého návratu k poškozené uváděl, že se poškozená měla vrátit nějaká nemoc a potřebuje pomoc. Obžalovaný jí také říkal, že ve vztahu k němu bývá poškozená často sprostá, nadává mu a mluvil i o nějakém incidentu s kladivem, kterým ho snad měla praštit. Hovořil také o tom, že do něho poškozená strká, pohlavkuje ho a nějak do něho bouchá. Vyjádřil obavy z poškozené a to, že se necítí v její blízkosti bezpečně. **Svědkyně** matka svědkyně na policii vypověděla, že ví o vztahu své dcery s obžalovaným, který trval pár měsíců v roce 2020. Kdy se rozešli, neví. Nezná podrobnosti o jejich vztahu a kontaktech po rozchodu. Obžalovaného viděla na chatě v kde se seznámili a poté když přijel pro. Do jejich vztahu nijak nezasahovala, neví, že by mezi nimi i poté, co se rozešli, byl milenecký vztah. V létě 2021 pracovala v kde se zaučovala pro nově otevíranou prodejnu v. Neví, zda byla v práci také na státní svátek dne 6. 7. 2021. **Svědce** vypověděl, že poškozenou zná asi tři roky. Udržovali spolu vztah v době, kdy poškozená odešla od obžalovaného a mezitím, než se k němu zase vrátila. Zůstali kamarády, občas si napíšu, nebo zavolají. Veškeré informace, které k posuzované věci získal, pochází od poškozené. Obžalovaného nikdy neviděl, ani s ním nikdy nebyl v kontaktu. Poškozená mu ukazovala video, kde ji obžalovaný dost vulgárně nadával. Někdy začátkem července 2021 mu poškozená poslala hlasovou zprávu, plakala a stěžovala si, vyznělo to skutečně zoufale. Poškozenou svědek zhodnotil jako inteligentní mladou dámu, empatickou, s kladným vztahem ke zvířatům. O vztahu s obžalovaným mu poškozená říkala, že když spolu začínali, bylo to pěkné. Po několika měsících se obžalovaný začal projevovat hlavně slovně agresivně, obzvlášť, když pil. Když se k sobě vrátili, obžalovaný měl slibovat, že všechno bude dobré, ale opak byl pravdou. Od poškozené dále věděl, že ji měl obžalovaný znásilnit a udělat něco s rukou. Tyto informace mu světovala telefonicky, tak, že psala zprávy, nebo si volali. O znásilnění někdy z léta nebylo poškozené příjemné hovořit. Popisovala, že spala na gauči ve spodním prádle. Obžalovaný přišel domů, začal se na ni sápat a pak z ní asi strhl kalhotky a vnikl do ní rukou. Poškozená mu poté poslala hlasovou zprávu, kterou si v noci stihl poslechnout, ale ráno už byla smazaná, takže ji nemůže doložit. Z té zprávy bylo zřejmé, že je poškozená ve stresu, zrychleně dýchala, plakala a evidentně se bála. O zranění ruky se dověděl asi před touto zprávou. Druhý den

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

poškozené volal, jak to s ní vypadá. Říkala mu, že to má zlomené, že se hádali, přetahovali a obžalovaný jí hodil na zem, ale detaily už si s odstupem času nevybavuje. Po dobu vztahu s poškozenou, nikdy mezi nimi nebyl žádný konflikt, i po rozchodu zůstali přáteli a ukončený vztah hodnotí kladně. Proto mu přijde absurdní otázka, zda mu někdy poškozená něčím vyhrožovala. Svědkyně [redacted] uvedla, že se s poškozenou [redacted] seznámila, protože ji jako bývalou [redacted] zaujalo, že poškozená [redacted] pro koně. Zajela za ní následně osobně do [redacted] a začaly se kamarádit. V [redacted] poškozená bydlela s obžalovaným, kterého viděla jen jednou a moc ho hodnotit nemůže. O vztahu s ním, poškozená říkala, že byl divoký, a že na ni občas zřejmě sáhl. Sama žádné hádce přítomna nebyla. I když poškozená tvrdila, že od obžalovaného odejde, neodešla, ale nakonec spolu přeci jen krátce nebyli. Poškozená jí říkala, že se k sobě vrátí, že se [redacted] (obžalovaný [redacted] [redacted] hrozně snaží, a že se změnil. To trvalo jen chvíli. Pak se jen hádali, a proto poškozené nabídla, aby šla bydlet k ní i s koňmi a psem, ale poškozená nabídku odmítla. Jednou v noci asi v červenci 2021 jí poškozená na [redacted] napsala zprávu, ale než si zprávu přečetla, smazala ji. Poškozené proto druhý den ráno telefonovala, ale ta nechtěla vůbec mluvit. Pak se rozbrečela a řekla, že jí obžalovaný hrozně ublížil, že ji znásilnil. Po tomto telefonátu zařídila kamion a chtěla, aby poškozená [redacted] okamžitě i s koňmi odešla od obžalovaného. Čekala dva dny, poškozenou i s kamarádkou přemlouvala, ale poškozená tvrdila, že se bojí, že se něco stane, bála se o koně a nakonec řekla, že raději zůstane, že se nějak s obžalovaným domluví, že bude platit podnájem a budou bydlet odděleně. Asi za dva měsíce jí poškozená [redacted] [redacted] řekla, že ji obžalovaný [redacted] zlomil ruku. Poslala fotku a k tomu napsala, že se mu to konečně povedlo. S poškozenou [redacted] pak telefonovala a řekla jí, ať jde s tou rukou k doktorovi. Lékař konstatovat, že má zlomené zápěstí, má v zápěstí šrouby a prý musí na reoperaci. Ke zlomenému zápěstí poškozená uvedla, že jí [redacted] (obžalovaný [redacted] [redacted] nějak chytil, že s ní hodil, ale více neví. Po všech událostech chvíli bydlela poškozená [redacted] u svědkyně a pak si našla nové bydlení. O průběhu znásilnění se jí poškozená svěřila jen s tím, že snad obžalovaný měl být opilý a chtěl sex. O vzájemném vztahu s obžalovaným poškozená také říkala, že jí měl i uhodit, doslova řekla, že jí bije, ale přesto s ním je. K doplňujícím dotazům svědkyně vypověděla, že z [redacted] se poškozená odstěhovala v říjnu nebo listopadu 2021 asi proto, že jí končil podnájem a obžalovaný [redacted] [redacted] už jí tam s koňmi nechtěl. Po znásilnění si poškozená stěžovala jedině na bolest ruky. Neví nic o tom, že by poškozená někdy napadla obžalovaného. Když se poškozené ptala, proč nevyužila její první nabídku bydlet i s koňmi u ní, odpověděla, že jít měla a dodala, že to bylo její nejloupežnější rozhodnutí. Svědkyně [redacted] uvedla, že se s poškozenou seznámila v [redacted] v létě 2020, na základě inzerátu, kde nabízela koňský hnůj za odvoz. Za poškozenou jezdila pomáhat s koňmi. Od poškozené věděla, že předtím bydlela v [redacted] s přítelem [redacted] (obžalovaný [redacted] [redacted]. Neví proč se rozešli a jaký byl jejich vztah. Následně se musela poškozená i s koňmi z [redacted] odstěhovat a sháněla nové bydlení a ustájení koní. Nakonec sehnala místo v [redacted] v [redacted] kde mohli sice být koně, ale ona neměla kde bydlet. V této době jí měl její bývalý přítel (obžalovaný), nabídnout, aby se k němu vrátila, a proto se k němu vrátila i s koňmi zpět. Svědkyně dále vypověděla, že nikdy neviděla, že by poškozenou obžalovaný fyzicky napadl. V říjnu 2021 jí poškozená poslala na [redacted] fotografii své zlomené ruky s žádostí, zda by jí nemohla pomoci s koňmi. Na dotaz, jak se jí to stalo, neodpověděla. K uvedenému svědkyně doplnila, že když si domlouvala práci u koní, protože poškozená byla v nemocnici na operaci, tak jí obžalovaný řekl, že za to všechno, myšleno celkovou situací, může tak trochu on. Poškozená sama ke zlomenině říkala, že jí obžalovaný nějak chytil a pak neví co, ale že spadla a má zlomenou ruku. Svědkyně [redacted] uvedla, že pracuje na [redacted] [redacted] Poškozenou [redacted] asi před třemi roky přijímali jako [redacted] do domu s [redacted] [redacted] Poškozená pracovala asi rok a poté odešla, protože měla málo peněz. Bydlela v té době s nějakým přítelem v [redacted] Jednou jí poškozená při rozhovoru řekla, že jí přítel týrá a bije, měla na sobě modřiny, které jí měl přítel způsobit. Když jí radila, ať od přítele odejde, říkala, že nemá kam jít, protože měla koně, o které se starala, a bez koní by nikam nešla.

Svědkyňě doplnila, že modřiny viděla, poškozená věrohodně říkala, že je má od přítele, jak jí bije. Proto věří, že poškozenou její přítel fyzicky napadal. Dále ví o tom, že poškozená [REDACTED] od přítele odešla a bydlela s koňmi v [REDACTED]. Krátce před výsledkem viděla na [REDACTED] že poškozená má zlomenou ruku, ale podrobnosti nezná. Svědek [REDACTED] [REDACTED] vypověděl, že poškozenou zná díky její péči o koně, které zachraňuje před utracením. Poškozenou nejprve poznal přes sociální síť, podporoval její spolek i finančně a fyzicky se seznámili na přelomu března a dubna roku 2021. V té době jezdil za poškozenou do [REDACTED] a asi v květnu 2021 zde poznal i obžalovaného [REDACTED] [REDACTED]. Svůj vztah k poškozené i obžalovanému svědek označil za ryze přátelský, spojoval je zájem o koně. Vztah mezi poškozenou a obžalovaným popsat nedokáže, nebyl svědkem žádné jejich hádky. Byl přítomen jen nedorozumění ohledně výstavby boxů, ale oba se u toho chovali slušně, nezaznamenal žádné vypjaté emoce. Asi na přelomu května a června 2021 se poškozená stěhovala s koňmi do objektu v [REDACTED] který patřil obžalovanému. I sem jezdil asi jednou týdně do října 2021 a pomáhal okolo koní. Naposledy zde byl v lednu 2022, kdy pomáhal rozebrat boxy pro stěhování koní. V [REDACTED] neviděl mezi poškozenou a obžalovaným žádné vážné neshody, ani napadení či hádky. Nevybavuje si, co se dělo dne 6. 7. 2021. Koncem roku 2021 si běžně vzájemně přáli všechno nejlepší, a přitom se dověděl o dalším stěhování koní někam do [REDACTED] [REDACTED] kde zůstali u poškozené [REDACTED] [REDACTED]. O tom, co se mělo stát mezi obžalovaným a poškozenou vůbec nic neví. K doplňujícím dotazům dodal, že s poškozenou zůstal nadále v kontaktu. Společně řeší jen věci kolem koní. Žádné podrobnosti k posuzované věci mu neříkala. Pouze ke zranění ruky poškozená říkala, že jí [REDACTED] (obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] nějak chytil a nedopatřením vznikla zlomenina. V průběhu léta roku 2021 nepozoroval žádné změny v chování mezi poškozenou a obžalovaným. Svědek [REDACTED] [REDACTED] před soudem vypověděl, že s obžalovaným [REDACTED] [REDACTED] se zná jako [REDACTED] od vidění asi 5 let a blíže asi 2–3 roky. Obžalovaný ho kontaktoval a ptal se na poškozenou [REDACTED] [REDACTED] protože věděl, že s ní v minulosti chodil. Ptal se hlavně na to, co s poškozenou zažil a sám mu popisoval své poznatky. Dále svědek doplnil, že s poškozenou [REDACTED] [REDACTED] se seznámil na internetové seznamce začátkem roku 2015 a téhož roku jejich vztah z jeho iniciativy skončil. S nějakými přestávkami trval asi 9 měsíců, tj. od února do prosince. V této době bydleli v [REDACTED] asi na třech adresách. Svědek vztah s poškozenou označil jako „Itálie“. K dotazům, aby byl podrobnější dodal, že poškozenou nejprve poznal jako [REDACTED] [REDACTED] pak najednou se jmenovala [REDACTED] [REDACTED]. Nechápal změnu jmen. V té době pracoval jako [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] to znamená, že přes týden dopoledne měl nějaké brigády a v odpoledních hodinách se věnoval [REDACTED] a víkendy měl téměř všechny [REDACTED] [REDACTED]. Jeho častá nepřítomnost zřejmě poškozené vyhovovala, protože se dozvěděl, že se v době jeho nepřítomnosti scházela s různými solventními pány. Jejich soužití svědek rovněž označil slovy: „děs a bída“ a dodal, že nikdy nevěděl, s jakou náladou poškozená přijde. Několikrát udělala šílenou scénu kvůli ničemu, že i sousedi na ně klepali, a za 5 minut nato přišla z cigarety, věšela se mu na krk a říkala mu „miláčku“. Často mezi nimi docházelo k hádkám, které řešil tím, že se sbalil a odešel. Příčinou hádek byly různé hlouposti, například ohledně úklidu propocených věcí. Poškozená často reagovala ostře a neadekvátně, křičela a co měla po ruce házela, například botu nebo skleničku. Byla taková, že se nebála dát facku. K dotazu, zda také reagoval fyzickým napadáním poškozené odpověděl záporně. Poškozená ho sama neobviňovala, že by ji fyzicky napadal, ale od známých se doslechl, že ji prý mlátí a psychicky týrá, což označil za hloupost. Dále svědek vypověděl, že poškozená byla konfliktní a agresivní i vůči jeho rodině, sourozencům i jeho [REDACTED] na [REDACTED]. Projevovalo se to tak, že měla úplné zkratky v chování, to znamená, že byla vulgární a nepřiměřeně zvyšovala hlas. Neví, co bylo spouštěčem takového chování. Konec jejich vztahu proběhl docela divoce. Poškozená začala dělat naschvály, různě zamykala byt. Když si šel vyzvednout své věci, tak chtěla zavolat policii, že v bytě nemá co dělat. Snažila se různě mstít a byla podlá. K dotazu, zda za dobu, co byli partnery, trpěla nebo se léčila poškozená [REDACTED] [REDACTED] s nějakou závažnou nemocí, uvedl, že mu poškozená asi v polovině jejich vztahu říkala, že má [REDACTED] a tvrdila, že z důvodu nemoci nemůže chodit do práce. Svědek dodal, že mu bylo

poškozené líto, a proto přidal v práci, aby to tak nějak utáhli. Také jeho otec jim poslal finanční injekci, aby to zvládli lépe. Zajímal se o tento typ nemoci a ptal se různých lidí, kdo a jak může pomoci. Po představení [REDAKCE] komunikace (č. l. 492-4 spisu), kde je na fotografii zachycen [REDAKCE] který drží transparent s vyjádřením podpory, svědek uvedl, že tím [REDAKCE] je [REDAKCE] z [REDAKCE] Jako hodně dobrému kamarádovi se mu svěřil, že s tím, že poškozená trpí [REDAKCE] poté na srpnových závodech v [REDAKCE] v roce 2015 připravil překvapení. Většinou před startem, když chodí fotograf nebo kamera, tak vytáhl plakát, který je na fotografii, který souvisel s informací o [REDAKCE] poškozené. Podle předložené komunikace poškozená [REDAKCE] reagovala komentářem: „Jé to je sladký, srdíčka. Díky moc si toho vážím“. Asi jí to udělalo radost. Dále svědek dodal, že o poškozené po rozchodu již neměl informace, vytěsnil ji z hlavy. Až následně reagoval na to, když se mu obžalovaný ozval s dotazem na poškozenou. Svědek rovněž k dotazu potvrdil, že mu poškozená někdy na začátku jejich vztahu říkala, že byla v minulosti znásilněna. Když se ptal na podrobnosti říkala, že okolo [REDAKCE] když jí bylo [REDAKCE] nebo [REDAKCE] byla znásilněna někde v [REDAKCE] ale celý ten případ se tzv. zamekl pod koberec a neřešilo se to. Na další dotazy svědek odpověděl, že kromě [REDAKCE] se věnuje i [REDAKCE] Nikdy nebyl soudně trestán a není příznivcem žádného hnutí. Na břicho má [REDAKCE] (svědek dobrovolně ukázal [REDAKCE] K dotazu, zda sám někdy proti poškozené [REDAKCE] neútočil verbálně nebo fyzicky, odpověděl, že verbálně ano, ale byla to slovní obrana. Fyzicky neútočil, má odpor k mlácení žen. Dokonce i při tréninku [REDAKCE] při [REDAKCE] odmítá spárovat s ženami.

6. V průběhu hlavního líčení byl soudem osobně vyslechnut znalec [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] Znalec vypověděl, že vypracoval znalecký posudek č. [REDAKCE] a měl za úkol určit, jaká poranění utrpěla poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] při fyzickém napadení dne 17. 10. 2021 a posoudit závažnost poranění ze soudně lékařského hlediska. Učinil závěr, že poškozená utrpěla [REDAKCE]

[REDAKCE] Pokud se týká mechanismu vzniku, tak obě poranění vznikla působením tupého násilí velké intenzity při hodnocení malá – střední – velká na oblast dolního konce pravého předloktí a pravého zápěstí poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] Vznik poranění lze dobře vysvětlit pádem na poraněnou končetinu. Ze soudně lékařského hlediska lze poranění hodnotit jako vážnou poruchu zdraví, která poškozenou omezila v obvyklém způsobu života po dobu 6 až 8 týdnů, kdy poraněnou ruku měla fixovanou ve vysoké sádrové dlaze. To znamená, že byla výrazně omezená funkce celé pravé horní končetiny poškozené. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] byla omezená jednak bolestivostí, ale zejména fixací poraněné pravé horní končetiny. Navíc ještě podstoupila chirurgickou stabilizaci zlomeniny kovovými dlahami v celkové anestezii, v průběhu toho byla 4 dny hospitalizovaná na chirurgickém oddělení Nemocnice v [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] Možné trvalé následky, zejména u tříštivé zlomeniny vřetenní kosti, mohou být ve formě omezeného rozsahu pohybu v zápěstí pravé ruky poškozené. Rozvolnění skloubení kosti loketní se zápěstními kůstkami může vést k lehké nestabilitě zápěstí a bolestivosti při zvýšené fyzické námaze. Doba léčení trvala zhruba 6–8 týdnů. K doplňujícím dotazům znalec vypověděl, že problematika vyjmutí kovových částí a otázka obtíží s hybností a s citlivostí v ruce, je velice individuální záležitost. Pokud obecně člověku kovový materiál nevádí a nijak ho neomezuje, tak se může v těle materiál zanechat, ale pokud dojde k nějakým komplikacím, potom je nutné fixační materiál zase vyndat. K dotazu, zda postačuje pro zjištěná poranění poškozené prostý pád člověka z běžné výšky na zem, nebo jestli je potřeba nějaká iniciace pádu, tzn. nějaké urychlení pádu, odpověděl, že pokud se jedná o nekontrolovaný pád, tak člověk padá na ruku v podstatě celou hmotností svého těla čili proto velká intenzita při hodnocení malá – střední – velká. Poranění může vzniknout i při prostém pádu ze stojící pozice člověka, ale většinou jde o urychlené pády, ať už to jsou pády, kdy je člověk stržený, nebo uklouznutí na nějakém hladkém povrchu, pády z kola apod. Závěrem znalec rovněž uvedl, že případné trvalé následky musí zhodnotit znalec příslušný k tomuto úkonu, kterým není.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

7. V průběhu hlavního líčení soud prováděl důkaz rovněž listinami založenými do trestního spisu i listinami opatřenými až v průběhu hlavního líčení. Konkrétně se jednalo o úřední záznamy policie, které popisují informace z audiovizuálních souborů předložených obžalovaným a dokumentujících jeho komunikaci s poškozenou [REDAKCE]. Komunikace se obecně týká vzájemných vztahů, konfliktů ohledně starostí o zvířata, o koně a také o majetkových záležitostech souvisejících se spolkem poškozené s názvem [REDAKCE]. Z komunikace je patrné, že vztahy mezi obžalovaným a poškozenou byly opakovaně velmi napjaté, kontroverzní a oba řešili i otázku finanční, i otázku bydlení. Další úřední záznam se rovněž vztahuje ke komunikaci předložené obžalovaným, a to jeho komunikaci se svědkyní [REDAKCE] i další komunikaci s poškozenou. Opět je zjevné, že vztahy mezi obžalovaným a poškozenou nejsou rozhodně v pořádku, na jednom záznamu je zachyceno, že se přetahují o kladivo a vzájemně se ovlivňují z napadání. Z potvrzení o psychoterapii bylo soudem zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] opakovaně navštívil psychologické poradenství a prodělal několik sezení, během nichž řešil svůj vztah k poškozené, rozdílnost jejich povah, neschopnost konstruktivní komunikace. Sezení proběhla od 13. 8. 2019 do 9. 9. 2020. Podle dalších listin obžalovaný pokračoval v psychoterapii ještě nejméně 3x v době od 4. 4. 2022 do 9. 5. 2022. Obžalovaný do spisového materiálu založil také listiny – dohody mezi ním, poškozenou a spolkem [REDAKCE]. Spisový materiál obsahuje i řadu [REDAKCE] příspěvků a komunikace vedených zejména poškozenou, ale i dalšími osobami, popisujících činnost poškozené i [REDAKCE]. V rámci fotodokumentace byly do spisu založeny fotografie obžalovaného [REDAKCE] pořízené dne 25. 4. 2022 a také fotografie ruky [REDAKCE] která podle úředního záznamu měla být pořízena někdy v dubnu 2018 a měla by odpovídat lékařské zprávě [REDAKCE] ze dne 19. 4. 2018, kde ve zprávě je uvedeno, že poškozená měla být včera (tj. 18. 4. 2018) napadena partnerem, měla jí být zmáčknuta ruka. Objektivně lékařka konstatuje, že podle RTG nebyly zjištěny známky traumatických změn, a proto stanovila diagnózu kontuze pravého zápěstí. Do spisu jsou dále založeny i lékařské zprávy ze dne 7. 7. 2021, a to konkrétně vypracované gynekologem [REDAKCE] a chirurgem [REDAKCE]. Gynekolog konstatuje, že oblast zevního genitálu poškozené je bez poranění, hematomu nebo exkoriace. Chirurg objektivně konstatuje četné hematomy na pravém předloktí do velikosti 30 mm. Diagnóza pohmoždění pravého předloktí s hematomy s dobou léčení zhruba 1 týdně. Dále je ve spise větší množství lékařských zpráv popisujících poranění a průběh léčby a léčebných výkonů od 17. 10. 2021, tedy od úrazu poškozené [REDAKCE]. V první lékařské zprávě je uváděno, že poškozená byla druhou osobou postrčena, upadla na pravou horní končetinu a cítí bolest v zápěstí. Lékařem byla diagnostikována fraktura a s poškozenou domluveno operační řešení s příjmem dne 28. 10. 2021. Konkrétně jde o řadu lékařských zpráv z Nemocnice [REDAKCE] [REDAKCE] které všechny měl k dispozici znalec [REDAKCE] který vypracoval ve věci znalecký posudek a byl soudem podrobně vyslechnut. Spisový materiál obsahuje rovněž emailovou komunikaci, kterou vedla poškozená [REDAKCE] s obžalovaným, respektive jeho právní zástupkyní advokátkou [REDAKCE]. Poškozená dokládala do spisu také lékařské zprávy vystavené společností [REDAKCE] dne 12. 4. 2022 a 20. 9. 2022 popisující zdravotní stav poškozené, respektive její rehabilitaci po léčebně poranění pravé ruky. Rovněž tyto zprávy měl k dispozici znalec [REDAKCE] který na žádost poškozené, respektive advokátky [REDAKCE] zpracoval znalecký posudek, ve kterém bodově ohodnotil bolestné za zranění poškozené [REDAKCE]. Znalec přitom dospěl k závěru, že podle metodiky k náhradě nemajetkové újmy na zdraví lze ohodnotit třířtivou zlomeninu dolního konce vřetenní s posunem úlomků (S5252) 120 bodů a rozvolnění dolního skloubení loketní kosti se zápěstím (S630) 50 bodů, tedy celkem 170 bodů. Poslední lékařská zpráva popisující zdravotní stav poškozené [REDAKCE] předložená soudu je ze dne 29. 5. 2023 a byla vystavena [REDAKCE]. Podle této zprávy poškozená přichází k lékaři ke vstupnímu vyšetření. Lékař závěrem aktuální stav poškozené hodnotí jako [REDAKCE] v určitých situacích [REDAKCE] a dále rozvíjející se [REDAKCE]. Lékař doporučil poškozené medikaci, dále

nácvik zklidňujícího dýchání ke zvládnutí [REDAKCE] a stanovil termín kontroly za 1 měsíc. V souvislosti s tím, že poškozená hovořila o kontaktu sociální služby [REDAKCE] byla vyžádána informace o tom, zda a jakým způsobem poškozená s touto službou komunikovala. Podle zprávy ze dne 30. 5. 2022 byla poškozená v kontaktu s poradnou v [REDAKCE] a následně v [REDAKCE] [REDAKCE] eviduje záznamy od 11. 11. do 9. 12. 2021, tedy tři osobní kontakty, tři telefonáty a jeden email. Poškozená jako uživatelka služby popisovala své partnerské soužití a také skutečnost, že v hádce s partnerem měla být sražena na zem a následkem pádu si zranila ruku. V poradně v [REDAKCE] [REDAKCE] byla poškozená osobně dvakrát 14. 3. a 29. 4. 2022. Zde řešila svou aktuálně náročnou situaci, neboť v důsledku trestné činnosti má finanční problémy. Konzultovala také nárok na peněžitou pomoc státu. V rámci důkazních návrhů obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] nechal založit do spisového materiálu jako důkaz kolečko z vysavače, kterým měl po poškozené hodit, a předložil další část komunikace, kterou vedl se svědky [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. V této souvislosti obžalovaný předložil i dohody, které s poškozenou uzavřel v rámci snahy vystěhovat poškozenou z místa svého bydliště v [REDAKCE] a dokládal i fotodokumentaci [REDAKCE] [REDAKCE] zejména dispoziční řešení kuchyňské části. V této souvislosti obžalovaný předložil jako důkaz i komunikaci, kterou vedla poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] jako [REDAKCE] zapsaného [REDAKCE]. Součástí této komunikace je i reakce na příspěvek, kde [REDAKCE] [REDAKCE] prezentuje plakát, na kterém vyjadřuje podporu slečně [REDAKCE] [REDAKCE]. V průběhu hlavního líčení soud, kromě čtení či konstatování listin, přehrával audionahrávky, které poskytla poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] které měla pořídit dne 7. 7. 2021 a policii poskytla dne 1. 12. 2021. Nahrávky jsou v délce trvání 4 minuty a 1 sekunda, 56 sekund, 5 minut a 8 sekund a poslední 22 minut. Nahrávky zachycují komunikaci (rozhovor) vedený poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] a obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE]. První nahrávka začíná tím, že se poškozená dotazuje obžalovaného a konfrontuje ho s tvrzení, jestli mu přijde normální, aby přišel někoho znásilnit, zmlátit a vláčet ho po podlaze. Z reakci obžalovaného a celkového kontextu lze dovodit, že obžalovaný neví o tom, že jeho komunikace s poškozenou je nahrávána a dále také to, že obžalovaný je nejspíše pod vlivem alkoholu či nějaké omamné látky. Během komunikace oba aktéři používají vulgární výrazy, poškozená často velice důrazně zvyšuje hlas, křičí ohrazuje se a trvá na tom, aby na ni obžalovaný vůbec nesahal. Obžalovaný opakovaně slovně odmítá, že by poškozenou znásilnil. Obdobně se v podstatě opakuje v dalších nahrávkách. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] opětovně tvrdí, že ji měl obžalovaný znásilnit, měl ji potrat. V nahrávce je slyšet, že mezi oběma neustále probíhá výrazný verbálně vygradovaný spor, oba používají vulgární výrazy a poškozená opakovaně křičí na obžalovaného, aby se jí vůbec nedotýkal. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] přání poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] zjevně nerespektuje a poškozená se dotýká s argumentací, že se dotýká jen jejího oblečení. V poslední nahrávce, kde poškozená znovu opakuje, že ji obžalovaný měl znásilnit, obžalovaný reaguje slovy, že má „chuť jí sundat kalhotky a pořádně ojet“. Obžalovaný se slovně domáhá partnerského práva na milostný život, ale poškozená s ním nesouhlasí, opakuje, že ji měl znásilnit, což obžalovaný slovně odmítá. Policejní orgán založil jako listinné důkazy do spisu také několik oznámení o přestupcích, který se měli dopustit buď obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] proti poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] nebo naopak, který měla spáchat poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] a poškozeným měl být [REDAKCE] [REDAKCE]. Všechna tato podezření byla příslušným úřadem odložena. Z listinných důkazů vztahujících se k obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] plyne, že obžalovaný nemá žádný záznam v Rejstříku trestů ani v rejstříku přestupků.

8. Okresní soud v České Lípě konal ve věci několik hlavních líčení a beze zbytku vyhověl všem důkazním návrhům, které byly ve věci učiněny státním zástupcem a rovněž poškozenou, respektive jejím zmocněncem. Naproti tomu soud nevyhověl jen části důkazních návrhů učiněných obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] respektive jeho obhájkyň. V žádném případě nemohlo být vyhověno procesnímu návrhu, aby soud za souhlasu obžalovaného a státního zástupce četl ve smyslu § 211 odstavec 6 trestního řádu úřední záznamy o podaných vysvětleních, kde byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

zachycena prvotní výpověď poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Tomuto návrhu nemohlo být vyhověno, neboť je zcela v rozporu s ustanoveními trestního řádu. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] byla nejen v přípravném řízení, ale i před soudem podrobně vyslechnuta jako svědkyně, a proto její tvrzení zachycená do úředních záznamů jsou zcela irelevantní a nelze je ani předkládat poškozené k vyjádření v rámci otázek kladených při výslechu. Soud rovněž nevyhověl návrhu, aby byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví – gynekologie, neboť byla k dispozici lékařská zpráva gynekologa, který poškozenou vyšetřoval dne 7. 7. 2021, tj. v den, kdy mělo předtím v noci dojít k jednání popsanému původně v obžalobě pod bodem 1. Pro účely posouzení celé věci a meritorní rozhodnutí nebylo soudem shledáno jako nutné vypracování znaleckého posudku, neboť znalec by nemohl učinit jiné závěry, než učinil ošetřující odborný lékař. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] byla u lékaře – gynekologa pouze jednou a výsledky jejího vyšetření jsou zachyceny ve zprávě, kterou soud provedl důkaz. Obdobným způsobem soud nevyhověl ani návrhu, aby byl vypracován znalecký posudek z oboru psychologie, kterým by byla posouzena osobnost poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a hlavně otázka její věrohodnosti. Obžalovaný v této souvislosti poukazoval na to, že podle jeho mínění poškozená opakovaně lže a uvádí různé rozporné skutečnosti. Navíc se sama zmiňovala o svých psychických problémech, a dokonce se pokusila o sebevraždu. K tomuto návrhu soud konstatuje, že otázka věrohodnosti jednotlivých tvrzení osob zúčastněných na posuzovaném jednání je otázkou pro nalézací soud, nikoliv pro znalce. Znalec by pochopitelně mohl komplexně posoudit osobnost poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] i její obecnou věrohodnost, ale vzhledem k tomu, že soud měl k dispozici dostatek důkazů pro to, aby sám, jak mu také přísluší, posoudil, zda je věrohodné tvrzení obžalovaného či poškozené popisující rozdílně jednání popsaná v obžalobě státního zástupce, nepovažoval soud pořízení tohoto důkazu za potřebné a vhodné. Stejně tak soud nezjišťoval žádné bližší údaje o údajném znásilnění poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] ke kterému mělo snad dojít asi v roce 2005 na blíže nezjištěném místě. V tomto směru soud uzavřel, že je vůbec otázka, co by při absenci bližších indicií bylo vůbec dotazem na policii zjištěno, a hlavně soud bral v potaz, že jakákoliv informace potvrzující či vyvracející toto tvrzení by pro před soudem posuzovanou věc neměla žádnou vypovídající hodnotu. Soud se také nezabýval rekonstrukcí nebo prověrkou na místě incidentu, ke kterému došlo 17. 10. 2021, neboť obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] i poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] setrvali na svých vyjádřeních a popisech celého svého jednání. Navíc obžalovaný doložil soudu fotodokumentaci kuchyně, tedy celého prostoru, kde k jednání došlo. Soud si proto mohl utvořit dostatečnou a jasnou představu. Okresní soud proto dospěl k závěru, že provedení rekonstrukce či prověrky na místě je nadbytečné a provedení tohoto důkazu by nepřineslo pro rozhodnutí ve věci nic nového a podstatného. Obdobně soud neprováděl expertízu zvukových nahrávek poskytnutých poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] protože nemá k dispozici primární zařízení, na kterém byly nahrávky v roce 2021 poškozenou pořízeny. Navíc je třeba konstatovat, že obžalovaný nijak nezpochybňoval, že na nahrávce je zachycena jeho komunikace s poškozenou, pouze měl výhrady k tomu, kdy a za jakých okolností byla nahrávka poškozenou pořízena. Kromě toho byl obžalovaný v tomto bodě obžaloby zproštěn, proto naznačený postup okresního soudu rozhodně nemohl být postupem k jeho tíži. Obecně okresní soud nabyl přesvědčení, že dokazování, které bylo ve věci provedeno, je dostatečně věcné, obsáhlé a vyčerpávající proto, aby mohlo být ve věci podané obžaloby meritorně rozhodnuto.

9. Po provedení všech podstatných důkazů v rámci několika hlavních líčení dospěl okresní soud ke shodnému závěru, který vyjádřil intervenující státní zástupce ve své závěrečné řeči, tedy že se po obsáhle provedeném dokazování podařilo prokázat, že se obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] dopustil jen části jednání, která mu byla obžalobou pod body 1. a 2. původně kladena za vinu. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] popíral, že by se dopustil trestné činnosti popsané ve výrokové části obžaloby a proti jeho výpovědi byl veřejnou žalobou jako klíčový důkaz opatřen důkaz v podobě výpovědi poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Zejména pokud jde o jednání popsané pod bodem 1. obžaloby je třeba říci, že jde obecně o typ trestné činnosti, ke které primárně dochází pouze mezi pachatelem a poškozeným a

je tedy na nalézacím soudu, aby velmi pečlivě hodnotil výpovědi obou zúčastněných a případně další opatřené důkazy. V posuzované věci obžalovaný ■■■■■ kategoricky popřel, že by se dopustil znásilnění popsaného v obžalobě pod bodem 1., tedy popřel, že by přes opakovaný verbální i fyzický nesouhlas přemohl poškozenou ■■■■■ a proti její vůli jí opakovaně zaváděl prsty ruky do přirození. Na svou obhajobu obžalovaný připouštěl, že došlo mezi ním a poškozenou ke konfliktní situaci, že na poškozenou byl slovně agresivní, dotýkal se jí po těle, ale vyloučil jednání, která je srovnatelné s pohlavním stykem spáchaným jiným způsobem. Obžalovaný se také obsáhle vyjadřoval ke vztahu, který udržoval s poškozenou, který vygradoval jejich vážnými neshodami a také ke snaze poškozenou ■■■■■ vystěhovat ze svého domu tedy z ■■■■■ č. p. ■■■■■. Proti takto uplatněné obhajobě měl soud k dispozici podrobnou výpověď poškozené ■■■■■, která primárně popsala, že po hádce s obžalovaným, která proběhla již ráno dne 6. 7. 2021, celý den s obžalovaným nepromluvila, a proto také večer nebyla v ložnici, ale spala v kuchyni na gauči. Popisovala rovněž, že obžalovaný jí v noci z 6. na 7. 7. 2021 probudil, kdy předpokládala, že je pod vlivem alkoholu a hlavně popisovala, že obžalovaný si slovně a pak fyzicky vynucoval sexuální kontakt. Přestože odmítala, využil obžalovaný ■■■■■ své fyzické převahy, násilně jí sundal, respektive strhl spodní kalhotky a prsty rukou jí opakovaně zaváděl do jejího přirození, přestože se stále aktivně slovně i fyzicky bránila a takto ji způsobil zranění (potrhání, krvácení, bolest). Objektivně měl soud k dispozici lékařskou zprávu vypracovanou gynekologem ■■■■■ ze dne 7. 7. 2021. Podle závěru lékaře neměla poškozená žádné známky poranění na pochvě, ani nekrvácela. Konstatoval pouze zbytky tmavší krve, což může podle lékaře být příznak běžného fyziologického děje, např. menstruace, či hormonální poruchy. Proto nemusí nález krve odpovídat následkům nějakého vnějšího násilí. Další lékař ■■■■■ z chirurgické ambulance ze ■■■■■ dne 7. 7. 2021 v 11:05 hodin uvedl, že u poškozené objektivně zjistil palpačně bolestivé hematomy na pravém předloktí velikosti do 30 mm. Celkově poranění poškozené zhodnotil jako lehké s dobou léčení do jednoho týdne. Doporučil klidový režim. Jiné lékařské zprávy ohledně tohoto jednání popsaného v obžalobě k dispozici nejsou. Z výpovědi poškozené ■■■■■ a svědecké výpovědi ■■■■■ bylo soudem, v souladu s uvedenými lékařskými zprávami, zjištěno, že poškozená kromě gynekologa navštívila i chirurgickou ambulanci, protože měla mít zraněnou ruku, ale lékař jen doporučil pouze klidový režim, neboť objektivně žádné zásadní poranění zjištěno nebylo. Další svědecké výpovědi přitom hovoří pouze o tom, jaké informace jim o tomto skutku sdělovala sama poškozená ■■■■■, protože nikdo ze slyšených svědků jednání přítomen nebyl. Svědci ■■■■■ a ■■■■■ ve shodě potvrdili, že poškozená jim poslala následujícího dne ráno hlasovou zprávu, kterou ale krátce na to vymazala, takže není zpráva k dispozici a nelze s ní provést důkaz. Svědkyně ■■■■■ dále potvrdila, že druhý den ráno byla poškozená vyčerpaná, nevyspalá a rozhodně nebyla v dobré psychické pohodě, ale žádné viditelné poranění nezaznamenala. Z další části řady svědeckých výpovědí bylo zjištěno, že vztah mezi obžalovaným a poškozenou prošel bouřlivým vývojem, oba spolu sdíleli společné bydliště několikrát a svědci potvrdili, že mezi nimi vzájemně docházelo ke konfliktům. Část svědků se vyjádřila tak, že důvěřuje sdělení poškozené ■■■■■, další část svědků naopak považuje její tvrzení za nepravdivé a důvěřují obžalovanému ■■■■■. Svědci ■■■■■ a ■■■■■ v této souvislosti potvrdili část obhajoby obžalovaného poukazující na obecnou nevěrohodnost týkající se sdělovaných tvrzení poškozené ■■■■■, když svědci potvrdili, že jim poškozená nepravdivě říkala, že trpí vážným onemocněním – ■■■■■. Pokud jde o audio nahrávky, které poškozená pořídila a kterými soud provedl důkaz, je na nich slyšet jakým způsobem komunikoval obžalovaný s poškozenou poté, kdy se měl obžalovaný dopustit posuzovaného zločinu. Je zřejmé, že přesto, že je obžalovaný konfrontován s tvrzením poškozené, že ji znásilnil, nepotvrzuje, že k něčemu takovému došlo. Přitom obžalovaný neví, že je nahráván a že způsobu artikulace i jeho reakcí lze učinit úvahu, že je zřejmě pod vlivem alkoholu. Obžalovaný se snaží poškozené dotýkat, poškozená křičí, ale zjevně nejde o žádné znásilnění spočívající v tom, že obžalovaný k pohlavnímu styku donutí poškozenou násilím. Pokud obžalovaný použil násilí ve

snaze dotýkat se poškozené, je pravděpodobné a v souladu s lékařskou zprávou [REDAKCE] o hematomech na paži poškozené, že došlo k nějakému držení za ruce poškozené. Naproti tomu rozhodně, opět v souladu s lékařskou zprávou [REDAKCE] nebylo prokázáno žádné násilné působení obžalovaného na vnější či vnitřní oblasti genitálu poškozené. Vzhledem k tomu, že nebylo zcela najisto a bezpečně prokázáno, že vůbec došlo k jednání, které bylo popsáno v obžalobě pod bodem 1. a soud měl výrazné pochybnosti o tom, že k jednání vůbec došlo, bylo třeba postupovat ve smyslu § 226 písmeno a) trestního řádu a obžalovaného [REDAKCE] obžaloby zprostit, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl obžalovaný stíhán. Odlišná situace však byla ohledně druhého jednání popsaného původně v obžalobě pod bodem 2., podle kterého se měl obžalovaný dne 17. 10. 2021 dopustit zločinu ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku. Rovněž ohledně tohoto bodu obžaloby proti sobě v zásadě stály dvě výpovědi, tedy tvrzení obžalovaného [REDAKCE] a tvrzení poškozené [REDAKCE] popisující jejich konflikt dne 17. 10. 2021 v [REDAKCE] č. p. [REDAKCE]. Rovněž ohledně tohoto skutku měl naopak soud k dispozici výpovědi několika svědků, kteří nebyli na místě, neviděli, co se stalo, ale buď od obžalovaného, nebo od poškozené měli zprostředkované informace o průběhu celého skutkového děje. Například svědek [REDAKCE] od poškozené slyšel, že se s obžalovaným přetahovali a pak byla hozena a spadla na zem, další svědek [REDAKCE] od poškozené slyšel, že byla chycena obžalovaným a nedopatřením jí vznikla zlomenina, dále svědkyně [REDAKCE] od obžalovaného slyšela, že se s poškozenou hádali až do ní strčil a asi na základě toho pádu, se jí zlomila ruka, svědkyně [REDAKCE] se vyjádřila tak, že obžalovaný před ní připustil, že poškozené zlomil ruku a podobně. Zcela zásadní důkaz však k tomuto bodu obžaloby představuje fakt, že poškozená [REDAKCE] 17. 10. 2021 objektivně musela vyhledat lékaře, byla ošetřena v Nemocnici [REDAKCE] ohledně utrpěných poranění a doby léčení jsou objektivní lékařské zprávy na jejichž základě byl vypracován znalecký posudek a znalce [REDAKCE] soud podrobně vyslechl. Obžalovaný [REDAKCE] na rozdíl od bodu 1. obžaloby, kde kategoricky obžalobu odmítal, připustil, že se s poškozenou [REDAKCE] dostal do verbálního i fyzického konfliktu, ale na svou obhajobu uváděl, že poškozená upadla vlivem nehody a nikoli vlivem jeho úmyslného jednání. Obžalovaný popisoval situaci tak, že uklízel v kuchyni, poškozená vyvolala konflikt tím, že vysypala pastelky, poté po sobě vzájemně házeli věcmi, a když se poškozenou [REDAKCE] fyzicky snažil dostat pryč z prostoru kuchyně, kde ke konfliktu primárně docházelo, poškozená upadla a zlomila si ruku. Neví, jestli upadla vlivem uklouznutí nebo vzájemného strkání, rozhodně popřel úmysl poškozené ublížit na zdraví. Poškozená [REDAKCE] se s obžalovaným v tomto bodu podané obžaloby shoduje v tom, že došlo mezi nimi ke konfliktu v situaci, kdy poškozený uklízel. Sama popisuje, že počátek konfliktu ještě předcházela jejímu příchodu do kuchyně, kde skutečně vysypala pastelky a pak s obžalovaným po sobě házeli věcmi. Poškozená ve shodě s obžalovaným také uvádí, že ji obžalovaný vyzýval slovy „vypadni“, aby opustila nejen kuchyň, ale celý dům, protože to často říkal, a hlavně popisuje, že obžalovaný pak využil své fyzické převahy a v malém prostoru kuchyně ji uchopil za oblečení, konkrétně za límec trika, a prudce s ní smýkl a vlivem toho, že poškozená je výrazně menší a lehčí než obžalovaný, tak nekontrolovatelně upadla a při pádu si zlomila pravou ruku. Poškozená popisovala, že ihned po pádu cítila, že má ruku zlomenou, má ji v nepřírozené poloze a hlavně, že jako pravák byla poraněním výrazně omezena. Obžalovaný ji pak odvezl do nemocnice na ošetření, kde měl sám připustit, že jí tzv. „pomohl“. Nakonec v prvotní lékařské zprávě z Nemocnice [REDAKCE] ze dne 17. 10. 2023 je doslova uvedeno: „dnes úraz druhou osobou postrčena a upadla na pravou HK, bolest zápěstí“. Poškozená dále popsala dlouhodobý průběh léčby utrpěných poranění včetně operačních zákroků a také to, jak ji poranění omezovalo nejen v běžném způsobu života, sebeobsluze, bolestivostí, ale také v tom, že se nemohla řádně postarat o koně, která měla v [REDAKCE]. Tento popis skutkového děje přitom zcela jednoznačně odpovídá výpovědi znalce [REDAKCE] který popsal, že k poranění poškozené [REDAKCE] podrobně popsaném ve skutkové větě odsuzujícího rozsudku zcela jistě mohlo dojít působením větší intenzity tupého násilí, ke kterému mohlo dost dobře dojít prostým pádem poškozené na

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

pravou ruku, protože v takovém případě na ruku působí celá hmotnost padajícího. Znalec zdůraznil, že dokonce není nezbytně nutné, aby pád poškozené byl umocněn nějakým vnějším faktorem, že postačí pouze samotný nekontrolovatelný pád. Znalec také potvrdil, že v souladu s lékařskými zprávami byla poškozená ■■■■■ ošetřena opakovaně, musela podstoupit chirurgické zákroky a byla i hospitalizována. Znalec dále také potvrdil, že odpovídá i tvrzení poškozené v tom směru, že kovové části dlahy, které jí byly voperovány, jí následně musely být pro pozdější komplikace, vyjmuty, ale hlavně, že doba léčení poranění, které poškozená utrpěla, trvala zhruba 6 – 8 týdnů. Proto na základě těchto důkazů nemohl soud akceptovat obhajobu obžalovaného ■■■■■ že k poranění poškozené došlo vlastně náhodně, že šlo o nehodu, neboť bylo bezpečně prokázáno, že se nejednalo o žádné náhodné poranění, ale jednalo se o výsledek vzájemně provázaných jednání obžalovaného, který od verbální agrese přešel k agresi fyzické, to znamená, že jak sám doznal, byl s poškozenou ve fyzickém kontaktu, s poškozenou se postrkávali, a proto poškozená rozhodně neupadla náhodně, ale vlivem úmyslného jednání obžalovaného. Vzhledem k tomu, že obžalovaný ■■■■■ je jako muž výrazně vyšší a těžší než poškozená ■■■■■ jako žena, kterou dlouhodobě znal, musel si být s ohledem na jejich vzájemné proporce a své životní zkušenosti, jednoznačně vědom toho, že pokud se dostává s poškozenou do fyzického konfliktu, může dojít k poranění poškozené a s tímto byl zjevně srozuměn, tedy dopustil se jednání v nepřímém úmyslu ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku. Protože poškozená upadla a pádem utrpěla těžkou újmu na zdraví, neboť její léčební poranění přesáhlo dobu šesti týdnů, způsobil obžalovaný již nedbalostním jednáním poškozené těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odstavec 2 písmeno i) trestního zákoníku odpovídající celkově zvolené právní kvalifikaci podle § 146 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku.

10. Obecně platí, že objektem trestného činu podle § 146 trestního zákoníku je lidské zdraví, tj. normální funkce lidského těla včetně řádné funkce všech orgánů, které jsou potřebné k náležitě činnosti. Způsobení ublížení na zdraví je jakékoli jednání (konání i opomenutí), jehož následkem je taková újma na zdraví, která dosahuje intenzity ublížení na zdraví. Přitom je nerozhodné, jakých prostředků bylo při něm použito, zda šlo o jednání jednorázové nebo o jednání postupné a dlouhodobé. Ublížením na zdraví rozumí takový stav záležející v poruše zdraví nebo jiném onemocnění, který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje, nikoli jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života poškozeného a který vyžaduje lékařské ošetření. Ublížení na zdraví musí být v příčinné souvislosti s jednáním pachatele. Rozdíl mezi ublížením na zdraví a těžkou újmou na zdraví záleží v tom, že při těžké újmě na zdraví musí jít o vážnou poruchu zdraví nebo vážné onemocnění, které postižený pocítí jako citelnou újmu v obvyklém způsobu života, a dále v tom, že porucha zdraví musí mít delší trvání (srovnej formulaci § 122 odstavec 2 písmeno i) delší dobu trvající porucha zdraví). V této souvislosti je vhodné uvést, že hranici mezi těžkou újmou na zdraví a ublížením na zdraví činí podle vžitě soudní praxe hranice asi šesti týdnů za předpokladu, že přibližně po tuto dobu trvá vážná porucha zdraví. Trvání poruchy zdraví při těžké újmě na zdraví může být delší nebo kratší než šest týdnů, a to podle povahy poruchy zdraví a příznaků, které ji doprovázejí. Pachatelem může být kterákoli fyzická osoba. K naplnění subjektivní stránky trestného činu ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 nestačí, že pachatel jednal úmyslně, nýbrž musí být prokázáno, že jeho úmysl směřoval ke způsobení následku ublížení na zdraví. Následek způsobení těžké újmy na zdraví musí být způsoben ve smyslu § 17 písmeno a) trestního zákoníku pouze z nedbalosti, neboť jinak by bylo třeba posoudit skutek jako trestný čin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 trestního zákoníku. Není-li u pachatele dáno ve vztahu k tomuto těžšímu následku ani zavinění z nedbalosti, nelze použít vyšší trestní sazby a je mu možno přičítat jen trestný čin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 nebo 2 trestního zákoníku.
11. Jednání obžalovaného ■■■■■ bylo v souladu s podanou obžalobu pod bodem 2. obžaloby proto kvalifikováno jako zločin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1, odstavec 3 trestního Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

zákoníku. Důvodem této kvalifikace bylo zjištění, že obžalovaný [REDAKCE] poškozené [REDAKCE] v rámci zcela zbytečného konfliktu, který sám sice nevyvolal, ale rozhodně jej eskaloval tím, že poškozenou chytil za límec trika a prudce s ní smýkl o zem, způsobil jejím stržením a následným pádem na zem poranění spočívající v tom, že utrpěla tříštivou zlomeninu dolního konce vřetenní kosti s posunem úlomků a rozvolnění dolního skloubení loketní kosti se zápěstím s nutností lékařského ošetření a následnou hospitalizací v Nemocnici v [REDAKCE] [REDAKCE] v době od 28. 10. 2021 do 31. 10. 2021 a dobou léčení nejméně šest týdnů. Poranění, které poškozená utrpěla a které je podrobně popsáno ve skutkové větě rozsudku, je nepochybně poraněním odpovídajícím právnímu pojmu újmy na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odstavec 1 trestního zákoníku, respektive těžké újmy na zdraví ve smyslu § 122 odstavec 2 písmeno i) trestního zákoníku. Důvodem této úvahy je nejen nutná doba léčení poranění přesahující šest týdnů, ale zejména dlouhodobá bolestivost a omezená hybnost dominantní horní končetiny poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] vše po jejím nekontrolovaném pádu na zem, tak jak vypověděla sama poškozená a její výpověď potvrdil i slyšený znalec. Jednání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] bylo posouzeno jako zločin ublížení za zdraví podle § 146 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku, protože obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jednal nepochybně úmyslně, neboť věděl, že nečekaným fyzickým útokem na poškozenou tedy ženu výrazně nižšího vzrůstu i nižší tělesné hmotnosti, než je on sám a jejím stržením na pevnou zem, jí může způsobit újmu na zdraví a byl s takovouto možností evidentně velmi dobře srozuměn (viz například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 12. 2020 sp. zn. 7 Tdo 1049/2022, podle kterého v nepřímém úmyslu jedná i pachatel, který si je vědom možnosti určitého následku, např. poranění člověka při jeho stržení na zem, a spoléhá pouze na šťastnou náhodu, že k takovému následku nedojde). Přitom ani skutečnost, že obžalovaný posuzovaným jednáním reagoval na předchozí chování poškozené, sama o sobě nijak nevylučuje jeho úmysl způsobit poškozené zranění, které má povahu ublížení na zdraví. Soudem zjištěný úmysl způsobit ublížení na zdraví není vyloučen ani proto, že jednání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] proti poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] spočívalo v jednorázovém aktu a že obžalovaný v jednání dále nepokračoval.

12. Při úvahách o druhu a výši trestu soud hodnotil veškeré okolnosti uvedené v příslušných pasážích trestního zákoníku. Obžalovaný byl ve smyslu § 146 odstavec 3 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody v trvání dvě léta až osm let odnětí svobody S ohledem na procesní postoj obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] který k věci zaujal, obžalovanému nelze přičíst polehčující okolnost doznání. Na druhou stranu obžalovanému zjevně polehčuje jeho dosavadní trestní bezúhonnost, neboť nemá žádný záznam v Rejstříku trestů, ani záznam v evidenci přestupků. Obecně obžalovanému pochopitelně přitěžuje, že se dopustil zločinu, ale jiné přitěžující okolnosti vyjmenované primárně v ustanovení § 42 trestního zákoníku soudem identifikovány nebyly. Proto soud u obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] volil toliko výchovný trest odnětí svobody, neboť nebylo třeba ukládat jiný tedy přísnější trest. Tento druh, byl ukládán na samé spodní hranici nejpřísnější trestní sazby ve smyslu § 146 odstavec 3 trestního zákoníku. Soud proto obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] uložil trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Obžalovaný bude po tuto dobu soudem sledován, aby bylo zjištěno, že není třeba na obžalovaného působit přísněji a že jeho jednání popsané v rozsudku bylo jen mimořádné vybočení z jinak dosud řádně vedeného života.
13. V rámci adhezního řízení se řádně a včas připojili s nároky na náhradu škody Česká průmyslová zdravotní pojišťovna ČR, Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR, a poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] prostřednictvím zmocněnkyně. Česká průmyslová zdravotní pojišťovna vyčíslila nárok na náhradu škody v částce 39 700 Kč, přičemž podrobně doložila, že se jedná o úhradu nákladů léčebné péče, které zaplatila za svého pojištěnce poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE]. Pojišťovna doložila, že náklady za svého pojištěnce (poškozenou) tedy léčebnou péči uhradila jednotlivým zdravotnickým zařízením. Soud proto neměl žádné pochybnosti o tom, že zdravotní pojišťovna vynaložila náklady na péči za pojištěnce [REDAKCE] [REDAKCE] které vznikly v příčinné Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

souvislosti s jednáním obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] popsaným v odsuzující části rozsudku, který poškozené způsobil újmu na zdraví. Proto byla obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] ve smyslu § 228 odstavec 1 trestního řádu uložena povinnost zaplatit České průmyslové zdravotní pojišťovně částku ve výši 39 700 Kč. Dále se rovněž řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojila Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR, a to s částkou 50 000 Kč a poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] která prostřednictvím své zmocněnkyně uplatnila nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy. Na náhradu škody poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] požadovala částku 60 358,70 Kč, která představuje odškodnění za bolestné za způsobené zranění a dále na náhradu nemajetkové újmy požadovala částku 800 000 Kč. Soud návrhy těchto poškozených přezkoumal a dospěl k závěru, že nároky jsou oprávněné ohledně té části rozsudku, kde byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] uznán vinným zločinem ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku. Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR doložila soudu, že na žádost poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti byla poškozené přiznána peněžitá pomoc ve výši 50 000 Kč, která byla poškozené vyplacena na příslušný bankovní účet. Z odůvodnění rozhodnutí, kterým byla peněžitá pomoc přiznána, je zjevné, že pomoc souvisela s fyzickým napadením a způsobením těžké újmy na zdraví. Okresní soud v České Lípě aproboval skutečnost, že podle § 33 zákona o obětech trestných činů přešel poskytnutím peněžité pomoci nárok [REDAKCE] [REDAKCE] na náhradu škody vůči pachateli, v tomto případě vůči obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] na stát, a to v rozsahu poskytnuté peněžité pomoci. Proto byla obžalovanému uložena povinnost podle § 228 odstavec 1 trestního řádu zaplatit na náhradu škody právě částku 50 000 Kč. V této souvislosti byl obžalovaný současně zavázán zaplatit na náhradu škody poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] částku ve výši 10 538,70 Kč. Zde Okresní soud v České Lípě vycházel z úvahy, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] prostřednictvím zmocněnce v rámci uplatnění nároku na náhradu škody požadovala zaplacení bolestného v celkové částce 60 358,70 Kč. Svůj nárok poškozená odůvodňovala a opírala o znalecký posudek [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] který dospěl k závěru, že poranění, která poškozená utrpěla odpovídají bodového hodnocení 120 a 50 bodů, tedy celkem 170 bodů. Protože k poranění poškozené došlo jednáním obžalovaného dne 17. 10. 2021 a průměrná mzda za rok 2020 činila částku 35 611 Kč, odpovídá hodnota 1 bodu částce 356,11 Kč, tedy celkový nárok poškozené ve výši 60 538,70 Kč. Vzhledem k tomu, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] nijak nereagovala na skutečnost, že s nárokem na náhradu škody se připojila také Česká republika v částce 50 000 Kč, byla poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody – bolestné odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, a to podle § 229 odstavec 2 trestního řádu. Protože byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v části podané obžaloby ve smyslu § 226 písmeno a) trestního řádu zproštěn, a protože poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] uplatňovala nárok na náhradu nemajetkové újmy, který má skutkový základ právě ve výroku rozsudku, kterým byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] obžaloby zproštěn, nezbylo soudu nic jiného, než podle § 229 odstavec 3 trestního řádu poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] odkázat s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 8. června 2023

Mgr. Milan Vencel v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blauky Fedorkové a přísedících Doris Brychové a Kvetoslavy Libalové v hlavním líčení konaném dne 16. června 2021

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

I.

v přesně nezjištěné době od 3. 11. 2018, tj. po dovršení 15tého roku poškozené [REDACTED] narozené [REDACTED] do 28. 6. 2019 v obci [REDACTED] okres [REDACTED] v [REDACTED] v rodinném domě č. p. [REDACTED] kde bydlel společně se svou [REDACTED] narozenou [REDACTED] a jejími dětmi, využil svého postavení strýce žijícího ve společné domácnosti a zneužil nízkých rozumových schopností poškozené, která je očividně mentálně zaostalá a rozumově odpovídá věku dítěte [REDACTED]

1. v [REDACTED] v pokoji, kde přespával, obžalovaný vyzval [REDACTED] aby se svlékla, lehla si na postel a dala nohy od sebe, kdy poškozená vzhledem ke své nízké mentální úrovni a postavení obžalovaného v rodině tyto pokyny splnila, obžalovaný si na ni lehl, pronikl svým penisem do jejího přirození a vykonal na ní soulož, a to i přesto, že se poškozená dala najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním, když se snažila vymanit z pod jeho těla a říkala mu, že jí to bolí, avšak s ohledem na fyzickou převahu obžalovaného se jí to nepodařilo,

2. vešel ve večerních hodinách do pokoje, kde spala poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] kterou probudil s tím, že pokud ho neuposlechne, bude mít celý týden peklo, načež za ní poškozená ze strachu odešla do jeho pokoje v [REDAKCE] kde jí obžalovaný řekl, aby ho uspokojila orálně, nebo nepůjde spát, poté ji za ruku přitáhl k posteli, na které seděl, a přikázal jí, aby si vzala jeho přirození do svých úst a olízovala mu jej, což poškozená odmítla, na to ji chytil za krk a silou ji tlačil hlavu do svého rozkroku, čemuž se poškozená bránila a hlavou se snažila uhnout, načež ji obžalovaný udeřil dvěma fackami do oblasti ucha a jednou fackou do břicha,
3. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, kdy seděl na posteli se staženými slipy, přikázal poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] aby se svlékla a nahá si na něj obkročmo tvář v tvář posadila, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její mentální retardaci i postavení obžalovaného v rodině uposlechla, posadila se na jeho klín, následně po několika pokusech zasunul své přirození do jejího a vykonal na ní soulož,
4. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, kdy seděl na posteli se staženými slipy, přikázal poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] aby mu uchopila jeho přirození a pohyby dráždila jeho penis, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její mentální retardaci i postavení obžalovaného v rodině uposlechla a penis mu třela až do jeho vyvrcholení,
5. dále poškozené přikázal, aby s ním šla na půdu v uvedeném domě, poškozená jej následovala a tam ji vyzval, aby si svlékla kraťasy a spodní prádlo a opřela se rukama o bedru, která stála před ní, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její mentální retardaci i postavení obžalovaného v rodině uposlechla, obžalovaný uzaunkl dveře půdy, sám si stáhl tepláky a slipy, postavil se za poškozenou a poté svým penisem vnikl do jejího análního otvoru a vykonal na ní anální soulož,

II.

dne 22. 7. 2019 ve večerních hodinách, poté, co [REDAKCE] [REDAKCE] narozená [REDAKCE] [REDAKCE] podala dne 16. 7. 2019 na Policii ČR trestní oznámení, v němž uvedla, že obžalovaný v [REDAKCE] v němž obžalovaný i ona se svými dětmi společně bydleli, opakovaně nutil její dceru [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] k sexuálním praktikám, původně popsány pod body I. a II. výrokové části obžaloby, ačkoli ta mu dala najevo svůj nesouhlas, kdy trestní věc byla prověřována u Policie ČR, Krajské ředitelství policie [REDAKCE] kraje, Územní odbor [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] pod sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] a uvedeného dne byly zahájeny úkony trestního řízení pro přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, z dosud neustanoveného telefonního čísla, zatelefonoval poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] na její telefonní číslo [REDAKCE] ta hovor přijala, a poté, co jí obžalovaný řekl, aby máma stáhla oznámení, předala telefon své matce – [REDAKCE] [REDAKCE] načež té obžalovaný po slovních vulgárních urážkách řekl, aby stáhla trestní oznámení, které na něj podala, a pokud tak neučiní, že se postará, aby všech pět jejích dětí odvezli do [REDAKCE] přičemž s ohledem na agresivní chování obžalovaného, kterého se dopouštěl v době, kdy žili ve společné domácnosti, vzteku, který měl, protože jej vyhodila z domu, poté, co zjistila, že má sex s její nezletilou dcerou [REDAKCE] jakož i s ohledem na špatnou situaci v rodině, která byla řešena sociální pracovnící, v ní tato výhrůžka vyvolala důvodnou obavu z toho, že jí obžalovaný může přivodit problémy a že by jí mohly být její děti odebrány do ústavního zařízení, přičemž tyto výhrůžky byly způsobily zmíněné problémy přivodit a způsobit tak [REDAKCE] [REDAKCE] vážnou, těžkou újmu a [REDAKCE] [REDAKCE] byla osobou jejíž svědectví mohlo napomoci řádnému objasnění věci,

tedy

pod bodem I.:

jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a současně k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti,

pod bodem II.:

jiného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a čin spáchal na svědkovi,

čímž spáchal

pod bodem I.:

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

pod bodem II.:

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDAKCE], se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se podle § 226 písm. a) trestního řádu obžalovaný [REDAKCE]

zprošťuje obžaloby, pro skutek původně uvedený pod bodem I. obžaloby, že

v přesně nezjištěné době nejméně od poloviny měsíce června roku 2018 do 3. 11. 2018 v obci [REDAKCE] okres [REDAKCE] v [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] kde bydlel společně se svou sestrou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] a jejími dětmi, nejméně v jednom případě v pokoji v [REDAKCE] ve kterém přespával, pohlavně zneužil svou nezletilou neteř [REDAKCE], a to tím způsobem, že využil situace, kdy se ocitli sami v jeho pokoji, a ač věděl, že jmenovaná je osobou mladší 15 let, že je rozumově zaostalá a odpovídá věku dítěte [REDAKCE], vyzval ji, aby se svlékla a lehla si na jeho postel, což nezletilá učinila, poté ji opakovaně strkal své prsty do jejího přirození, čemuž se nezletilá nebránila, jeho jednání strpěla, přičemž zneužil svého postavení strýce, kterému byla nezletilá v době nepřítomnosti matky svěřena do jeho dozoru a ke kterému měla nezletilá respekt a důvěru, v důsledku čehož jej nezletilá uposlechla a strpěla jeho jednání, čímž ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj nezletilé, neboť nezletilou vystavil nebezpečí předčasného zahájení sexuálního života,

čímž měl spáchat

zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, přechín ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl stíhán.

Shoda s prvopísem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.
2. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení využil svého zákonného práva a ve věci nevypovídal. Soud z tohoto důvodu proto přečetl v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu protokol o jeho výpovědi z přípravného řízení na č. l. 76-81, v němž spáchání skutků uvedených v obžalobě zčásti popřel. Uvedl, že se k paní [REDAKCE] přistěhoval dne 26. 7. 2018, [REDAKCE] zná od jejího narození dne [REDAKCE] je [REDAKCE] [REDAKCE] je to na ní od pohledu vidět, rozumově mu připadala na [REDAKCE] věk. V době, kdy se k [REDAKCE] nastěhoval, bylo [REDAKCE] [REDAKCE] let. On bydlel sám v malé místnosti v patře domu. Není pravda, že by s [REDAKCE] v době, kdy jí bylo [REDAKCE] let, dělal to, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání. [REDAKCE] za ním do pokoje chodila sama, masírovala mu záda. Doznal se k tomu, že měl s [REDAKCE] sex, [REDAKCE] se mu líbila, sex chtěli oba, věděl o tom, že je panna a neměla žádné sexuální zkušenosti, neříkala mu to, ale bylo mu to jasné. Neříkala mu přímo, že by s ním chtěla mít sex, ale vyplynulo to ze situace, když za ním chodila do pokoje a i všude jinde. Během pohlavního styku mu říkala, že jí to bolí, ale nesnažila se mu vymknout, on jí říkal, aby šla dolů, ale odpovíděla, že nepůjde a dál v sexu pokračovala. K orálnímu sexu, který by prováděla [REDAKCE] jemu, nedošlo, ale je pravda, že on jí orální sex prováděl. Zcela popřel, že by [REDAKCE] při sexu uhořel, nebo že by při sexu seděla obnažená na jeho klíně. Je pravda, že mu [REDAKCE] v jeho pokoji večer několikrát na jeho žádost prováděla masturbaci, dělala to dobrovolně. Je také pravda, že na ní na půdě vykonal anální soulož, nedala mu najevo, že styk nechce. V rodině paní [REDAKCE] se občas projevil agresivně, za tu dobu, co tam bydlel, to bylo asi ve třech až čtyřech případech, je pravda, že rozbil sporák, důvodem jeho agrese bylo chování [REDAKCE] [REDAKCE] většinou to bylo kvůli pořádku a úklidu v domácnosti. Paní [REDAKCE] jej pak z domu vyhodila, dozvěděl se, že jej s [REDAKCE] při sexu přistihla. Pak přebýval v [REDAKCE] byla tam s ním i [REDAKCE] v té době k pohlavnímu styku již nedošlo, měla menstruaci. Pokud jde o jeho sexuální orientaci, je heterosexuál. Obžalovaný se doznal k tomu, že později volal [REDAKCE] a žádal ji, aby její matka podání trestního oznámení stáhla, nevyhrožoval jí, ale je pravda, že jí asi 20x před telefonátem řekl, že jí nechá děti odebrat do [REDAKCE] z důvodu, že dům má špatnou střechu, která až spadne, tak všechny zabije, a taky proto, že z domu udělali smetiště, ale neudělal to. Sex měl s [REDAKCE] až v roce 2019. [REDAKCE] jej nejdříve brala jako strejdu, pak spolu chodili, byli milenecký pár a teď jej nenávidí. Myslí si, že byla do něj zamilovaná, protože chodila k němu do pokoje. On byl do ní také zamilovaný.
3. V hlavním líčení byl přehrán DVD záznam o výsledku poškozené [REDAKCE] která vypověděla, že jí je [REDAKCE] let, je žákyň [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] Obžalovaný je její strejda, přišel k ní po pohřbu jejího táty, předtím jej neznala. Když u nich byl asi týden a seděl vedle ní, dal jí ruku do míst, kde má kalhoty, ona mu ji dala pryč a šla si sednout jinam. Když pak byla v kuchyni, napsal jí na messenger, že má na výběr, buď dva prsty, nebo to dá do ní, neodpověděla. Pak, když šla nahoru a ležela na posteli, dal do ní strejda dva prsty, potom odešla. Jindy chtěl, aby mu „to“ vzala do ruky. Když začala škola, řekla mu, že se půjde natáhnout, on přišel do pokoje, odkryl deku, kterou byla přikrytá, a protože mu neodepisovala, tak jí řekl „to si děláš prdel“ a pak řekl, že bude mít peklo. Jednou za ní přišla do pokoje, jen tak se na něj podívat a on chtěl, aby mu „to“ vzala do pusy a lízala mu „to“, ona odmítla, že jí je blbě, tak dostala první facku, potom dostala dvě facky přes ucho, pořád ji chytil za krk a táhl ji hlavou dolů a ona opakovala, že nechce. Pak ji „fláknul“ rukou do břicha, a když chtěla odejít, řekl, že nikam nepůjde, dokud ho neuspokojí, zůstala v pokoji do rána. Měla jít do školy, ale byla z noci „vyřízená“ a unavená. Jednou, když byla na chodbě, řekl jí, aby šla na půdu, ona s ním šla, nevěděla, co chce udělat. Na půdě ji přikázal, aby si sundala kraťasy a kalhotky a opřela se, ona poslechla, protože se strejdy bála. Strejda za ní chodil, i když se koupala, byla svlečená, ona mu říkala, že nechce, ale on tam stále chodil. Jednou byla na zahradě, říkala mu, že je unavená, ale on ji chytil za ruku a chtěl, aby

si šla lehnout, ona ale ještě nebyla vykoupaná a máma ji potučila, aby se šla vykoupat, čímž jí pomohla. Jednou ji strejda chytil za ruku a shodil ze schodů, protože ho rozčlivilo, že nechtěla jít spát. Strejda spával v prvním patře, měl pokoj vedle [REDAKCE]. Nepamatuje si už, kdy se k nim nastěhoval, kolik jí bylo let. Vadilo jí, když strejda do ní dával penis, řekla mu, že jí to bolí, ale nepřestal. Tehdy byla u něj v pokoji, ležela na posteli, měla roztažené nohy od sebe, on jí „to“ pak do ní dal, ví, že se tomu říká pohlavní styk. Neřekl jí, co s ní bude dělat, ona byla nezkušená, dal jí ho tun a rychle se pohyboval. Jindy šel do komory a chtěl po ní pus, ona mu ji dala ze strachu. Ty dva prsty jí dal do vagíny ještě před tím pohlavním stykem, nic u toho neřikal, nebavil se o tom, co bude dělat. Když byla se strejdou na pokoji a chtěla odejít, chytil ji za ruku a řekl jí, že nikam nepůjde. Pak jí dal ty dvě facky a jednu do břícha, pak z pokoje odešla. Pokoj byl odemčený, ale kdyby chtěla odejít, zastavil by ji, seděla na židli, padala jí hlava únavou. Na půdě byla opřená, strejda jí „to“ dal do dírký na kakání. Neví, co je to ejakulace. K situaci, kdy na strejdovi seděla, uvedla, že měla stažené kalhoty, strejda jí řekl, aby si na něj pomalu sedla a dělala nabornu a doků, jeru to moc nešlo, spadlo mu „to“ dolů, potom to šlo. Nevěděla dříve, že se jedná o pohlavní styk. Nepamatuje si, kolik pohlavních styků spolu měli. Poté, co jí dal facku, z něj měla strach, má velkou sílu. Máma nevěděla, co se mezi ní a strejdou děje, bála se to říct. Jednou matka viděla, jak na strejdovi sedí a taky, jak mu „to“ drží v ruce, ona ho poslechla, nevěděla, jak se má zachovat. Nepovažovala ho za svého kluka, ale za strejdu. Neřekla mu, že to nechce dělat, měla z něho strach. Strejdovi taky hrozně vadilo, když šla s kamarádem ven, dělal hrozné scény. Strejda od nich odešel, ona s ním pak byla týden venku, bylo jí ho líto, neposlušala mámu, chtěla, aby se vrátila domů, vrátila se, až když měla hlad. Pak po ní chtěl strejda vodu, ona mu ji přinesla společně s tabletem, který mu nabila, a řekla mu, že je mezi nimi konec, že by to neklapalo, on hodil tablet na silnici, říkal, že skočí z okna nebo pod vlak, ona mu dovolila, že si můžou spolu psát. On si strejda asi myslel, že spolu mají vztah, ale ona ne. Později jí strejda volal z cizího čísla, chtěl, aby máma stáhla trestat oznámení, pak s ním mluvila máma a té řekl, že pokud ho nestáhne, přijde o děti. Jednou strejda řekl mamce, že jestli se ho pokusí vyhodit, půjdou děti pryč. Když jí to říkal do telefonu, byla rozklepaná. Prsty do vagíny jí dával až po jejich narozeninách, jestli se jí dotýkal i dříve se nepamatuje. Údery jí dal proto, že mu nechtěla vyhovět. Když si na něm sedala, musela si sednout na jeho penis. Nechtěla to všechno dělat, nevěděla ale, jak se má zachovat, věděla, že má velkou sílu, bála se, že kdyby se bránila, že jí dá větší ránu. Svěřila se mamince, říkala, že to není normální, neříkala, co má na policii říct. Kdyby se to nestalo, tak by ho měla ráda, teď ho nenávidí, měla kvůli němu stresy. Neví, neptala se ho, jestli si myslí, že ho má ráda, že spolu chodí, vůbec neví, co si myslel, řekla mu jednou, že jí to vadí, ale jemu to nedošlo. Mohl si všimnout, že se změnila, změny si všiml, byla protivnější a on nechápal, proč. Když dostala za to ucho, měla ho červené, nikomu to neukazovala. Když strejda od nich odešel, šla za ním proto, že jí ho bylo líto, že je venku sám, aby si měl s kým povídat, řekla mu, že je mezi nimi konec, on se s tím nedokázal smířit, poznala to na něm. Strejdovi dala najevo, že se jí to, co on s ní dělá, nelíbí tak, že změnila své chování, byla protivná, vyhýbala se mu, aby nemusela dělat to, co chtěl. Strejda jí neřikal, co bude dělat, vůbec s ní o tom nemluvil, kdyby to věděla, řekla by, že to nechce. Když jí tlačil její hlavu do rozkroku, snažila se dát hlavu pryč, snažila se mu vykroutit, ukázala, jak. O sexu se s ní nikdy nebavila.

4. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] matka poškozené, v hlavním líčení vypověděla, že obžalovaný je její bratr, mají společnou matku, v roce 2018 a 2019 u nich bydlel, potřebovala, aby jí někdo pomohl, bylo to před pohřbem manžela, bydlel v menším pokoji. V domě žila sama s dětmi, poškozená v té době navštěvovala [REDAKCE]. Zezačátku měli poškozená s obžalovaným kamarádký vztah, změny si skoro nevšimla, byla potom taková nervózní, stále někam pospíchala, uzavřená. Asi se bála jí to říct, řekla to až po delší době. Pak ji hledala a viděla ji v pokoji obžalovaného, seděla na něm, měla na sobě šaty. Obžalovaný ležel na posteli, měl odhalený hrudník. Zarazilo ji to, ale nevešla, neví, jestli ji viděli. V té době nejevila dcera o kluky vůbec zájem, bylo to takové nepříjemné, styděla se strašně, jako když jí to mrzí, co se stalo.

Shodu s popisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

Svědčila se jí, že k němu šla do pokoje, řekl jí, aby se svlékla, jestli to chce prsty nebo normálně, prý řekla, že nechce, ale došlo k tomu vícekrát, vyžadoval to. Řekla jí, aby vztah ukončila, pak byla uzavřená, plakala a měla hrozné sny, brečela i ze spaní. Nedávno jí řekla, že se jí zdálo, že s ním byla v pokoji sama. Svědkyně chce, aby na to zapomněla, ale poškozená říká, že nemůže zapomenout. Trošku byla zamilovaná, ale brala ho spíš jako strejdu, nic víc. Říkala, že to vyžadoval i na půdě a že jí to bolelo, že jí mlátil, když nechtěla držet, praštil ji i do bíticha. Obžalovanému svědkyně řekla, že je poškozená jeho neteř a takové věci se nedělají a on říkal, že nejsou rodina a je to normální. Pak mu řekla, aby odešel, dala mu peníze na cestu, trvalo hodně dlouho, než se dcera z toho srovnala psychicky, i ve škole si toho všiml. Pak volal, aby to stáhla, jinak nechá odvést všechny děti. Bála se o ně, je to jediné, co jí zůstalo. Když obžalovaný u ní bydlel, byl nervózní a rozbíjel věci, například sporák. O sexuální problematice dceru informovala, než se obžalovaný nastěhoval, řekla, že o kluky nemá vůbec zájem, pohlavní styk neměla. Obžalovaného dcera brala jako strejdu, nechtěla, ale bála se ho, protože jí vyhrožoval, že když ho svědkyně vyhodí, tak že jí nechá odvést všechny děti. Na domě měli špatnou střechu, rekla tam voda. Dcera [REDAKCE] poškozenou s obžalovaným také přistihla, nechtěla to svědkyni říct, a že nepůjde k soudu, protože to je příbuzný. Svědkyně nechtěla, aby to poškozenou ještě víc zranilo, chtěla si o tom promluvit. Řekla jí, že chtěl, aby se svlékla, bála se ho, a že se za to stydí. Plakala, byla zoufalá. Na to reagovala tak, že se jí zeptala, jestli to chrčela, říkala, že ne. Svědkyně jí řekla, že se jí to nelíbí, aby vztah ukončila. Dcera [REDAKCE] jí také řekla, že se to nehodí. Poškozená řekla, že když bude chtít o tom s ní mluvit, tak kdykoliv může přijít, nebyl to křik. [REDAKCE] musela vycítit, že s tím obě nesouhlasí, styděla se. Obžalovaný proto už pro ni není rodinou. [REDAKCE] šla za ním, hledala ji, řekla, že se ona může vrátit, říkala, že se bála přijít i domů. Neví, proč za ním chodila, byla tam asi 2 dny, když se nevrátila, volali policii, protože nechodila do školy. OSPOD ji navštěvuje, nikdy neshledali nevyhovující podmínky, ani nehrozilo, že děti budou odebrány.

5. Svědek [REDAKCE] uvedl, že do roku 2019 vykonával funkci [REDAKCE] naposledy na [REDAKCE]. Ví, že volala matka dívky, že odešla se strýcem, když tam přijeli, zjistili, že nešlo o žádné násilí, nevypadalo to, že by s obžalovaným dívka měla problém, chtěla tam s ním zůstat. Řešili to pak s OSPOD, ale blíže si to již nepamatuje. Zasahoval tam s kolegou [REDAKCE] ale není si jist, bylo to v [REDAKCE] na [REDAKCE] nebo v blízkosti [REDAKCE] u nápojky. Již si nevzpomene, jak na něj působili, ale asi byli v pohodě, poškozená říká, že chce být se strejdou. Působili jako pár. Matka poškozené byla na místě, chtěla, aby šla s ní domů, ale dcera jí říkala, že stejně uteče zpátky ke strejdovi, proto ji nikam neodváželi, zůstala na místě. S ohledem na uplynulou dobu není schopen posoudit, zda byla poškozená zamilovaná.
6. V hlavním líčení byl se souhlasem státní zástupkyně a obžalovaného čten protokol o výsledku svědkyně [REDAKCE] sestry poškozené [REDAKCE] na č. l. 122-123, která využila svého práva a ve věci nevypovídala s ohledem na skutečnost, že obžalovaný je jejím strýcem.
7. V hlavním líčení byl dále podle § 211 odst. 5 trestního řádu za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, [REDAKCE] na č. l. 35-5. Znalec hodnotil osobnost poškozené jako [REDAKCE] její rozumové schopnosti jsou ve střednímu pásmu [REDAKCE] lze tedy předpokládat mentální úroveň odpovídající [REDAKCE]. Poškozená podléhá vlivu silnější osobnosti, je ovlivnitelná i nepodstatnými argumenty, byla schopná správně vnímat, prožité reprodukovat a odlišit reálnou vzpomínku od fantazie, prožívané může být částečně zkresleno vlivem emocí. Její rozumová kapacita je [REDAKCE]. Je schopna správně vnímat a zapamatovat si menší množství podnětů, výrazně je narušená složka [REDAKCE] má sníženou schopnost řadit informace do [REDAKCE] ale také do [REDAKCE]. Tyto skutečnosti mají vliv na její obecnou věrohodnost, tu lze hodnotit jako sníženou, avšak při spontánní produkci nebo s lehčí strukturou je schopna podat přiměřenou výpověď o prožitém. Popisované skutečnosti odpovídají vybavování si reálných zážitků, na výzvu výpověď doplňuje a rozšiřuje. Výrazně je u ní narušena

schopnost řadit události do časové osy. V její výpovědi převažují charakteristiky specifické věrohodnosti. Nebyl u ní zjištěn patologický sklon ke konfabulaci nebo lži. Pokud jde o vztah k obžalovanému, ten lze hodnotit převážně jako pozitivní, v posuzované době s prvky závislého vztahu, jsou zřejmé ambivalence, které však souvisí především s negativními reakcemi okolí. Nebyly u ní zjištěny vážnější psychické potíže.

8. V hlavním líčení byl dále podle § 211 odst. 5 trestního řádu za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie a sexuologie, [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Znalec uzavřel, že obžalovaný v době páchání činu netrpěl žádnou duševní poruchou či chorobou, byl a je stížen poruchou osobnosti s rysy nezdrženlivosti, dissociality a agresivity, byl zjištěn abusus alkoholu s rizikem vzniku závislosti. Parafilie, tedy sexuální deviace u něj nebyla zjištěna. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v době činu zachovány. Obžalovaný se měl podrobit sexodiagnostickému vyšetření za použití falopletysmografu, avšak toto vyšetření odmítl. Při pohovoru uvedl, že [REDAKCE] k němu chodila do pokoje, byla hodně vyspělá, po 15. roce spolu začali souložit. Ví o tom, že je [REDAKCE] jemu to nevažilo, líbila se mu. K sexu ji nenutil. Znalec v diagnostické rozvaze uvedl, že lze vyloučit pedofilii, pokud k sexuálním aktivitám docházelo před 15. rokem věku poškozené, ve většině případů znásilnění páchaného muži nejde o poruchu sexuálního pudu, ale o poruchu osobnosti. Vše nasvědčuje tomu, že tak tomu bylo i v případě obžalovaného, nebyl motivován žádnou duševní chorobou či parafilí a lze konstatovat, že skutek spáchal při plně zachovalých ovládacích i rozpoznávacích schopnostech, jeho motivací bylo pouze nezdrženlivé uspokojení sexuálních potřeb, není smysluplné ukládat jakékoliv medicínské opatření, např. ochranné léčení, porucha osobnosti není léčebně ovlivnitelná.
9. Z listinných důkazů soud zjistil, trestní oznámení podala matka poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] poškozená byla následně vyslechnuta (srov. protokol o výsledku poškozené [REDAKCE] na č. l. 97-105, obrazový a zvukový záznam na č. l. 105a, fotografie poškozené na č. l. 137). Na poškozenou byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, specializace klinická psychologie na č. l. 35-55, na obžalovaného znalecký posudek z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie a sexuologie na č. l. 58-73. Z lékařských zpráv soud zjistil, že poškozená byla dne 16. 7. 2019 vyšetřena na gynekologické ambulanci nemocnice s poliklinikou v [REDAKCE] a dne 23. 7. 2019 praktickou lékařkou v [REDAKCE] (srov. lékařské zprávy na č. l. 119-120). Obsah komunikace poškozené s obžalovaným soud zjistil ze záznamů o komunikaci na č. l. 127-128, 131-134. Z protokolu o ohledání místa činu s fotografiemi na č. l. 148-149 soud zjistil vzhled domu, kdy bydlela poškozená se svou matkou a sourozenci a vzhled a umístění pokoje obžalovaného v tomto domě. Ze zprávy Městského úřadu [REDAKCE] odboru sociálních věcí a zdravotnictví soud zjistil, že dne 2. 4. 2019 přišla žádost [REDAKCE] o prošetření podmínek v rodině [REDAKCE] [REDAKCE] neboť děti měly být zanedbané, špinavé, zavšivené, jejich domácí příprava byla slabá. Z uvedeného důvodu bylo provedeno šetření v domácnosti [REDAKCE] [REDAKCE]. Bylo zjištěno, že rodina žije v domě, který je ve špatném stavu, domácnost byla zanedbaná, byl v ní nepořádek. Při šetření byl přítomen bratr jmenovaný [REDAKCE] který konzumoval alkoholický nápoj a měl potřebu hovořit za matku. S [REDAKCE] byl proveden pohovor, byla poučena o jejích povinnostech, přislíbila nápravu. Další šetření proběhlo 25. 4. 2019, bylo zjištěno zlepšení ve vedení domácnosti. Při další kontrole 11. 7. 2019 se obžalovaný již v domácnosti nenacházel (srov. zpráva Městského úřadu [REDAKCE] na č. l. 151). Chování a prospěch poškozené na [REDAKCE], soud zjistil z posudku [REDAKCE] školy na č. l. 154.
10. Soud pro nadbytečnost zamítl návrh státní zástupkyně na doplnění dokazování výsledkem svědka [REDAKCE], neboť má za to, že tento svědek by se stejně jako již vyslechnutý svědek [REDAKCE] měl vyjádřit pouze k povaze pozdějšího vztahu a soužití obžalovaného s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] v době, kdy její poškozená po určitou dobu doprovázela po jeho nuceném odchodu z domu její matky, což však vybočuje z rámce projednávané věci. Z výpovědi

tohoto svědka nelze zjistit další skutečnosti, usnadňující úvahu soudu o tom, zda se staly či nestaly skutky uvedené v obžalobě a spáchal je obžalovaný, a svědek měl vypovídat pouze k okolnostem, jeho osobního setkání s obžalovaným a poškozenou a k tomu, jaký v této době měli vzájemný vztah, tyto okolnosti však již dostatečně popsal obžalovaný i slyšený svědek [REDAKCE] sama poškozená a rovněž její matka, [REDAKCE]. Vzhledem ke shora uvedeným závěrům znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, [REDAKCE] osobnostní a mentální charakteristice poškozené [REDAKCE] a povaze tohoto setkání předcházejících okolností a důvodů odchodu obžalovaného z domu její matky, má soud za to, že povaha pozdějšího vzájemného vztahu obžalovaného a poškozené v této době nemůže nijak důkazně podpořit nebo vyvrátit úvahu soudu o tom, zda se staly skutky uvedené v obžalobě a zda je spáchal obžalovaný, a jedná se tak pouze o okolnost, vypovídající o povaze následného vztahu poškozené a obžalovaného v té době, která již byla v hlavním líčení dostatečně prokázána výpověďmi obžalovaného, slyšených svědků [REDAKCE] a samotné poškozené.

11. Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž dospěl k závěru, že vina obžalovaného je na základě výše provedených důkazů prokázána tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Obžalovaný spáchání trestné činnosti, která mu byla původně pod bodem I. a II. obžaloby kladena za vinu, zcela popřel, uvedl, že byli s poškozenou oba zamilovaní, sexuální aktivity oba chtěli, bylo to dobrovolné a vzájemné, prvotní impulz přišel od poškozené, vznikl mezi nimi milenecký poměr. Pohlavní styk s poškozenou proběhl dobrovolně až poté, co dosáhla věku 15 let, poškozené to bylo příjemné, sama za ním chodila. Skutky kladené mu za vinu obžalovaný doznal co do uváděných činností, popřel však, že by mu poškozená prováděla orální sex a rovněž jakékoliv donucení k sexuálním aktivitám či násilí vůči poškozené. O poškozené vypověděl, že je [REDAKCE] odpovídá podle něj [REDAKCE] věku, věděl, že je [REDAKCE] a navštěvuje z tohoto důvodu [REDAKCE] školu, byl si vědom jejich omezených [REDAKCE]. Obžalovaný dále vypověděl, že matce poškozené [REDAKCE] sdělil, že jí mohou být odebrány děti, jednal však takto výhradně z důvodu, že její dům byl zcela v havarijním stavu a hrozilo zřícení střechy. Obžalovaný je však, pokud jde o skutky pod bodem I. 1-5 rozsudku, zcela usvědčován výpovědí poškozené [REDAKCE] zachycené na záznamovém zařízení, která vypověděla, že obžalovaného brala pouze jako strýce, neměla zájem o sexuální aktivity, nutil ji k nim, ona nechtěla, když se bránila, tak ji uhořel, bála se ho, proto radši vyhověla. Poškozená přitom detailně popsala jednoduché sexuální aktivity uvedené pod body I. 1-5 s obžalovaným, jejich průběh, místo, kde se odehrávaly, její stanovisko k nim a skutečnost, zda ho obžalovanému sdělila a jakým způsobem, a jeho následné chování. Poškozená vypověděla, že se obžalovaného bála, chtěla mu vyhovět, aby ji neuhodil, byla unavená z toho, jak z důvodu prováděných sexuálních aktivit v noci nespala. Když byla s ním na pokoji a chtěla odejít, chytil ji za ruku a řekl jí, že nikam nepůjde, dal jí dvě facky a jednu do břicha, radši mu tedy vyhověla, bála se, že by ji zase udeřil, má sílu. Anální soulož na pudě popsala tak, že byla opřená, strejda ji „to“ dal do dírký na kakání. Dále vypověděla, že měla stažené kalhoty, strejda jí řekl, aby si na něj pomalu sedla a dělala nahoru a dolů, přičemž nevěděla, že se jedná o pohlavní styk. Vadilo jí, když strejda do ní dával penis, řekla mu, že jí to bolí, ale nepřestal, chovala se pak proto jinak, byla protivná. Nepamatuje si, kolik pohlavních styků spolu měli. Mámě se to bála říct, jednou je viděla, jak na strejdovi sedí a taky, jak mu „to“ drží v ruce, poslechla ho, nevěděla, jak se má zachovat. Poškozená se dále vyjádřila k okolnostem jejího odchodu z domu, vypověděla, že odešla proto, aby obžalovaný nebyl sám a aby si měl s kým povídat. Výpověď poškozené pak podpořila v celém kontextu svou výpovědí její matka, [REDAKCE] která vypověděla, že poškozená se obžalovaného následně bála, měla obavu se jí nejprve svěřit, styděla se, ale všimla si, že její chování se změnilo, byla uzavřená, stále někam spěchala. Svědkyně rovněž vypověděla, že je jednou při sexuální aktivitě přítomná, po 15. narozeninách ji zahlédla sedět obkročmo na ležícím obžalovaném. Matka poškozené se dále vyjádřila ke způsobu, jakým to s poškozenou a

rovněž s obžalovaným následně řešila a rovněž ke skutečnosti, že sex obžalovaného s poškozenou viděla rovněž její dcera [REDAKCE], která však z důvodu příbuzenského vztahu odmítla v trestním řízení vypovídat. Svědkyně dále vypověděla, že k přiznání poškozené došlo až později pravděpodobně kvůli strachu a studu, při vyprávění plakala a popisovala, jak ji obžalovaný nutil k sexuálnímu činnostem, souložil v jeho pokoji i na půdě, či aby si jeho úd dala do úst, když mu nevyhověla, udeřil ji do ucha, proto se ho bála, poté měla noční můry a deprese. I v současné době se dle výpovědi svědkyně budí poškozená kvůli prožité události ze spaní a zdá se jí, že je s obžalovaným sama v pokoji. Výpověď poškozené je dále plně podpořena i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, v němž znalec [REDAKCE] uzavřel, že poškozená při vyšetření vyprávěla skutkový děj spontánně, nejevila známky lhaní v podstatných skutečnostech. S ohledem na její omezenou [REDAKCE] kapacitu znalec zcela vyloučil, že by si byla schopna vymyslet celý uváděný komplexní děj, je pouze zvýšeně sugestibilní, hodnotící úsudek podléhá vlivu okolí, podle toho připsuje jednotlivým zážitkům význam. S ohledem na simplicitu osobnosti a rozumovou zralost odpovídající dítěti [REDAKCE] věku, kterou si sama uvědomuje, podléhá snadno vlivu okolních autorit a připsuje zážitkům význam podle nich, jde však pouze o hodnocení již prožitého. Znalec uzavřel, že popisované skutečnosti odpovídají vybavování si reálných zážitků, na výzvu výpověď doplnila a rozšířila, výrazně je však u ní narušena schopnost řadit události do časové osy. Ve výpovědi poškozené tak převažují charakteristiky specifické věrohodnosti, nebyl zjištěn patologický sklon ke konfabulaci nebo lži. Pokud jde o vztah k obžalovanému, ten lze hodnotit převážně jako pozitivní. Výpověď poškozené proto soud s ohledem na vyslovené závěry znalce považoval za věrohodnou a spontánní, podpořenou co se týče emocionálních projevů prožitého navenek v době spáchání skutků obžalovaným zcela výpovědi její matky. Znalec potvrdil, že v její výpovědi převažují charakteristiky specifické věrohodnosti, byť její hodnocení prožitého podléhá aktuálnímu nastavení a vnímání okolí, jde však pouze o hodnocení skutečně prožitého. Z výpovědi poškozené i její matky přitom vyplynulo, že i přes způsobené „stresy“ obžalovaného měla stále ráda jako strýce, poškozená vypověděla, že s ním odešla z domu proto, aby si měl s kým povídat, bylo jí ho líto, znalec rovněž hodnotil vnímání obžalovaného poškozenou stále jako pozitivní. Slyšený svědek [REDAKCE] jako zasahující policista rovněž shodně vypověděl, že vnímal vztah obžalovaného a poškozené v době zásahu policie jako spíše milenecký, bez projevů jakéhokoli násilí, poškozená byla z tohoto důvodu proto ponechána na místě s obžalovaným.

12. Pokud jde o zvýšenou sugestibilitu poškozené [REDAKCE] z důvodu vlastního uvědomování si omezené [REDAKCE] kapacity, a z tohoto důvodu možného ovlivnění odmítavým postojem její matky, případně sestry [REDAKCE] vedoucím k následnému negativnímu vztahu k obžalovanému, soud uzavřel, že z výpovědi matky, poškozené [REDAKCE] nezjistil skutečnosti, vypovídající o tom, že by její reakce na zjištěný sexuální vztah s obžalovaným, případně reakce její další dcery [REDAKCE] sestry poškozené, byly zřetelně odmítavé, kategorické. Naopak bylo v hlavním líčení zjištěno, že matka poškozené poté, co jí sdělila své stanovisko ke vztahu s obžalovaným, respektive prováděným sexuálními aktivitám, nechala poškozenou s obžalovaným z domu odejít a pobývat s ním mimo domov. Uvedené dle názoru soudu nesvědčí o tom, že poškozená [REDAKCE] byla z důvodu znalce zjištěné zvýšené sugestibility vnímání prožitého v této době pod vlivem záporného postoje své matky k obžalovanému, když dokonce poté, kdy z důvodu nechození poškozené do školy byla k řešení situace povolána Policie ČR, byla následně matkou poškozené ponechána na místě, jak bylo zjištěno z výpovědi svědka [REDAKCE]
13. Soud vyšel proto z výpovědi poškozené, pokud jde o jednotlivé sexuální aktivity prováděné s obžalovaným, a jeho násilné chování, jehož se dopustil k jejich prosazení. Měl přitom za to, že tato výpověď poškozené byla i znalce označena za spontánní a věrohodná, poškozená nemá [REDAKCE] kapacitu si takový komplexní děj sama vymyslet. Soud pro úplnost dodává, že v hlavním líčení nebylo, jak tvrdí obžalovaný, k posouzení trestnosti jeho jednání prokazováno, zda se uvedeného jednání dopustil v postavení strýce poškozené, tato okolnost, ač

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

zavrženíhodná, nemá vliv na posouzení skutečnosti, zda se dopustil skutků uvedených původně pod bodem I. a II. v obžalobě, tedy zda jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a současně k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti. Pokud jde o posouzení, zda v obžalobě uvedené sexuální aktivity poškozená s obžalovaným vykonávala dobrovolně, poškozená vypověděla, že nechtěla, radši vyhověla, bála se bití, poté jí obžalovaného bylo líto, přičemž znalec z oboru klinická psychologie hodnotil tehdejší vztah poškozené k obžalovanému jako pozitivní, přičemž [redacted] úroveň poškozené odpovídá [redacted] věku. Svědek [redacted] jako zasahující policista v době, kdy poškozená pobývala s obžalovaným po jeho odchodu z domu její matky, rovněž připustil, že vnímal vztah poškozené a obžalovaného jako vztah milenecký, bez projevů jakéhokoliv násilí. Tento v hlavním líčení zjištěný následný, pozitivní přístup k obžalovanému však dle názoru soudu nevylučuje, že dřívější, respektive některé prováděné sexuální aktivity byly poškozenou prováděny zcela bez jejího souhlasu, pod pohrůžkou násilí, případně násilím. Poškozená v době spáchání skutku obžalovaným byla pod vlivem různých emocí, po smrti svého otce, obžalovaný byl jí představen jako její strýc, byla fyzicky ve věku kolem [redacted] let, přičemž [redacted] věk byl značně [redacted], je tedy možné, že k obžalovanému po nějakou dobu následně cítila i náklonnost, případně zamilovanost. Soud tak neuvěřil tvrzení obžalovaného, že sexuální aktivity s poškozenou byly z její strany dobrovolné, přičemž se k jejich dosažení nedopustil vůči poškozené žádného násilí, přičemž vyšel z výpovědi poškozené, podpořené výpovědí její matky, [redacted] [redacted] pokud jde o chování poškozené v té době a okolnosti, se kterými se jí svěčila. V hlavním líčení přitom nebylo zjištěno, že by ze strany matky poškozené, [redacted] [redacted] ani ze strany nikoho jiného, byl na poškozenou vyvíjen nátlak ve směru, jak má vůči obžalovanému vypovídat, ani žádná motivace k takovému nátlaku a ke křivé výpovědi vůči obžalovanému, když postoj matky poškozené soud musí hodnotit s ohledem na nedávno prožité skutečnosti, pokud jde o zjištěný vztah obžalovaného a její dcery, spíše za značně rezervovaný a s ohledem na závěry znalce nelze z důvodu omezené [redacted] kapacity poškozené ani její schopnost konstrukce takové komplexní skutečnosti předpokládat. Soud musí v této souvislosti uzavřít, že reakce matky poškozené na skutečnost, že její bratr s její dcerou provozuje sexuálně zaměřené aktivity, nelze rozhodně hodnotit jako prudkou, spíše za značně rezervovanou a mírnou. Svědkyně vypověděla, že poškozené pouze řekla, že se to se strýcem nedělá, a aby za ní přišla, když o tom bude chtít mluvit. Tuto skutečnost a snahu matky poškozené ostatně nepotvrzuje ani slyšený svědek [redacted] který vypověděl, že matka byla u zásahu OOP [redacted] který skončil ponecháním poškozené na místě s obžalovaným. Poškozená vypověděla, že měla obžalovaného ráda jako strýce, ale on to údajně pochopil jinak, v kontextu se závěry znalce je zřejmé, že byla zvýšeně sugestibilní vůči všem autoritám, obžalovaný tedy jako dospělý muž a zároveň strýc poškozené představoval pro poškozenou rovněž takovou autoritu a její chování jí zcela přirozeně podléhalo, byť následně se v něm projevily i možné prvky zamilovanosti. Obžalovaný si přitom byl této skutečnosti, stejně tak jako [redacted] a sociální úrovně poškozené, velmi dobře vědom, přesto této situace, tedy svého postavení v rodině, jako strýce a osoby, která matce poškozené vypomáhá po smrti jejího manžela, zcela zneužil k újmě nezletilé [redacted] opožděné poškozené. Pokud jde o způsobené následky u poškozené, poškozená vypověděla, že se ho bála, má sílu, proto se bála jej odmítnout, styděla se za to, nevěděla, jak se má v takových situacích zachovat, pak jí strejda bylo líto. Matka poškozené vypověděla, že se její chování změnilo, měla následně noční můry a plakala, špatně to snášela, noční můry pak přetrvávají do současné doby.

14. V hlavním líčení bylo tedy prokázáno, že obžalovaný [redacted] [redacted] v přesně nezjištěné době od 3. 11. 2018, tj. po dovršení 15tého roku poškozené [redacted] [redacted] do 28. 6. 2019 v obci [redacted] v [redacted] [redacted] v [redacted] č. p. [redacted] kde bydlel společně se svou sestrou [redacted] [redacted] a jejími dětmi, využil svého postavení dospělého muže a rovněž strýce žijícího ve společné domácnosti a zneužil nízkých rozumových schopností poškozené [redacted] [redacted] o které věděl, že je [redacted] a rozumově odpovídá věku dítěte [redacted] [redacted], a přesto, že o této skutečnosti věděl, dopustil se vůči poškozené sexuálních jednání uvedených

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

v bodě I. 1-5 rozsudku, a to i přesto, že poškozená mu dala opakovaně najevo svůj nesouhlas s tímto jednáním, s ohledem na její [REDAKCE] a postavení obžalovaného v její rodině jako strýce jej poslechla. Když aktivitu odmítla, udeřil ji obžalovaný dvěma fackami do oblasti ucha a jednou fackou do břicha. Pokud jde o anální soulož, obžalovaný i poškozená tuto skutečnost potvrdili. Poškozenou přitom s ohledem na její postavení vůči obžalovanému, jako jejímu strýci, v době bezprostředně následující po smrti jejího otce, její [REDAKCE] nezralost a dosažený věk, soud považuje za zcela bezbrannou, přičemž obžalovaný si byl od počátku této skutečnosti s ohledem na jeho výpověď velmi dobře vědom, a přesto této bezbrannosti poškozené zneužil ke svému osobnímu prospěchu, pouze za účelem uspokojení jeho vlastních sexuálních potřeb, jeho jednání tak lze označit za zcela zavrženíhodné. V hlavním líčení přitom nebylo zjištěno, že by poškozená [REDAKCE] měla motivaci [REDAKCE] kapacitu a schopnost, si jednání obžalovaného uvedené pod bodem I. 1 – 5 rozsudku vymyslet a tvrzené skutečnosti tak fabulovat, případně aktivitu prováděné s obžalovaným dobrovolně z důvodu zjištěného postoje matky posléze hodnotit a uvádět jako prováděné s jejím nesouhlasem a za použití násilí. V hlavním líčení rovněž nebylo zjištěno, že by matka poškozené, svědkyně [REDAKCE] případně poškozená sama měly zájem na jakémkoliv potrestání, případně odsouzení obžalovaného.

15. Pokud jde o skutek pod bodem II. rozsudku, obžalovaný vypověděl, že svědkyni [REDAKCE] vyhrožoval odebráním dětí z důvodu havarijního stavu jejího domu, nikoliv však z důvodu, že by ji nutil stáhnout podané trestní oznámení ohledně poškozené [REDAKCE]. Obžalovaný je však usvědčován jak výpovědí poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla, že jí strejda volal z cizího čísla, chtěl, aby maminka stáhla podané trestní oznámení, pak telefon dala matce a té, že pokud ho nestáhne, přijde o děti, tak i výpovědí její matky, [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla, že poté, že jí obžalovaný vyhrožoval odebráním dětí telefonicky a nutil ji, aby vzala zpět podané trestní oznámení. U poškozené ani její matky nebyla přitom zjištěna žádná motivace směřující ke klivé výpovědi, jejich výpovědi jsou vzájemně shodné, věrohodné a konstantní. Matka poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] rovněž vypověděla, že obžalovaný se v minulosti v její rodině již choval agresivně, rozbíjel věci. Pokud jde o [REDAKCE] [REDAKCE] má soud za to, že s ohledem na předchozí agresivní chování obžalovaného vůči ní, a rovněž vůči poškozené [REDAKCE] se kterým se jí svěřila, a skutečnosti, že její rodina byla již v minulosti v souvislosti s péčí o děti sociálně šetřena, jak vyplynulo z listinných důkazů, mohla pro ni výhrůžka odebráním dětí od obžalovaného v době bezprostředně následující po smrti jejího manžela představovat pohrůžku jiné těžké újmy, tedy těžké újmy pokud jde o její aktuální rodinný život a rodinné poměry. Obžalovaný přitom velmi dobře věděl, že [REDAKCE] [REDAKCE] tedy matka poškozené, je právě jedinou osobou, jejíž svědectví může napomoci řádnému objasnění věci.
16. Pokud jde o skutek původně uvedený pod bodem I. obžaloby, obžalovaný skutečnost, že by s poškozenou měl jakýkoliv sexuální kontakt před jejím patnáctými narozeninami, výslovně popřel. Ani z výpovědi poškozené, ani její matky [REDAKCE] [REDAKCE] nebylo přitom v hlavním líčení zjištěno, že obžalovaný se posuzovaného skutku dopustil před patnáctými narozeninami poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] tedy, že jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let. Ze závěrů znalce oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, [REDAKCE] [REDAKCE] bylo zjištěno, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] vzhledem k [REDAKCE] kapacitě není schopná souvisle zařadit události v časové ose. Na základě těchto skutečností, s ohledem na okolnost, že tuto skutečnost není možné již zjistit žádným dalším proveditelným důkazním prostředkem, soudu nezbylo, než obžalovaného v souladu se zásadou „in dubio pro reo“, tedy v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, obžaloby v rozsahu tohoto skutku zprostit, neboť v hlavním líčení nebylo prokázáno, že by se jej dopustil.
17. V hlavním líčení tak bylo prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jiného (poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] násilím a pohnutkou násilí donutil k pohlavnímu styku a současně k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti, a rovněž jiného (matku poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]

pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a čin spáchal na svědkovi. Jednání obžalovaného bylo přitom v obou případech vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že násilím a pohrůžkou násilí nutí poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] k pohlavnímu styku a zneužívá její bezbrannosti a zároveň věděl, že svědkyni, matku poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] nutí pod pohrůžkou odebrání dětí k tomu, aby něco konala, učinit tak v obou případech chtěl a také učinil.

18. Obžalovaný tak svým shora uvedeným jednáním pod bodem I. rozsudku naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, a pod bodem II. rozsudku skutkovou podstatu zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku.
19. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Jako k okolnosti polehčující soud především přihlédl k částečnému doznání obžalovaného, byť se jedná o doznání ve zcela minimálním rozsahu, naopak jako přitěžující musel hodnotit, že se v obžalobě uvedeným jednáním dopustil celkem šesti skutky dvou zločinů. Obžalovaný má v opisu z evidence Rejstříku trestů záznam o [REDAKCE] odsouzeních již staršího data, přičemž přihlížet lze pouze ke [REDAKCE] těmto odsouzením. Soud při ukládání trestu přihlédl rovněž k době, která již od spáchání skutků uplynula a ke skutečnosti, že obžalovaný v jejím rámci žil již řádným životem. S ohledem na povahu a závažnost projednávaných skutků a skutečnost, že se jich obžalovaný vědomě a záměrně dopustil vůči nezletilé osobě s [REDAKCE] v té době bezprostředně po smrti jejího otce de facto svěřené jeho doзору, soud uzavřel, že nelze na obžalovaného působit jiným druhem trestu, než trestem nepodmíněným, neboť má za to, že s ohledem na projevený postoj obžalovaného by se uložení jiného, alternativního trestu u něj zcela zjevně minulo účinkem. Soud ukládal trest úhrnný za dva zločiny spáchané šesti skutky, v rámci trestní sazby za zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, tedy zločin nejprísněji trestný, ve výměře od dvou do desíti let, přitom ohledem na částečné doznání, počet a stáří záznamů v Rejstříku trestů obžalovaného, tedy nevýznamnou trestní minulost, a dobu od spáchání skutků uplynulou, soud považoval za plně dostačující úhrnný trest ještě při spodní hranici trestní sazby, a uložil mu trest odnětí svobody ve výměře třiceti měsíců. Pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, jelikož u něj nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, tj. obžalovanému nebyl uložen výjimečný trest, trest za zvlášť závažný zločin, trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ani nebyl odsouzen za úmyslný trestný čin za současného splnění podmínky, že v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence.
20. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] se s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení řádně připojila, jeho výši však v průběhu hlavního líčení nijak nespecifikovala, byla proto v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 trestního řádu odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady

jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 16. června 2021

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 27. října 2021 o odvolání obžalovaného: [REDAKCE] narozený [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 16. června 2021 č.j. 4 T 185/2019-266,

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným z jednání, které spočívalo v tom, že obžalovaný

I.

v přesně nezjištěné době od 3. 11. 2018, tj. po dovršení 15tého roku poškozené [REDAKCE] do 28. 6. 2019 v obci [REDAKCE] v [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] kde bydlel společně se svou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] a jejími dětmi, využil svého postavení strýce žijícího ve společné domácnosti a zneužil nízkých rozumových schopností poškozené, která je očividně [REDAKCE] odpovídá věku dítěte [REDAKCE]

1. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, obžalovaný vyzval [REDAKCE] aby se svlékla, lehla si na postel a dala nohy od sebe, kdy poškozená vzhledem ke své [REDAKCE] a postavení obžalovaného v rodině tyto pokyny splnila, obžalovaný si na ni lehl, pronikl svým penisem do jejího přirození a vykonal na ní soulož, a to i přesto, že se poškozená dala najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním, když se snažila vymanit z pod jeho těla a říkala mu, že jí to bolí, avšak s ohledem na fyzickou převahu obžalovaného se jí to nepodařilo,
2. vešel ve večerních hodinách do pokoje, kde spala poškozená [REDAKCE] kterou probudil s tím, že pokud ho neuposlechne, bude mít celý týden peklo, načež za ním poškozená ze strachu odešla do jeho pokoje v [REDAKCE] kde jí obžalovaný řekl, aby ho uspokojila orálně, nebo nepůjde spát, poté jí za ruku přitáhl k posteli, na které seděl, a přikázal jí, aby si vzala jeho přirození do svých úst a olizovala mu jej, což poškozená odmítla, na to jí chytil za krk a silou jí tlačil hlavu do svého rozkroku, čemuž se poškozená bránila a hlavou se snažila uhnout, načež jí obžalovaný udeřil dvěma fackami do oblasti ucha a jednou fackou do břicha,
3. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, kdy seděl na posteli se staženými slipy, přikázal poškozené [REDAKCE] aby se svlékla a nahá si na něj obkročmo tvář v tvář posadila, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její [REDAKCE] i postavení obžalovaného v rodině uposlechla, posadila se na jeho klín, následně po několika pokusech zasunul své přirození do jejího a vykonal na ní soulož,
4. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, kdy seděl na posteli se staženými slipy, přikázal poškozené [REDAKCE] aby mu uchopila jeho přirození a pohyby dráždila jeho penis, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její [REDAKCE] i postavení obžalovaného v rodině uposlechla a penis mu třela až do jeho vyvrcholení,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

5. dále poškozené přikázal, aby s ním šla na půdu v uvedeném domě, poškozená jej následovala a tam ji vyzval, aby si svlékla kraťasy a spodní prádlo a opřela se rukama o bednu, která stála před ní, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její [REDAKCE] i postavení obžalovaného v rodině uposlechla, obžalovaný uzamkl dveře půdy, sám si stáhl tepláky a slipy, postavil se za poškozenou a poté svým penisem vnikl do jejího análního otvoru a vykonal na ni anální soulož,

II.

dne 22. 7. 2019 ve večerních hodinách, poté, co [REDAKCE] podala dne 16. 7. 2019 na Policii ČR trestní oznámení, v němž uvedla, že obžalovaný v [REDAKCE] v němž obžalovaný i ona se svými dětmi společně bydleli, opakovaně nutil její dceru [REDAKCE] k sexuálním praktikám, původně popsaným pod body I. a II. výrokové části obžaloby, ačkoli ta mu dala najevo svůj nesouhlas, kdy trestní věc byla prověřována u Policie ČR, Krajské ředitelství policie [REDAKCE] kraje, Územní odbor [REDAKCE] pod sp. zn. [REDAKCE] a uvedeného dne byly zahájeny úkony trestního řízení pro přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, z dosud neustanoveného telefonního čísla, zatelefonoval poškozené [REDAKCE] na její telefonní číslo [REDAKCE] ta hovor přijala, a poté, co jí obžalovaný řekl, aby máma stáhla oznámení, předala telefon své matce – [REDAKCE] načež té obžalovaný po slovních vulgárních urážkách řekl, aby stáhla trestní oznámení, které na něj podala, a pokud tak neučiní, že se postará, aby všech [REDAKCE] jejich dětí odvezl do [REDAKCE], přičemž s ohledem na agresivní chování obžalovaného, kterého se dopouštěl v době, kdy žil ve společné domácnosti, vzteku, který měl, protože jej vyhodila z domu, poté, co zjistila, že má sex s její nezletilou dcerou [REDAKCE] jakož i s ohledem na špatnou situaci v rodině, která byla řešena sociální pracovnící, v ní tato výhrůžka vyvolala důvodnou obavu z toho, že jí obžalovaný může přivodit problémy a že by jí mohly být její děti odebrány do ústavního zařízení, přičemž tyto výhrůžky byly způsobily zmíněné problémy přivodit a způsobit tak [REDAKCE] vážnou, těžkou újmu a [REDAKCE] byla osobou, jejíž svědectví mohlo napomoci řádnému objasnění věci.

2. Skutek popsaný pod bodem ad I. napadeného rozsudku byl právně kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku. V případě skutku popsaného pod bodem ad II. bylo zjištěné jednání právně kvalifikováno jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku.

3. Za to byl obžalovaný odsouzen podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do věznice s ostrahou.

4. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Okresní soud dalším výrokem rozhodl v trestní věci obžalovaného tak, že podle § 226 písm. a) tr. řádu se obžalovaný [REDAKCE] zprošťuje obžaloby, pro skutek původně uvedený pod bodem I. obžaloby, že

- v přesně nezjištěné době nejméně od poloviny měsíce června roku 2018 do 3. 11. 2018 v obci [REDAKCE] v [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] kde bydlel společně se svou [REDAKCE] a jejími dětmi, nejméně v jednom případě v pokoji v [REDAKCE] ve kterém přespával, pohlavně zneužil svou nezletilou neteř [REDAKCE] a to tím způsobem, že využil situace,

Shodu s prvopísem potvrzuje Kateřina Svěženová.

kdy se ocitli sami v jeho pokoji, a ač věděl, že jmenovaná je osobou mladší 15 let, že je [redacted] a odpovídá věku dítěte [redacted] vyzval ji, aby se svlékla a lehla si na jeho postel, což nezletilá učinila, poté ji opakovaně strkal své prsty do jejího přirození, čemuž se nezletilá nebránila, jeho jednání strpěla, přičemž zneužil svého postavení strýce, kterému byla nezletilá v době nepřítomnosti matky svěřena do jeho dozoru a ke kterému měla nezletilá respekt a důvěru, v důsledku čehož jej nezletilá uposlechla a strpěla jeho jednání, čímž ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj nezletilé, neboť nezletilou vystavil nebezpečí předčasného zahájení sexuálního života,

čímž měl spáchat zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl stíhán.

6. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihned po jeho vyhlášení odvolání, které následně prostřednictvím svého obhájce řádně písemně zdůvodnil. Obžalovaný své odvolání směřoval proti výroku o vině a výročkám navazujícím. Obžalovaný v odůvodnění svého odvolání namítá, že nesouhlasí s výrokem o vině, pokud okresní soud staví závěr o vině obžalovaného pod bodem I. napadeného rozsudku toliko na výpovědi poškozené, podpůrně její matky a na závěrech znalce [redacted] z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie. Obžalovaný nepopírá, že mezi ním a poškozenou vznikl postupně milenecký vztah, ovšem pokud mezi ním a poškozenou došlo v několika případech k souloži, tak to bylo v souvislosti s tímto vztahem, vše proběhlo dobrovolně a bez nátlaku na poškozenou. Znalec ve svém posudku vyložil poznatky k osobě poškozené a soud ze závěrů znaleckého posudku uzavřel, že poškozená není schopna si celý děj vymyslet. Znalec ovšem též uvedl, že poškozená je zvýšeně [redacted] vnímavá k návodným otázkám, je nestabilní ve svých postojích, především proto, že silně podléhá vlivu svého okolí. Je možné ji indukovat falešnou vzpomínku. Poškozená tedy není schopná vyhlat či za svůj pojmout a nepravdivě podat, složitější děj, avšak na ten ani v tomto případě nedošlo, neboť poškozená v monologové části své výpovědi popsala pouze jeden případ násilného jednání obžalovaného vůči ní, kdy násilí, kterého se vůči ní měl obžalovaný dopustit, popisuje velmi stručně a nekomplikovaně a samozřejmě bez časového řazení. S přihlédnutím k postoji okolí poškozené, které je definováno převážně postojem její matky a starší sestry [redacted], jejichž reakce byly nepochybně velmi silné a prudce negativní, za současného nebezpečí indukce falešné vzpomínky, tedy ztrácí poškozená na věrohodnosti. Poškozená samozřejmě popisuje to, co předcházelo pohlavnímu styku s obžalovaným i to, jak probíhal, ale to je v podstatě celý děj. Popisované zážitky tak bezpečně splňují riziko indukované falešné vzpomínky či nepravdy z vlastní pohytky pod vlivem působení svého okolí, především své matky. Jinak sama poškozená není schopna uvést, zda mohl obžalovaný rozpoznat, že jí něco dělá proti její vůli. Podle § 18 odst. 1 trestního zákoníku, kdo při spáchání činu nezná ani nepředpokládá jako možnou skutkovou okolnost, která je známkou trestného činu, nejedná úmyslně. Tím není dotčena odpovědnost za trestný čin spáchaný z nedbalosti. Zločin znásilnění ovšem nelze spáchat jinak než úmyslně. V tomto případě tedy chybí naplnění znaku subjektivní stránky trestného činu. Výpověď matky poškozené, [redacted] učiněná při hlavním líčení dne 12. 5. 2021 jednak trpí procesní vadou spočívající v absenci monologové části výpovědi podle § 101 odst. 2) třetí věta trestního řádu, svědkyni byly rovnou kladeny dotazy, které byly velmi často návodné a obsahovaly v sobě již odpověď a celkově je její výpověď překotná, zmatená, často vyhýbavá, na takovéto výpovědi nelze vystavět spolehlivých závěrů o vině obžalovaného ani samostatně, ani ve spojení s jinými důkazy. Navíc svědkyně připustila, že mezi obžalovaným a poškozenou vznikl vztah a připustila i, že poškozená byla do obžalovaného zamilovaná. To, že mezi oběma milenecký vztah byl, potvrdili i oba policisté [redacted], kteří je kontrolovali, když poškozená odešla na cca 14 dnů z domu za obžalovaným i přes zákazy matky. Již i samotný odchod poškozené z domova za obžalovaným je pak sám o sobě jednoznačným důkazem toho, že mezi nimi byl intimní vztah, který jen těžko mohl vzniknout ze znásilnění. Obžalovaný tedy namítá, že k věci měl být

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

vyslechnut i svědek [REDAKCE] od jehož výsledku soud upustil, ačkoliv byl jmenovaný řádně a včas navržen. Jednání obžalovaného matka poškozené vnímá jako ublížení její dceři i celé jejich rodině a pošpinění její cti či dobrého jména rodiny, když zjevně odpor k jednání obžalovaného absolutně převzala i poškozená. Nelze souhlasit se závěrem soudu o tom, že by matka poškozené a poškozená neměly žádný zájem na výsledku tohoto trestního řízení. Lze tedy dovodit, že poškozená souhlasila s jednáním obžalovaného a nyní její úzkostné reakce vyplývaly spíše z neuro-humorální odezvy po výtkách její matky a nejbližšího okolí, rodiny. Násilí popisované poškozenou tato mohla vnímat při jiných okolnostech, neboť obžalovaný se měl násilného jednání dopouštět k jiným členům domácnosti, jak vyplývá např. z výpovědi matky poškozené i poškozené. Výpovědi poškozené a matky poškozené trpí řadou vad a vnitřních rozporů, které dosahují takové síly, že je nelze považovat za dostatečně věrohodné k učinění závěru o vině obžalovaného, a to ani ve spojení se závěry plynoucími ze znaleckého posudku. Kromě již uvedené možnosti falešně indukované vzpomínky také závěry znaleckého posudku neobjasňují, proč za obžalovaným poškozená utekla z domova, když jí měl ubližovat. S těmito základními rozpory a okolnostmi v konstrukci viny obžalovaného se soud nijak v odůvodnění nevypořádal, a proto trvá silná pochybnost o vině obžalovaného. Úvaha soudu o tom, že obžalovaný si byl ... [REDAKCE] a sociální úroveň poškozené, velmi dobře vědom, přesto této situace, tedy svého postavení v rodině, jako strýce a osoby, která matce poškozené vypomáhá po smrti jejího manžela, zcela zneužil k újmě nezletilé [REDAKCE] poškozené (bod 15. odůvodnění rozsudku), se jeví spíše jako odůvodnění pro pohlavní zneužití, pro které však byl obžalovaný obžaloby zproštěn. Sama skutečnost, že obžalovaný souložil se svou neteří, je sice zavrženíhodná, avšak není to trestné a obžalovaný by za to odsouzen být neměl. Ohledně výroku pod bodem II. napadeného rozsudku obžalovaný namítá, že jeho jednání sice mohlo být hrubé, avšak svou intenzitou a škodlivostí nedosahuje trestně právní roviny. Případné nápravy za podání trestního oznámení pro skutky pod bodem I. napadeného rozsudku, se obžalovaný domáhal jen proto, aby byly věci uvedeny na pravou míru. Samotný obsah tvrzení pak nelze hodnotit jako „jinou těžkou újmu“, protože rodinná situace a domácnost matky poškozené byla pracovníci OSPOD opakovaně kontrolována, matka poškozené znala stanovisko OSPOD o tom, že děti jí nikdo odebírat nebude, o čemž měla být opakovaně ujišťována a tak nebyl důvod brát slova obžalovaného vážně a jinak, než jako planou ventilaci své frustrace. Obžalovaný má tedy za to, že s ohledem na všechny namítané rozpory a mezery v objasnění věci nelze učinit dostatečně bezpečný a pevný závěr o vině obžalovaného, a proto obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud obžalovaného obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu zprostil.

7. Krajský soud na základě včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků odsuzující části napadeného rozsudku, tedy výrok o vině i trestu, jakož přezkoumal i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, když dospěl k těmto závěrům.
8. V první řadě je nutné zdůraznit, že poté, co bylo předchozí rozhodnutí okresního soudu zrušeno pro podstatnou procesní vadu předcházející vyhlášení rozsudku, nyní už byl napadený rozsudek vydán v řízení, v rámci kterého bylo postupováno v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, při zachování všech procesních pravidel, zejména tedy těch, která chrání práva obžalovaného a zajišťují zákonnost řízení. Obžalovanému byla řádně doručena obžaloba, stejně tak byly zachovány i veškeré procesní lhůty a spolu s tím i další zákonem stanovené procesní postupy upravující postup řízení. Krajským soudem nebyly shledány žádné takové podstatné vady či procesní pochybení, které by mohly mít vliv na objasnění věci či porušení práv obžalovaného na obhajobu. Pokud je okresnímu soudu vytýkáno, že tento rezignoval na spontánnost výpovědi matky poškozené, svědkyně [REDAKCE] pak je nutno uvést, že skutečně výslech svědka má probíhat tak, že svědkovi se nejprve umožní souvisle vypovědět o tom, co viděl a vnímal a teprve poté mu mají být kladeny otázky (viz § 101 odst. 2, 3 tr. řádu), což v případě výslechu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

svědkyně dodrženo nebylo. Nelze ovšem říci, že by postupem soudu došlo k znehodnocení validity, přesvědčivosti a spolehlivosti této svědecké výpovědi. Svědkyně sice odpovídala od počátku na položené otázky, ale její reakce na otázky byly spontánní a svědkyni vlastní, nebylo zjištěno nic, co by ukazovalo na ovlivnění její výpovědi ze strany soudu, ať již v podobě sugestivních či kapciózních otázek, či jinou obdobnou manipulací svědkyni. Lze shrnout, že nyní již v procesním postupu okresního soudu nebyly zjištěny žádné vady či nedostatky v řízení předcházejícím vyhlášení napadeného rozsudku, na které by bylo nutno hledět jako na podstatné vady řízení, a které by opětovně vedly krajský soud k postupu dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. a zrušení napadeného rozsudku.

9. Krajský soud může též uzavřít, že okresní soud také provedl při hlavním líčení všechny potřebné důkazy pro správné zjištění a posouzení stavu věci a vytvořil si tak potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu. Krajský soud může bez pochybností konstatovat, že provedené důkazy okresnímu soudu plně postačily pro objasnění a zjištění skutkového děje bez důvodných pochybností. Kromě výpovědi obžalovaného k trestné činnosti kladené mu za vinu, kterou obžalovaný učinil v přípravném řízení, okresní soud dále vyslechnul i matku poškozené, již výše zmíněnou svědkyni [REDAKCE] a dále měl k dispozici výpověď poškozeného dítěte, svědkyně [REDAKCE]. Její výslech svědka jako osoby mladší 18 let byl realizován v přípravném řízení orgánem činným v trestním řízení za přítomnosti obhájce obžalovaného a pracovníce OSPOD, úkon je zaznamenán na DVD a okresní soud uvedený důkaz v průběhu hlavního líčení provedl. Vyslechnut byl i policista [REDAKCE] a to k okolnostem vypátrání poškozené spolu s obžalovaným. V neposlední řadě měl okresní soud k dispozici i znalecké posudky, které také byly zákonným způsobem provedeny v průběhu hlavního líčení. Při splnění procesních podmínek byl přečten jednak znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, [REDAKCE] a dále byl přečten znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, [REDAKCE]. Okresní soud dále provedl i listinné důkazy obsažené ve spisovém materiálu. Pokud okresní soud zamítl návrh na výslech dalšího z policistů, který byl také členem hlídky při nalezení obžalovaného a poškozené, policisty [REDAKCE] potom ani v tomto nepochybil. Skutečností pojící se k vypátrání obžalovaného a poškozené, jejich vzájemný vztah a postoj poškozené k obžalovanému, popsal již ve své výpovědi druhý z policistů, svědek [REDAKCE], jeho výpověď je jasná a nevyvolává žádné dohady. Neří důvod o věrohodnosti této výpovědi pochybovat, obžalovaný se výslechem dalšího svědka v podstatě jen domáhá stvrzení toho, co již vypověděl svědek [REDAKCE] tedy jím zaznamenané projevy kladného vztahu mezi obžalovaným a poškozenou. Okresní soud přitom v odůvodnění svého rozsudku podrobně vyložil, proč k uvedenému doplnění dokazování nepřistoupil, jeho úvahy jsou racionální a nelze mít za to, že by se měl dopustit nesprávného procesního postupu v podobě tzv. opomenutí důkazu. V tomto směru tedy rozsah dokazování okresnímu soudu nelze vytýkat, rozsah dokazování beze sporu odpovídal potřebám pro rozhodnutí.

10. Okresní soud následně také při hodnocení provedených důkazů dostal ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, neboť provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemné souvislosti, když v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. ř. také své závěry v příslušných pasážích napadeného rozsudku podrobně a logicky zdůvodnil. Okresní soud tedy nejprve rozvedl v odůvodnění svého rozhodnutí, z jakých důkazů vycházel při zjištění skutkového stavu, a posléze vyložil, na základě jakých důkazů a z těchto zjištěných konkrétních okolností má za prokázané jednání obžalovaného. Krajský soud přitom může skutková zjištění okresního soudu v případě obou skutků, jimiž byl obžalovaný uznán vinným, považovat za správná a odpovídající provedeným důkazům, přičemž v hodnocení důkazů nebyly zjištěny žádné logické nesprávnosti či deformace skutečností plynoucích z provedených důkazů, které by jej mohly vést k závěru, že hodnocení důkazů neodpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. Ze strany krajského soudu lze uvést, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

obžalovaný v podaném odvolání ve své podstatě poukazuje na obdobné argumenty a skutečnosti, jako už činil v průběhu nalézacího řízení před okresním soudem. Přitom krajský soud je toho názoru, že okresní soud se s uplatněnou obhajobou obžalovaného, jakož i dalšími rozhodnými skutečnostmi, v případě obou skutků kladených obžalovanému za vinu, dostatečným způsobem vypořádal. Krajský soud proto především může na úvahy okresního soudu odkázat a ohledně skutkového stavu zduraznit některé podstatné skutečnosti, případně úvahy okresního soudu jen doplnit.

11. Okresní soud nepochybil, jestliže v prvé řadě vycházel z výpovědi poškozené [REDAKCE] a to nejen v případě skutku ad I., neboť tato svědkyně se vyjádřila i k telefonátu obžalovaného s její matkou, kterému byla přítomna. Ve své výpovědi poškozená [REDAKCE] i za přítomnosti obhájce obžalovaného a dále pedagogické pracovnice, především popsala sexuální praktiky, které strpěla ze strany obžalovaného, které předvedla i prostřednictvím loutek, jak je zachyceno na fotodokumentaci. Obžalovaný setrvává na své obhajobě, že k pohlavním stykům a sexuálním aktivitám s poškozenou skutečně docházelo, ale výlučně až poté, co dovršila věk 15 let a vždy na základě dobrovolnosti, oboustranného souhlasu, dohody, když spolu s poškozenou navázali vzájemný partnerský, milenecký vztah. Uvedenou obhajobu ovšem právě svědkyně [REDAKCE] svojí výpovědí vyvrací. Poškozená vypověděla, že se obžalovaného bála, tento měl fyzickou převahu, v tom případě, kdy se mu pokusila klást odpor, tak ji opakovaně udeřil a fyzickým násilím přemohl. Potom se už obžalovaného bála a snažila se dát svůj nesouhlas jen spíše verbálně či odmítavým postojem a negativními projevy. Okresní soud přitom srozumitelně vyložil, proč v případě rozporných tvrzení obžalovaného na straně jedné a na straně druhé poškozené, uvěřil výpovědi poškozené a z této vycházel při zjištění skutkového stavu. V rámci svých hodnotících úvah ohledně výpovědi poškozené okresní soud poukázal na závěry znalce [REDAKCE] který zkoumal osobu poškozené, a k rozumovým schopnostem poškozené a schopnosti podat objektivní výpověď znalec uzavřel, že rozumové schopnosti poškozené sice jsou ve [REDAKCE] ale poškozená je schopna správně vnímat, prožíté reprodukovat a odlišit reálnou vzpomínku od fantazie. K možnostem fabulace, sklonům ke lži znalec uvedl, že nic takového u poškozené zjištěno nebylo. K otázce spolehlivosti poškozené, úvaze o možném zkreslení skutečnosti krajský soud poukazuje na to, že dle znalce jsou [REDAKCE] schopnosti poškozené [REDAKCE] a poškozená by nebyla schopna si celý popisovaný děj vymyslet, resp. tento udržet v paměti, tato je schopna si upamátovat jen menší množství podnětů. Znalec naopak k možnostem spolehlivosti poškozenou popisovaného děje konstatoval ve svém posudku, že události popisované poškozenou odpovídají vybavování si reálných zážitků, na výzvu výpovědi doplňuje, rozšiřuje, je schopna uvádět také širší a užší kontext. Okresní soud se přitom pečlivě zbýval právě i otázkou možného ovlivnění osoby poškozené, jak na tuto možnost a zvýšenou sugestibilitu poškozené opětovně upozorňuje v podaném odvolání obžalovaný. K možnosti ovlivnění poškozené matkou či její sestrou okresní soud logicky poukázal na to, že v případě matky poškozené, svědkyně [REDAKCE] nezjistil okolnosti nasvědčující tomu, že by její reakce na zjištěný sexuální vztah s obžalovaným měly být zřetelně odmítavé, kategorické, když matka i s vědomím možných sexuálních aktivit mezi obžalovaným a poškozenou, nechala poškozenou s obžalovaným z domu odejít. Stejně tak zajištěné SMS zprávy mezi obžalovaným a [REDAKCE] sice ukazují nesouhlas s jednáním obžalovaného a odmítavý postoj k jeho chování, ale nespovídají o nějaké snaze msty, nenávisti, pokusu o potrestání či dokonce snahu nebo zájem o odsouzení obžalovaného. Pokud okresní soud konstatoval, že nezjistil ani žádnou motivaci k nátlaku na poškozenou a k její křivé výpovědi vůči obžalovanému, pak skutečně z provedených důkazů nic takového nelze dovodit, nic nespovídá uváděné prudké odmítavé reakci. Odpovídající výsledkům dokazování je i závěr okresního soudu, že s ohledem na závěry znalce nelze z důvodu omezené [REDAKCE] kapacity poškozené ani její schopnost konstrukce takové komplexní skutečnosti předpokládat. Okresní soud tedy poukázal na ne příliš výraznou reakci matky na zjištěné jednání, která také nespovídá

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

motivovanému jednání, když lze i doplnit, že sestra poškozené, zmiňovaná [REDAKCE] nakonec v rámci trestního stíhání svého strýce, obžalovaného, využila svého k věci nevypovídání, což také nesvědčí úvaze, že by měla primární zájem na potrestání, odsouzení obžalovaného, i za cenu ovlivnění poškozené. Krajský soud tedy taktéž neshledal nic konkrétního, z čeho by bylo možné dovodit, že by výpověď poškozené měla být ovlivněna někým dalším a tato by neměla odrážet skutečnost, když pouze otázka případného morálního pohoršení by jistě nebyla důvodem pro nařčení ze znásilnění. Krajský soud v této souvislosti znovu poukazuje i na závěry znalce, že ve výpovědi poškozené převažují charakteristiky specifické věrohodnosti a popisované události odpovídají reálnému prožitku, když poškozená si vybavovala místy širší kontext ve spojení s jednáním obžalovaného, jako i nepodstatné informace typu, že „jí bolely ruce“. Znalec nadto v rámci hodnocení vztahu poškozené a obžalovaného zároveň připustil, že vztah poškozené k obžalovanému lze hodnotit převážně jako pozitivní, v posuzované době s prvky závislého vztahu. Není tedy důvod předpokládat, že by měla poškozená, byť i pod vlivem někoho dalšího, vědomě lžít nepravdivé skutečnosti týkající se sexuálních aktivit s obžalovaným. V návaznosti na uvedené může krajský soud uvést, že ani skutečnost zjištěná z výpovědi policisty [REDAKCE], tedy vzájemně kladný vztah mezi obžalovaným a poškozenou v době jejich vypátrání policií, který policista líčí i jako možný vztah, nevede k závěru o věrohodnosti a přijatelnosti obhajoby obžalovaného. Již výše je uvedeno, že znalec nejen sledoval poškozenou jako zvýšeně [REDAKCE] ale zjistil i prvky závislosti poškozené na obžalovaném, a spolu s tím i osobnost poškozené znalec označil za jednoduše strukturovanou, kdy v její osobnosti dominuje simplicita v chování i prožívání. Je tedy zřejmé, že v průběhu vzájemných kontaktů mezi poškozenou a obžalovaným došlo k vytvoření závislosti poškozené na obžalovaném, znalec hovoří i o náhradní citové vazbě za zemřelého otce. Poškozená přitom s ohledem na svoji [REDAKCE] úroveň, rozumové schopnosti a [REDAKCE] osobnost, neprožívala nijak výrazně úkorné jednání obžalovaného. S tímto nesouhlasila, nelíbilo se jí, ale uvedené na straně druhé nevnímala nějak úkorně, traumaticky, jako zážitek, který by nějak zásadně a negativně ovlivnil její vztah k obžalovanému. Znalec k uvedenému ve svém posudku i uvedl, že sama poškozená nebyla příliš schopna kritického zhodnocení vhodnosti a nevhodnosti chování pachatele (obžalovaného), když s tímto i koresponduje další závěr znalce, že vyšetřením nebyly u poškozené zjištěny vážnější psychické potíže ve smyslu traumatizace. Lze tedy mít za to, že poškozená si mohla vytvořit pozitivní, až zamilovaný vztah k obžalovanému, kdy sice nesouhlasila se sexuálními aktivitami s obžalovaným, těmto se bránila, nejprve i aktivně, poté již jen ze strachu z obžalovaného pasivně, ale v konečném důsledku tyto nevnímala jako natolik traumatizující, aby to narušilo její kladný vztah k obžalovanému. Krajský soud tedy může úvahou okresního soudu, že zjištěný následný, pozitivní přístup k obžalovanému nevylučuje, že dřívejší, respektive některé prováděné sexuální aktivity byly poškozenou prováděny zcela bez jejího souhlasu, pod pohrůžkou násilí, případně násilím, jako zcela příležitavou skutkovému stavu, když okresní soud v tomto případě příležitostně shrnul, že poškozená v době spáchání skutku byla pod vlivem různých emocí, v jejichž důsledku k obžalovanému mohla následně cítit i náklonnost, případně zamilovanost. Výpověď poškozené tak i dle krajského soudu může poskytnout dostatečný a spolehlivý podklad pro správné a objektivní zjištění skutkového děje. Pouze nepřímá je pak i potvrzena výpovědí její matky, která zmiňuje, že si všimla změn chování u dcery, která jí přišla více nervózní, nesvá a neklidná, a když se jí později se vším svěřila, tak u líčení věcí plakala a zmlátila, že měla strach z obžalovaného, že tento ji i zmlátil.

12. Krajský soud nezjistil žádné pochybení ani v případě zjištění učiněných ohledně skutku ad II. napadeného rozsudku. Obžalovaný sám nepopřel, že vyslovil možnost, hrozbu odebrání dětí ve vztahu k matce poškozené, svědkyni [REDAKCE] když ovšem uvedené dle svého tvrzení spojoval výlučně se sociální situací rodiny. I zde je ovšem jeho výpověď a obhajoba vyvrácena dalšími důkazy, a to nejen výpovědí svědkyně [REDAKCE] ale i svědkyní [REDAKCE] zcela jasně vypověděla, že jí obžalovaný volal z cizího čísla a domáhal se stažení

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

trestního oznámení, a když telefon předała mámě, tak té řekla, ať to stáhne, nebo přijde o děti. Prakticky shodná je i výpověď svědkyně [REDAKCE] která obdobně vypověděla, že jí obžalovaný telefonicky vyhrožoval odebráním dětí a nutil ji, aby vzala zpět podané trestní oznámení, že když to nestáhne, nechá odvést všechny její děti. Je zjevné, že obě svědkyně spojují pohrůžku odebráním dětí s požadavkem obžalovaného na stažení trestního oznámení. Již okresní soud uvedl, že u poškozené ani její matky nebyla přítom zjištěna žádná motivace směřující ke klivé výpovědi, jejich výpovědi jsou vzájemně shodné, věrohodné a konstantní, k čemuž krajský soud doplňuje, že u svědkyně [REDAKCE] a především u poškozené, jejíž [REDAKCE] schopnosti jsou sniženy, lze jen velmi těžko očekávat, že tyto by si měly být vědomy možného dopadu takto učiněné pohrůžky, toho, že takovéto jednání ze strany obžalovaného by mohlo být významně relevantní z hlediska další trestněprávní odpovědnosti obžalovaného. Navíc i nepřímě přesvědčivě působí obhajoba obžalovaného, že tímto chtěl pouze upozornit svědkyni [REDAKCE] na možnost odebrání dětí. Svědkyně pochopitelně věděla o tom, že její rodina je sledována, šetřena orgány OSPOD a s těmito je v kontaktu, že její sociální poměry nejsou dobré, a proto zcela jistě by nemusela být obžalovaným upozorňována na případnou možnost odebrání dětí, takovéto upozornění bylo zcela nadbytečné a bezvýznamné. Nadto by se v případě zájmu obžalovaného o situaci rodiny a její zachování dalo očekávat, že právě v době, kdy spolu s rodinou svědkyně [REDAKCE] obžalovaný žil, by se jím snažil pomáhat, aby se jejich situace zlepšila, ovšem svědkyně [REDAKCE] kromě jiného vypověděla, že obžalovaný se v minulosti v její rodině již choval agresivně, rozbíjel věci, což nesvědčí příliš snaze o stabilizaci rodiny a zlepšení poměrů.

13. V případě námitek uplatněných v rámci odvolacího řízení proti skutkovým zjištěním okresního soudu, tedy lze v podstatě uvést, že se okresní soud všemi namítanými skutečnostmi zabýval, vypořádal a v odůvodnění rozsudku vše dostatečným způsobem vyložil. Jak již krajský soud výše uvedl, na základě přezkumu napadeného rozhodnutí lze jen konstatovat, že úvahy a závěry okresního soudu o vině obžalovaného mají potřebnou a dostatečnou oporu v provedených důkazech a okresní soud neopomněl žádnou důležitou okolnost. Ve vztahu k hodnocení provedených důkazů tedy může krajský soud jen shrnout, že okresní soud jím provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak i komplexně, ve vzájemné souvislosti, a způsob hodnocení důkazů je jak v souladu se zásadami formální logiky, tak se především opírá o skutečnosti zjištěné z jednotlivých důkazů, aniž by okresní soud při svých úvahách nějaké zásadní důkazy opomněl, nebral na zřetel či provedené důkazy nějakým způsobem nesprávně vyložil nebo dokonce deformoval jejich obsah. Přitom krajský soud, jako soud odvolací a nemůže sám bez dalšího, aniž by provedl nové dokazování, jiným způsobem hodnotit provedené důkazy a vytvářet jiný skutkový stav, než učinil soud prvního stupně, neboť je v zásadě vázán hodnocením důkazů soudem prvního stupně, když zasáhnout a odlišit se od takového hodnocení důkazů může pouze tehdy, pokud by hodnocení důkazů bylo v rozporu s formální logikou, bylo neúplné či nebralo na zřetel skutečnosti významné pro zjištění skutkového děje. Krajský soud v hodnocení důkazů ovšem žádné takovéto skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že hodnocení důkazů neodpovídá usnadnění § 2 odst. 6 tr. řádu, nezjistil.
14. Krajský soud se pak mohl ztotožnit i s právní kvalifikací jednání obžalovaného, pokud na základě správně zjištěného skutkového stavu byl skutek pod bodem ad I. právně kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a v případě skutku ad II. jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Okresní soud v příslušných pasážích svého odůvodnění vyložil zákonné znaky příslušných skutkových podstat, a také to, jakým jednáním obžalovaný tyto znaky naplnil. V případě užití právní kvalifikace v případě obou skutků má krajský soud za to, že úvahy okresního soudu jsou správné a přiléhavé.
15. V případě skutku ad I. je nesporné, že obžalovaný své jednání směřoval proti svobodné vůli poškozené ve sféře sexuálního života, jeho úmyslem bylo dosáhnout pohlavního styku

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

s poškozenou, a to za použití násilí a kromě toho využil toho, že poškozená nejen měla s ohledem na fyzickou převahu a předchozí zkušenosti z obžalovaného strach, ale zejména vzhledem ke svým sníženým schopnostem toliko na úrovni [redacted] když i obžalovaný sám poškozenou označoval za [redacted] mu poškozená fakticky nebyla schopna klást nějaký výrazný odpor, jakkoli se zřetelně bránila, tato podléhala vlivu jeho silnější osobnosti, a to fyzické i psychické, a vytvářené závislosti. Obžalovaný tedy jednak užil vůči poškozené přímé fyzické násilí a dále využil její bezbrannosti, aby tuto donutil k souloži, orálnímu a análnímu styku, tedy sexuálními akty stovnatelným se souloží, a to v době, kdy poškozené ještě nebylo 18 let, tedy se takového jednání dopustil na dítěti. Tím naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku. Obžalovaný přitom na samém počátku z projevů poškozené jasně věděl, že poškozená s pohlavním stykem nesouhlasí, nepřeje si ho, bránila se mu, a proto také užil násilí (facky a úder do břicha, stlačení hlavy k rozkroku), aby její odpor překonal, protože chtěl dosáhnout soulože a orálního styku s poškozenou, a stejně tak věděl, že tato jako osoba fyzicky výrazně slabší a nadto s [redacted] schopností ani není schopna mu odpor klást. Závěr okresního soudu, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém a naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku je tedy namístě.

16. Obdobné platí i ve vztahu k právní kvalifikaci skutku ad II. výroku o vině napadeného rozsudku. Obžalovaný telefonicky vyhrožoval svědkyni [redacted] matce poškozeného dítěte [redacted] odebráním dětí, pokud nestáhne trestní oznámení, tedy nutil ji, aby vzala zpět podané trestní oznámení. Obžalovaný přitom věděl, že rodina [redacted] byla již v minulosti v souvislosti s péčí o děti sociálně šetřena, tedy mohl důvodně očekávat, že pohrůžka odebráním dětí může být pro poškozenou velmi významná a zásadní. Krajský soud ve shodě s okresním soudem může připustit, že výhrůžka odebráním dětí od obžalovaného v době bezprostředně následující po startu jejího manžela lze hodnotit jako pohrůžku jiné těžké újmy, tedy těžké újmy pokud jde o její aktuální rodinný život a rodinné poměry, stejně jako je odpovídající i názor okresního soudu, že obžalovaný velmi dobře věděl, že [redacted] tedy matka poškozené, je tou osobou, jejíž svědectví může pomoci, ale i ztížit, řádné objasnění věci. Trestného činu, zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opomínil nebo trpěl a spáchá-li takový čin na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich povinnosti. Jak je výše uvedeno, z prokázaného skutkového děje je patrné, že obžalovaný [redacted] telefonicky vyhrožoval, že pokud nestáhne trestní oznámení, zařídí, aby jí byly odebrány děti. Obžalovaný hrozbou ztráty dětí, tedy nátlakem v podobě vzniku těžké újmy, působil na její vůli, bránil jí ve svobodném rozhodování, a to za tím účelem, bylo staženo na jeho osobu podané trestní oznámení. Krajský soud se s ohledem na uplatněnou námitku zabýval relevancí takové hrozby, především pak tím, zda je vůbec možné zvažovat v projednávaném případě pohrůžku těžké újmy ve vztahu ke [redacted] když učinil závěr, že se skutečně jedná o relevantní pohrůžku mající znak pohrůžky těžkou újmu. V první řadě je nutné připomenout, že sociální poměry rodiny skutečně nejsou dobré a rodina byla sledována orgány OSPOD, jako rodina riziková. Nadto se jednalo o stav, kdy krátce předtím zemřel jeden z rodičů dětí a svědkyně, [redacted] zůstala na veškerou péči sama. [redacted] sice věděla o tom, že rodina je v péči OSPOD a s touto komunikovala, ale stejně tak si mohla též myslet, že pokud by obžalovaný, který žil s rodinou ve společné domácnosti, následně mohl péči matky před orgány OSPOD vyličt jako zcela nedostatečnou, zdůraznit, případně i zveličt, nedostatky v péči o děti i sociální situaci rodiny, mohl by svědkyni více vystavit hrozbě odebráním dětí. Není potom rozhodné, zda by orgány OSPOD na vyslovený podnět skutečně reagovaly odebráním dětí nebo ne, faktem ale zůstává, že případně takovéto aktivity by mohly vést ke zhoršení postavení svědkyně jako matky řádně pečující o děti. Namístě je i úvaha, že svědkyně si nemusela přesně uvědomovat dosah takového oznámení orgánům OSPOD, nemusela vědět, jaké šetření či

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

úkony by bylo ještě nutné provést před odebráním dětí a nakolik je taková hrozba skutečně reálná. Není ale pochyb o tom, že ztráta dětí by pro svědkyni, jako jejich matku, nepochybně představovala závažnou, těžkou újmu a takto tedy logicky uvedenou pohružku mohla vnímat a dle své výpovědi i vnímala, když vypovídkla, že se o děti bála, že jsou to jediné, co jí zbylo. Spolu s tím je třeba i zdůraznit, že svědkem ve smyslu § 175 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku je nejen osoba, která již byla alespoň předvolána jako svědek a má tedy již procesní postavení svědka, ale i osoba, kterou pachatel vydírá pro budoucí výkon její svědecké povinnosti, neboť za svědka podle uvedeného ustanovení je třeba považovat svědka v materiálním smyslu, tedy osobu, která vnímala skutečnosti, které mohou být podkladem pro rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení, přičemž jednání pachatele je vedeno úmyslem odradit takového svědka od řádného plnění jeho povinností vyplývajících z trestního řádu. Je nepochybné, že jednání obžalovaného ze všech hledisek naplnilo skutkovou podstatu uvedeného zločinu, a to včetně úmyslu, úmyslného zavinění, neboť je zřejmé, že jednání obžalovaného jednoznačně směřovalo k tomu, aby zabránil poškození jeho jednání ohlásit na Policii ČR, tomuto svým jednáním zabránit chtěl. Okresní soud tak správně uzavřel, že jiný než přímý úmysl dle § 15 odst. 1. písm. a) tr. zákoníku v jednání obžalovaného nebylo dovodit.

17. Krajský soud pak nemá výhrady ani k výroku o trestu, jak byl uložen a zdůvodněn okresním soudem. Je zjevné, že skutečně okresní soud při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel z ustanovení § 38 a 39 tr. zákoníku, tedy obecných zásad pro ukládání trestů a spolu s tím i z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, osobních a majetkových i jiných poměrů obžalovaného jako i z dosavadního způsobu života a z možnosti jeho nápravy. Bezsporně okresní soud i podrobně hodnotil přitěžující a polehčující okolnosti dle § 41, 42 tr. zákoníku, jak uvedl. Úvahy okresního soudu směřující ke stanovení druhu a výměry trestu také vycházejí ze zjištěných okolností, tedy jak z povahy a závažnosti trestné činnosti, tak i s ohledem na osobu obžalovaného. V první řadě je nutno uvést, že v případě techniky ukládání trestu okresní soud správně přistoupil k ukládání úhrnného trestu za více trestných činů, jak uvedené vyplývá z pravidel upravených v ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku. V případě úvah o druhu a výši z hlediska zákonem vymezených kritérií je zřejmé, že závažnost trestné činnosti je značně vysoká, neboť obžalovaný se dopustil nejen více trestných činů, ale dokonce zločinů, dokonce zvláště závažného zločinu, tedy velmi závažné úmyslné trestné činnosti. Okresní soud i správně upozornil ve vztahu k povaze trestné činnosti, že v případě zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku se nejednalo o jeden, ojedinělý útok, ale o řadu více útoků proti poškozené, kterými bylo postupně, vícekrát zasahováno do sexuální sféry poškozeného dítěte, což také zásadně zvyšuje škodlivost a nebezpečnost celého jednání. Také způsob provedení této trestné činnosti, kdy bylo zneužito nejen [REDAKCE] úrovně poškozené a s tím spojené možnosti se účinně bránit, ale také toho, že obžalovaný se přistěhoval po smrti otce poškozené do společnosti domácnosti, představoval pro poškozenou přirozenou autoritu a v podstatě tam svým způsobem v očích poškozené nahrazoval otcovský prvek, je nutno také výrazně v neprospěch obžalovaného vyhodnotit. Obžalovaný se potom v návaznosti na tuto trestnou činnost dopustil další závažné trestné činnosti, což ukazuje, že obžalovaný je výrazně trestněprávně nerušený. Za tohoto stavu se i krajský soud musel přiklonit názoru okresního soudu, že na obžalovaného je nutno působit už přímým výkonem trestu odnětí svobody. Úhrnný trest odnětí svobody byl obžalovanému správně ukládán dle nejpřísnější trestního ustanovení § 185 odst. 2 tr. zákoníku, když v tomto případě lze pachateli uložit trest odnětí svobody v rozpětí trestní sazby od dvou do deseti let. V rámci úvah o výměře trestu pak okresní soud správně zohlednil, že od spáchaní trestné činnosti uplynula delší doba, během které obžalovaný žil již zcela řádně, stejně tak i to, že veškerá předchozí odsouzení obžalovaného jsou staršího data a nepředstavují výraznější přitěžující okolnost. Pokud okresní soud jako polehčující okolnost hodnotil i částečné doznání obžalovaného jako polehčující okolnost, pak je zjevné, že skutečně přihlédl v maximální možné míře ke všemu, co by mohlo i sebezneně obžalovanému prospět.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

Úhrnný trest odnětí svobody vyměřený v trvání 30 měsíců je potom trestem vyměřeným velmi výrazně při samé spodní hranici zákonné trestní sazby, což ukazuje, že hodnocení polehčujících okolností reálně zohledňuje i uložený trest. Úhrnný trest, který byl za dva zločiny vyměřen jen velmi nízko nad samou spodní hranici zákonné trestní sazby, potom krajský soud nemá důvod pokládat a označit za trest nepřiměřeně přísný, lze konstatovat, že s výměrou trestu se okresní soud dostatečně vypořádal a jím volený trest zcela odpovídá zákonným požadavkům.

18. V návaznosti na provedené dokazování a zjištěný skutkový stav může krajský soud závěrem konstatovat, že okresní soud zásadněji nepochybil v otázce náhrady škody, resp. náhradou nemajetkové újmy. Poškozená [REDAKCE] se s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení připojila, aniž by ovšem tento nárok konkrétně specifikovala do zahájení dokazování, případně by řádně uplatněný a konkretizovaný nárok v průběhu hlavního líčení nějak modifikovala. Krajský soud tak zastává názor, že její připojení nebylo řádné a nebylo nutné o tomto rozhodovat, ovšem pokud byla poškozená s odkazem na ustanovení § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, pak se nejedná o nějak zásadní vadu.
19. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je zřejmé, že krajský soud neshledal žádné okolnosti vedoucí ke změně či zrušení některého z výroků napadeného rozsudku. Z tohoto důvodu bylo odvolání podané obžalovaným [REDAKCE] zamítnuto jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 27. 10. 2021

Mgr. František Boštík, v. r.
předseda senátu

Kateřina Svěženová

Digitálně podepsal Kateřina
Svěženová
Datum: 2021.11.04 09:51:59 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Mgr. Pavla Kříže a přísedících Věry Matušové a Bohumily Chotové v hlavním líčení konaném dne 10. července 2024 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

je vinen, že

v přesně nezjištěné době od 21. 7. 2021 do 29. 7. 2021 na letním táboře ve [REDACTED] využil toho, že v odpoledních hodinách zůstal v prostorách kuchyně sám s poškozenou [REDACTED] nar. [REDACTED] přistoupil k ní, posadil ji na kuchyňskou linku, stál mezi jejíma nohama, tiskl se k ní, osahával ji přes oblečení na břicho a na pozadí, řekl jí, že dětem ukáže pořádný sexík, poškozená jej od sebe odstrčila a odešla do svého pokoje, obviněný ji tam následoval, začal zde poškozenou lechtat po těle a osahávat ji přes oblečení, položil poškozenou na postel a celou vahou si lehl na ni, říkal poškozené „nedělej, že se ti to nelíbí“, potom si poškozenou posadil na klín, zády k sobě, a oběma rukama ji osahával po těle, snažil se její ruku položit na své ztopořené přirození, osahával poškozenou přes oblečení na prsou i na přirození, sáhl jí pod oblečení na nahá prsa, říkal, že její prsa jsou jeho antistresové míčky, pokoušel se zajišťovat poškozené rukou pod kalhotky, poškozená se tomu bránila tak, že mu ruce opakovaně odstrkávala, chtěla si odsednout, ale obviněný ji držel pevně u sebe, uhýbala snahám obviněného o líbání, opakovaně obviněnému říkala, že se jí to nelíbí, aby s tím přestal, po nějaké době toho obviněný zanechal a odešel, poškozená byla z jednání obviněného v šoku, třásla se, opakovaně poté měla nepříjemné prožitky, když se jí situace vracela ve snech nebo si ji vybavila ve vzpomínkách,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal čin na dítěti,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **2,5 (dvou a půl) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 50 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE], odkazuje se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný, státní zástupce a zmocněnec poškozené po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat oprávným prostředkem. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 10. července 2024.

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. ledna 2020 samosoudcem
JUDr. Mgr. Pavlem Křížem

takto:

Obžalovaný

**podle § 226 písm. b) trestního řádu se zprošťuje obžaloby, která mu kladla
za vinu, že měl**

dne 20. 10. 2018 kolem 21.00 hod. na parkovišti u silnice č. [redacted] u odbočky lesní cesty na horu [redacted] mezi obcemi [redacted] a [redacted] v osobním automobilu [redacted] sedící na sedadle na místě řidiče, uchopil za vlasy poškozenou [redacted] která seděla na sedadle na místě spolujezdce, kterou začal nejprve líbat na krku, načež mu poškozená říkala, aby toho zanechal a snažila se před jeho doteky uhnout, čehož nedbal a přelezl na její sedadlo, přičemž poškozenou držel pravou rukou a levou rukou jí tahal za vlasy, nohama se jí snažil roztáhnout její nohy, po chvíli poškozené pustil vlasy, poodhrnul si kalhoty a trenky a požadoval po poškozené, aby mu sahala na přirození, následně si levou rukou poškozené položil na své přirození a sundal poškozené legíny a kalhotky a své prsty začal vsouvat do vagíny poškozené, která se jej snažila odstrčit, a poté, co se jí podařilo z kabelky vytáhnout svazek klíčů, na kterém měla zavírací nůž - tzv. rybičku, tento nožík otevřela a přiložila jej na ruku obviněného a vyzvala jej, aby svého jednání zanechal, čehož nedbal a pokračoval ve svém jednání, a proto poškozená následně nožík přiložila k jeho krku, načež svého jednání zanechal, oba z automobilu vystoupili, každý vykouřil svoji cigaretu, a poté odvezl poškozenou do jejího bydliště do [redacted]

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,

čímž měl spáchat

přečin znásilnění podle §185 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný po jeho vyhlášení vzdal práva odvolání a netrval na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku, zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby. Státní zástupce se práva podat proti rozsudku odvolání vzdal dne 14. 1. 2020 a rovněž prohlásil, že netrvá na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 7. ledna 2020

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Mgr. Pavla Kříže a přísedících Marie Sykáčkové a Jaroslava Dalibora Uríka v hlavním líčení konaném dne 4. ledna 2023 v České Lípě

takto:

Obžalovaný:

je vinen, že

1.

v přesně nezjištěné době nejméně od 4:30 hodin do 5:00 hodin dne 30. 6. 2022 v obci [redacted] na [redacted] v lesním prostoru u cesty, když vyprovázel ze svého bydliště na adrese [redacted] č.p. [redacted] v [redacted] poškozenou [redacted] narozenou [redacted] do místa jejího bydliště v ul. [redacted] č.p. [redacted] v [redacted] této sdělil, že jí „chce“, na což mu poškozená odpověděla, že ona o něj zájem nemá, načež k ní přistoupil a pravou rukou jí chytil pevně na krku, tento jí silou stiskl, poválil ji na zem a levou rukou jí stáhl teplákové kalhoty a spodní kalhotky ke kolenům, stále jí i její přes snahy se ze sevření vyprostit tiskl na krku, přitom mu poškozená verbálně i fyzicky dávala najevo svůj nesouhlas s jeho počínáním tím, že kolem sebe kopala a snažila se nakopnout i obžalovaného, přičemž si obžalovaný vyndal z trenýrkových kalhot, které měly knoflíkové zapínání, již ztopořené přirození, kterým vnikl do poškozené a vykonal na ní vaginální soulož bez vyvrcholení, a poté, když se poškozená chtěla zvednout a obléct a klečela na kolenou, po ní

požadoval ještě orální styk, který rovněž odmítala, čehož opětovně nedbal a za pomoci silného stisku tváří jí otevřel ústa, kam jí opakovaně vsunoval svůj penis,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

2.

v době od 6:03 do 6:06 hodin dne 3. 7. 2022 z blíže nezjištěného místa v [REDAKCE] [REDAKCE] poté, co [REDAKCE] narozená [REDAKCE] [REDAKCE] podala dne 30. 6. 2022 na Policii ČR prvotní vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu, v němž uvedla, že na ní dne 30. 6. 2022 v ranních hodinách obžalovaný v obci [REDAKCE] na [REDAKCE] v lesním porostu u cesty vykonal vaginální soulož, ačkoli mu verbálně i fyzicky dávala najevo svůj nesouhlas, přičemž tuto věc začala Policie ČR, Krajské ředitelství policie [REDAKCE] kraje, Územní odbor [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] prověřovat pod č.j. [REDAKCE] a následně téhož dne proti obžalovanému zahájila dle § 160 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání pro zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a poté, co v přesně nezjištěné době nejméně od 6:39 hodin dne 1. 7. 2022 do 6:03 hodin dne 3. 7. 2022 poškozená odmítla prosby obžalovaného o tzv. stažení trestního oznámení, a to i za cenu finanční odměny, které jí na přání obžalovaného přednesla osobně i telefonicky přítelkyně obžalovaného [REDAKCE] narozená [REDAKCE] jí z telefonního čísla [REDAKCE] které má poškozená uložené pod jménem [REDAKCE] (tj. přítelkyně obžalovaného [REDAKCE] kontaktoval obžalovaný na její telefonní číslo [REDAKCE] poškozená hovor přijala v domněnku, že jí volá právě [REDAKCE] načež po ní obžalovaný požadoval, aby oznámení na policii tzv. stáhla a u toho jí v hovoru mimo jiné sdělil, že „se stávají i horší věci“, čímž v poškozené s ohledem na jeho předchozí násilné jednání vyvolal důvodnou obavu o její zdraví a život,

tedy

jiného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal, a čin spáchal na svědkovi,

čímž spáchal

pod bodem 1.:

zločin znásilnění podle §185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem 2.:

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7,5 (sedmi a půl) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] částku ve výši 100 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] narozená [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě po provedení hlavního líčení dospěl k závěrům, které jsou vyjádřeny ve výročíh rozsudku.
2. Z vypovědí obžalovaného a svědků bylo zjištěno následující. Obžalovaný [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděl, že poškozenou zná dlouho, pracovala s ním už na [REDAKCE] v [REDAKCE]. Neví, proč za ním přijela až k [REDAKCE] nepozvaná. Obžalovaný přijel z práce a dole čekala na něj poškozená s jeho přítelkyní. Měla nějaký fotky v ruce a chtěla, aby jí přičaroval chlapa z těch fotek. Obžalovaný jí vysvětloval, že to neumí, aby ho nechala na pokoji, že tyhle věci neumí. Obžalovaný měl doma složenku, kterou nemohl vybrat, ztratil občanský průkaz, ona mu chtěla finančně pomoci a půjčila mu 500 Kč. Druhý den, když se vrátil z práce už sama seděla nahoře u nich přímo v bytě. V místnosti seděl obžalovaný, poškozená a jeho přítelkyně (svědkyně [REDAKCE]). Poškozená mu půjčila dalších 500 Kč, to už bylo 1 000 Kč. Řekl jí, že jí to dvanáctého vrátí. Poděkovali jí a šli nakoupit do Albertu. Po cestě domů se poškozená rozloučila, že jde domů, dá děti spát a přijede k nim. Čekali, že přijede kolem šesté, sedmé hodiny a přijela v deset hodin večer, to už chtěli s paní spát. Přijela po desáté hodině. Přišla k nim, sedli si, obžalovaný vyndal pití, předtím si dal, měl jedno pivo. Vyndal pití, byly to dvě flašky, neví přesně, jestli to byla Becherovka. Popíjeli, poškozená pila s ním, bylo na ní vidět, i na něm, že už vypili. Jeho přítelkyně nepila, nepije, je [REDAKCE] a [REDAKCE]. Pak ji (poškozená) volal [REDAKCE], že má jít okamžitě domů, že už je pozdě, že potřebuje jít do práce. Bylo k ránu, neví přesně, kolik bylo, mohlo být kolem tří hodin ráno. Nikoho nenapadlo, že by mohli zavolat taxíka. [REDAKCE] (poškozená) mu řekla: „Hele [REDAKCE] pojď mě doprovodit domů.“ „Já ne, já jdu spát.“ Naléhaly na něj, jeho přítelkyně řekla, „Tak jdi doprovodit“, schválila mu to, že ji má doprovodit, tak souhlasil. Obžalovaný opravdu nechtěl, byl unavený, chtěl jít spát, ale litoval ji. Šel s ní. Motala se, tak ji přidržel. Vzal to zkratkou kolem garáží a přes takovou tu polní, lesní cestičku a vyšli hned u silnice, u těch laviček, tam je nádraží. Sednul si na lavičku a ona mu sáhla na přirození. Chytil jí kolem krku, začal jí sahat na prsa, líbal jí a chtěl s ní souložit. Ona řekla, že ho vykouří. Dělal mu to pusou i rukou, nějak to nešlo. Obžalovaný chtěl pořád souložit. Tak šli takhle dál od té lavičky, neví přesně do jakých míst už, to si nepamatuje. Tam ji normálně položil. Když stála, jí stáhnul oblečení a šel souložit. Nejprve tam byly prsty a potom souložil. Neví, jak dlouho to mohlo být. Líbali se, sahal jí u toho na prsa, ona u toho hekala, to si pamatuje přesně. A pak poškozená řekla „Hele, udělám to až doma, nějak Ti to nejde, uděláme to až doma.“ V tu ránu se teda hned zvednul, zvednul ji ze země, ona se oblékla sama. Kousek ji ještě doprovodil, to si pamatuje a něco na ni křičel. Něco takového, že aby to neřekla doma jeho paní. Pak šel domů a ona odešla po svým domů.

Shoda s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

3. K bodu 2. obžalovaný uvedl, že po výsledku na PČR šel domů a napadlo ho, proč to na něj řekla. Nešlo mu to do hlavy. Tak řekl přítelkyni „*Prostě Tě vem telefon, zavolej jí, co blbne.*“ Vzala telefon a on jí řekl „*Nebílni*“, ano zavolali tam. Když to (přítelkyně) vytočila, hned začal mluvit sám, že co blbne a ať to stáhne, že ho zavrou a takový věci, to je pravda. Nevyhrožoval jí, co řekl, „*že jsou horší věci*“, tím myslel, že se ženskou nemůže chlap, že se i snažila přesto, a že nemůže, že ho jako nemohla to, tak ať si z toho nic nedělá, že jsou horší věci na světě (*že nedošlo k vyvrcholení*). Dále akorát naznačil to, že jí ty peníze vrátí, co jim půjčila.
4. Soud ve smyslu § 207 odst. 2 trestního řádu obžalovanému předestřel jeho výpověď z přípravného řízení a obžalovaný byl dotázán na rozpory. Zejména bylo obžalovanému předestřeno, že u hlavního líčení říkal, že s poškozenou souložil, ale v přípravném řízení vypověděl, že tam byly prsty. K tomu obžalovaný vypověděl, že s ní nesouložil hned, měl tam prsty a až po tom, takhle to myslel, asi špatně pochopil otázku.
5. Při hlavním líčení byla vyslechnuta poškozená, svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla, že byl pozvaná od pana [REDAKCE] přítelkyní, aby za nimi večer přišla, že si sednou a popovídají si. Večer probíhal normálně bez nějakých náznaků, že by se mělo něco stát. Pan [REDAKCE] naléval alkohol, měla panáky, pili Becherovku, vypila asi 2–3 odlivky a pak už pít nechtěla. Pan [REDAKCE] pil dál. Se [REDAKCE] se bavily celý večer a když začal volat [REDAKCE] tak řekla, že pojede domů. Pan [REDAKCE] se nabídl, že ji doprovodí, s čímž souhlasila. Potom šli kolem [REDAKCE] zadem přes takový lesík, kde se stalo to, že ji pan [REDAKCE] napadnul, začal ji škrtit. Postupně ztrácela dech, ale že by upadla do bezvědomí, to ne. Pokusila se křičet, ale jakmile ji dal ruku na krk, tak to prostě nešlo. Řekla mu slovně, ať ji nechá být, že si to nepřeje, ať ji pustí, ať ji nechá jít domů a ať s tím vším přestane, následně ji začal škrtit a chtěl ji povalit na zem, bránila se. Kopala. Povalil ji na zem, sundal jí tepláky, spodní prádlo a znásilnil ji, kdy prostě jí držel po celou dobu ruku na krku. Když s tím přestal a poškozená se chtěla obléknout, tak ji donutil k orálnímu sexu. Celou dobu mu říkala, ať ji nechá být, ať ji pustí, že s tímhle nesouhlasí, na což on odpověděl, že [REDAKCE] je nemocná, že s ní [REDAKCE] měsíce, možná dýl, nespál. A že to prostě potřebuje. Když přestal, tak se oblékla, chtěla odejít, tak ji doprovodil vlastně zadem, kdy vešli zadem na to nádraží, jak je u [REDAKCE]. A pořád opakoval, ať nechodí na policajty, že [REDAKCE] by to zabilo, že se o ní musí starat. Slíbila mu, že na policajty nedojde s tím, že okamžitě na policajty šla. Měla strach, protože ji po celou dobu škrtil a měla pocit, že by ji nenechal odejít. Šla potom hned na policii, kde učinila to oznámení a pak na lékařskou prohlídku. Paní [REDAKCE] druhý den, co to udala, volala, že pan [REDAKCE] toho strašně lituje, že by chtěl, aby to stáhla, že jí dá i finanční odškodnění. Že to takhle nemyslel, že se stávají i horší věci, pak volala ještě několikrát. U jednoho telefonu byl i přítomen i její bývalý přítel pan [REDAKCE] který řekl, že v žádném případě tohle nemá nechat, že má okamžitě jít na policii a oznámit to, což hned v pondělí učinila. Ještě, než tyhle hovory byly, tak se s ní sešla paní [REDAKCE] která ji přemlouvala, že pan [REDAKCE] jí nutí, aby se s ní scházela, aby stáhla výpověď. Osobně mluvila s panem [REDAKCE] jednou, když volal, protože myslela, že to je [REDAKCE] tak to zvedla. Volal z telefonu své přítelkyně, to byl rozhovor, že stávají i horší věci, že to má stáhnout, že jí dá peníze, aby mlčela, aby to neudávala. Že když to udá, tak se stará o [REDAKCE] která je nemocná, která by to nemusela přežít, je na něm závislá. Co se týká dopadu na její život, tak s partnerem v tu dobu už nebyli, byli rozhádání, ale vztah dávali dohromady, takže vztah tady na tom incidentu ztroskotal úplně. Chvilku chodila k [REDAKCE] [REDAKCE] nechodila ven, nechodila mezi lidi. Má z toho dodnes nepříjemné pocity. Jak měla podprsenku, tamínka, tak měla druhý nebo třetí den podlitiny, na krku měla šrámy, to ji říkal tenkrát pan [REDAKCE]
6. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] před soudem vypověděl, že k tomu moc říct nemůže, jenom z toho, co mu přítelkyně říkala, jak se to stalo. Co se týče toho druhého, toho vydírání, tak byl u několika telefonátů a u několika zpráv. Může potvrdit, kdy jí řekl (obžalovaný), že se stávají v životě i horší věci, u toho byl. Z telefonu slyšel hlas obžalovaného, znají se, byli spolu ve [REDAKCE]. Vnímal to tak, že každý to může pochopit jinak, ale být v její kůži (poškozená), tak to pochopí tak, že mu vyhrožuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

Neřekla do detailů, co se stalo, ona za ním jenom přišla s tím, že byla zuásilněná. Ale pak když se o tom chtěli bavit a rozebírat to, tak se vždycky rozbřečela a byla z toho psychicky na dně. Na poškozené viděl po incidentu akorát nějaký škrábance jakoby otláčky na krku. Jako, když Vás chytne za krk.

7. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] jako přítelkyně obžalovaného před soudem využila svého zákonného práva a odmítla ve věci vypovídat. Podle § 211 odst. 4 trestního řádu byla čtena výpověď svědkyně z přípravného řízení (čl. 76-78) kdy vypověděla, že obžalovaný s poškozenou u nich doma pili alkohol, pak ho poškozená začala přemlouvat, aby ji doprovodil. Odešli spolu z bytu a ona šla spát. Co se stalo se dozvěděla až na policii. Sexuální život mají v pořádku. Neřekla jí přímo, aby to oznamovala stáhl, ona to řekla dřív, „*ty chceš abych to trestní oznámení stáhla*“, chtěla tím pomoci svému muži. Telefonovala jí na práci muže, říkal jí, ať ji poprosí (poškozenou), že jí dá peníze, chtěla se s ní ještě sejít a ona to odmítla.
8. Ve věci byl také vyslechnut znalec [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] znalec z oboru zdravotnictví, odvětví [REDAKCE]. Psychologické znalecké vyšetření poškozeného bylo prováděné znalci osobně dne 7. 9. 2022. Posuzovaný se k vyšetření dostavil z vazby, s vyšetřením souhlasil. Ve znaleckém závěru znalec uvedl, že posuzovaný v současné době netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu, poruchou osobnosti nebo intelektovou vadou. Posuzovaný také netrpěl v době, kdy se měl dopouštět daného jednání žádným typem mrákovitého stavu, je osobou, která nadužívá zejména alkohol významným způsobem. Posuzovaný, ani v době, kdy se měl dopustit jednání, pro něž je stíhán, netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu, psychotickým onemocněním, poruchou osobnosti nebo intelektovou vadou. V době, kdy se měl dopouštět daného jednání, mohl rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a své jednání mohl ovládat. Pobyť posuzovaného na svobodě není nebezpečný z hlediska případného opakování činnosti obdobné povahy, pro kterou je stíhán. Proto znalci nenavrhují nařízení ochranného léčení, žádnou formu ani umístění do zabezpečovací detence. U posuzovaného nebyla zjištěna přítomnost parafilie, tedy sexuální deviace. Posuzovaný dlouhodobě nadužívá návykové látky, zde alkohol. Pokud mu bude čin prokázán, nebyl motivován žádnou duševní poruchou, chorobou, parafilí a lze konstatovat, že jej spáchal při plně zachovalých ovládacích i rozpoznávacích schopnostech ve stavu opilosti prosté, kterou si navodil sám, dobrovolně a znaje účinky na alkoholu na svou osobu. Pokud mu bude dané jednání prokázáno, lze vyloučit jednání ve stavu patické opilosti (*abnormální reakce na požitý alkohol*). V dalším vyjádření znalci uvedli, že v motivaci daného jednání, (pokud mu bude soudem prokázáno), spatřují desinhibici povahových dispozic (*odtlumení zábrum*) v rámci prosté nekomplikované intoxikace alkoholem.
9. Z listinných důkazů, které byly stranám předloženy k nahlédnutí, soud zjišťuje (čl. 64) obsah SMS korespondence mezi poškozenou a svědkyní [REDAKCE]. Z lékařské zprávy (čl. 66) soud zjišťuje, že na krku v levé části má poškozená drobné oděrky, na zadní části těla a nohou oboustranně hlína, vulva také od hlíny. Byl proveden odběr na sperma. Z fotodokumentace poškozené v NsP [REDAKCE] [REDAKCE] soud zjišťuje vizuálně stav poškozené po skutku. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky (čl. 110-120) vyplývá, že na stopě č. 1, poševní stěr, je konstatována shoda s profilem DNA obžalovaného. Z protokolu o hledání místa činu (čl. 121) vyplývá, že na místě je zemina narušená a částečně rozhrabaná, jiné stopy nezjištěny. Z pracovního hodnocení (čl. 136) vyplývá, že obžalovaný byl zaměstnán [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] od 9. 5. 2022 do 20. 6. 2022. Zpočátku měl velmi dobrou pracovní morálku, byl vstřícný a zdvořilý, postupem času začal verbálně napadat kolegy a následně i nadřízené. Jeho agresivní a vulgární jednání se stupňovalo, pracovní poměr byl následně zrušen ve zkušební době.

10. Z opisu Rejstříku trestů (*spis nebyl zapůjčen z důvodu uložení v archivu mimo budovu soudu*) vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Chebu ze dne 15. 4. 1982, sp. zn.: 4 T 58/82, pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 4 roků.
11. Z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. 3. 1986, sp. zn.: 2 T 204/86 vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 5 roků.
12. Z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 7. 1991, sp. zn.: 1 T 1/99 vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 trestního zákona a trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 7 roků.
13. Z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 23. 1. 2001, sp. zn.: 3 T 433/2000 vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců.
14. Z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 14. 1. 2002, sp. zn.: 4 T 723/2001 vyplývá že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 4 let.
15. Z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 6. 2006, sp. zn.: 1 T 62/2006 vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona a trestný čin soulož mezi příbuznými podle § 245 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 5 roků.
16. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v opisu evidence Rejstříku trestů má obžalovaný celkem ■ záznamů, přihlížet lze pouze k posledním dvěma odsouzením. V opisu evidence přestupků má obžalovaný ■ záznam.
17. Po provedeném dokazování a jeho podrobném posouzení dospěl Okresní soud v České Lípě k následným skutkovým závěrům. Soud dospěl k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že se obžalovaný ■ dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu. Obžalovaný se ve své podstatě hájil tím, že se nedopustil trestné činnosti, neboť sice měl intimní kontakt s poškozenou, ale vše proběhlo dobrovolně po vzájemné dohodě a obžalovaný také rozhodně popřel, že by poškozené nějak vyhrožoval, myslel to celé jinak. Při hlavním líčení obžalovaný uváděl oproti přípravnému řízení, že s poškozenou souložil, což v přípravném řízení zásadně popíral, ale nadále setrval na tom, že se nedopustil vůči poškozené žádného násilí, poškozená souložila dobrovolně, když mu pak navrhla, že to dodělají doma, tak si to rozmyslel a odešel domů. Obžalovaný připustil, že se s poškozenou bavil po telefonu, ale nevyhrožoval jí, jenom nechtěl, aby se o celé věci dozvěděla jeho přítelkyně. Obžalovaný uplatněná obhajoba byla však zcela jednoznačně vyvrácena provedenými důkazy. Proti výpovědi obžalovaného přitom nestojí samostatně jen výpověď poškozené ■ ale obžalovaného usvědčuje z trestné činnosti nepřímo výpověď svědka ■ a také další důkazy, a to lékařská zpráva, fotodokumentace poškozené, ohledání místa činu a odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky.
18. Poškozená zcela konzistentně popsala, jakým způsobem a proč byla na návštěvě u obžalovaného a svědkyně ■ Opakovaně popsala, jakým způsobem se bránila, jak vyjadřovala svůj odpor nejen vlastní obranou, ale i to, že výslovně odníkala jednání obžalovaného, který ji však přemohl,

protože byl zdatnější. Poškozená jednoznačně popsala vlastní průběh násilného sexuálního útoku obžalovaného. Výslovně zopakovala, jak vyjadřovala několikrát svůj nesouhlas, jak se pokoušela křičet, než ji obžalovaný začal škrtnout. Z výpovědi poškozené je také evidentní, že krátce po oznámení orgánům PCR ji obžalovaný vyhrožoval, a jakým způsobem svoji výhrůžku formuloval. Soud přitom nemá žádný logický důvod této výpovědi nevěřit, tedy, že poškozená měla skutečně z výhrůžek obžalovaného logickou a oprávněnou obavu, když se krátce předtím stala obětí nevybíravého sexuálního násilí ze strany obžalovaného. Tato výpověď přitom není v rozporu s lékařskou zprávou, podle které poškozená neměla v oblasti zevního genitálu či pochvy žádné viditelné známky poranění, neboť i když se poškozená jednání obžalovaného pokusila neúspěšně bránit, tak z toho nemůže logicky vyplývat úvaha, že by poškozená či obžalovaný měli mít na těle viditelné známky poranění. Dále je její výpověď podporována výpovědí svědka [REDAKCE] který popisoval její zranění (*škrábance*) na krku, což zcela koresponduje s výpovědí poškozené o škrtnutí ze strany obžalovaného, což ostatně vyplývá i z lékařské zprávy (čl. 66). Dále výpověď poškozené koresponduje s pořízenou fotodokumentací při její lékařské prohlídce. Z jejího obsahu soud uzavírá, že jak na oblečení poškozené, tak v okolí genitálu je přítomná hlína, což je v souladu s výpovědí poškozené a ve zřejmém rozporu s výpovědí obžalovaného, který v přípravném řízení vypověděl, že s poškozenou nesouložil ale pouze jí do přirození strkal prsty, pouze jí položil vedle lavičky, kdy ležela na zádech, poškozená se mu zprotivila, přirození se mu nepostavilo a následně odešel. Naproti tomu u hlavního líčení vypověděl, že tam na místě ji normálně položil. Když stála, tak jí stáhnul oblečení a šel souložit, nejprve tam byly prsty a potom souložil. Neví, jak dlouho to mohlo být. I z této korekce výpovědi obžalovaného má soud za to, že výpověď obžalovaného je zcela nevěrohodná také vzhledem k pořízené dokumentaci stavu poškozené a jejího znečištění v době spáchání skutku, který rozhodně neavizuje dobrovolný pohlavní styk.

19. Pokud jde o další důkazy k jednání pod bodem 2., tak obžalovaného usvědčuje nejen poškozená a svědek [REDAKCE] ale i družka obžalovaného svědkyně [REDAKCE] která v přípravném řízení vypověděla, že poškozené neřekla přímo, aby to oznámila stábla, ona to řekla dřív, „*ty chceš abych to trestní oznámení stáhla*“, chtěla tím pomoci svému muži. Telefonovala jí na přání muže, říkal jí, ať ji poprosí, že jí dá peníze, chtěla se s ní ještě sejit a ona to odmítla. Z listinného důkazu (čl. 64) jednoznačně vyplývá, že svědkyně [REDAKCE] píše poškozené [REDAKCE] *na mě tlačí abych tě pře svěčila ať to stáhnes pry som neschopna něco dělat*“.
20. Nepřímou o trestné činnosti obžalovaného svědčí rovněž výpověď [REDAKCE] který sice nebyl přítomen napadení poškozené, ale popsal, že mu poškozená neřekla do detailů, co se stalo, přišla jen s tím, že byla znásilněná a pokud se o tom chtěl bavit, tak se vždycky rozbrečela a byla z toho psychicky na dně. Na poškozené viděl po incidentu akorát nějaký škrábance. Výpověď tohoto svědka také koresponduje s výpovědí [REDAKCE] že po útoku obžalovaného, vztah s přítelem, který se snažil urovnat na tom incidentu ztroskotat úplně. Chvilku chodila k [REDAKCE] nechodila ven, nechodila mezi lidi, má z toho dodnes nepříjemné pocity.
21. Další nepřímou skupinou důkazů jsou zjištění soudu z předchozích trestních jednání obžalovaného. Jak vyplývá z popisu skutku, který byl zjištěn z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. 3. 1986, sp. zn.: 2 T 204/1986, kdy obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem mimo jiné pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona „*kdy obžalovaný proti jejímu i fyzickému odporu, když ho odstraňovala a tabalu za vlasy, ji vyvekl násilím, tabáním a škrtnutím do svého pokoje v prvním patře, kde ji povalil na lážko*“. Jak vyplývá z popisu skutku zjištěného z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 14. 1. 2002, sp. zn.: 4 T 723/2001, kdy obžalovaný byl odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona „*kdy donutil le souložit poškozenou, kterou škrtnul, zakrýval jí ústa, aby nemohla křičet a způsobil jí podlitiny na krku a modřiny na vnitřní straně stehen*“. Jak vyplývá z popisu skutku zjištěného z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 6. 2006, sp. zn.: 1 T 62/2006, kdy obžalovaný byl

odsouzen shora uvedeným rozsudkem pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona a další „*kdy fyzicky napadl poškozenou, poválil ji na postel, opakovaně nadořil do tváře, začal ji škrtit a vyhrožoval zabitím, strhl z ní oblečení a opakovaně na ni vykonal soulož.*“ Jak je tedy zřejmé i z popisu předchozích trestních jednání obžalovaného, je obžalovaným používán v zásadě stejný způsob provedení (*modus operandi*) útoků na poškozené, a to škrcení obětí a následná násilná soulož, což rovněž podporuje věrohodnost výpovědi poškozené. Dále tento způsob provedení nepochybně deklaruje charakteristickou posloupnost jednání obžalovaného a jeho typický vzorec chování.

22. Na základě těchto skutkových zjištění je třeba právně kvalifikovat prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení trestního zákoníku. Objektem trestného činu znásilnění ve smyslu § 185 trestního zákoníku je právo ženy, ale i muže na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku uvedeného trestného činu je tedy kterýkoli člověk. Čin je dokonán tím, že pachatel násilným jednáním nebo pohrůžkou násilí jiného donutil k pohlavnímu styku, přičemž donucením zákonodárce rozumí překonání vážně míučeného odporu znásilňované osoby a souloží spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Objektem trestného činu vydírání podle § 175 trestního zákoníku je svobodné rozhodování člověka v nejširším slova smyslu. Objektivní stránka spočívá v tom, že pachatel jiného nutí k tomu, aby něco konal, opominul nebo trpěl a to násilím, pohrůžkou násilí nebo jiné těžké újmy. Pachatelem obou obecně uvedených trestných činů může být fyzická osoba a z hlediska zavinění je třeba úmyslu.
23. Soud proto dospěl k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že se obžalovaný [REDAKCE] se dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladena za vinu, a toto jednání obžalovaného kvalifikoval ve shodě se státním zástupcem jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku. Důvodem takto zvolené právní kvalifikace bylo zjištění soudu, že obžalovaný [REDAKCE] při vědomí toho, že poškozená [REDAKCE] dává jednoznačně najevo, slovy i chováním, svou vůli v odmítnutí jakéhokoliv sexuálního kontaktu s obžalovaným, tak ji i přes tento její aktivní odpor a za užití fyzické síly přinutil k pohlavnímu styku, který na ni vykonal soulož. Následně obžalovaný jednoznačnou pohrůžkou násilí, kdy jí v telefonickém hovoru mimo jiné sdělil, že „se stávají i horší věci“, činůž v poškozené s ohledem na jeho předchozí násilné jednání vyvolal důvodnou obavu o její zdraví a život, přičemž požadoval, aby trestní oznámení učiněné orgánům Policie ČR stáhla. Z provedeného dokazování bylo jednoznačně zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] jednal úmyslně, ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný tímto zákonem (zájem na ochraně práva každé ženy na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě a na ochraně svobodného rozhodování každého člověka v nejširším slova smyslu), aby dosáhl svého sexuálního uspokojení a následně chtěl zakrýt spáchání jednoho trestného činu druhým, kdy se snažil vyhrůžkami přimět poškozenou ke stažení trestního oznámení.
24. Při úvahách o druhu a výši trestu soud hodnotil veškeré okolnosti uvedené v příslušných pasážích trestního zákoníku. S ohledem na procesní postoj obžalovaného [REDAKCE] který k věci zaujal, obžalovanému nelze přičíst polehčující okolnost doznání. Obžalovaný od začátku trestního řízení veškerou trestnou činnost jednoznačně popíral a více méně ji bagatelizoval a soud nezjistil u obžalovaného žádné jiné okolnosti, které by v jeho prospěch mohl hodnotit. Naopak v neprospěch obžalovaného musel soud hodnotit, že posuzovaným jednáním spáchal oba shora popsané zločiny s rozmyslem a přitěžuje mu tak okolnost ve smyslu § 42 písm. a) trestního zákoníku, dále že spáchal více trestných činů a přitěžuje mu tak okolnost ve smyslu § 42 písm. n) trestního zákoníku a že již byl pro trestný čin odsouzen a přitěžuje mu tak okolnost ve smyslu § 42 písm. q) trestního zákoníku.

25. Navíc i trestní minulost obžalovaného svědčí o tom, že rozhodně nelze říci, že by obžalovaný dosud vedl zcela řádný, bezúhonný a bezproblémový život. Obžalovaný [REDAKCE] má celkem [REDAKCE] záznamů v Rejstříku trestů, které počínají již v roce [REDAKCE]. Přesto, že obecně k uvedeným odsouzením okresní soud negativně nepřihlížel, s ohledem na zablazení, nemohl rozhodně přejít fakt, že již v minulosti obžalovaný páchal trestnou činnost popsanou v Hlavě III. trestního zákoníku, tedy trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti. Obžalovaný [REDAKCE] byl ohrožen nejpřísnější trestní sazbou ve smyslu § 185 odst. 2 trestního zákoníku, kde zákonodárce umožňuje uložení trestu odnětí svobody ve výměře 2–10 let. Vzhledem k jednoznačně převažujícím přitěžujícím okolnostem a skutečnosti, že obžalovaný [REDAKCE] spáchal dva zločiny a při zhodnocení toho, že jednání obžalovaného je zavrženíhodné a vysoce škodlivé, nemohl soud uvažovat o jiném než přísném, tedy nepodmíněném trestu odnětí svobody. Při hodnocení otázky druhu a výše trestu soud musel zohlednit fakt, že poškozená byla vystavena velmi brutálnímu zacházení ze strany obžalovaného, a poté co na ní byl spáchán trestný čin se jej obžalovaný snažil zakrýt pácháním dalšího trestného činu a dále soud zohlednil další skutečnost, a to trestní minulost obžalovaného, zejména odsouzení za opakované trestné činy znásilnění. Při zvážení všech okolností učinil soud závěr, že příslušným trestem bude pouze trest odnětí svobody uložený v druhé polovině nejpřísnější trestní sazby podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku a ze shora uvedených důvodů byl obžalovanému [REDAKCE] uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 7,5 (sedmi a půl) let.
26. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť jsou splněny ve smyslu zákonných ustanovení podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice.
27. V rámci adhezního řízení se soud zabýval uplatněným nárokem na náhradu škody. Okresním soudem bylo zjištěno, že poškozená [REDAKCE] jako zvlášť zranitelná oběť uplatnila prostřednictvím ustanoveného zmocněnce nárok na nemajetkovou újmu ve výši 200 000 Kč. Soud rozsudkem uložil obžalovanému ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu za povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] částku ve výši 100 000 Kč. Obecně platí, že režim rozhodování soudu o náhradě škody či nemajetkové újmy je v trestním řízení upraven v ustanovení § 228 odst. 1 trestního řádu tak, že odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozené bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích, jestliže byl nárok včas uplatněn, nestanoví-li tento zákon jinak. Takto soud postupuje za situace, jestliže jsou nárok a jeho výše odůvodněny výsledky dokazování v hlavním líčení. Poškozená [REDAKCE] o jejímž nároku soud rozhodoval, se se svým nárokem připojila řádně a včas k trestnímu řízení, když její nárok uplatnil zmocněnec podáním k soudu doručeným dne 25. 11. 2022 (čl. 191-192). Ve vedeném trestním řízení byla dostatečně prokázána skutková i právní stránka věci, příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem na duševním zdraví poškozené, a tudíž soud nemá jakoukoliv pochybnost o odpovědnosti obžalovaného za vznik nemajetkové újmy, kterou způsobil spáchanými trestnými činy. Soud zdůrazňuje, že není pochyb o tom, že došlo k citelnému zásahu do základních přirozených práv poškozené [REDAKCE] a to porušení práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu článku 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a je proto také naníště přiznat jí nárok na náhradu nemajetkové újmy. V tomto kontextu je třeba hodnotit závažnost a intenzitu konkrétního útoku, když v tomto případě lze mít vzhledem k výpovědi poškozené před soudem o stále přetrvávajících následcích jednání obžalovaného spočívajících zejména v tom, že chodila k [REDAKCE] nechodila ven, nechodila mezi lidi a má dodnes z jednání obžalovaného nepříjemné pocity. Soud má tak za prokázané, že se jednalo o velmi významný a intenzivní útok obžalovaného na poškozenou. Okresní soud v České Lípě rozhodl odsuzujícím rozsudkem o vině obžalovaného včetně toho, že nemajetková újma byla poškozené

způsobena v příčinné souvislosti se zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku, jejichž spácháním byl obžalovaný uznán vinným. Protože je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jedinou osobou, která se na vzniku škody podílela, vzniká odpovědnostní vztah obžalovaného za vzniklou nemajetkovou újmu poškozené.

28. Taková skutková zjištění, která vyplývají z provedeného dokazování, navazují i na občanskoprávní úpravu, protože podle § 2910 občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem, a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost odčinit nemajetkovou újmu zakládá právě pravidlo podle § 2956 občanského zákoníku, který tím řeší situaci souběhu práv z titulu ochrany osobnosti a z titulu náhrady škody. Podle § 2958 občanského zákoníku při ublížení na zdraví odčíní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
29. Obžalovanému tak uložena povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozenému částku ve výši 100 000 Kč jako zadostiučinění za duševní útrapy. Ve vztahu k úvahám o náhradě za ztížení společenského uplatnění vnímá právní úprava jednotlivce v podstatě jako součást společnosti a dost dobře nemůže „pokrýt“ jeho vnitřní, na fungování ve společnosti relativně nezávislé mentální procesy. V souladu s výše uvedeným důrazem na právo člověka žít svůj život podle svého a imperativ plného a spravedlivého odškodnění újmy na zdraví zavedl občanský zákoník v § 2958 vedle bolestného a ztížení společenského uplatnění novou složku nemajetkové újmy na zdraví, tzv. další nemajetkové újmy. Právě pod posledně uvedený nárok lze duševní útrapy, resp. některé jednorázové či opakované události v životě poškozeného po úraze, podřadit. Podle komentářové literatury mohou mít další nemajetkové újmy formu psychické bolesti nebo jiných duševních útrap. Při určování výše zadostiučinění za duševní útrapy se bere za východisko člověk s běžným, obvyklým emocionálním způsobem prožívání různých životních situací. Mezi konkrétní duševní útrapy spojované se znásilněním komentáře řadí například úzkosti, emoce, poruchy v sociálních vztazích, v intimitě a sexuální oblasti, případně v identitě oběti. Z výsledků provedeného dokazování a připojení se poškozené s tímto nárokem soud sblídal jejich odůvodněnost v oblasti poruch, tedy úzkostí, emocí, poruch v sociálních vztazích a přiznal je ve výši, kterou určil podle zásad slušnosti s tím, že uvedená výše odškodnění odpovídá majetkovým poměrům obžalovaného, a její úhrada pro něj nemůže být, jakkoliv likvidační.
30. Se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy, byla poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázána řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jí požadovaný nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích nebyl přiznán ve výši, v jaké jej poškozená požadovala, byl jí přiznán pouze částečně, a to ve výši 100 000 Kč jak vyplývá z obdobných rozhodnutí zdejšího soudu ve skutkově a právně srovnatelných řízeních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro

nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 4. ledna 2023

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 17. února 2023 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Pudilové a soudců Mgr. Jana Bělockého a Mgr. Františka Boštíka, o odvolání obžalovaného [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 4. ledna 2023, č.j. 3 T 156/2022-225,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se rozhoduje tak, že se

obžalovaný [REDACTED]

odsuzuje

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti /6/ let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání poškozené [REDACTED] zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDACTED] uznán vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (bod ad 1) a zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku (bod ad 2), kterých se podle zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že:

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

1.

v přesně nezjištěné době nejméně od 4:30 hodin do 5:00 hodin dne 30. 6. 2022 v obci [redacted] na [redacted] v lesním prostoru u cesty, když vyprovázel ze svého bydliště na adresu [redacted] v [redacted] poškozenou [redacted] do místa jejího bydliště v ul. [redacted] této sdělil, že jí „chce“, na což mu poškozená odpověděla, že ona o něj zájem nemá, načež ke ní přistoupil a pravou rukou ji chytil pevně na krku, tento jí silou stiskl, poválil ji na zem a levou rukou jí stáhl teplíkové kalhoty a spodní kalhotky ke kolenům, stále ji i její přes snahy se ze sevření vyprostit tiskl na krku, přitom mu poškozená verbálně i fyzicky dávala najevo svůj nesouhlas s jeho počínáním tím, že kolem sebe kopala a snažila se nakopnout i obžalovaného, přičemž si obžalovaný vyndal z trenýrkových kalhot, které měly knoflíkové zapínání, již ztopořené přirození, kterým vnikl do poškozené a vykonal na ní vaginální soulož bez vyvrcholení, a poté, když se poškozená chtěla zvednout a obléct a klečela na kolenou, po ní požadoval ještě orální styk, který rovněž odmítala, čehož opětlivě nedbal a za pomoci silného stisku tvář ji otevřel ústa, kam jí opakovaně vsunoval svůj penis,

2.

v době od 6:03 do 6:06 hodin dne 3. 7. 2022 z blíže nezjištěného místa v [redacted] poté, co [redacted] podala dne 30. 6. 2022 na Policii ČR první vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu, v němž uvedla, že na ní dne 30. 6. 2022 v ranních hodinách obžalovaný v obci [redacted] v lesním porostu u cesty vykonal vaginální soulož, ačkoli mu verbálně i fyzicky dávala najevo svůj nesouhlas, přičemž tuto věc začala Policie ČR, Krajské ředitelství policie [redacted] [redacted] prověřovat pod č.j. [redacted] a následně téhož dne proti obžalovanému zahájila dle § 160 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání pro zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a poté, co v přesně nezjištěné době nejméně od 6:39 hodin dne 1. 7. 2022 do 6:03 hodin dne 3. 7. 2022 poškozená odmítla prosby obžalovaného o tzv. stažení trestního oznámení, a to i za cenu finanční odměny, které jí na přání obžalovaného přednesla osobně i telefonicky přítelkyně obžalovaného [redacted] [redacted] jí z telefonního čísla [redacted] které má poškozená uložené pod jménem [redacted] (tj. přítelkyně obžalovaného [redacted]), kontaktoval obžalovaný na její telefonní číslo [redacted] poškozená hovor přijala v domnění, že ji volá právě [redacted] načež po ní obžalovaný požadoval, aby oznámení na policii tzv. stáhla a u toho jí v hovoru mimo jiné sdělil, že „se stávají i horší věci“, čímž v poškozené s ohledem na jeho předchozí násilné jednání vyvolal důvodnou obavu o její zdraví a život.

2. Za to byl obžalovanému podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi a půl let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.
3. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [redacted] částku ve výši 100 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená [redacted] odkázána se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Proti tomuto rozsudku si obžalovaný ihned po jeho vyhlášení a poškozená v zákonné lhůtě podali odvolání, která byla prostřednictvím obhájkyne obžalovaného, resp. zmocněnce poškozené také písemně zdůvodněna.
5. Odvolání obžalovaného směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku, kdy předně namítá, že po provedeném dokazování okresní soud nemohl učinit bezpečný závěr o tom, že by se jednání kladených mu za vinu dopustil. Obžalovaný od počátku trestního stíhání nepopírá, že by mezi ním a poškozenou došlo k sexuálnímu styku, popírá však, že by se jednalo o styk nedobrovolný. S poškozenou se znali a pohlavnímu styku došlo po její noční návštěvě, kdy jí na její žádost doprovázel do jejího bydlíště. Z jejího chování na návštěvě i během cesty nabyl přesvědčení, že chce, aby spolu měli pohlavní styk (jeho tvrzení ohledně chování na návštěvě potvrzuje i jeho družka [REDACTED], kdy po celou dobu poškozená nedala žádným způsobem najevo, že by o pohlavní styk s ním nestála a dávala najevo odpor. V okamžiku, kdy řekla, že už nechce pokračovat a že to udělají až doma, pohlavní styk ukončil, aniž by u něj došlo k vyvrcholení. K souloži došlo v lesním porostu a je tak zřejmé, že mohlo dojít k drobným poraněním právě vlivem prostředí. Má za to, že provedeným dokazováním naplnění subjektivní stránky prokázáno nebylo, neboť si rozhodně nebyl vědom toho, že by k souloži došlo proti vůli poškozené. Obžalovaný pak popírá i to, že by se dopustil jednání pod bodem ad 2. Je pravdou, že poškozené telefonoval a že ji žádal, aby své trestní oznámení stáhla, rozhodně jí však pro případ, že by to neučinila, nevyhrožoval. Řekl jí sice, že se stávají i horší věci, nemyslel tím ovšem to, že by se jí staly horší věci, pokud to oznámení nestáhne. Ani on ani jeho družka ji nevyhrožovali a neuváděli, že to pro ni bude mít nějaké negativní důsledky, k ničemu ji nenutili. Je přesvědčen o tom, že závěr o vině nelze založit ani na výpovědi poškozené ani na dalších provedených důkazech. S ohledem na výše uvedené pak v závěru svého odvolání navrhl, aby byl odvolacím soudem napadený rozsudek zrušen a on byl obžaloby zproštěn.
6. Odvolání poškozené směřovalo do výroku o náhradě škody, resp. podle obsahu podaného odvolání do výroku o nemajetkové újmě. Poškozená nvádí, že okresní soud nepostupoval správně, když původně uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč snížil na polovinu. Pro takové krácení nároku nebyl dán žádný relevantní důvod právem aprobevovaný důvod ani jiná skutečnost, přičemž soud prvního stupně fakticky ani nevysvětlil, proč nárok poškozené tak radikálně zkrátil. Má za to, že s ohledem na všechny okolnosti případu nelze přistoupit k redukci nároku nemajetkové újmy, která poškozené objektivně vznikla a přiznaná částka 100 000 Kč je zcela nepřiměřená vysoce negativnímu prožitku, který obžalovaný svým surovým jednáním způsobil. Opakovaně bylo judikováno, že při znásilnění je porušena nedotknutelnost osoby (zásah do fyzické i psychické integrity, zásah do jednoho z nejniternějších aspektů soukromého života), přičemž v náhradě újmy způsobené při znásilnění je třeba spatřovat pokračování práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí. S ohledem na charakter protiprávního jednání představuje požadovaná částka přiměřenou náhradu nemajetkové újmy. Dle poškozené je přiznaná částka nedostatečná, neboť šlo o nejhorší zážitek jejího dosavadního života, kdy nikdy předtím nebyla vystavena takovému intenzivnímu pocitu strachu a ponížení a doposud se s tímto prožitkem nemůže vyrovnat (zde odkazuje na písemné prohlášení poškozené). Dále namítá, že osobní a majetkové poměry obžalovaného by měly být tím posledním kritériem, kterým by se měl soud při stanovení výše nemajetkové újmy řídit, neboť nárok poškozené nelze podstatně devalvovat tím, že

Shodu s prvopísem potvrzuje Martina Andraši.

obžalovaný je osobou [REDAKCE]. Její nárok byl korigován již při jeho uplatnění právě s ohledem na osobu obžalovaného, jinak by tvořil částku násobně vyšší (uplatněný nárok odpovídá zásadě slušnosti). Závěrem konstatuje, že výše náhrady nemajetkové újmy je v obrovské disproporci a působí skutečně velmi rozpačitě ve srovnání s trestem, který byl obžalovanému uložen, neboť právě uložený trest mimo jiné odráží velmi vysokou závažnost způsobeného jednání obžalovaného, kdy oběti jeho jednání byla toliko poškozená. Poškozená tedy navrhuje, aby krajský soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody a sám uložil obžalovanému zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené částku 200 000 Kč.

7. Z podnětu řádně a včas podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k těmto závěrům:
8. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně odvolací soud nezjistil žádné procesní vady či pochybení. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech zákonných ustanovení, jimiž se má zachovat právo obžalovaného na obhajobu i řádné objasnění věci.
9. Stejně tak nemá krajský soud výhrady ani k rozsahu provedeného dokazování. Okresní soud v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, když vyslechl obžalovaného, poškozenou, svědky [REDAKCE] a [REDAKCE] a znalce [REDAKCE]. Okresní soud měl k dispozici také listinné důkazy – protokol o zadržení, úřední záznamy policie, lékařské zprávy, protokol o obhlídání místa činu a odborné vyjádření odvětví biologie a genetiky, fotodokumentaci, SMS komunikaci a osobní výkazy obžalovaného včetně pracovního hodnocení. Takto provedeným dokazováním si vytvořil potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu.
10. Okresní soud následně provedené důkazy také vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a zjištěný skutkový děj nevzbuzuje žádné důvodné pochybnosti. Obžalovaný v podaném odvolání opět namítá skutečnosti, které uváděl již v řízení před soudem prvního stupně a okresní soud se jimi důkladně zabýval a zdůvodnil, proč se s uvedenou obhajobu neztotožnil. Stejně tak potom ani krajský soud nemohl tuto obhajobu obžalovaného s přihlédnutím ke skutečnostem plynoucím z provedených důkazů považovat za důvodnou.
11. Obžalovaný připustil, že s poškozenou měl v předmětný den pohlavní styk, jednalo se však o styk oboustranně dobrovolný. Poškozená k nim přišla na návštěvu v deset hodin večer, popíjela s ním alkohol, během večera mu projevovala náklonnost (držela ho za ruku, vyznala mu lásku) a chtěla (prosadila si), aby ji šel v noci doprovodit. K jejímu bydlišti šli zadem přes lesík, kde poté, co si sedl na lavičku, ho začala intimně vzrušovat. Došlo k dobrovolnému styku, kdy ale nedošlo k vyvrcholení (moc to nešlo) a tak poté, co poškozená chtěla přestat (a pokračovat doma), obžalovaný soulož ukončil a odešel domů. Vůči poškozené neužil žádného násilí, bála se jen toho, že by je někdo viděl. Obžalovaný pak připustil i to, že kontaktoval (buď sám nebo prostřednictvím družky) poškozenou a chtěl, aby trestní stíhání stábla, poškozené ale nijak a ničím nevyhrožoval a pokud uváděl,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

že se můžou v životě stát i horší věci, mínil tím to, že když ho neuspokojila (nedošlo k vyvrcholení), nic hrozného se neděje.

12. Okresní soud nepochybil, pokud při zjišťování skutkového stavu pod bodem ad 1 i ad 2 vycházel zejména z výpovědi poškozené [REDAKCE] která plně koresponduje i s dalšími provedenými důkazy. U tohoto typu trestné činnosti je výpověď poškozené je primárním a často jediným přímým důkazem a je nepochybné, že v takovém případě je nutno velmi pečlivě hodnotit věrohodnost takové výpovědi, přičemž okresní soud své povinnosti v tomto směru dostal a věrohodností výpovědi svědkyně se podrobně zabýval. I krajský soud pak mohl na základě provedeného dokazování dospět k závěru, že výpověď poškozené [REDAKCE] je věrohodná, přičemž podotýká, že tato výpověď v projednávané věci nestojí osamoceně, ale plně koresponduje i s ostatními provedenými důkazy, rovněž svědčí v neprospěch obžalovaného.
13. Poškozená v přípravném řízení i u hlavního líčení vypovídala konzistentně - rozpory jsou marginální a bez většího významu ve věci (částka, kterou obžalovanému zapůjčila) a v souladu s dalšími provedenými důkazy. Poškozená uváděla, že to byl obžalovaný, kdo se nabídl, že ji doprovodí a poté, co došli do lesního prostoru (to, že cestu vybíral obžalovaný, vyplývá i z jeho výpovědi), obžalovaný se nejprve slovně a poté, co odmítla, pak i násilím domáhal pohlavního styku. To, že vůči poškozené bylo použito násilí, je podloženo i lékařským vyšetřením a fotodokumentací, ze kterých vyplývá, že poškozená utrpěla drobná poranění krku. Tyto důkazy (o charakteru poranění – jako by ji někdo držel – svědčí i výpověď [REDAKCE] korespondují s výpovědí poškozené, že ji obžalovaný držel za krk a škrtil (a druhou rukou svlékal) a vyvracejí obhajobu obžalovaného, že k použití násilí nedošlo. Charakter poranění poškozené (umístění, tvar) nasvědčuje tomu, že tato poranění nemohla, tak jak to namítal obžalovaný, vzniknout tím, že k pohlavnímu styku došlo v lese. O věrohodnosti poškozené pak svědčí i další důkazy a následná jednání poškozené a obžalovaného. Poškozená uvedla, že se obžalovaného právě s ohledem na užití násilí (škrtení) bála, a proto mu slíbila, že na policii nepůjde. Jakmile se však obžalovaný vzdálil, okamžitě se dostavila na služebnu policie (o čemž svědčí i úřední záznam – na policii se dostavila v 5.15 hod. dne 30.6.2023, tedy bezprostředně po činu). Naopak verze obžalovaného (poškozená poté, co dojde k dobrovolnému pohlavnímu styku a obžalovaný odmítne její nabídku jít s ní domů, kde by pokračovali, nespěchá domů k dětem, i když z návštěvy odcházela právě proto, že jí volal [REDAKCE] ale místo toho jde na policii oznámit, že došlo k násilí), logické zdůvodnění postrádá. A o nedostatečné věrohodnosti tvrzení obžalovaného svědčí i další logické a věcné rozpory ve výpovědi obžalovaného z přípravného řízení a u hlavního líčení. Obžalovaný v přípravném řízení uváděl, že poté, co se jej poškozená začala dotýkat na intimních místech a prováděla orální sex, on požadoval pohlavní styk, což ona odmítla (až doma), avšak obžalovaný byl vzrušený, chtěl souložit, tak ji položil na zem, ale už když si na ni lehal, tak už mu to nešlo, přirození se nepostavilo a ve vagíně poškozené vůbec nebylo (škrkal tam jen prsty). U hlavního líčení pak uvedl, že k souloži (průniku penisu do vagíny) došlo, ale právě proto, že to nešlo, poškozená odmítla dále pokračovat, což on akceptoval a soulož ukončil. Jde o podstatný rozpor, který obžalovaný nedokázal věrohodně vysvětlit (uvedl, že špatně pochopil otázku, pokud uváděl, že k souloži nedošlo, myslel tím, že k ní *nejdříve* nedošlo) a okresní soud nepochybil, pokud výše uvedené rozpory hodnotil v neprospěch věrohodnosti výpovědi obžalovaného. Jako věrohodnou pak krajský soud nemohl hodnotit ani výpověď družky obžalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

z přípravného řízení. Jak vyplývá z dopisu, který svědkyně zaslala policii, je vůči poškozené velmi zaujatá (má za to, že nemá muže, a tak rozvrací rodinu) a na neodsouzení obžalovaného citově i věcně zainteresovaná (žije jen pro něj). Její výpověď je v rozporu nejen s výpovědí poškozené, ale částečně i se zajištěnou SMS zprávou, ze které naopak vyplývá přátelský vztah k poškozené. Logice jednání pak odporuje i to, že by svědkyně jako družka obžalovaného (jejichž vztah hodnotí jako velmi dobrý) akceptovala za její přítomnosti vyznávání lásky obžalovanému a projevy intimnosti a přemlouvala obžalovaného, aby šel poškozenou doprovodit. Právě s ohledem na výše uvedené rozpory, zaujatost a poměr k obžalovanému, tak nelze tvrzení svědkyně, že to byla poškozená, kdo si prosadil doprovod a kdo v průběhu večera projevoval obžalovanému náklonnost, uvěřit. Výpověď družky je jediným důkazem, který podporoval obhajobu obžalovaného a kromě toho, že ji nelze hodnotit jako věrohodnou, je nutno zdůraznit, že tato svědkyně nebyla přímým účastníkem jednání. Ostatními provedenými důkazy (výpověď poškozené, lékařské zprávy, fotodokumentace, odborné vyjádření, úřední záznamu policie) pak byla obhajoba obžalovaného, že došlo k dobrovolnému pohlavnímu styku, vyvrácena.

14. Krajský soud tedy uzavírá, že soud prvního stupně postupoval správně, pokud při zjišťování skutkového stavu vycházel primárně z výpovědi poškozené (která vyjma výpovědi obžalovaného a jeho družky koresponduje s ostatními provedenými důkazy) a dospěl k závěru, že obžalovaný v brzkých ranních hodinách dne 30.6.2022 poškozené nabídl doprovod z návštěvy (kde se požíval alkohol), vybral málo frekventovanou trasu kolem lesního porostu a poté, co poškozená odmítla jeho nabídku pohlavního styku, ji chytil za krk, povalil na zem, stáhnul kalhoty a kalhotky a přesto, že slovně i fyzicky vyjadřovala nesouhlas, vykonal na ní vaginální soulož. Při souloži nedošlo k vyvrcholení a obžalovaný ji poté donutil (chycením za hlavu a otevřením úst) k orálnímu sexu. Obžalovaný tedy poškozenou fyzickým násilím (držením, škrcením, povalením na zem) donutil k pohlavnímu styku, který byl spáchán jednak souloží (spojením pohlavních orgánů) a jednak spáchaný srovnatelným způsobem se souloží (orální styk) a okresní soud tedy správně jednání obžalovaného kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jehož se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
15. Jak již bylo výše uvedeno, i v případě jednání pod bodem ad 2., okresní soud postupoval správně, pokud při zjišťování skutkového stavu vycházel z výpovědi poškozené. O tom, že obžalovaný od té doby, co se dozvěděl o podání trestního oznámení, vyvíjel na poškozenou tlak, aby trestní oznámení stáhla, není žádných pochyb. Vyplývá to nejen z výpovědi poškozené, ale též z výpovědi a doložené SMS zprávy i výpovědi obžalovaného a Obžalovaný prostřednictvím své družky poškozenou nejprve prosil, aby trestní oznámení stáhla (poškozená, obžalovaný, nabídl jí i peníze (poškozená, Obžalovaný sice uváděl, že poškozenou nechtěl uplatit, ale chtěl ji pouze vrátit peníze, které mu půjčila, avšak z výpovědi (která koresponduje s výpovědí poškozené) vyplývá, že jí měla v rámci prosby nabídnout peníze (částku přesně neví). V kontextu výše uvedeného (a v kontextu s předchozím jednáním obžalovaného – užití shora popsánoho násilí) je pak nutno hodnotit i telefonický hovor obžalovaného z telefonu družky dne 3.7.2022. Obžalovaný na poškozenou prostřednictvím své družky (o čemž svědčí SMS zpráva ze

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

dne 2.7.2022 adresovaná poškozené, ze které je patrné, že tlak byl obžalovaným vyvíjen i na [REDAKCE] vyvíjel tlak, aby trestní oznámení stáhla a za situace, kdy nevyhověla prosbám (družky) ani nabídce peněz, rozhodl se ji kontaktovat sám. Za těchto okolností pak nelze uvěřit obžalovanému, že poté, co poškozená odmítla prosby či peníze (aby stáhla trestní oznámení) ji kontaktuje proto, aby ji uklidnil, že jsou horší věci než to, že jej neuspokojila. Tak jako postrádá logické zdůvodnění, že poškozená proto, že obžalovaný odmítl s ní jít do bytu (kde byly děti) a pokračovat v souloži, na něj ze msty podala trestní oznámení, pak postrádá logiku i to, aby obžalovaný, který věděl, že na něj poškozená podala trestní oznámení a odmítla prosby o jeho stažení, se v prvním telefonickém kontaktu snažil poškozenou přesvědčit, ať si nedělá nic z toho, že jej neuspokojila. Krajský soud tedy ani této obhajobě obžalovaného neuvěřil a má za to, že soud prvního stupně správně a v souladu s vyjádřením poškozené a svědka [REDAKCE] vyhodnotil sdělení obžalovaného, že *„mohou stát i horší věci“*, jako výhrůžku poškozené (horší věci než znásilnění, horší věci než škrcení). Poškozená uvedla, že se obžalovaného právě s ohledem na předchozí násilné chování vůči ní bála (což koresponduje i s tím, že mu slíbila, že na policii nepůjde, neboť se bála toho, že by ji z místa nenechal odejít) a výše uvedené sdělení brala jako výhrůžku (což shodně uváděl i [REDAKCE]). Krajský soud má tedy ve shodě se soudem prvního stupně za to, že obžalovaný dne 3.7.2022 poškozené (která podala trestní oznámení a ve věci podezření ze znásilnění již nejen materiálně, ale i formálně vystupovala jako svědek) telefonicky z telefonního čísla [REDAKCE] vyhrožoval „horšími věcmi“ (tedy v kontextu výše uvedeného pohrůzkou těžké újmy – ublížení na zdraví poškozené) v úmyslu, aby stáhla předemtné trestní oznámení a okresní soud pak správně jeho jednání kvalifikoval jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku, jehož se také obžalovaný dopustil v úmyslu plném.

16. Plně ztotožnit se pak odvolací soud nemohl s výrokem o trestu napadeného rozsudku. S ohledem na závažnost trestné činnosti (obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou v rozmezí dvou až deseti let, trest mu byl ukládán jako úhrnný za dva zločiny a nevedl zcela řádný, bezúhonný a bezproblémový život) dospěl nalézací soud k závěru, že na obžalovaného nelze působit jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody. V tomto směru se krajský soud mohl se závěry soudu prvního stupně plně ztotožnit. Obžalovaný se dopustil vysoce závažného a škodlivého jednání, přičemž v minulosti se již obdobného jednání dopustil. Ačkoli k některým odsouzením nelze přihlížet, neboť byla zahlazena (ev. se osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení), obžalovanému stále přitěžuje odsouzení v pořadí paté a v pořadí desáté, tedy odsouzení z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11.7.1991, č.j. 1 T 1/91-243 a z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 9.6.2006, č.j. 1 T 62/2006-100. V obou případech se jednalo zvláště závažné trestné činy mravnostního a násilného charakteru (trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 trestního zákona a trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 trestního zákona; trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona a trestný čin soulože mezi příbuznými podle § 245 trestního zákona). Odsouzený se již v minulosti dopustil velmi závažného a násilného chování, v předmětné věci se opětovně a opakovaně dopustil další závažné trestné činnosti a uložení trestu odnětí svobody jako trestu nepodmíněného bylo zcela na místě.

17. Okresní soud u obžalovaného neshledal žádnou polehčující okolnost, přitěžuje mu podle něj výjma výše uvedeného i způsob provedení činu a způsobený následek. Je pravdou, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

k spáchání trestné činnosti pod bodem ad 1. došlo škodlivější formou užití přímého násilí a poškozená také musela užít aktivní obranu. Krajský soud má však za to, že se stále jednalo o aspekty, které kvalifikovaná skutková podstata zahrnuje a nejde tak o přítěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. c) trestního zákoníku. Je také nepochybné, že svým činem způsobil škodlivý následek ve formě psychických útrap poškozené, z provedeního dokazování však nevyplývá, že by šlo o větší škodlivý následek ve smyslu § 42 písm. k) trestního zákoníku. Krajský soud pečlivě hodnotil přítěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. q) trestního zákoníku, a právě s ohledem na sklony obžalovaného páchat trestnou činnost mravnostního a násilného charakteru také dospěl k závěru, že je na místě ukládat trest vyšší, nikoli trest v dolní polovině trestní zákonné sazby. Obžalovaný je osobou [REDAKCE], který ve svém životě opakovaně prokázal, že si pohlavní styk (pokud se nesetká se souhlasem) prosadí přimotou agresí. Obžalovaný v minulosti [REDAKCE] a bylo na něj působeno dlouhými tresty odnětí svobody, které, jak je patrné z obsahu přílohových spisů, částečně splnily svůj účel. Obžalovaný se totiž posledního obdobného jednání dopustil v roce 2005 a po výkonu trestu odnětí svobody v roce 2010 sice nežil zcela řádným a bezúhonným životem (v tomto směru lze odkázat i na pracovního hodnocení při výkonu [REDAKCE], nedopustil se však žádného mravnostního deliktu. Obžalovaný tedy byl schopen po dobu téměř dvanácti (resp. sedmnácti) let potlačit výše uvedené chování (jak je patrné ze znaleckého posudku [REDAKCE] obžalovaný si je – bez ohledu na jeho procesní postoj – vědom toho, že měl možnosti a zkušenosti žít řádně, ale opět selhal), žít na svobodě a starat se o družku. I ze znaleckého posudku zpracovaného v této věc pak vyplývá, že pobyt obžalovaného na svobodě není pro společnost nebezpečný a není navrhováno žádné ochranné opatření. Za těchto okolností pak krajský soud dospěl k závěru, že na obžalovaného je nutno působit přísným trestem, není však nutné ukládat trest odnětí svobody v horní polovině trestní zákonné sazby a postačí uložení trestu odnětí svobody v polovině trestní zákonné sazby, tedy trestu odnětí svobody v trvání šesti let, jež akcentuje nejen okolnosti případu, ale právě též osobu obžalovaného. Shodně jako soud prvního stupně pak obžalovaného v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

18. Důvodnost odvolání pak krajský soud neshledal v souvislosti s napadeným výrokem o náhradě škody, resp. nemajetkové újmy, kterým byla podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena obžalovanému povinnost nahradit poškozené nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč a se zbytkem svého nároku byla poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. I krajský soud shodně jako soud prvního stupně dospěl k závěru, že poškozené vznikla v souladu s trestným činem obžalovaného nemajetková újma a je dána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného (napadení, škrcení, znásilnění) a způsobenou škodou (následek ve formě další nemajetkové psychické újmy) a ztotožnit se pak mohl i s výší uložené náhrady. Předně je nutno uvést, že požadovaná částka 200 000 Kč je částkou, která byla stanovena na základě volné úvahy poškozené (není – a to ani rámcově – nikde stanovena) a proto vznesené námitky spočívající zejména v tom, že není žádný důvod tuto částku krátit postrádají důvodnost. V případě, že by byla (jako je to například u bolestného) nemajetková újma pro poškozená stanovena a okresní soud by stanovenou výší náhrady snížil, bylo by možné se zabývat tím, zda okolnosti případu, způsobený následek či osoba poškozené nebo obžalovaného takové snížení odůvodňuje; o takový případ ale v projednávané věci nejde,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

neboť v českém právním řádu výše náhrada další nemajetkové újmy stanovena není. Poškozená, jak vyplývá z její výpovědi, utrpěla traumatický zážitek, který měl následky na psychický stav – byla omezena v pohybu mimo domov a mezi lidmi, trpí úzkostí a navštěvovala [REDAKCE]. S ohledem na charakter útoku došlo k porušení práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí a poškozené vznikla nemajetková újma.

Podle § 2956 občanského zákoníku, vznikne-li škůdci povinnost odškodit újmu člověku na jeho přirozeném právu chráněném v prvním ustanovení tohoto zákona, náhradě škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odškodí i způsobené duševní útrapy. Podle § 2957 odst. 1 věta první, věta třetí občanského zákoníku, způsob a výše přiměřeného zadostiučinění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. . Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu brožba nebo jiná příčina vyvolala. Podle § 2958 občanského zákoníku, při ublížení na zdraví odškodí škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vynucující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, náhradě mu škůdce i zřítizení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

19. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že ačkoli nelze důsledky pro psychický stav hodnotit jinak než na základě výpovědi poškozené (a podpůrně též svědka [REDAKCE] je nepochybné, že poškozená utrpěla v souvislosti s jednáním obžalovaného psychickou újmu. Výši této újmy pak okresní soud stanovil podle zásad slušnosti, kdy vycházel zejména z toho, že došlo k poruše v sociálních vztazích, poruše emocí a vzniku úzkostí a dospěl k závěru, že adekvátním zadostiučiněním duševních útrap je částka 100 000 Kč, která zároveň není pro obžalovaného částkou likvidační. Krajský soud pak dodává, že stanovená výše odpovídá nejen okolnostem případu, způsobenému následku a zásadám slušnosti, ale též dosavadní judikatuře, kdy náhrada převyšující výše uvedenou částku 100 000 Kč jsou obvykle přiznávány v případech kvalifikované skutkové podstaty § 185 odst. 3 trestního zákoníku či za některých mimořádných okolností, např. věku. Orientačním kritériem pak může být trojnásobek průměrné měsíční mzdy (srov. rozh. Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 4 T/Do 466/2020), čemuž stanovená výše přibližně odpovídá. Okresní soud vzal v úvahu všechny okolnosti případu, tedy závažný zásah do práv poškozené a způsobený následek (a to jen na základě referátu poškozené, která žádné další důkazy ohledně způsobené újmy nepředložila) a správně přihlédl i k dalšímu kritériu – okolnostem na straně obžalovaného. Obžalovaný – jak je patrné nejen z jeho posledního slova, ale též z výše uvedeného znaleckého posudku – svého jednání lituje a selhání si uvědomuje. Přihlížet je nutné i jeho majetkovým poměrům tak, aby byla dána možnost reálného uspokojení přiznaného nároku. Obžalovanému byl uložen citelný trest odnětí svobody (v tomto směru je nutno ještě upozornit na to, že škodlivost jednání uloženého a od se toho odvíjející výměra trestu byla zásadním způsobem ovlivněna především trestněprávní minulostí obžalovaného a nikoli, jak namítá poškozená, charakterem útoku a způsobeným následkem) a s ohledem na jeho [REDAKCE] věk je otázkou, zda a jak dlouho bude moci být ve výkonu trestu pracovní zařazen. Vedle možnosti reálného uspokojení pak vzal okresní soud správně v úvahu i doplňkové kritérium (korektiv) vyplývající z § 2953 odst. 1 občanského zákoníku za užití § 2894 odst. 2 trestního zákoníku, tedy to, aby výše náhrady nepředstavovala pro obžalovaného likvidační důsledek. S ohledem na výše uvedené tedy i krajský soud dospěl k závěru, že okresní soud postupoval správně, pokud přiznal poškozené nárok na nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč a se zbytkem jejího

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

nároku ji s ohledem na ustanovení § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

20. Krajský soud tedy s ohledem na výše uvedené podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a sám rozhodl tak, jak je shora uvedeno. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn. Odvolání poškozené důvodným neshledal, a proto je podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 trestního řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265 odst. 1 písm. a) až l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 17.02.2023

Mgr. Gabriela Pudilová, v. r.
předsedkyně senátu

Martina
Andraši

Digitálně podepsal
Martina Andraši
Datum: 2023.02.21
10:43:15 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Mgr. Pavla Kříže a přísedících Mgr. Marie Erbenové a Bohumily Chotové v hlavním líčení konaném dne 7. května 2024 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

dne 10. 9. 2022 kolem 02:30 hodin na cestě při okraji lesního porostu u diskotéky v areálu kempu [REDACTED] v [REDACTED] přistoupil k poškozené [REDACTED] po krátké seznamovací konverzaci se ji snažil líbat a žádal ji, aby se s ním šla projít, to poškozená odmítla, chytil ji tedy silou za ruku a táhnul do lesa, poškozená dávala obviněnému najevo verbálně i tím, že jej odstrkávala, že nic takového nechce, snažila se křičet, ale nešlo to, byla si vědoma toho, že obviněný má větší sílu, zatahl ji tedy do lesa, na malou mýtinu několik desítek metrů od lesní cesty, zde obviněný po poškozené požadoval, aby si klekla a orálně jej uspokojila, to poškozená odmítla a dále se bránila odstrkováním obviněného od sebe, žádala obviněného, aby přestal, že to nechce, obviněný poškozenou povalil na zem na záda, roztrhl zavazovací šňůrky u jejích kalhot, kalhoty jí stáhl, přitom ji jednou rukou držel pod krkem, poté jí vníkl penisem do vagíny a vykonal na ní soulož, na konec aktu obviněný vyvrcholil na oděv poškozené,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal čin souloží,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (let)**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE], částku ve výši 100 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě po provedení hlavního líčení dospěl k závěrům, které jsou vyjádřeny ve výročních rozsudku.
2. **Z výpovědí** obžalovaného a svědků bylo zjištěno následující. Obžalovaný využil u hlavního líčení zákonné právo a k věci nevypovídal. Soud tak přečetl jeho výpověď z přípravného řízení, kdy uvedl, že jel s ostatními z [REDAKCE] cestou požívali alkoholické nápoje. Na diskotéku přišli kolem 23.00 hodin. S [REDAKCE] se seznámil, neví v kolik hodin, padli si do oka. Po nějaké době byl kouřit, kdy viděl [REDAKCE] jak seděla u stromu a držela v ruce mobilní telefon, který jí svítil do obličeje. Oslovil ji, sedl si k ní a nějak si povídali. Byl opilý, ale věděl, co dělá. Pak se začali líbat. A potom mu řekla, jestli se nepůjdou někam projít. Tak se chytli za ruku a šli kousek od diskotéky, asi tak 15m, cestou se zastavovali, líbali se. Začali se vášnivě líbat, ona si sundala brýle, kam je dala neví. Pak mu začala sahat na přirození, začala ho vzrušovat. On ji sáhl na prsa přes oblečení. Sáhl jí do kalhot na přirození a začal ji vzrušovat. Ona si klekla, stáhla mu kratásky do půlky hýždí. Pak ho začala orálně uspokojovat. Moc mu to nešlo, tak se začali zase líbat. Ona ho opět začala orálně uspokojovat a on jí říkal, že si potřebuje odskočit. Pak odešel, k [REDAKCE] se už nevrátil, pak už ji neviděl. Domů jel zpátky vlakem po 5 hodině ráno. Pohlavní styk spolu neměli, během orálního styku se žádným způsobem nebránila. Zda měla u sebe nějaké věci, neví. Ví, že měla pouze, brýle a telefon. Vysvětluje si to tak, že od něj slečna čekala asi trochu víc. Prostě si to neumí vysvětlit, nechápe obvinění. Asi v tu chvíli byla naštvaná nebo neví, o co jí šlo. Když dostal papír od policie se shodným výsledkem DNA, tak ho to zaskočilo, protože si nebyl vědom toho, že by ejakuloval.

3. Při hlavním líčení byla vyslechnuta poškozená, svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla, že byly s kamarádkami na diskotéku na [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] pily, ale nebylo toho tolik. Pak šla na záchod, nikdo nešel s ní a pak jí volal kamarád. Byla opřená o strom, mobil se jí vzápětí vybil. Ze zadních cest šel obžalovaný s partou kamarádů, něco volali, pořvávali. On se přiblížil a začal jí líbat s tím, že na ni začal sahat. Musel vycítit, že nechce, protože nechtěla. A pak s ní vykonal nechtěný pohlavní styk. Odtahovala ho, říkala že ne, slovně říkala že ne. Fakt se ho snažila odtlačit, táhl jí dál do lesa, nevzpomene si přesně jakým způsobem. V řádu minut jí odtáhl a začal jí svlíkat kalhoty, měla takovou vázačku (*kalhoty na šňůrku*) takže ji roztrhl. A nutil jí ho orálně uspokojit. Furt se ho snažila odtlačit. A ví, že v ten moment neměla už brýle a ví, že se jí vytrhl piercing, který měla v nose. Při samotném pohlavním styku jí odstrčil na zem, na záda, prádlo jí sundával, když už ležela. Skončilo to jeho vyvrcholením, zda u toho ležela si nepamatuje. Pak řekl, že odbíhá. Prostě jí to oznámil, jak kdyby se nic nedělo. Hned začala hledat tu kabelku a brýle, bez brýlí špatně vidí. A ty nemohla najít, tak vyběhla ke světlu, směrem na tu cestu, kde předtím byla, ale na jiné místo. Tam stáli dva kluci s tím, že si potřebuje zavolat. Volala domů, protože si pamatovala číslo na mamku. A mamka řekla, ať hned volá policii. Tak hned volala policii, přijela policie a pak se hledala kabelka, tu našla až policie. Když potkala ty dva chlapce, tak to byl asi nějaký šok. A ještě potřebovala zavolat mamce, první ji napadlo zavolat mamce, dříve než policii. A asi tam se sesypala, co volala s mamkou. Je pro ni těžší o tom mluvit, protože se snažila pracovat na tom, aby to vytěsnila a snaží se pořádk. A to dřív pro ni bylo jednodušší popisovat, protože to bylo víc čerstvé a teď se na to snaží zapomenout. Potom byla odtažita k mužům a k pohlavnímu styku. Není to tak dlouho, co to pořádk trvalo, ale už se to zlepšuje. Má také obavy z ohrožení. K dotazu obhájce uvedla, že výslovně obžalovaného odmítala, volat o pomoc nešlo, nešlo jí křičet, bála se i vzhledem k tomu, že tam byly kameny a cihla, takže by ji mohl uhodit, zkoušela to určitě, ale nešlo to. Prostě nějaký blok.
4. Svědék [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že byli na [REDAKCE] [REDAKCE] tam se bavili, [REDAKCE] se tam poznal s nějakou slečnou a pak si tam normálně užívali, tancovali. Ale nebyli přímo spolu, jakože by byli spolu furt. Jak se obžalovaný choval na diskotéce si nepamatuje, byl tam s děvčetem, ale nevybavuje si ji. Do kdy tam byli netuší, pak mu [REDAKCE] říkal že ho obvinila z toho, že ji znásilnil.
5. Svědék [REDAKCE] [REDAKCE] před soudem vypověděl, že zná obžalovaného z minulosti. Ze začátku byl na diskotéce v klidu, pak se začal chovat neurvale, řvaní, strkání do lidí, tak byl vykázán z vnitřních prostor na terasu, vykázání probíhalo tak, že jej museli s kolegou vystrkat.
6. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] před soudem vypověděla, že jely s kamarádkou na [REDAKCE] [REDAKCE] na [REDAKCE] [REDAKCE] kde už párkrát byly. Kamarádka se v jednu chvíli ztratila, nemohli ji vůbec najít, volali, hledali ji. Ona pak po dlouhé době telefonovala, že se stalo to, co se stalo. Volal jim její táta, jestli jsou v pořádku, jestli se jim nic nestalo a že se vlastně stalo to, co se stalo. Když s ním mluvila tak říkala, že ji někdo znásilnil, ale ať se o ní hlavně nebojíme. Že se to stalo a že už je v pořádku, že už je v nemocnici. Při telefonátu byla určitě vystrašená, plakala, ale chtěla je spíš utěšit, aby se o ní víc nebáli. Po tom, co se stalo, tak nějakou dobu nechodila na akce, určitě nepila tak, jako dřív, ale teď si myslí, že už se dává do pořádku. Poškozená říkala, že je to nepříjemné, že jí to určitě něco udělalo, že psychicky z toho byla špatná, ale myslí si, že je silná a že to zvládla.
7. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] před soudem vypověděla, že blízko jednoho klubu našli slečnu. Slečna seděla na pařezu a brečela. Ale už u ní byli kluci, chtěli se jít zeptat, co se stalo. Vzhledem k tomu, že tam byla jediná holka, tak řekli, ať k ní jde. Ptala se, co se stalo. Ona řekla, že ji tam nějaký chlap vzal a zatáhl ji tam ke stromu a že ji tam znásilnil. Brečela, byla hodně rozrušená. Úplně vzlykala, nemohla chvilka mluvit. A byla strašně nešťastná. Svědkyni to taky bylo

potom líto, tak brečela taky. Pamatuje se, že poškozená měla utrhnutou šňůrku u kalhot. Ona byla tma, takže jinak si nic úplně nevybavuje. Poškozená říkala, že jí to roztrhl právě pachatel. Myslí si, že hledala věci, že hledala brýle, protože bez brýlí úplně neviděla. Zda poškozená působila opile, tedy pod vlivem alkoholu odpovídá, že ne.

8. Svědék [REDAKCE] před soudem vypověděl, že v brzkých hodinách ráno je operační vyslal na [REDAKCE] že tam mělo dojít ke znásilnění. Se zkušenějším kolegou přijeli na místo, tam se už setkali s poškozenou. Tu kompletně přenechal kolegovi, protože ten byl zkušenější, takže on se staral o oběť, zatímco svědek se naopak snažil najít viníka, popřípadě měl pak na starost místo činu. Společně s psovodem a s policejním technikem prohledali veškerou oblast, kterou jim poškozená označila a následně psovodem byly nalezeny ty předměty, které poškozená označila, že jsou její.
9. Svědék [REDAKCE] před soudem vypověděl, že k věci mělo dojít nad diskotékou [REDAKCE] v lesním prostoru. S kolegou přijeli, slečna tam byla už ve společnosti několika mladých lidí. Řekla, že byla znásilněna, ukázala jim to místo. Pak volali technika určitě, neví, jestli psovoda. Slečna říkala, že k ní přišel nějaký [REDAKCE] a že si s ní chtěl povídat, pak ji odtáhl do lesa přes její odpor. Říkala, že byla podstatně slabší oproti němu, takže to nešlo. Tam po ní vyžadoval pohlavní styk, pak nějak k tomu mělo dojít. Říkala, že se ani nemohla bránit, jak byl velký. Pak říkala, že se snažila ve své tašce najít slzotvorný sprej, ale nemohla to vyndat ven. Pak došlo k tomu pohlavnímu styku, říkala, že ten muž vyvrcholil na obličej a pak odešel pryč odtamtud. Následně našli nějaký věci, co popisovala z té kabelky, bylo to tam v lesním prostoru na několika metrech poházený. Jevila se docela zmatená, pak dechová zkouška potvrdila, že byla pod vlivem alkoholu, ale na místě to tomu nenasvědčovalo, myslí si, že byla zmatená z toho, vystrašená. Brýle našli a dali je poškozené, myslí že neviděla. Působila strašně zmateně a vyděšeně, jestli měla zašpiněný oděv neví, jestli měla zranění si nevybavuje, ale myslí že ne.
10. Svědék [REDAKCE] uvedl, tehdy potkal dívku, kterou neznal. Dívka ho oslovila, zda by ji nemohl posvítit, že ztratila svou kabelku, nenašli ji tak šli zpět k diskotéce, kde potkali [REDAKCE] po celou dobu dívka brečela, když se jí ptal, co se stalo, řekla že nic a pak řekla, že si byla venku s někým zaprcat. Pak se zeptala, jestli si může zavolat, volala na Policii, slyšel, jak říká, že jí někdo v lesíku znásilnil, že nemá kabelku a brýle, že nic nevidí.
11. Svědék [REDAKCE] uvedl, že s [REDAKCE] potkali dívku, která říkala že nemá kabelku a mobilní telefon, řekla že si byla v lesíku zaprcat, následně se rozbřečela s tím, že nemá věci a že byla znásilněna. [REDAKCE] jí půjčil telefon, zavolala na Policii, která pak přijela.
12. Svědék [REDAKCE] před soudem uvedl, že poranění popsané v lékařské zprávě, tedy lacerace, je to vlastně poranění v oblasti panenské blány. U čísla 5 – když si představíte ciferník (*svědek na dlani ukazuje přesné místo*), a to samozřejmě může souviset buď s intenzivním nebo nedobrovolným pohlavním stykem, může a nemusí, jinými slovy lacerace je natržení. Na poškozenou si nevzpomíná. Byl zajištěný vzorek, mikrobiální obraz poševní. K dotazu soudu zda „*zranění z Vaší zkušenosti mohlo vzniknout stimulací rukou?*“ záleží samozřejmě, jak moc ta druhá strana souhlasí, když ne, tak může. K dotazu obhájkyne „*pokud by proběhla dobrovolná sexuální aktivita v oblasti pohlavních orgánů rukou a byla intenzivní, mohlo to zranění vzniknout také tak?*“ svědek odpovídal, že mohlo.
13. Z listinných důkazů, které byly stranám předloženy k nahlédnutí, soud zjišťuje z lékařské zprávy (čl. 57) oddělení gynekologie nemocnice v [REDAKCE] [REDAKCE] objektivní nález lékaře při prohlídce poškozené, kdy se uvádí, po těle bez zranění, zevní genitál s drobnou lacerací, kontaktně krvácí, pochva klidná, se závěrem drobné povrchové poranění zevního genitálu,

fotodokumentace neprovedena. Z protokolu o ohledání místa činu (čl. 65) soud zjišťuje místo činu v době ohledání včetně fotodokumentace, z níž vyplývá poházení různých věcí poškozené různě od sebe vzdálených.

14. Z odborného vyjádření (čl. 72) z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika vyplývá, že z předložené stopy č. 1 [REDAKCE] bunda) byl stanoven profil DNA shodný s profilem obžalovaného (směs lidského spermatu a sliny). Z odborného vyjádření (čl. 188) z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika vyplývá, že z předložené stopy č. 2 (poševní stěr poškozené) byly stanoveny lidské sliny a lidská krev, stanoven profil DNA shodný s profilem obžalovaného a poškozené.
15. Z telefonického oznámení poškozené na tísňovou linku soud zjišťuje informace poškozené operátorovi ke spáchanému činu.
16. K **osobě obžalovaného** bylo zjištěno, že v opisu evidence Rejstříku trestů má obžalovaný celkem 1 záznam, kdy se žalovaného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení z trestního příkazu Okresního soudu v Mladé Boleslavi, sp. zn. 1 TM 3/2022, kdy byl obžalovaný odsouzen pro přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na dobu 18 měsíců. V opisu evidence přestupků soud zjišťuje 2 záznamy.
17. Pokud se jedná o soudem zamítnuté důkazní návrhy soud má za to, že nedisponují ve vztahu k předmětu tohoto trestního řízení žádnou vypovídací potencií. Obhajobou navrhovaný znalecký posudek k věrohodnosti obžalovaného a poškozené, byl zamítnut, když soud měl za to, že relevantní důkazy ve věci byly provedeny a jsou způsobilé učinit si jednoznačný závěr o jednání obžalovaného. V průběhu trestního řízení ani z chování obžalovaného či poškozené před soudem nevyvstaly jakékoliv pochybnosti o jejich vnímání celé situace, respektive zapamatovat si celou situaci a interpretovat ji, a taková pochybnost nevyvstala ani v řízení přípravném, ani v řízení před soudem a pouze odlišné verze skutkového děje prezentované jednotlivými stranami nemůžou být důvodem pro zpracování takového posudku, přičemž u poškozené by se jednalo pouze o další viktimizaci a traumatizaci z prožité události. Důvodem pro zamítnutí návrhu na výslech zpracovatele odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika je obecná povědomost, že pokud jsou zajištěny smíšené vzorky, např. sliny a krev, nelze rozlišit a jednotlivě identifikovat, která část vzorku má kterou konkrétní DNA.
18. Po provedeném dokazování a jeho podrobném posouzení dospěl Okresní soud v České Lípě k následným skutkovým závěrům. Soud dospěl k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že se obžalovaný dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu. Obžalovaný se ve své podstatě hájil tím, že se nedopustil trestné činnosti, neboť sice měl intimní kontakt s poškozenou, ale vše proběhlo dobrovolně po vzájemné dohodě a obžalovaný také rozhodně popřel, že by s poškozenou měl vaginální pohlavní styk. Obžalovaným uplatněná obhajoba byla však zcela jednoznačně vyvrácena provedenými důkazy. Proti výpovědi obžalovaného přitom nestojí samostatně jen výpověď poškozené [REDAKCE] ale obžalovaného usvědčuje z trestné činnosti nepřímo výpověď svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] a také další důkazy, a to lékařská zpráva, ohledání místa činu s fotodokumentací a odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika.
19. Poškozená zcela konzistentně popsala, proč byla na předmětné diskotéce a jak proběhlo její seznámení s obžalovaným. Opakovaně popsala, jakým způsobem se bránila, jak vyjadřovala svůj

odpor nejen vlastní obranou, ale i to, že výslovně odmítala jednání obžalovaného, který ji však přemohl, protože byl zcela jednoznačně těžší a zdatnější. Poškozená jednoznačně popsala vlastní průběh násilného sexuálního útoku obžalovaného. Výslovně zopakovala, jak vyjadřovala několikrát svůj nesouhlas, jak se pokoušela křičet, než v důsledku strachu o život a zdraví jí vypověděl hlas. Z výpovědi poškozené také vyplývá, že takřka okamžitě oznámila jednání obžalovaného svědkům, taktéž je oznámila bez prodlení na tísňovou linku. Soud přitom nemá žádný logický důvod této výpovědi nevěřit, tedy, že poškozená byla vyděšená a zmatená, když se krátce předtím stala obětí nevybíravého sexuálního násilí ze strany obžalovaného a první informaci sdělenou svědkům formulovanou „*že byla přet*“ soud připisuje šoku ze samotného útoku, stejně tak hledání věcí, přičemž vzápětí okamžitě před svědky [REDAKCE] a [REDAKCE] uvádí, že byla znásilněna. Tato výpověď přitom není v rozporu s lékařskou zprávou, podle které poškozená měla v oblasti zevního genitálu laceraci, tedy viditelnou známku poranění. I když při lékařské prohlídce nebyla jiná poranění zjištěna, tak z toho nemůže logicky vyplývat úvaha, že by poškozená měla mít na těle viditelné známky poranění, jinak k obraně nedošlo. Dále je její výpověď podporována výpovědí svědka [REDAKCE] [REDAKCE] který popsal její zranění, laceraci, ta zcela koresponduje s výpovědí poškozené, což ostatně vyplývá i z lékařské zprávy (čl. 57), přičemž svědek uvedl, že zranění může souviset buď s intenzivním nebo nedobrovolným pohlavním stykem.

20. Dále výpověď poškozené koresponduje s pořízenou fotodokumentací při ohledání místa činu. Z jejího obsahu soud uzavírá, že si lze jen stěží představit situaci, kdy poškozená po zcela dobrovolném pohlavním styku a odchodu pachatele, jak bylo prezentováno obhajobou, rozhání za tmy v lesním prostoru své věci, včetně brýlí, bez kterých takřka nevidí, a vyděšená a zmatená jde oznámit znásilnění. Je zcela zřejmé, že tento provedený důkaz rozhodně neavizuje dobrovolný pohlavní styk.
21. Nepřímo o trestné činnosti obžalovaného svědčí rovněž výpověď svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] (*s výhradou popsanou shora*) a dále svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] kteří sice nebyli přítomni napadení poškozené, ale popsali, že jim poškozená řekla, co se stalo, že byla znásilněna, brečela a byla zmatená. Výpovědi svědků také korespondují s výpovědí poškozené, že po útoku obžalovaného nechodila moc ven, byla obezřetná, bála se, i když se situace lepší, což vyplynulo i z výslechu svědkyně [REDAKCE]
22. Další nepřímou skupinou důkazů jsou zjištění soudu z předchozích trestních jednání obžalovaného a chování obžalovaného na předmětné diskotéce. Jak vyplývá z trestního příkazu Okresního soudu v Mladé Boleslavi, sp. zn. 1 TM 3/2022, kdy byl obžalovaný odsouzen pro přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, z čehož soud dovozuje sklony obžalovaného k násilnému chování, což je zároveň podpořeno výpovědí svědka [REDAKCE] o agresivním chování obžalovaného během předmětného večera, kdy musel být za své jednání vykázan z prostoru diskotéky, protože se choval neurvale, řval a strkal do lidí.
23. Na základě těchto skutkových zjištění je třeba **právně kvalifikovat** prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení trestního zákoníku. Objektem trestného činu znásilnění ve smyslu § 185 trestního zákoníku je právo ženy, ale i muže na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku uvedeného trestného činu je tedy kterýkoli člověk. Čin je dokonán tím, že pachatel násilným jednáním nebo pohrůžkou násilí jiného donutil k pohlavnímu styku, přičemž donucením zákonodárce rozumí překonání vážně míněného odporu znásilňované osoby a souloží spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Pachatelem uvedeného trestného činu může být jen fyzická osoba a z hlediska zavinění je třeba úmyslu.

24. Soud proto dospěl k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že se obžalovaný [REDACTED] se dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu, a toto jednání obžalovaného kvalifikoval ve shodě se státním zástupcem jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Důvodem takto zvolené právní kvalifikace bylo zjištění soudu, že obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] při vědomí toho, že poškozená [REDACTED] [REDACTED] dává jednoznačně najevo, slovy i chováním, svou vůli v odmítání jakéhokoliv sexuálního kontaktu s obžalovaným, tak ji i přes tento její aktivní odpor a za užití fyzické síly přinutil k pohlavnímu styku, který na ni vykonal souloží. Z provedeného dokazování bylo jednoznačně zjištěno, že obžalovaný jednal úmyslně, ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný tímto zákonem (zájem na ochraně práva každé ženy na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě), aby dosáhl svého sexuálního uspokojení.
25. Při úvahách o druhu a výši trestu soud hodnotil veškeré okolnosti uvedené v příslušných pasážích trestního zákoníku. S ohledem na procesní postoj obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] který k věci zaujal, obžalovanému nelze přičíst polehčující okolnost doznání. Obžalovaný od začátku trestního řízení trestnou činnost jednoznačně popíral a více méně ji bagatelizoval a soud nezjistil u obžalovaného žádné jiné okolnosti, které by v jeho prospěch mohl hodnotit. Naopak v neprospěch obžalovaného musel soud hodnotit, že posuzovaným jednáním spáchal popsany zločin s rozmyslem a přitěžuje mu tak okolnost ve smyslu § 42 písm. a) trestního zákoníku a že již byl pro trestný čin odsouzen a přitěžuje mu tak okolnost ve smyslu § 42 písm. q) trestního zákoníku.
26. Navíc i trestní minulost obžalovaného nesvědčí o tom, že by obžalovaný dosud vedl zcela řádný, bezúhonný a bezproblémový život. Respektive soud nemohl rozhodně přejít fakt, že již v minulosti obžalovaný páchal trestnou činnost násilného charakteru. Obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] byl ohrožen trestní sazbou ve smyslu § 185 odst. 2 trestního zákoníku, kde zákonodárce umožňuje uložení trestu odnětí svobody ve výměře 2–10 let. Vzhledem k jednoznačně převažujícím přitěžujícím okolnostem a při zhodnocení toho, že jednání obžalovaného je zavrženíhodné a vysoce škodlivé, nemohl soud uvažovat o jiném než přímém, tedy nepodmíněném trestu odnětí svobody. Při hodnocení otázky druhu a výše trestu soud musel zohlednit fakt, že poškozená byla vystavena velmi brutálnímu a násilnému zacházení ze strany obžalovaného. Při zvážení všech okolností učinil soud závěr, že příslušným trestem bude pouze trest odnětí svobody nepodmíněný, uložený v první čtvrtině trestní sazby podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku a ze shora uvedených důvodů byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.
27. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť jsou splněny ve smyslu zákonných ustanovení podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice.
28. V rámci adhezního řízení se soud zabýval uplatněným nárokem na náhradu škody. Okresním soudem bylo zjištěno, že poškozená [REDACTED] [REDACTED] jako zvlášť zranitelná oběť uplatnila prostřednictvím ustanoveného zmocněnce nárok na nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč. Soud rozsudkem uložil obžalovanému ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu za povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené částku ve výši 100 000 Kč. Obecně platí, že režim rozhodování soudu o náhradě škody či nemajetkové újmy je v trestním řízení upraven v ustanovení § 228 odst. 1 trestního řádu tak, že odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozené bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích, jestliže byl nárok včas uplatněn, nestanoví-li tento

zákon jinak. Takto soud postupuje za situace, jestliže jsou nárok a jeho výše odůvodněny výsledky dokazování v hlavním líčení. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] o jejímž nároku soud rozhodoval, se se svým nárokem připojila řádně a včas k trestnímu řízení, když její nárok uplatnil zmocněnec podáním k soudu doručeným dne 24. 11. 2023 (čl. 177-185). Ve vedeném trestním řízení byla dostatečně prokázána skutková i právní stránka věci, příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem na duševním zdraví poškozené, a tudíž soud nemá jakoukoliv pochybnost o odpovědnosti obžalovaného za vznik nemajetkové újmy, kterou způsobil spáchanými trestnými činy. Soud zdůrazňuje, že není pochyb o tom, že došlo k citelnému zásahu do základních přirozených práv poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a to porušení práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu článku 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a je proto také namístě přiznat jí nárok na náhradu nemajetkové újmy. V tomto kontextu je třeba hodnotit závažnost a intenzitu konkrétního útoku, když v tomto případě lze mít vzhledem k výpovědi poškozené před soudem o stále přetrvávajících následcích, byť slábnoucích, jednání obžalovaného spočívajících zejména v tom, že nechodila moc ven, omezila kontakty s ostatními lidmi, bála se pomsty a má dodnes z jednání obžalovaného nepříjemné pocity. Soud má tak za prokázané, že se jednalo o velmi významný a intenzivní útok obžalovaného na poškozenou. Okresní soud v České Lípě rozhodl odsuzujícím rozsudkem o vině obžalovaného včetně toho, že nemajetková újma byla poškozené způsobena v příčinné souvislosti se zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jejichž spáchaním byl obžalovaný uznán vinným. Protože je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] jedinou osobou, která se na vzniku škody podílela, vzniká odpovědnostní vztah obžalovaného za vzniklou nemajetkovou újmu poškozené.

29. Taková skutková zjištění, která vyplývají z provedeného dokazování, navazují i na občanskoprávní úpravu, protože podle § 2910 občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem, a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost odčinit nemajetkovou újmu zakládá právě pravidlo podle § 2956 občanského zákoníku, který tím řeší situaci souběhu práv z titulu ochrany osobnosti a z titulu náhrady škody. Podle § 2958 občanského zákoníku při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
30. Obžalovanému tak uložena povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené částku ve výši 100 000 Kč jako zadostiučinění za duševní útrapy. Ve vztahu k úvahám o náhradě za ztížení společenského uplatnění vnímá právní úprava jednotlivce v podstatě jako součást společnosti a dost dobře nemůže „pokrýt“ jeho vnitřní, na fungování ve společnosti relativně nezávislé mentální procesy. V souladu s výše uvedeným důrazem na právo člověka žít svůj život podle svého a imperativ plného a spravedlivého odškodnění újmy na zdraví zavedl občanský zákoník v § 2958 vedle bolestného a ztížení společenského uplatnění novou složku nemajetkové újmy na zdraví, tzv. další nemajetkové újmy. Právě pod posledně uvedený nárok lze duševní útrapy, resp. některé jednorázové či opakované události v životě poškozeného po úraze, podřadit. Podle komentářové literatury mohou mít další nemajetkové újmy formu psychické bolesti nebo jiných duševních útrap. Při určování výše zadostiučinění za duševní útrapy se bere za východisko člověk s běžným, obvyklým emocionálním způsobem prožívání různých životních situací. Mezi konkrétní duševní útrapy spojované se znásilněním komentáře řadí například úzkosti, emoce, poruchy v sociálních vztazích, v intimitě a sexuální oblasti, případně v identitě oběti. Z výsledků provedeného dokazování a připojení se poškozené s tímto nárokem soud shledal jejich odůvodněnost v oblasti úzkostí, emocí, částečných poruch v sociálních vztazích a přiznal je ve výši, kterou určil podle zásad slušnosti s tím, že uvedená výše odškodnění

odpovídá majetkovým poměrům obžalovaného, a její úhrada pro něj nemůže být jakkoliv likvidační.

31. Se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy, byla poškozená [REDAKCE] podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázána řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jí požadovaný nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích nebyl přiznán ve výši, v jaké jej poškozená požadovala, byl jí přiznán pouze částečně, a to ve výši 100 000 Kč jak vyplývá z obdobných rozhodnutí zdejšího soudu ve skutkově a právně srovnatelných řízeních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 7. května 2024

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 1. října 2024 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Františka Jahůdky a soudců Mgr. Lukáše Korpase a JUDr. Blanky Škrétové v trestní věci

obžalovaného:

o **odvolání obžalovaného** proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 7. května 2024, č. j. 3 T 160/2023–234,

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným skutkem spočívajícím v tom, že dne 10. 9. 2022 kolem 02:30 hodin na cestě při okraji lesního porostu u diskotéky v areálu kempu [redacted] přistoupil k poškozené [redacted] po krátké seznamovací konverzaci se jí snažil líbat a žádal ji, aby se s ním šla projít, to poškozená odmítla, chytil ji tedy silou za ruku a táhnul do lesa, poškozená dávala obviněnému najevo verbálně i tím, že jej odstrkávala, že nic takového nechce, snažila se křičet, ale nešlo to, byla si vědoma toho, že obviněný má větší sílu, zatáhl ji tedy do lesa, na malou mýtinu několik desítek metrů od lesní cesty, zde obviněný po poškozené požadoval, aby si klekla a orálně jej uspokojila, to poškozená odmítla a dále se bránila odstrkováním obviněného od sebe, žádala obviněného, aby přestal, že to nechce, obviněný poškozenou povalil na zem na záda, roztrhl zavazovací šňůrky u jejích kalhot, kalhoty jí stáhl, přitom ji jednou rukou držel pod krkem, poté jí vníkl penisem do vagíny a vykonal na ní soulož, na konec aktu obviněný vyvrcholil na oděv poškozené.
 2. Skutek byl soudem prvního stupně kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
 3. Obžalovanému byl podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let, podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [redacted] částku ve výši 100 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
 4. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím své obhájkyne v zákonné lhůtě odvolání, které směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku. Poukázal zejména na skutečnost, že soud prvního stupně předně nesprávně hodnotil výpověď poškozené jako věrohodnou, i když se její výpověď z hlavního líčení od výpovědi, kterou učinila v přípravném řízení, zcela odlišuje, zejména v tom, zda šla poškozená na diskotéku, nebo mluvila s lidmi v kuřárně, což koresponduje s výpovědí obžalovaného, zda proběhlo orální uspokojení obžalovaného či nikoli, poškozená si v hlavním líčení v podstatě nepamatovala
- Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

žádné podrobnosti ohledně pohlavního aktu. Rozpory v těchto výpovědích soud prvního stupně nijak nehodnotí. Dále svědek [REDACTED] vypověděl o tom, že se obžalovaný na diskotéce poznal s nějakou slečnou, bavili se tam, užívali si, s jeho výpovědí se soud prvního stupně nijak nevypořádal. Ohledně výpovědi svědkyně [REDACTED] obžalovaný namítá, že soud prvního stupně obsah její výpovědi podstatně zúžil, přitom z výpovědi svědkyně plyne pochybnost, že se poškozená od skupiny přátel odpojila až v půl druhé v noci, kdy měl probíhat telefonát poškozené s jejím známým. Obžalovaný nesouhlasí s hodnocením soudu prvního stupně ohledně výpovědi svědků [REDACTED]. Ti byli první, kdo s poškozenou hovořili, podle nich poškozená hledala své věci a prohlásila, že si byla „zaprcat“. Až z telefonátu policii slyšeli, že poškozená hovoří o znásilnění. Pokud jde o výpověď svědka [REDACTED] měl by odvolací soud jeho svědeckou výpověď hodnotit v kontextu s lékařskou zprávou, kterou o prohlídce poškozené vyhotovil, neboť nebyl proveden lékařský test, který by prokázal soulož a svědek jednoznačně potvrdil, že k drobné laceraci mohlo dojít při dobrovolném sexuálním kontaktu. Pokud jde o listinné důkazy, pak ohledně lékařské zprávy na čísle listu 57 spisu obžalovaný namítá, že lékařská zpráva neodpovídá svědecké výpovědi lékaře v hlavním líčení, neboť z ní nevyplyvá, že by se jednalo o poškození konkrétně panenské blány, bez bližšího rozlišení části zevního genitálu. Pochvu popisuje lékařská zpráva jako klidnou. Pokud z odborného vyjádření (číslo listu 72) z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika vyplývá, že na [REDACTED] bundě poškozené byl stanoven profil DNA shodný s profilem obžalovaného (směs lidského spermatu a slin), tak toto zjištění odpovídá výpovědi obžalovaného, který si sice ejakulaci nevybavil, nicméně sliny musely být poškozené a z její výpovědi neplyne, jakým logickým způsobem se mohly sliny poškozené dostat do směsi se spermatem obžalovaného, když se nemohly smíchat na shodném místě na bundě tak, že by se tam dostaly odděleně v různý okamžik. Pokud soud prvního stupně z odborného vyjádření na čísle listu 188 spisu z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika uzavírá, že z něj vyplývá, že v předložené stopě č. 2 (poševní stěr poškozené) v nalezených lidských slinách a krvi byl stanoven profil DNA shodný s profilem obžalovaného a poškozené, obžalovaný s tím nesouhlasí. Z odborného hlediska byla totiž jednoznačně identifikována DNA poškozené a pouze Y haplotyp obžalovaného, přítomnost jeho biologického materiálu nebyla vyhodnocena jako průkaz jeho individuální DNA (jedná se o průkaz skupinové příslušnosti osob – děd, otec, syn). Provedeným odborným vyjádření tak není prokázán vaginální styk. Průkaz chromozomem Y haplotyp obžalovaného je průkazem tzv. dotykové DNA, ke které mohlo jednoznačně dojít dotykem rukou obžalovaného na pohlavním ústrojí poškozené. Okresním soudem byl zamítnut návrh na doplnění dokazování spočívající v opatření znaleckého posudku posuzujícího věrohodnost poškozené i obžalovaného, což obžalovaný pokládá za nesprávné, neboť výpověď poškozené nelze hodnotit jako konzistentní. Dále byl zamítnut návrh na doplnění dokazování spočívající ve výsledku zpracovatele odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika. Tento důkaz je dle okresního soudu nadbytečný, neboť u smíšeného vzorku (v tomto případě sliny a krev) nelze rozlišit, která část vzorku má kterou konkrétní DNA. V odvolání i sám obžalovaný poukazuje na rozpory, které v provedeném dokazování podle jeho názoru jsou s tím, že je přesvědčen, že jeho jednáním nebyla naplněna skutková podstata trestného činu, kterým byl uznán vinným rozsudkem soudu prvního stupně. Skutkové závěry soudu prvního stupně, k nimž na základě provedeného dokazování dospěl, nejsou dle obhajoby podepřeny provedeným dokazováním, obžalovaný rovněž nesouhlasí s hodnocením provedených důkazů ze strany soudu prvního stupně. Obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžaloby jej zprostil.

5. Krajský soud z podnětu včas a řádně podaného odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal správnost postupu řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo,

zákonnost a odůvodněnost jednotlivých výroků rozsudku, a následně dospěl k těmto závěrům.

6. V úvodu musí krajský soud konstatovat, že v průběhu řízení neshledal žádné procesní vady či pochybení, které by měly vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku, na řádné objasnění věci či uplatnění zákonných práv obžalovaného. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech práv obžalovaného a nebyly zjištěny žádné důvody, pro které by bylo třeba reagovat postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu a napadený rozsudek zrušit.
7. Soud prvního stupně pak v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu a takto podchycený rozsah provedení dokazování podle § 2 odst. 5 tr. řádu umožňuje soudu učinit ve věci skutkové závěry, o nichž v řízení i dle názoru krajského soudu nevznikají žádné důvodné pochybnosti. Krajský soud pak považuje ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu skutkové závěry soudu prvního stupně za úplné a správné, přičemž provedené důkazy byly soudem prvního stupně hodnoceny jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu a ve vzájemných souvislostech. Krajský soud tak shledává skutková zjištění soudu prvního stupně, která našla odraz ve výroku o vině napadeného rozsudku, správnými.
8. V tomto kontextu musí krajský soud zdůraznit, že se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že skutkové závěry ve věci lze učinit na podkladě výpovědi poškozené [REDAKCE] tuto je možno hodnotit jako věrohodnou a o její věrohodnosti v řízení nevznikají důvodné pochybnosti. Poškozená opakovaně ve věci vypovídala v procesním postavení svědka, krajský soud se nemůže ztotožnit s námitkami obhajoby, že by si tyto dvě procesně použitelné výpovědi, které mají důkazní charakter, zásadním způsobem odporovaly, že by se rozcházely v podstatných skutečnostech. V obou svědeckých výpovědích poškozená uvedla, že z její strany nešlo o dobrovolný pohlavní styk, že byla násilím na předmětné místo otažena obžalovaným, že s tím vyjadřovala nesouhlas, což mu bylo zřejmé, že na ní vykonal pohlavní styk a popsala jakým způsobem. Obžalovaný ji roztrhl šňůrku u kalhot, neměla pak dioptrické brýle a osobní věci měla rozházené po blízkém i vzdálenějším okolí. Pokud poškozená popisuje, že ji obžalovaný nutil k orálnímu styku, ona jej odtlačovala, protože jí přitom tlačil hlavu a již si nevzpomene, zda k němu došlo, nelze to hodnotit jako rozpor ve výpovědích, který by poškozenou jakkoli znevěrohodňoval. Je faktem, že výpověď poškozené [REDAKCE] z různých fází trestního řízení není zcela totožná. Situace, aby se výpověď svědka z různých fází trestního řízení naprosto shodovala, je spíše výjimečná a není neobvyklé, že se v určitých detailech svědci ve své pozdější výpovědi odchyľují, aniž by to však nutně muselo vést k závěru o jejich nevěrohodnosti. Nicméně poškozená [REDAKCE] v přípravném řízení a v hlavního líčení podala svědeckou výpověď, která v základních a v mnoha dalších rysech byla obdobná. Poškozená popsala jednání své, popsala jednání obžalovaného tak, že došlo k souloži s obžalovaným, kterou nechtěla, obžalovaný jí přitom roztrhl vázací šňůrku u kalhot. V popsanych znacích jednání obžalovaného naplňuje znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, i když poškozená nekličela, protože se bála, měla nějaký blok (*z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 8. 2021, spisová značka 8 Tdo 699/2021 vyplývá, že vážně míněný nesouhlas s pohlavním stykem ve formě soulože může oběť zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, který je v důsledku stresu neschopna verbální komunikace, projevit pouze způsobem chování, zejména polohou těla v podobě zaujetí pasivní obranné pozice*). Pokud se výpovědi poškozené odlišují například v časových souvislostech (jak dlouho jednání obžalovaného trvalo, kdy začalo a podobně), lze tyto určité rozpory přičítat jak mírnému požití alkoholu, tak určitému časovému odstupu od podání svědeckých výpovědí, i od spáchaného skutku. Odchyľky ve výpovědi poškozené v podaných svědeckých výpovědích ovšem nejsou tak zásadního charakteru, aby měly vliv na skutková

zjištění nebo aby měly vliv na věrohodnost výpovědi poškozené [REDAKCE]. Je nutno zmínit, že soud prvního stupně věrohodnost výpovědi poškozené hodnotil, a prověřoval provedením dalších důkazů, kterými je věrohodnost výpovědi poškozené o tom, jak je skutek popsán ve výroku o vině napadeného rozsudku osvědčována. Bylo prokázáno výpověďmi svědků [REDAKCE] i zakročujících policistů [REDAKCE] v jakém stavu se krátce po činu poškozená nacházela, těmito svědeckými výpověďmi i ve spojení s telefonátem na linku 158, kdy poškozená oznamovala, co se odehrálo, bylo bez pochybností prokázáno, že poškozená konzistentně uváděla, že byla znásilněna, byla značně rozrušená, plakala. Pokud je namítána nezpůsobilost výpovědi poškozené z důvodu požitého alkoholu, tak takto vedenou obhajobu je nutno odmítnout. Z telefonátu poškozené na linku 158 (který byl uskutečněn 10. 9. 2022 v čase 02:52 hodin) jednoznačně vyplývá, že poškozená byla lehce zmatená, ale způsob jejího vyjadřování naprosto jasně svědčí o tom, že nebyla pod tak zásadním vlivem alkoholu, aby nedokázala vnímat, rozpoznávat okolí a reprodukovat prožitou událost. Její vyjadřování bylo srozumitelné, je z něj patrné, že poškozená nebyla ovlivněna takovým způsobem, aby nebyla schopna upamatovat si prožitou událost a následně ji správně reprodukovat. O tom svědčí i samotná míra ovlivnění alkoholem, která byla objektivizována (10. 9. 2022 v 3:50 hodin naměřeno 1,16 promile). Samotná míra ovlivnění alkoholem není natolik vysoká, aby osvědčovala naprostou opilost poškozené, v jejímž důsledku by vůbec nebyla schopna správně reprodukovat prožité události.

9. Krajský soud obdobně jako soud prvního stupně neshledává důvod doplňovat dokazování vypracováním znaleckého posudku z příslušného oboru za účelem zkoumání věrohodnosti obžalovaného a poškozené. Věřodnost především poškozené by si měl, což soud prvního stupně také správně učinil, vyhodnocovat především soud na základě provedených důkazů. Jak i Ústavní soud (*nález Ústavního soudu II. ÚS 527/23*) v poslední rozhodovací praxi zdůraznil, dochází k nadužívání vypracování znaleckých posudků za účelem posuzování věrohodnosti jednotlivých osob, nicméně posouzení věrohodnosti je především úkolem soudu, a to na základě provedeného dokazování. V projednávaném případě dle názoru krajského soudu není potřeba zkoumat obecnou věrohodnost poškozené, neboť její specifickou věrohodnost si soud prvního stupně řádně vyhodnotil na základě provedených důkazů, takže není zapotřebí zjišťovat znaleckým zkoumáním, jaká je věrohodnost poškozené či obžalovaného. Dále pak krajský soud neshledává důvodným ani ten návrh obhajoby, aby byl vyslechnut zpracovatel odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky, vypracovaného v tomto trestním řízení. Soud prvního stupně zákonným způsobem tento listinný důkaz provedl, závěry odborného vyjádření jsou srozumitelné, jasné, tudíž krajský soud neshledává důvod provádět výslech zpracovatele odborného vyjádření. Krajský soud tedy návrhům na doplnění dokazování stejně jako soud prvního stupně nevyhověl.
10. Co se týče hodnocení provedených důkazů, soud prvního stupně správně při zjišťování skutkového stavu vycházel především z výpovědi poškozené [REDAKCE]. Výpověď poškozené je ve věci stěžejním důkazem, přičemž obžalovaný nepochybně, že v kontaktu s poškozenou byl. Zpochybňuje ovšem to, že by se jakéhokoliv násilného jednání vůči poškozené dopustil, že by k pohlavní aktivitě došlo jiným způsobem, než jak tvrdí on (uskutečnil se ze strany poškozené dobrovolný orální styk). Této uplatněné obhajobě soud prvního stupně důvodně neuvěřil a vyšel především z výpovědi poškozené [REDAKCE]. Dále pak ve prospěch věrohodnosti výpovědi poškozené svědčí protokol o ohledání místa činu spolu s fotodokumentací ve spojení s výpověďmi policistů [REDAKCE] nahrávka oznámení poškozené na linku 158, které osvědčují, že poškozená neměla u sebe své osobní věci jako kabelku, hřeben, deodorant, tyto byly

rozházeny v okolí (včetně brýlí poškozené, bez nichž špatně vidí) místa, jež poškozená označila jako místo činu, takže se na místě vyskytovaly známky toho, že k jednání, jak ho popsala poškozená [REDAKCE], došlo. Pokud je ze strany obhajoby poukazováno na výpověď lékaře [REDAKCE] který vyhotovil lékařskou zprávu ohledně zranění poškozené, tak k tomu krajský soud uvádí, že byť se obžalovaný snaží prezentovat, že ke zranění poškozené mohlo dojít v rámci dobrovolného intenzivního pohlavního styku, tak i tuto lékařskou zprávu a výpověď svědka [REDAKCE] je nutné poměřovat výpovědi poškozené [REDAKCE]. Poškozená však nikdy nevypověděla o tom, že by ze strany obžalovaného docházelo k tomu, že by jí strkal prsty do přirození. S ohledem na vznik objektivizovaného zranění v podobě lacerace na zevním genitálu poškozené je ale nutné konstatovat, že k násilí vůči poškozené došlo, což rovněž podporuje věrohodnost výpovědi poškozené. Krajský soud dále poukazuje na závěry odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, z něhož vyplývá, že v poševním stěru poškozené byla zajištěna biologická stopa, lidské sliny a lidská krev. Znaky majoritní složky profilu DNA jsou shodné s profilem DNA poškozené, Y haplotyp je shodný s Y haplotypem obžalovaného, přičemž identický Y haplotyp mají všechny osoby mužského pohlaví, které jsou příbuzné po otcovské linii – tedy např. děd, otec, syn. Shoda Y haplotypu proto nemá hodnotu individuální identifikace, ale pouze skupinové příslušnosti. V daném případě však nebylo zjištěno, že by ve vztahu k poškozené jakkoli působil jiný příbuzný v mužské linii obžalovaného, na místě činu nebyl zaznamenán výskyt jeho otce, děda a podobně. Byl prokázán pouze kontakt obžalovaného s poškozenou, a proto je nutno, což soud prvního stupně také správně činí, uzavřít, že biologická stopa DNA zajištěná poševním stěrem, byla právě obžalovaného. I tato okolnost dle krajského soudu svědčí o tom, že k pohlavnímu styku tak, jak jej popisuje poškozená, došlo a že k přenosu stopy DNA obžalovaného nedošlo jiným způsobem (například dotykem obžalovaného), když poškozená vylučuje, že by k orálnímu styku došlo. Z výpovědi poškozené vyplývá, že obžalovaný měl zájem i o tuto pohlavní aktivitu, nicméně k ní nakonec nedošlo a došlo podle poškozené k souloží, jak soud prvního stupně správně uzavřel. Dokazováním bylo také prokázáno, že další biologické stopy (směs lidského spermatu a slin) byly nalezeny na [REDAKCE] bundě poškozené. I to nasvědčuje tomu, že k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou došlo, protože poškozená popsala, jakým způsobem obžalovaný ejakuloval, přitom stopy zajištěné na oblečení poškozené ověřují pravdivost výpovědi poškozené. Podle krajského soudu soud prvního stupně vyhodnotil veškeré provedené důkazy správně, neopomíjel důkazy, které by o vině obžalovaného nemusely svědčit, na stranu druhou ale přičítal důkazům, které o vině obžalovaného svědčí, správnou váhu. Lze uvést, že provedené důkazy tvoří ucelený řetězec právě ve spojení s výpovědi poškozené [REDAKCE]. Skutková zjištění soudu prvního stupně jsou správná a krajský soud neměl důvod jakkoliv do nich zasahovat. Pokud je ze strany obhajoby poukazováno na vyjádření poškozené bezprostředně po činu v tom smyslu, že se před svědky [REDAKCE] vyjádřila v tom smyslu, že si byla „zapracat“, tak dle názoru krajského soudu nelze tomuto vyjádření přičítat zásadní váhu. Kromě tohoto vyjádření poškozené svědci popsali také její stav, uvedli, že byla rozrušená, plakala, uváděla, že nemá věci a byla znásilněná. Pokud by poškozená měla dobrovolný pohlavní styk, těžko by se nacházela v takovém stavu, v jakém ji našly další osoby, například svědkyně [REDAKCE] (kromě stavu poškozené potvrdila, že poškozená měla roztrženou šňůrku u kalhot), svědci [REDAKCE]. Tyto svědecké výpovědi ve spojení s telefonátem poškozené na linku 158 osvědčují to, že bezprostředně po činu poškozená vykazovala známky rozrušení, od počátku popisovala, že byla znásilněná. Tato okolnost tak opět svědčí o věrohodnosti výpovědi poškozené [REDAKCE], která současně vypověděla, že obžalovaného předtím neznala, nemluvila s ním, neměla tedy důvod lživě jej obvinít. Pokud svědek [REDAKCE] vypověděl, že se obžalovaný na diskotéce bavil s nějakou slečnou, pak obecně opakoval verzi obžalovaného,

sexuální kontakt s konkrétní osobou nezmiňoval vůbec, o tom mu obžalovaný neřikal. K námitkám obžalovaného týkajícím se časového období krajský soud uvádí, že nikdo ze slyšených svědků nebyl schopen uvést přesný čas, všichni uváděli časy orientační a rámcové, takže tyto námitky obžalovaného nejsou relevantní.

11. Krajský soud neshledal pochybení ani v právním hodnocení jednání obžalovaného jako zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, protože obžalovaný jiného (poškozenou [REDAKCE]) násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku naplnění znaků skutkové podstaty řádně odůvodnil, krajský soud tak nemá, co by k tomu doplnil. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a svým jednáním porušil zájem na ochraně svobodného rozhodování člověka, na ochraně sexuální integrity oběti, poškozené [REDAKCE].
12. Krajský soud se pak ztotožnil i se závěry soudu prvního stupně stran ukládaného trestu. Podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku je možné jeho pachateli uložit trest odnětí svobody od dvou do deseti let. Soud prvního stupně přiléhavým způsobem hodnotil okolnosti stran individualizace trestu tak, jak mu ukládá ustanovení §§ 38, 39 tr. zákoníku, odpovídajícím způsobem hodnotil též polehčující a přitěžující okolnosti ve smyslu ustanovení §§ 41, 42 tr. zákoníku. Obžalovanému polehčuje pouze ta okolnost, že se jednání dopustil ještě v poměrně nízkém věku, tedy ve věku blízkém věku mladistvého. Obžalovanému naopak přitěžuje skutečnost, že vykazuje znaky recidivy, neboť byl v minulosti odsouzen za násilné jeduání, trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 30. 3. 2022, č. j. 1 Tm 3/2022-172 (v právní moci dne 15. 4. 2022) mu bylo kromě jiného za provinění ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku uloženo úhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Nyní posuzovaného skutku se tedy dopustil ve zkušební době podmíněně odloženého výkonu trestu odnětí svobody, charakter nyní posuzovaného jednání je rovněž násilný. U obžalovaného lze shledat přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. q) tr. zákoníku. Obžalovaný si nevzal z předchozího podmíněně odloženého trestu dostatečné ponaučení. V případě obžalovaného je nutné přihlédnout také k tomu, že nyní posuzovaný čin je svou závažností činem vysoce společensky škodlivým. Soud prvního stupně důvodně dospěl k závěru, že trest je nezbytné spojit s přímým odnětím svobody. Krajský soud se ztotožnil se závěry soudu prvního stupně v tom, že došlo k velmi citelnému zásahu do fyzické i psychické integrity poškozené, z pohledu ženy je to jeden z nejúpornějších trestných činů, kterým může čelit. Za takové situace se krajský soud ztotožnil s výměrou uloženého trestu, který byl ze strany soudu prvního stupně ukládán ještě v první čtvrtině zákonné trestní sazby. Trest odnětí svobody ve výměře tří let krajský soud ze všech shora uvedených důvodů nemohl shledat nepřiměřeně přísným, ale naopak dospěl k závěru, že výměra trestu odpovídá všem okolnostem případu, osobě obžalovaného a možnostem jeho nápravy. Správně byl obžalovaný okresním soudem pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť nebyly splněny podmínky pro jeho zařazení do přísnějšího typu věznice.
13. Krajský soud pak neshledal pochybení ani ohledně výroku o náhradě nemajetkové újmy. Poškozená se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v částce 500 000 Kč včas a řádně. Soud prvního stupně velice podrobně v bodech ad 28. – 30. odůvodnění napadeného rozsudku rozebral své úvahy, proč návrh poškozené na náhradu nemajetkové újmy právě v částce 100 000 Kč shledal důvodným. Při rozhodování o důvodnosti podaného návrhu na náhradu nemajetkové újmy je nutno zohledňovat příslušná ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. *Podle § 2951 odst. 2 se nemajetková*

újmou odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečně a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Podle § 2956 vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Nemajetková újma v podobě vytrpěných duševních útrap byla poškozené nepochybně způsobena, svědeckými výpověďmi [REDAKCE] bylo prokázáno, jakým způsobem byla skutkem ovlivněna, byla zasažena psychika poškozené, protože po určitou dobu ziněnila způsob svého chování. Krajský soud se plně ztotožňuje se závěrečným vyjádřením zmocněnce poškozené v tom smyslu, že nelze k oběti trestného činu přistupovat jako k idealizované oběti, která by se měla chovat tak, že by nemohla navazovat další styky, přátelství a podobně. Pokud se tedy poškozená [REDAKCE] po uplynutí určité doby snažila vytěšňovat negativní prožitky (což sama uvádí), tak je logické, že se snaží žít normálním způsobem života, včetně komunikace na sociálních sítích. Tyto okolnosti namítané obžalovaným nepředstavují to, že by činem obžalovaného nebyla zasažena v tom smyslu, že by neprožila duševní útrapy. Jednání obžalovaného bylo natolik intenzivní, že nepochybně poškozená, což bylo objektivizováno i svědeckými výpověďmi (kromě výpovědi svědků [REDAKCE] i svědeckými výpověďmi [REDAKCE], duševní útrapy zažila. Újma, která se odčinuje, spočívá především v psychických útrapách (smutku, žalu) způsobených vnímáním prožitého, ztrátu životní perspektivy, obavy o budoucnost a podobně. U újmy, která nemá majetkový charakter, je vyloučeno uvedení do původního stavu, exaktní vyčíslení peněžité náhrady za tuto újmu je z povahy věci vyloučeno. Nastupuje proto satisfakce (zadostiučinění), která má alespoň zmírnit nepříznivé stavy vzniklé škodlivým zásahem do osobnostní sféry poškozeného, případně poskytnout poškozenému, aby si těžko měřitelné a na peníze ne zcela exaktně převoditelné potíže nemajetkového charakteru vykompenzoval tím, že si pomocí finančních prostředků, případně předmětů či požitků pořízených za poskytnutou náhradu, zpřijemní či usnadní život. Krajský soud může odkázat i na aktuální judikaturu soudů vyšších stupňů, zejména na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věci spisové značky 6 Tdo 347/2014 (O zásah do osobnostních práv osoby poškozené trestným činem znásilnění podle § 185 tr. zákoníku se jedná i v případě, že znaleckým posudkem nebyla konstatována existence posttraumatické stresové poruchy ani jiné poruchy, která by měla pro tuto osobu negativní trvalé následky. Závažnost zásahu do práva na osobní integritu vyjadřuje již samotná povaha a závažnost citovaného trestného činu. Významný vliv na celkové posouzení nároku poškozené osoby na náhradu imateriální újmy podle § 228 odst. 1 tr. řádu má i existence sekundární viktimizace této osoby.) či Ústavního soudu ČR ve věci spisové značky II. ÚS 3003/2020 (Dojde-li zásahem do nedotknutelnosti osoby a jejího soukromí (čl. 7 odst. 1 Listiny) ke vzniku újmy, nelze snést náhradu této újmy jen z důvodu, že poškozený jednotlivec není schopen z důvodů svého postižení plně chápat zásah do svého základního práva). Z těchto rozhodnutí vyplývá, že znásilnění každého jedince je jeden z nejzásadnějších zásahů do jeho fyzické a psychické integrity, která je zaručena ústavním pořádkem a již sama skutečnost, že k takovému jednání dojde, viktimizuje poškozeného v mnoha směrech bez ohledu na to, zdali taková osoba utrpí posttraumatickou stresovou poruchu či jinou poruchu, která by měla pro tuto osobu negativní trvalé následky konstatované znaleckým posudkem. Je tedy nadbytečné přemítat nad tím, že dle obžalovaného žádným z důkazů nebyl vznik nemajetkové újmy poškozené prokázán, neboť poškozená má s ohledem na viktimizaci nárok na nemajetkovou újmu. Z výše citovaných rozhodnutí vyplývá a je v nich odkazováno na případy, kdy za obdobnou trestnou činnost byla jejich obětí přiznána daleko vyšší nemajetková újma, než k níž přistoupil soud prvního stupně v projednávané věci. Za takové situace výše nemajetkové újmy odpovídá i majetkovým poměrům obžalovaného, nejde o likvidační výši přiznané nemajetkové újmy. Ze všech těchto důvodů, kdy je zjevné, že nemajetková újma vznikla na straně poškozené v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného a byla řádně poškozenou prostřednictvím jejího zmocněnce uplatněna ve smyslu § 43 odst. 3 tr. řádu, krajský soud neshledal důvod

jakkoli do výroku o náhradě nemajetkové újmy zasahovat. Správně také soud prvního stupně odkázal poškozenou se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy (ze strany poškozené byl uplatněn nárok ve výši 500 000 Kč) podle § 229 odst. 2 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

14. S ohledem na to, že krajský soud nemá k napadenému rozsudku žádné výhrady, bylo odvolání obžalovaného jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 1. října 2024

Mgr. František Jahůdka, v.r.
předseda senátu

Zpracovala:

JUDr. Blanka Škrétová, v.r.
soudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blanky Fedorkové a přísedících Věry Matusové a Květoslavy Zelinkové v hlavním líčení konaném dne 7. září 2021 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

dne 15. 2. 2020 v době od cca 20:35 do 20:47 hodin v České Lípě, ul. [REDACTED] [REDACTED] v okamžiku, kdy s poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED] přicházel od centra města k počátku parku [REDACTED] tuto chytil oběma rukama za bundu u krku a odtáhl ji na travnatý prostor parčíku, kde ji proti její vůli povalil na zem, zalehl ji svým tělem, přitlačil ji jednou rukou hrudník k zemi a druhou rukou ji stáhl kalhoty se spodním prádlem a následně přes její nesouhlas a slovní i fyzický odpor pronikl svým penisem do jejího přirození a vykonal na ní soulož, i přesto, že poškozená neustále křičela, aby toho nechal, čímž poškozené způsobil drobné poranění, a to škrábance na zádech, hematomy na pravém předloktí a na obou pažích, které si nevyžádalo lékařské vyšetření,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle §185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 5 (pěti) let.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.
2. Obžalovaný [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že byl střízlivý, seděl u [REDAKCE] na lavičce a někdo prošel. Šel za ní, měla přecházet přes chodník, byla asi 4 metry od něj, zavolal na ni, kam jde, a začala být sprostá, vulgární, říkala, co mu je po tom, tak jí chytil za bundu a poválil a to bylo všechno. Poškozenou nezná, nikdy ji předtím neviděl. Bylo něco před osmou hodinou. V tu dobu byla na přechodu od kostela [REDAKCE] k bance. Neví, co měla na sobě. Přišel k ní, strčil do ní oběma rukama zepředu před chodníkem, upadla na zem, a on šel pryč. Pokud poškozená uvádí, co je uvedeno v obžalobě, to se nestalo, akorát ji poválil na zem, ale nestáhl jí kalhoty ani na ní nevykonal soulož. Po upadnutí poškozená ležela na zemi, neví, jestli něco povídala, odešel pryč. Aktuálně pomáhá v [REDAKCE] není evidován na [REDAKCE] Předchozím odsouzením měl uloženo ochranné léčení, které již bylo ukončeno, v současné době se nikde neléčí, medikaci neužívá. Pokud v přípravném řízení uváděl, že v tu dobu nebyl v České Lípě, tak teď si vzpomíná, že byl. Neoslovuje běžné kolemjdoucí ženy, prostě jí náhodně oslovil. Strčil ji takovou silou, že upadla. Pak odešel domů, směrem přes [REDAKCE] a [REDAKCE] Poškozená tam ještě ležela, neví, zda jí strčením poškodil oblečení. Už s ní nekomunikoval, neví, jak se jeho biologické stopy dostaly na její oblečení. Bylo na ní vidět, že je v podnapilém stavu, kymácela se a vrávorala. Nikdy nebyl plešatý a nakrátko ostříhaný.
3. Svědkyně v postavení poškozené, [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že obžalovaného nezná, nikdy se neviděli. Šla sama z restaurace ze [REDAKCE] ulice směrem domů do ulice [REDAKCE] bylo asi pět desáté, byla pod vlivem alkoholu, měla tři nebo čtyři malá piva. Pamatuje si cestu domů úplně normálně, necítila se nijak opilá, v té době alkohol konzumovala pravidelně, třeba dvakrát týdně. Cestou domů se jí zeptal na cigaretu nějaký muž, bylo to u [REDAKCE] jak je [REDAKCE] byl asi schovaný za [REDAKCE] Říkala mu, že nemá, nedal jí pokoj, tak mu šla dát cigaretu, nebyla vulgární. On jí chytil za ruku a zatáhl ji dozadu. Byl asi nakrátko [REDAKCE] větší než ona, [REDAKCE] postavy proti ní. Nikdo další tam nebyl. Měl na sobě nějakou těžkou bundu, něco koženého, barva asi [REDAKCE] neví, byla tma. Ona měla [REDAKCE] s nápisy, [REDAKCE] kalhoty a [REDAKCE] mikinu, bunda zůstala na místě. Táhl ji za ruku od toho [REDAKCE] okolo [REDAKCE] až za plot. Už neví, zda něco říkal, křičela, aby ji pustil. Za plotem ji poválil na zem, zalehl ji svojí vahou, rozepl jí pásek, bránila se, ale neměla sílu, byl silnější. Křičet, aby ji někdo pomohl a ještě se bránit takovému chlapovi je těžké. Celou dobu křičela. Když ji zalehl, držel ji jednou rukou nad hrudníkem a ruku a druhou rukou ji rozepínal pásek, mezitím si stáhl asi kalhoty, byl nahý. Pak do ní strčil penis. Celou dobu se bránila. Držel ji silou hrudník a trochu ji udeřil do obličeje. Pak už to trvalo chvíli. Neví, zda se jí někde dotýkal ústy, asi ne. Pak utekl pryč, neví, kterým směrem, utíkala domů, šla si lehnout, byla v šoku. Začala to řešit hned ráno. Ráno zjistila, že oblečení bylo roztrhané. Měla modřiny na rukou a asi na zádech, jak ji dačili k zemi. Nebyla se zraněním u doktora, řešila to s policií, co se týče duševních problémů, vyšetření nevyhledala. Na obžalovaného se pořádně nepodívala, nechce se na něj dívat, snaží se zapomenout a vyrovnat se s tím, už se jí to stalo jednou. Nebylo to tak, jak tvrdí obžalovaný, i na kamerových záznamech je vidět, jak mu podává ruku někde za [REDAKCE] Bundu nechala na tom místě, někdo jí asi odnesl.
4. V hlavním líčení byly dále za souhlasu obžalovaného a státního zástupce čteny úřední záznamy o podání vysvětlení svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] vypověděl, že

Shodu s prepisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

bydli ve společné domácnosti s poškozenou a jejich vztah je bezproblémový. K předmětnému dni uvedl, že kolem 13:00 hodiny za nimi na návštěvu přišel jistý [REDAKCE] kterého nezná příjmením, ale znají se z hospody [REDAKCE]. Kolem 15:00 hodiny pak odešli i s přítelkyní [REDAKCE] do hospody [REDAKCE] kde seděli společně a pili pivo. On z hospody odešel první, neví, v kolik to bylo hodin, přítelkyně tam zůstala a zůstal tam i [REDAKCE] tam zůstala, mají to tak nastavené, někdy jde dřív ona, někdy on. Toho dne šel on a šel rovnou domů a šel hned spát. Když se během noci probudil, [REDAKCE] už ležela vedle něho, ale v kolik přišla domů, neví. Ráno, když se probudili, si nejprve povídali a najednou si vzpomněla na to, že jí večer někdo znásilnil, hned mu to začala vyprávět, řekla mu, že jí někdo napadl a vzpomínala si na to postupně. Přímou neřekla, že byla znásilněna, řekla mu, že jí někdo chtěl znásilnit, on jí řekl, že to musí ohlásit na Policii, sbalili její věci, které měla večer na sobě, a protože domů přišla bez bundy, šli cestou na Policii kolem místa, kde se jí to mělo stát, ale bundu nenašli. Všiml si, že v trávě jsou rýhy a přítelkyně říkala, že tam ležela a bylo vidět, že jí někdo po té zemi táhl. Doma viděl, že měla na zádech škrábance a byla špinavá nad zadkem od země. Svědek [REDAKCE] uvedl, že [REDAKCE] zná dlouho a jsou přátelé. V sobotu 15. 2. 2020 po obědě k ní přišel na návštěvu do ulice [REDAKCE] v České Lípě, zde si povídali i s jejím přítelem [REDAKCE] a pak kolem 15:00 hodiny šli všichni společně do hospody [REDAKCE] kde seděli u jednoho stolu a pili pivo. Neví, kdo z nich tří odcházel z hospody první a nemůže se tedy ani vyjádřit k tomu, zda [REDAKCE] odcházela před nebo po něm, ale tipnul by si, že po něm. Od té soboty s ní nemluvil a tedy ani neví, co se jí stalo.

5. Z listinných důkazů soud zjistil, že trestní oznámení podala poškozená [REDAKCE]. Z lékařské zprávy gynekologa [REDAKCE] soud zjistil, že poškozená v době vyšetření měla na zádech čerstvý škrábanec nad kostrčí, hematomy na pravém předloktí a na obou pažích, na zevním genitálu byla bez poranění (srov. lékařská zpráva na č. l. 29, 46). Vzhled místa, kde došlo k posuzovanému skutku, soud zjistil s protokolu o ohledání místa činu včetně fotodokumentace a plánu, místo se nachází v České Lípě v ulici [REDAKCE] ve směru z centra po pravé straně, za plotem, který patří ke [REDAKCE] na samém začátku parku [REDAKCE]. Na místě jsou patrné stopy po vlečení od nohou ve směru od chodníku směrem k řece (srov. protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace na č. l. 47-51). Soud dále zjistil z fotodokumentace z kamerového záznamu poskytnuté majitelem restaurace [REDAKCE] že poškozená z restaurace odchází sama v době 20:20:04 hodin dne 15. 2. 2020, v chodbě restaurace se loučí s nějakými hosty, poté jde dolů ulicí [REDAKCE] směrem k obchodním domům, zjevně je pod vlivem alkoholu, na sobě má mikinu, kalhoty a bundu [REDAKCE] barvy. Toto ošacené poškozená následně vydala policejnímu orgánu (srov. protokol o vydání věci včetně fotodokumentace na č. l. 42-44). Soud sále z vyhodnocení kamer Městské policie Česká Lípa zjistil, že byl zachycen pohyb poškozené v době po jejím odchodu z restaurace [REDAKCE] z chodby restaurace odchází sama ve 20:20:09 hodin, ve 20:21:14 hodin sama přechází přechod pod ulicí [REDAKCE] směrem k [REDAKCE] ve 20:22:18 hodin jde směrem k [REDAKCE]. Statická kamera, která snímá přechody na světelné křižovatce, zabírá poškozenou ve 20:33:30 hodin na přechodu, kde přechází na světelné křižovatce směrem k ulici [REDAKCE] za ní se pohybuje další osoba, poté je poškozená s druhou osobou ve 20:34:23 hodin zachycena na chodníku před kostelem, tzv. [REDAKCE] ve 20:35:22 je na chodníku před [REDAKCE] směrem ke [REDAKCE] bance, na záběru je vidět kontakt, jak druhá osoba chytá poškozenou za ruku a poté se ztrácí ze záběru za [REDAKCE]. V čase 20:47:13 hodin je vidět pohyb osoby na počátku kraje [REDAKCE] v místě, které poškozená označila jako místo činu, ve 20:53:17 hodin je zachycen pohyb osoby ve směru od [REDAKCE] směrem k [REDAKCE] která nese v ruce nějaký předmět, který prohledává (srov. fotodokumentace z kamerového systému na č. l. 70, 77-80). Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky, soud dále zjistil, že na oděvních svrších poškozené [REDAKCE] konkrétně na triku a mikině, byly zajištěny biologické stopy, které se shodují s profilem DNA stanoveným z bukalního stěru obžalovaného, přičemž pravděpodobnost uvedené shody mnohonásobně převyšuje hranici individuální identifikace. I v dalších zajištěných biologických stopách byla prokázána přítomnost profilu DNA obžalovaného v minoritních složkách smíšených profilů

DNA, avšak tuto shodu nelze považovat za shodu na úrovni individuální identifikace (srov. odborné vyjádření na č. l. 52-57).

6. Soud pro nadbytečnost zamítl návrh státního zástupce na doplnění dokazování výsledkem zpracovatele odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky, k tomu, jak se stopy obžalovaného mohly dostat na oblečení poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] neboť má za to, že zpracovatel odborného vyjádření, tedy znalec z oboru biologie a genetiky, nemůže tuto skutečnost v potřebném rozsahu a s mírou jistoty objasnit, jednalo by se podle názoru soudu o pouhou teoretickou spekulaci o tom, jakým způsobem by se jaký genetický materiál obžalovaného a na jakou oděvní součást poškozené mohl přenést.
7. Shora uvedené důkazy soud vyhodnotil dle § 2 odst. 6 trestního řádu, načež vzal za prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Obžalovaný v hlavním líčení zcela popřel, že by na poškozené vykonal soulož, vypověděl, že ji pouze náhodně potkal, šel za ní, a z důvodu její vulgární reakce na jeho dotaz do ní strčil tak, že upadla na zem u chodníku u [REDAKCE] [REDAKCE] v České Lípě, kde ji nechal ležet a odešel pryč, už s ní dál nekomunikoval. Dále vypověděl, že neví, jak se jeho sliny mohly dostat na oblečení poškozené. Obžalovaný je však spolehlivě usvědčován především výpovědí poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] která je konstantní s její výpovědí z přípravného řízení, a to jak v jednotlivých uváděných skutečnostech, tak v celkovém popisu průběhu samotné události. Poškozená vypověděla, že byla sice pod vlivem alkoholu, ale v té době pila alkohol pravidelně, průběh cesty z restaurace [REDAKCE] [REDAKCE] domů si tedy pamatuje. Vypověděla, že neznámý muž ji oslovil s žádostí o cigaretu, které po jejím opakování radši vyhověla a poté, co mu cigaretu nabídl, ji muž za ruku odtáhl do parčíku k plotu, povalil, zalehl a vykonal na ní soulož. K popisu muže uvedla, že byl proti ní [REDAKCE] s [REDAKCE] vlasy, v hlavním líčení odmítla obžalovaného identifikovat s tím, že ho nechce již vidět a snaží se na prožitou událost zapomenout. V hlavním líčení přitom nebylo zjištěno nic, co by naznačovalo důvod poškozené ke křivé výpovědi vůči obžalovanému, když oba shodně vypověděli, že se navzájem neznají a onoho večera se viděli poprvé. Výpověď poškozené tak měl soud za věrohodnou a konstantní s její výpovědí z přípravného řízení, když nebyla zjištěna jakákoli její motivace ke křivé výpovědi vůči obžalovanému. Výpověď poškozené je pak podpořena výpovědí svědka [REDAKCE] pokud jde o skutečnost, že se mu s prožitou událostí svěřila následující den ráno, přičemž šli spolu bledat její bundu na místo incidentu a dále listinnými důkazy, především zprávou z lékařského vyšetření u [REDAKCE] [REDAKCE] kdy u poškozené byly zjištěny hematomy na zádech, na pravém předloktí a na obou pažích. Výpověď poškozené je pak podpořena protokolem o ohledání místa činu s plánekem a fotodokumentací, a dále ohledně jejího pohybu směrem od restaurace pak plně koresponduje se záznamy z kamerových systémů jak v restauraci [REDAKCE] [REDAKCE] tak i z kamer umístěných v prostoru před [REDAKCE] [REDAKCE] v České Lípě a přilehlých světelných křižovatek. Výpověď poškozené je rovněž podpořena záběrem z kamery, kde je zřetelně vidět, jak ji druhá osoba na chodníku před tzv. [REDAKCE] chytá za ruku a oba mizí za přilehlým [REDAKCE] [REDAKCE]. Pokud jde o časové určení, poškozená sice vypověděla, že odcházela z restaurace [REDAKCE] v půl desáté večer, s ohledem na záměry z kamer z této restaurace dodaných majitelem restaurace je však zjevné, že tomu bylo již v 20.30 hod, jejímu odchodu v tuto dobu pak korespondují i další následné záběry a fotografie z kamerových záznamů a tuto skutečnost pak potvrzuje svou výpovědí i sám obžalovaný. Poškozená obžalovaného v hlavním líčení neidentifikovala, ve své výpovědi jej popsala jako [REDAKCE] proti ní, s [REDAKCE] vlasy, obžalovaný však skutečnost, že by měl [REDAKCE] vlasy, v hlavním líčení jednoznačně popřel. K tomu soud dodává, že poškozená rovněž vypověděla, že byla v době posuzované události tma, byla pod vlivem alkoholu, v šoku a celou dobu se útoku obžalovaného aktivně bránila, soud má tak za to, že ze všech těchto důvodů mohla pachatele vnímat značně nepřesně, pokud jde o délku vlasů odlišně od jeho skutečného vzezření, kdy navíc, jak sama uvedla, se snaží na prožitou negativní událost zapomenout. Obžalovaného dále především usvědčuje odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky, zpracované

Kriminalistickým ústavem Policie ČR, v němž znalec dospěl k závěru, že profil DNA z biologické stopy na oblečení poškozené, konkrétně ze stopy č. 2 na jejímu tričku [REDAKCE] barvy s potiskem, ve formě lidské krve a lidských slin a stopy č. 3 na její mikině [REDAKCE] barvy s kapucí s nápisem, ve formě lidských slin, byl po porovnání s IS CODIS databází DNA shledán shodným s profilem DNA stanoveným z bukalního stěru obžalovaného, přičemž pravděpodobnost uvedené shody mnohonásobně převyšuje hranici individuální identifikace. Přítomnost profilu DNA stanoveného z bukalního stěru obžalovaného je dle závěru znalce rovněž možné konstatovat v minoritních složkách smíšených profilů DNA stanovených ze vzorků ze stop č. 2 (střih skvrny na dolní straně přednice), č. 4 (střih rozkroku a plošný stěr) a č. 6 (pravá ruka poškozené [REDAKCE] vzhledem k charakteru minoritních složek těchto smíšených profilů DNA však tuto shodu nelze považovat za shodu na úrovni individuální identifikace. S ohledem na závěry znalce byla tedy prokázána přítomnost slin a krve obžalovaného na tričku a mikině poškozené, přičemž ta v hlavním líčení vypověděla, že v době spáchání skutku měla na sobě kromě trička i [REDAKCE] bombra s nápisy, [REDAKCE] kalhoty a [REDAKCE] mikinu. Soud proto neuvěřil tvrzení obžalovaného, že s poškozenou neměl jiný tělesný kontakt než pouhé strčení do ní z důvodu jejího údajně arogantního chování, respektive chycení za bundu, jak vypověděl v hlavním líčení, neboť v takovém případě by se jeho biologické stopy ve formě slin a krve nevyskytovaly na dalších oděvních součástech poškozené, které měla pod bundou, tedy na [REDAKCE] mikině a na tričku [REDAKCE] barvy. Tvrzení poškozené, že měla v době spáchání posuzovaného skutku na sobě [REDAKCE] bundu (bombra) je navíc rovněž podpořeno záběry z bezpečnostních kamer dodanými majitelem restaurace [REDAKCE] z nichž je zřejmé, že poškozená [REDAKCE] odchází z restaurace v bundě [REDAKCE] barvy. Soud tedy neuvěřil výpovědi obžalovaného a vyšel z výpovědi poškozené podpořené závěry odborného vyjádření, neboť s ohledem na výpověď poškozené i výpověď obžalovaného, že se nikdy dříve než v době posuzované události neviděli, má za to, že neexistuje žádná jiná možnost, jak by se sliny a krev obžalovaného mohly na tričko a mikinu poškozené, které měla na sobě oblečené pod bundou [REDAKCE] barvy v době spáchání posuzovaného skutku, dostat.

8. V hlavním líčení tak bylo prokázáno, že dne 15. 2. 2020 v době od cca 20:35 do 20:47 hodin v [REDAKCE] ul. [REDAKCE] [REDAKCE] v okamžiku, kdy obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] která odcházela z restaurace [REDAKCE] přicházel od centra města, od obchodního domu [REDAKCE] k počátku parku [REDAKCE] [REDAKCE] ji poté, co mu nabídla cigaretu, chytil za ruku a odtáhl ji dále do parku, na travnatý prostor parčíku, kde ji proti její vůli povalil na zem, zalehl ji svým tělem, přitlačil ji jednou rukou hrudník k zemi a druhou rukou jí stáhl kalhoty se spodním prádlem a následně přes její křik, nesouhlas a slovní i fyzický odpor pronikl svým penisem do jejího přirození a vykonal na ní soulož, i přesto, že poškozená neustále křičela, aby toho nechal, tedy po celou dobu kladla aktivní odpor. Poškozené tak obžalovaný dle závěrů následného lékařského vyšetření způsobil drobné poranění, a to škrábance na zádech, hematomy na pravém předloktí a na obou pažích, které si nevyžádalo lékařské ošetření.
9. V hlavním líčení tak bylo prokázáno, že obžalovaný jiného (poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] násilím ve formě stržení na zem a držení na zemi donutil k pohlavnímu styku, respektive proti vůli poškozené na ní vykonal soulož, a čin tedy spáchal souloží. Jednání obžalovaného bylo přitom vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že poškozenou násilím donucuje k pohlavnímu styku, učinit tak chtěl a následně i učinil. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] tak svým jednáním naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle §185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.
10. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku (zákonnost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právem chráněné zájmy poškozené) a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Shodu s prepisem porovzrjuje Lucie Rajchrtová.

Obžalovanému nepolehčuje žádná z okolností, pokud jde o jeho trestní minulost, v evidenci Rejstříku trestů má již záznam o odsouzeních, přičemž přihlížet lze z důvodu udělené amnestie pouze k odsouzením již staršího data. S ohledem na tuto skutečnost měl soud za to, že i přes závažnost spáchaného zločinu postačí ještě na obžalovaného působit trestem přímo nespojeným s odnětím svobody ve věznici, tedy ještě trestem podmíněně odloženým na přiměřenou zkušební dobu. V rámci trestní sazby za zločin znásilnění podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku, ve výměře od dvou do deseti let, proto s ohledem na povahu a závažnost spáchaného zločinu uložil trest odnětí svobody ve výměře tří let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání pěti let, který považoval konkrétně za přiměřený a odpovídající okolnostem posuzovaného případu, tak, aby v jejím rámci obžalovaný prokázal, že je schopen a ochoten žít v budoucnu řádným životem, v opačném případě se totiž vystavuje nebezpečí přeměny na přímý výkon trestu ve věznici.

11. Poškozená se s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení nepřipojila, to tomto nároku proto nebylo v hlavním líčení rozhodováno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení. Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 7. září 2021

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 15. prosince 2021 o odvolání obžalovaného: [REDAKCE] [REDAKCE] narozený [REDAKCE] [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 7. září 202, č.j. 4 T 61/2021-113,

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání *zamítá*.

Odůvodnění:

1. Výše citovaným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] uznán vinným skutkem, který spočíval v tom, že
 - dne 15. 2. 2020 v době od cca 20:35 do 20:47 hodin v [REDAKCE] ul. [REDAKCE] [REDAKCE] v okamžiku, kdy s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] přicházel od centra města k počátku parku [REDAKCE] [REDAKCE] tuto chytil oběma rukama za bundu u krku a odtrhl ji na travnatý prostor parčíku, kde ji proti její vůli povalil na zem, zalehl ji svým tělem, přitlačil ji jednou rukou hrudník k zemi a druhou rukou ji stáhl kalhoty se spodním prádlem a následně přes její nesouhlas a slovní i fyzický odpor pronikl svým penisem do jejího přirození a vykonal na ní soulož, i přesto, že poškozená neustále křičela, aby toho nechal, čímž poškozené způsobil drobné poranění, a to škrábance na zádech, hematomy na pravém předloktí a na obou pažích, které si nevyžádalo lékařské vyšetření.
2. Předmětný skutek byl právně kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
3. Za to byl obžalovaný odsouzen podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání 5 let.
4. Proti tomuto rozsudku podal ihned po vyhlášení obžalovaný odvolání, které následně prostřednictvím své obhájkyne řádně písemně odůvodnil. Obžalovaný své odvolání směřoval proti všem výrokům napadeného rozsudku, tedy proti výroku o vině i proti výroku o trestu. Obžalovaný nesouhlasí se závěrem okresního soudu o jeho vině, nesouhlasí se závěrem, že je spolehlivě usvědčován především výpovědí poškozené. Samotný soud v odůvodnění rozsudku připouští, že poškozená neurčila správně čas, kdy k jednání došlo, a především pak zcela odlišně od skutečnosti popisuje obžalovaného, kterého přitom nikdy nijak neidentifikovala. V své výpovědi tvrdila, že obžalovaný je [REDAKCE] a měl [REDAKCE] vlasy, ovšem soud sám měl možnost si ověřit, že obžalovaný rozhodně nijak [REDAKCE] ani [REDAKCE] postavy není, přičemž také nikdy nenašel [REDAKCE] vlasy, naopak v minulosti měl vždy vlasy [REDAKCE]. Ačkoli žádný bližší popis osoby pachatele poškozená nepodala, tak již tyto uvedené skutečnosti mohou svědčit o nevěrohodnosti poškozené. Výpověď poškozené nemůže být podporována ani výpovědí svědka [REDAKCE] [REDAKCE] protože z jeho výpovědi je zřejmé, že ráno si spolu povídali a až následně si měla poškozená

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

vzpomenout, že ji večer někdo napadl, vzpomínala si na to postupně, ale neřekla přímo, že by byla znásilněna, jen že ji chtěl někdo znásilnit, oznámit na Policii ČR to šla až na jeho popud. Nelze přehlédnout, že poškozená byla v rozhodné době pod silným vlivem alkoholu, nebyla schopna ani uvést, kdy skutečně z restaurace [REDAKCE] odcházela a tvrdila, že odcházela až ve 22:30 hod., tedy až dvě hodiny poté, co mělo k údajnému znásilnění dojít. Za tohoto stavu lze těžko vycházet z její výpovědi, že došlo skutečně k pohlavnímu styku, a to dokončenému, který jinak nebyl bezpečně prokázán, a že pachatelem nemohl být někdo jiný než obžalovaný, zejména když nebylo přesně zjištěno, kdy poškozená skutečně dorazila domů, ona se na to evidentně nepamatovala. Rozpory v její výpovědi i v provedeném dokazování jsou tedy značné a nebyly nijak odstraněny. Nelze vyloučit, že po kontaktu s obžalovaným mohlo dojít k napadení poškozené ještě jinou osobou, což si s ohledem na podnapilost mohla postupně spojit, když je zřejmé, že si na vše druhý den měla vzpomínat neurčitě a postupně. Státní zástupce navrhl doplnění dokazování výsledkem zpracovatele odborného vyjádření k tomu, jak se mohly stopy obžalovaného dostat na oblečení obžalovaného, pokud obžalovaný tvrdí, že poškozenou pouze strčil a ta upadla na zem, takže tímto způsobem se mohly jeho stopy dostat na oblečení, což by mohlo být uvedeným výsledkem potvrzeno či vyvráceno. Drobná poranění poškozené pak mohla vzniknout kdykoliv a nemusí s věcí ani souviset. Z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že okresní soud vychází z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, ze kterého je zjištěno, že na oděvních svrscích poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] konkrétně na triku a mikině, byly zajištěny biologické stopy, které se shodují s profilem DNA stanoveným z bukalního stěru obviněného. Sama poškozená ovšem není a po celou dobu trestního řízení nebyla schopna pachatele popsat a identifikovat. Pokud byly zajištěny kamerové záznamy, z těch nelze jednoznačně určit, kdo je osobou, která měla být v kontaktu s poškozenou, tedy zda je to skutečně obžalovaný. Navíc jsou zde pochybnosti o tom, zda kamerové záznamy jsou ze správné doby, s ohledem na výpověď poškozené o době, kdy k útoku mělo dojít. Z dosud zjištěných důkazů, pokud lze věřit poškozené, že k jejímu znásilnění došlo, nebylo prokázáno, že se tohoto skutku dopustil obžalovaný [REDAKCE] a pak v pochybnostech je nutno posoudit věc v souladu se zásadou in dubio pro reo. Napadený rozsudek trpí tedy vadami v podobě nejasnosti a neúplnosti skutkových zjištění týkajících se přezkoumávané části rozsudku, neboť se ohledně takové části soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, kdy nebyly provedeny všechny dostupné důkazy a z provedeného dokazování nebyla vina obžalovaného plně a bezpečně prokázána. Navíc pak je nutno poukázat na neúplnost dokazování a v důsledku toho i na nesprávné závěry o naplnění skutkové podstaty. Z uvedených důvodů obž. [REDAKCE] navrhuje, aby Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci zrušil napadený rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 7.9.2021, č.j. 4 T 61/2021-113 a sám jej podle § 226 písm. c), případně a) tr.ř. obžaloby zprostil v plném rozsahu.

5. Krajský soud z podnětu včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož přezkoumal i správnost postupu řízení, které vyhlášení rozsudku předcházelo, a to s přihlédnutím k vytýkaným vadám a dospěl k tomuto závěru.
6. V první řadě je nutno uvést, že v procesním postupu okresního soudu nebylo sledováno žádné takové procesní pochybení, na které by bylo třeba reagovat postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu a napadený rozsudek zrušit pro podstatné vady řízení. Krajský soud má za to, že hlavní líčení před soudem prvního stupně proběhla plně v souladu s trestním řádem, když postup okresního soudu a stejně tak i všech dalších orgánů činných v trestním řízení respektoval procesní úpravu trestního řízení, v průběhu kterého byla zachována jak ustanovení chránící práva obžalovaného na obhajobu, tak i garantující zákonnost řízení.
7. Okresní soud pak v rámci hlavního líčení provedl ve vztahu k odsuzující části napadeného rozsudku dokazování v takovém rozsahu, který lze označit za odpovídající ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu. Provedené důkazy nejen odpovídaly potřebám pro rozhodnutí, ale především umožnily

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností, a v tomto směru nemá krajský soud k postupu soudu prvního stupně žádných připomínek. Okresní soud v první řadě vyslechl obžalovaného a poškozenou a procesně řádným způsobem doplnil dokazování přečtením úředních záznamů o podaných vysvětlení ze strany [REDAKCE] [REDAKCE] tehdejšího přítele poškozené, a [REDAKCE] [REDAKCE] kteří se vyjádřili k okolnostem společného posezení v restauraci, když [REDAKCE] [REDAKCE] popsal i průběh následujícího rána, jak je okresním soudem rozvedeno. Kromě toho měl okresní soud k dispozici i další listinné a věcné důkazy, které v průběhu hlavního líčení provedl, jednak to byly lékařské zprávy poškozené a fotodokumentace její osoby a místa činu, ohledání místa činu, včetně kamerových záznamů zachycujících částečně pohyb poškozené městem, a v neposlední řadě i odborné vyjádření ohledně zpracování genetického materiálu a vyhodnocení stop DNA. Nad rámec krajský soud doplňuje, že okresní soud se i vypořádal s návrhem státního zástupce na doplnění dokazování výsledkem zpracovatele odborného vyjádření k tomu, jakým způsobem se mohly stopy DNA dostat na oblečení poškozené, když logicky vyložil, že k uvedenému se zpracovatel vyjádřit nemůže. Krajský soud tak může ve vztahu k rozsahu provedeného dokazování bez pochybností uzavřít, že provedeným dokazováním si okresní soud vytvořil dostatečný podklad pro rozhodnutí.

8. Okresní soud také dostal své povinnosti ve vztahu k hodnocení důkazů a všech skutkových okolností, když v souladu s procesní zásadou volného hodnocení důkazů provedené důkazy hodnotil na základě vnitřního přesvědčení jednotlivě i ve vzájemné souvislosti. Okresní soud v příslušných pasážích odůvodnění napadeného rozsudku v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. řádu jednak rozvedl, jaké důkazy měl k dispozici pro zjištění skutkového děje a skutečnosti z těchto zjištěné, a spolu s tím zejména následně zdůvodnil, na základě jakých důkazů a hodnotících úvah z těchto důkazů plynoucích dospěl k závěru o vině obžalovaného. Hodnotící úvahy okresního soudu současně může krajský soud považovat za logické a správné, vytvářející přesvědčivý závěr o zjištěném skutkovém ději. Okresní soud vyložil, na základě jakých důkazů dospěl k závěru, že obžalovaný byl tou osobou, která se dopustila předmětného jednání vůči poškozené. Krajský soud na uvedené závěry okresního soudu může plně odkázat a v tomto ohledu zdůraznit jen ty nejpodstatnější skutkové okolnosti, na které už okresní soud důvodně poukázal. Krajský soud nejprve musí zdůraznit, že nemá pochybnosti o tom, že skutečně došlo k útoku na poškozenou a násilnému vykonání soulože s poškozenou. Uvedené tvrdí od počátku sama poškozená, když její výpověď koresponduje s tím, co je zjištěno z podaného vysvětlení jejího tehdejšího přítele [REDAKCE] [REDAKCE] který shodně uvedl, že již hned ráno poškozená mluvila o svém znásilnění cestou domů. Také lékařské zprávy a spolu s tím pořízená fotodokumentace poškozené i místa činu spolehlivě nasvědčují poškozenou popisovanému jednání, ať již se jedná o zachycené hematomy a škrábance na těle poškozené, tak i znečištěné oblečení a viditelné stopy po vlečení poškozené. Útok na poškozenou je pak i dílem, byť nezřetelně, zachycen na kamerovém záznamu. Krajský soud tedy nemá důvod pochybovat o tom, že se projednávaný skutek stal. Okresní soud se potom i přesvědčivým způsobem vypořádal také s otázkou totožnosti pachatele jednání, a nelze mu vytknout pochybení v hodnocení důkazů, pokud za pachatele označil a ze zjištěného jednání uznal vinným právě obžalovaného. Lze přisvědčit námitce obžalovaného, že ho poškozená nebyla schopna identifikovat, a že ve výpovědi poškozené jsou i nesrovnalosti týkající se chronologie napadení, toho, kdy k napadení vůbec došlo. Okresní soud zde správně vycházel z toho, že poškozená byla v šoku, pod vlivem alkoholu a útok se odehrál ve tmě. Poškozená také jasně deklarovala, že útočníka není schopna identifikovat, že se na něho ani pořádně nedívala, tedy pokud popsala délku vlasů pachatele neodpovídající osobě obžalovaného, nelze v uvedeném spatřovat nějaký zásadní, podstatný nedostatek, který vedl k vyloučení obžalovaného jako pachatele trestné činnosti. Na relevanci výpovědi poškozené potom nemá zásadní vliv ani okolnost, že průběh napadení o hodinu časově posouvá. V případě určení doby napadení okresní soud důvodně vycházel z časových údajů zachycených na kamerových záznamech. Krajský soud následně právě s odkazem na kamerové záznamy musí uvést, že právě tyto ve spojení s odborným vyjádřením z oboru genetiky, výpovědi

Shodu s prvopísem potvrzuje Kateřina Svěženová.

poškozené, ale i dílem výpovědi obžalovaného, bez důvodných pochybností prokazují vinu obžalovaného. Z odborného vyjádření z oboru genetiky je zjištěno, že na oblečení poškozené byly zjištěny stopy DNA shodné s DNA obžalovaného, jak podrobně rozvedl okresní soud, konkrétně na její tričku a na její mikíně, přičemž pravděpodobnost uvedené shody mnohonásobně převyšuje hranici individuální identifikace. Kromě toho lze i poukázat na to, že přítomnost profilu DNA obžalovaného je v dalších případech možné konstatovat v minoritních složkách smíšených profilů DNA stanovených na tričku a rozkroku kalhot poškozené, byť tuto shodu nelze považovat za shodu na úrovni individuální identifikace. Obžalovaný potom ve své výpovědi učiněné v průběhu hlavního líčení toliko připouští, že se s poškozenou skutečně setkal cestou domů, doznává, že s poškozenou byl v kontaktu, náhodně ji oslovil, a protože byla vulgární, strčil ji na zem a odešel. Obžalovaný k dotazu státního zástupce souhlasil s tím, že změnil svoji výpověď oproti přípravnému řízení, pokud na rozdíl od přípravného řízení doznal, že v dané době byl v České Lípě a s poškozenou se setkal. Okresní soud s ohledem na obhajobu obžalovaného, nově uplatněnou obžalováním až v průběhu hlavního líčení, ovšem ve svém odůvodnění přísléhavě konstatoval, že obžalováním popsaný střet s poškozenou neodpovídá závěrům genetického zkoumání. Jak je zjištěno, poškozená měla předmětný večer a cestou domů na sobě bundu, mikínu a tričko. V důsledku prostého strčení do poškozené je zcela vyloučeno, aby přes bundu a mikínu byly zjištěny stopy DNA také i na tričku poškozené, tedy pod dvěma vrstvami oblečení. Podstatné je ovšem také to, že poškozená nezmiňuje nic o tom, že by v průběhu cesty domů měla kromě sexuálního útoku na její osobu dojít ještě k jinému konfliktu, k takovému konfliktu, o kterém obžalovaný hovoří. Pokud je v odvolání namítáno, že uvedená mohla poškozená zapomenout a spojit si dva útoky dohromady, pak ovšem musí krajský soud zdůraznit, že nejen poškozená nic takového neuvádí, ale žádný takový incident není zachycen ani na kamerových záznamech z centra města. Ty přitom pokrývají nemalou část cesty poškozené a především právě i místo, které také samotný obžalovaný udává jako místo svého střetu s poškozenou a kde došlo ke znásilnění poškozené, tedy oblast před tzv. [REDAKCE]. Kamerový záznam z daného místa zachycuje, ve shodě s výpovědí poškozené, pouze jedno jediné napadení poškozené v dané oblasti, a ač je záznam neztetelný, je zcela zjevné, že se ze strany útočníka nejedná o žádné strčení a následný pád poškozené na zem. Záznam zachycuje sledování poškozené a následné chycení a tažení poškozené směrem ke zjištěnému místu činu, vlečení poškozené je zachyceno též i ohledáním místa činu, které útočník dle kamer po cca 5 minutách opouští. Stopy vlečení, násilného jednání jsou patry též z protokolu o ohledání místa činu a pořízené fotodokumentace, které také korespondují s výpovědí poškozené a kamerovými záznamy. Obhajoba obžalovaného tedy nejen vyvrací svoji výpověď poškozená, ale tato je prakticky vyloučená i kamerovým záznamem, protokolem o ohledání místa činu a též odborným vyjádřením z oboru genetiky. Je zřejmé, že obhajoba obžalovaného nově uplatněná v rámci hlavního líčení byla jen reakcí na skutečnost, že na oblečení poškozené byly zjištěny stopy DNA obžalovaného, které spolehlivě usvědčovaly obžalovaného, že tento musel být v kontaktu s poškozenou, přičemž výpověď poškozené, místo, kde byla DNA obžalovaného zjištěna a zejména i kamerový záznam z místa činu vylučují, že by se tento kontakt omezil na pouhé strčení do poškozené, jak na svoji obhajobu obžalovaný tvrdí. Také dle krajského soudu je zřejmé, že provedené dokazování, jednotlivé důkazy a skutečnosti z nich patrné vedou ve svém celku k vytvoření uceleného, pevného důkazního řetězce, který spolehlivě vede k závěru o vině obžalovaného. Ve vztahu k hodnocení provedených důkazů tedy krajský soud může uzavřít, že ohledně skutkových zjištění a úvah okresního soudu vedoucích k prokázání skutkového stavu nemá žádných připomínek, když za stávající důkazní situace skutková zjištění, ke kterým okresní soud na základě takto provedeného dokazování dospěl, nemůže krajský soud považovat za nesprávná. Okresní soud dostal své povinnosti uvedené v ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, neboť provedené důkazy hodnotil na základě vnitřního přesvědčení, které bylo založeno na uvážení všech okolností, jak jednotlivě, tak především v jejich souhrnu a ve vzájemné souvislosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

9. Výhrady následně nemá krajský soud ani k užité právní kvalifikaci a může uvést, že učiněná správná skutková zjištění okresní soud následně správně odrazil i ve svých právních úvahách, když zjištěné jednání obžalovaného právně kvalifikoval jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 tr. zákoníku. Okresní soud učinil správné skutkové zjištění, že obžalovaný odtáhl poškozenou do parku, kde ji proti její vůli povalil na zem, zalehl jí svým tělem, přitlačil jí jednou rukou hrudník k zemi a druhou rukou jí stáhl kalhoty se spodním prádlem a následně přes její křik, nesouhlas a slovní i fyzický odpor pronikl svým penisem do jejího přirození a vykonal na ní soulož, i přesto, že poškozená neustále křičela, aby toho nechal, tedy po celou dobu kladla aktivní odpor, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku. Z popisu jednání je zřejmé, že obžalovaný užil vůči poškozené násilí ve formě stržení na zem a držení na zemi, a tímto poškozenou proti vůli poškozené a přes její odpor na ní vykonal soulož. Znaky uvedené skutkové podstaty tedy byly i dle krajského soudu beze zbytku naplněny. Okresní soud též přiléhavě uzavřel, že jednání obžalovaného bylo vedeno úmyslem přimým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že poškozenou násilím donucuje k pohlavnímu styku, učinit tak chtěl a následně i učinil. Pokud tedy okresní soud uzavřel, že obžalovaný [REDAKCE] tak svým jednáním naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, nelze jeho právním úvahám nic vytknout.
10. Krajský soud potom nemůže považovat ani uložený trest za trest nepřiměřeně přísný, za trest, do kterého by bylo nezbytné ve prospěch obžalovaného zasáhnout. Spíše musí krajský soud uvést, že s ohledem na povahu jednání, jeho závažnost a způsob provedení, který je v očích veřejnosti až učebnicovým a schématickým příkladem znásilnění, lze uložený výchovný trest považovat za trest nepřiměřeně mírný, a to tím spíše, pokud na straně obžalovaného nelze shledat jakoukoli, sebemenší známku polehčujících okolností, jak i okresní soud připustil. Pokud okresní soud při úvaze o druhu a výměře trestu při hodnocení obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 tr. zákoníku a s ohledem na skutečnost, že obžalovanému kromě odsouzení staršího data, trestní minulost nepřitěžuje, a učinil závěr, že i přes závažnost spáchaného zločinu postačí ještě na obžalovaného působit trestem přímo nespojeným s odnětím svobody ve věznici, potom je zřejmé, že postupoval zřetelně ve prospěch obžalovaného a jeho trestní minulost zohlednil skutečně velmi benevolentně a s velkým důrazem jako na okolnost posouzenou ve prospěch obžalovaného. Z žádného hlediska tedy krajský soud nemůže trest uložený obžalovanému označit za trest nepřiměřeně přísný.
11. Krajský soud tak na základě shora uvedených okolností neshledal žádné okolnosti vedoucí ke změně či zrušení některého z výroků napadeného rozsudku. Vzhledem k tomuto závěru tedy bylo odvolání obžalovaného podle § 256 tr. ř. zamítnuto jako nedůvodné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byl by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných nálezitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

nálehu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až f) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 15. 12. 2021

Mgr. František Boštlík, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blanky Fedorkové a přísedících Ludmily Krotílové a Jarmily Hlouškové v hlavním líčení konaném dne 25. října 2023 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

**podle § 226 písm. a) trestního řádu zprošťuje
obžaloby, která mu kladla za vinu, že**

v blíže neurčené době od ledna 2021 do února 2021 v [REDACTED] ulici [REDACTED] v domě čp. [REDACTED] během distanční výuky, po předchozí domluvě přišel v ranních hodinách k poškozené [REDACTED] která jej pozvala do svého dětského pokoje a kterou v době, kdy seděl na posteli a ona kolem něj procházela, uchopil za jednu ruku a silou jí strhl na postel, kde poškozená ležela na zádech, klekl si na ní obkročmo, stáhl jí kalhoty společně se spodními kalhotkami, bránil jí posadit se tlačení ruky na hrudník, poškozená si snažila oblečení udržet, když mu řkala, že to nechce, tak jí odpověděl, že se nemá bát, že to nebude bolet, následně poškozené zavedl prsty do jejího přirození, ačkoliv brečela, udeřila jej fackou na tvář a opakovaně se snažila posadit, a následně chytil obě ruce poškozené a vnikl svým přirozením do poškozené, která byla panna, a vykonal na ní penilně-vaginální pohlavní styk,

čímž měl spáchat

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

nebot' nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená [REDAKCE], se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.
2. Obžalovaný [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že s [REDAKCE], měl dobrovolný pohlavní styk, nesouhlasí s tím, že to bylo násilné. Zná ji okolo 2 let, vztah není momentálně žádný, byl kamarádský. Její věk v té době znal, řekla nebo napsala mu ho, už si nevzpomíná, jak se to dozvěděl. Byl to asi rok 2020, 2021, u ní doma byl třikrát, čtyřikrát, dvakrát měli asi po měsíci pohlavní styk, a potom zhruba dvakrát tam byl s kamarády na návštěvě, i po pohlavním styku. Pohlavní styk měli dvakrát, bylo to dobrovolné. Na posteli byl první, ona přistoupila dobrovolně a lehla si vedle. Vztah byl kamarádský s intimnostmi, nestalo se, že by ji uchopil za ruku a silou jí strhl na postel, klekl na ni obkročmo, stáhl jí kalhoty, bránil jí se posadit, takhle to udělal, ale ne násilně. Rukou na hrudi jí netlačil. Poškozená neříkala, že to nechce. Zavedl jí prsty do přirození. Neplakala, neudeřila ho. Přistoupila dobrovolně a lehla si vedle, neinstruoval ji, co má dělat, v průběhu pohlavního styku měnili polohy, bylo to vzájemné. Pohlavní styk byl ukončen vyvrcholením, potom si povídali a když šel domů, před domem na ní čekala kamarádka. Mezi pohlavními styky si psali a byli i venku s více lidmi, zpětně se o pohlavním styku nebavili. O tom, že to bylo poškozenou nechtěné, se dozvěděl až za delší dobu od někoho jiného. Nechtyl poškozené obě ruce. Z té události pořídil jeden videosoubor naproti zrcadlu. Neví, proč. Že to natočil, jí řekl po skončení. Není si jistý, zda se bavil s poškozenou o jejich předchozích sexuálních zkušenostech, nevzpomíná si. [REDAKCE] letos bude dělat závěrečné zkoušky. Trestnou činnost bere jako obrovskou chybu, je již ponaučený.
3. V hlavním líčení byl dále čten podle § 102 odst. 2 trestního řádu protokol o výsledku poškozené [REDAKCE] z přípravného řízení na č. l. 104-111 a 113-115, kdy poškozená vypověděla, že se s obžalovaným seznámila v létě roku 2019, nestýkali se pravidelně. Toho dne se domluvila s ním a s další kamarádkou, že půjdou společně ven, kamarádka se zpozdíla, obžalovaný přišel k ní domů. Měla distanční výuku, proto seděl na posteli a ona u počítače. Zvedla se a šla pro skleničku, v tom ji zatáhl do postele. Nic u toho neřikal. Klekl si vedle ní na postel, začal si sundávat tričko a pak jí začal svlékat kalhoty. Chtěla se zvednout, ale on ji přitlačil zpět. Sám si sundal kalhoty pod kolena, sundal si i spodní prádlo. Říkal, že to bude v pohodě, že to nebude bolet. Ona mu odpověděla, že to nechce, chce, aby přestal, ale on nereagoval, držel jí ruce, jednou rukou a druhou rukou jí zaváděl prsty do přirození. Začala brečet, dala mu facku, ale on nepřestal. Prsty zaváděl asi deset minut. Ona se během toho snažila hodněkrát zvednout. Měl sílu, ona váží 53 kg a měří 157 cm. Poté jí chytil obě ruce a začal do ní zavádět penis. V tom jí začal zvonit telefon, ale nemohla to zvednout, protože jí držel obě ruce. Asi se leknul, jak volala [REDAKCE], poté vyndal penis, vyvrcholil na její tričko oblékl se a odešel. Žádným způsobem nedávala najevo, že chce sex, víckrát mu říkala, aby přestal. Během pohlavního styku brečela a křičela, sama se nezapojovala, polohy neměnili. Pohlavní styk proběhl jen jednou. Obžalovaný byl u ní na návštěvě dvakrát, jednou během distanční výuky a jednou s kamarády. Neměla žádné předchozí sexuální zkušenosti, po styku na posteli zůstala krev. Od té doby má strach z bližšího kontaktu s kluky, chodila k [REDAKCE] užívá [REDAKCE]. O tom, co se stalo, se svěřila v květnu kamarádce [REDAKCE]. Byla v hrozném šoku, nevěděla, co má dělat, snažila se, aby její mamka nepoznala, že je na tom špatně. K předložené videonahrávce poškozená vypověděla, že obžalovaný ji přetočil na sebe a držel jí rukou za zády, neměla možnost odejít, držel jí za záda. Nevěděla, že si styk nahrává. Styk byl z počátku nedobrovolný, během styku svolila, protože měla strach, aby jí něco neudělal. Nezná [REDAKCE] nevzpomíná si na něj, zná pouze [REDAKCE] neví, jestli je to jeho bratr, s tím chodila ve [REDAKCE] letech.

4. Svědkyně [REDACTED] [REDACTED] v hlavním líčení vypověděla, že obžalovaného zná od vidění cca 2 roky, poškozenou 3, 4 roky, v roce 2021 byly nejlepší kamarádky. [REDACTED] [REDACTED] zná od vidění, protože se setkával s poškozenou. Vztah obžalovaného a poškozené trval cca týden, 14 dní, maximálně měsíc, nechodili spolu, párkrát je viděla. Bohužel už neví, kdy jí o tom řekla, minulý rok před prázdninami nebo po, ze začátku jí to neřekla, protože jí řekla, že se bála, takže až po měsíci, dvou. Neví, kde a za jakých okolností jí to řekla, asi o tom začala mluvit sama, už si nevzpomene, co přesně říkala, jen, že se jí něco stalo u ní doma. Chodívala k ní domů, jednou tam byli i s obžalovaným, [REDACTED] [REDACTED] a ještě někdo, předtím říkala, že tam nikdo nebyl, ale neuvědomila si to. Pozvala je poškozená, bylo to po ránu, seděli a pouštěli si písničky. Stalo se to jednou. Neví o tom, že by někdy předtím u poškozené obžalovaného potkala. Natáčela se nějaká videa, poškozená a obžalovaný se chovali normálně, že se mezi nimi nic nestalo, že jsou úplně v pohodě, spíš kamarádsky. Poškozená to časově zařadila před toto setkání, bylo asi den, dva po tom, co se to stalo, ona určovala, kdo tam půjde, protože to byl její byt. V tu dobu nevěděla, že se něco stalo. Říkala, že se jí něco stalo a pak to začala víc rozvíjet, ale jak, to už si nepamatuje. Neví, zda jí to tenkrát popisovala. Každou chvíli se poškozená chovala jinak, takže jí to nepřišlo nějak zvláštní. Nevšimla si, že by došlo k nějaké změně chování, když se jí svěřila, mluvila normálně a pak se asi rozbrečela. V uvedené době se vídaly každý den. Je možné, že se to na kamerovém záznamu na setkání stalo, není si jistá. Poškozená a obžalovaný se pak už asi nevidali, předtím možná pár přátelů asi měla, po něm chodila s [REDACTED] neví, kdy to začalo. Před událostí s obžalovaným říkala, že s nikým pohlavní styk neměla. Po [REDACTED] určitě ještě s někým chodila.
5. Svědek [REDACTED] [REDACTED] v hlavním líčení vypověděl, že poškozená s obžalovaným spolu měli pohlavní styk. Druhý den za ním obžalovaný došel s tím, že se s ní dohodl, že půjdou ještě na lívance k ní domů, kde byl on, obžalovaný, poškozená, [REDACTED] a [REDACTED]. Poškozená řekla svým kamarádkám, že jí obžalovaný znásilnil a zbavil panenství. Myslí si, že by si ho druhý den asi nezavolala na lívance, panenství ji zbavil její expřítel. S obžalovaným byli kamarádi, teď spíše známí, s poškozenou jsou spíše známí. Mezi nimi žádný vztah nebyl, obžalovaný s ní byl víc známý než kamarád, ona si ho potom pozvala domů, nechodili spolu. U poškozené doma byl jen jednou na lívancích. Nápad byl poškozené, obžalovaný mu řekl po tom, co měli poměr, ještě ten den, že další den jsou pozvaní k ní domů na lívance a že ho bere. Obžalovaný to věděl od poškozené, byli připojení na výuku, dělali lívance a povídali si. Atmosféra byla přátelská, [REDACTED] se nebavila tolik, ona je ten typ člověka, že když je se svými kamarádkami, tak se baví s nimi, takže se drželi s obžalovaným spíš spolu. K sobě se vzájemně chovali přátelsky. Nebylo patrné, že mají spolu poměr. Obžalovaný mu to, že si jde užít, řekl ten den asi předtím, protože byli hodně dobří kámoši a říkali si všechno. O tom, co se tam dělo, mu ten den večer řekl. Řekl, že měli poměr a že druhý den jsou pozvaní na lívance. Věřil mu, v životě si nelhali a říkali si všechno, poškozená ztratila panenství s [REDACTED] [REDACTED] mladším bratrem [REDACTED] půl roku předtím, než se stalo to s obžalovaným. Video jak spolu souloží mu ukazoval obžalovaný, protože se to dozvěděl [REDACTED] a chtěl ho vidět. Viděli se každý den, takže si vše říkali ten den. Řekl, že spolu poměr měli, nerozebíral to. Není si jistý, zda se po lívancích spolu vídali, spíš ne. Změny v jejím chování si nevšiml. Je možné, že video bylo na lívancích, jindy tam nebyl, neví, kdo natáčel.
6. Svědkyně [REDACTED] [REDACTED] v hlavním líčení vypověděla, že obžalovaného zná asi od [REDACTED] třídy, byli kamarádi, vztah už není žádný, protože ublížil jejím dvěma kamarádkám, jedna z nich je poškozená, jsou velmi dobré kamarádky. Obžalovaný a poškozená měli přátelský vztah, nechodili spolu. Že měli pohlavní styk ví od ní, řekla jim to tak měsíc poté s tím, že už to na ní přímo dolehlo, že už to nemůže tajit, [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] co tady byl, nepamatuje si příjmení. Řekla jim, že den, k ní měly přijít s [REDACTED] ale nemohly, přišel obžalovaný a nutil ji do pohlavního styku, který nechtěla. Druhý den tam přišli i s ním, to jim nic neřekla, ale bylo na ní poznat, že je odtazítá, že se bojí, byla taková, že se jí furt držela, nechtěla jít k někomu dalšímu a pak po měsíci jim to teprve řekla, že jí začal osahávat, nutit do pohlavního styku, který řekla, že nechce, protože byla panna, hlavně z toho důvodu nechtěla, a pak už to bylo takové násilím, víc

7. Svědkyně [REDACTED] v hlavním líčení vypověděla, že poškozená je její dlouholetá kamarádka asi 5 let. [REDACTED] zná, byly dříve kamarádky. [REDACTED] zná, jsou kamarádky, stejně dlouho jako s poškozenou. Že spolu obžalovaný a poškozená měli intimní poměr ví od poškozené, asi měsíc, dva po tom, co se to stalo, u ní přespávala, začala brečet a nechtěla jí říct, co se děje a pak si to rozmyslela, ale chtěla to říct i holkám, tak si zavolaly společně s [REDACTED] a [REDACTED] a svěřila se jim. Říkala, že měli poměr, který nechtěla, že byl nucený, přišla o panenství. Ví, že se stal v obýváku na gauči, to říkala. Když o tom povídala, brečela, seděla v posteli, držela se za nohy, zlehka se klepala, koktala a šlo vidět, že je to něco nepříjemného. V době, kdy se to stalo a u ní přespávala se potkávaly často, tak obden. V té době si na ní všimla změny, byla míň otevřená, ne moc komunikativní, dřív byla spíš extrovert a zničehonic, jenom seděla a koukala do mobilu, nepovídala si tolik. Uvědomila si to zpětně. Řekla jí to, když u ní spala a ten hovor proběhl potom. Během distanční výuky se potkávali u poškozené, když tam byl obžalovaný byla taková právě potichá, moc nekomunikovala, setkali se tak dvakrát, v rozmezí pár dní, pořizovali nějaká videa, byla tam přátelská atmosféra. Setkání organizovala ona, domlouvali se společně, kam půjdou. Poškozená v té době měla vztah, jmenoval se [REDACTED] chodila s ním zhruba ani ne měsíc. S někým dalším chodila asi až po roce, v té době jen [REDACTED]

8. Svědek [REDACTED] v hlavním líčení vypověděl, že poškozenou zná asi 3 roky, měli spolu vztah 3 roky zpátky. Že měla vztah i s obžalovaným se dozvěděl od něj. Poškozená mu řekla, že došlo k sexu, ale že jí se nechtělo, ptal se na to obžalovaného, který mu potvrdil úplně opak, což i dokázal, pak se s poškozenou přestal bavit. Poškozená toho moc neřekla, snažil se ptát na detaily, a bylo mu řečeno, že mu to říkala, ale dostal potvrzení, že nic z toho neřekla. Řekla jen, že nechtěla, nevyjadřovala se k tomu víc. Vztah začal v období, kdy měli studium z domova, chodili spolu měsíc. K ukončení vztahu došlo z toho důvodu, že se začal dozvídat od kamarádů od obžalovaného, pak od [REDACTED] a dalších, že vypisovala skoro každému klukovi, chodila s každým, a souložila s více kluky. V té době spala s obžalovaným a pak ještě s někým před ním, jméno si už nevzpomene. To ví od její kamarádky [REDACTED]. Má pocit, že nebyla předtím panna. Poškozená furt nadávala, jaký je obžalovaný hajzl a kamarádky jí v tom podporovaly. Obžalovaného se na to ptal, protože mu to přišlo divné, možná tušil, že mu v něčem kecá, protože její kamarádky říkaly něco jiného. Obžalovaný k tomu přiložil důkazy, že to nebyla pravda, fotku, kde ležela na něm a nějak si to užívala. O obžalovaném se říká mezi holkami, že je kurevník, kvůli tomu možná řekla, že ji chtěl znásilnit, navíc byli hodně dobří kamarádi. Má pocit, že to byla pomsta od ní. Má mladšího bratra [REDACTED] chodila s ním dříve, pokud jde o pohlavní styk, něco mezi nimi bylo. S poškozenou se seznámili tak, že ona mu napsala, pak se z toho vyvinul vztah. Pořád probíraly obžalovaného s holkami, vídali se skoro každý den, byla hodně citlivá, mohla brečet kvůli různým věcem, brala to až moc emocionálně. Má pocit, že se v té době se nikde neléčila. Stále se objímali, souložili jednou. Pokud uvedla, že ho nezná, tak lže, zná ho

moc dobře, i jeho bráchu a holky i on to můžou potvrdit chaty na [REDAKCE] kde jsou přátelé, psali si celý měsíc, na [REDAKCE] má svoje jméno. Kamarádi mu říkají [REDAKCE]

9. V hlavním líčení byl dále podle § 213 odst. 2 trestního řádu přehrány kamerové záznamy a fotografie z mobilního telefonu obžalovaného na č. l. 123, z něhož soud zjistil průběh části soulože mezi obžalovaným a poškozenou [REDAKCE] polohu, ve které se oba nacházeli v době pořízení nahrávky, skutečnost, že nahrávku pořídil obžalovaný přes protilehlé zrcadlo na šatní skříni mezi obžalovaným a dále skutečnost, že se poté spolu a s dalšími přáteli následně ještě sešli a vzájemně komunikovali a povahu této následné komunikace.
10. Z listinných důkazů, především z kamerového záznamu, z něhož byla pořízena fotodokumentace, soud zjistil průběh soulože mezi obžalovaným a poškozenou, způsob jeho pořízení obžalovaným a průběh dalšího setkání poškozené s obžalovaným následující den (srov. fotodokumentace na č. l. 84-85, 117-122, CD na č. l. 123). Z hodnocení školy soud zjistil, že hodnotí obžalovaného jako klidného a slušného. Chodí připraven, u vrstevníků je oblíben, prospěch je spíše [REDAKCE] (srov. sdělení [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] na č. l. 141). Obžalovaný nebyl dosud přestupkově řešen (srov. zpráva o pověsti na č. l. 487, opis evidence přestupků na č. l. 489).
11. Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednořadě i v jejich souhrnu, přičemž dospěl k závěru, že z jeho výsledků nelze s dostatečnou mírou jistoty a bez důvodných pochybností uzavřít, že se obžalovaný dopustil skutku uvedeného pod původně bodem 1 obžaloby, tedy že poškozenou [REDAKCE] násilím donutil k pohlavnímu styku, a to především s ohledem na následující skutečnosti. Obžalovaný v hlavním líčení výslovně popřel, že by se vůči poškozené dopustil jakéhokoli násilného jednání, jejich pohlavní styk byl dobrovolný a po něm se s poškozenou ještě přátelsky setkali. Naproti tomu poškozená [REDAKCE] jejíž výpověď zachycená na protokol z přípravného řízení byla v hlavním líčení z důvodu čtena v souladu s ustanovením § 102 odst. 2 trestního řádu, vypověděla, že pohlavní styk s obžalovaným nebyl dobrovolný, obžalovaný ji do postele zatáhl, chtěla se zvednout, ale on ji přitlačil zpět. Říkala mu, že nechce, chce, aby přestal, ale on na to nereagoval, držel ji ruce, jednou rukou a druhou rukou jí zaváděl prsty do přirození. Začala brečet, dala mu facku, křičela, ale nepřestal. Poškozená dále vypověděla, že polohy během styku neměnili, poté svou výpověď korigovala v tom směru, že si ji obžalovaný přetočil na sebe, přičemž ji držel rukou za zády, neměla možnost odejít, držel jí za záda. Styk byl z počátku nedobrovolný, během styku svolila, protože měla strach, aby jí něco neudělal. Nezná [REDAKCE] nevzpomíná si na něj, zná pouze [REDAKCE] V hlavním líčení byl dále k posouzení skutečnosti, zda pohlavní styk mezi obžalovaným a poškozenou byl dobrovolný či nikoliv, proveden důkaz přehráním videonahrávky pořízené obžalovaným ze soulože s poškozenou [REDAKCE] na jeho mobilní telefon a videonahrávkou z dalšího jejich následného společného setkání druhý den s přáteli, dále výslechem dalších svědků, kteří se zúčastnili společného setkání poškozené s obžalovaným následující den po posuzovaném skutku, tedy svědků [REDAKCE], a dále výslechem svědka [REDAKCE] S ohledem na nedoporučující zprávu ošetřující psychiatricky poškozené přitom výslech samotné poškozené, která uvedla, že se k posuzovanému skutku nechce již vracet a blíže vypovídat, z důvodu její možné retraumatizace neprovedl.
12. Na základě takto provedeného dokazování soud uzavřel, že výpověď poškozené v kontextu výpovědi obžalovaného a slyšených shora uvedených svědků, především [REDAKCE] a [REDAKCE] a dále především v kontextu pořízených videonahrávek, jak ze samotné soulože s obžalovaným, tak i z jejich následného setkání s těmito přáteli druhý den, nelze hodnotit jako věrohodnou. Pokud jde o pořízené videonahrávky, byť se v obou případech jedná o krátké výseče z událostí je zachycujících, pokud jde o nahrávku soulože, je jí prokázána skutečnost, že v rámci soulože poškozená s obžalovaným měnili polohy, přičemž poškozená tuto skutečnost ve svém prvotním výslechu jednoznačně popřela a zároveň uvedla, že po styku, při němž byla na zádech a obžalovaný klečel obkročmo na

ní, obžalovaný následně odešel. Poté se v rámci dalšího výsledku k předložené videonahrávce vyjádřila tak, že obžalovaný ji přetočil násilím a po celou dobu při poloze nahoře držel za zády. Je tak evidentní, že pokud by dle výpovědi poškozené k počátku i konci soulože došlo v poloze na zádech, jak tvrdí, došlo ke změně vzájemné polohy poškozené a obžalovaného tedy hned dvakrát, což představuje poměrně zásadní rozpor ve výpovědi poškozené a rovněž skutečnost, již si s ohledem na svůj věk, dosavadní sexuální zkušenosti a povahu posuzovaného skutku poškozená mohla ještě dobře pamatovat.

13. Pokud jde o druhou pořízenou videonahrávku, zachycující setkání obžalovaného s poškozenou následující den po posuzovaném skutku, z výslechů svědků, kteří se této akce zúčastnili, tedy [REDAKCE] jednoznačně vyplynulo, že akci pořádala poškozená, v bytě jejích rodičů, byla osobou, která předem určila a rozhodla o tom, kdo se jí zúčastní, osobně tedy pozvala i obžalovaného, dle výpovědi svědka [REDAKCE] tak učinila v den spáchání posuzovaného skutku. Svědci shodně vypověděli, že na místě byla přátelská atmosféra, přičemž změny v chování poškozené si všimla pouze svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] a to zpětně poté, co se jim poškozená svěřila, svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] žádnou změnu v chování poškozené nezaznamenali, všichni svědci přitom shodně vypověděli, že obžalovaný a poškozená se k sobě chovali normálně. Z obsahu samotné videonahrávky, byť opět krátkého trvání, má soud za prokázáno, že poškozená i obžalovaný vzájemně přátelsky komunikují, smějí se, poškozená se obžalovaného zcela dobrovolně fyzicky v jeho těsné blízkosti dotýká, když mu odstraňuje ochlupení, z jejího chování nelze rozpoznat, že by byla ve vztahu k obžalovanému v jakémkoli negativním emocionálním diskomfortu. Pokud svědkyně, její blízké přítelkyně, vypověděly, že se ten den chovala jinak, stranila se, byla uzavřenější atd. nelze tuto skutečnost z obsahu videonahrávky, především z blízkého fyzického, zcela dobrovolného a nenásilného kontaktu s obžalovaným, kterého sama pozvala, a smíchu poškozené, jakkoliv dovodit. Pokud by soud připustil, možnost, že poškozená si změnu poloh při souloži, tedy poměrně zásadní skutečnost, již při svém výsledku nepamatovala v důsledku prožitého stresu, pak je její jednání druhý den po tomto pro ni údajně traumatizujícím zážitku zcela neodpovídajícím, neboť bylo jisté v jejích možnostech tuto akci zrušit, případně pouze zrušit účast obžalovaného, nebo přinejmenším se ho intimně fyzicky nedotýkat.
14. Zásadním se pak soudu hodnocení věrohodnosti výpovědi poškozené jeví skutečnost, že ve svém výsledku výslovně popřela, že byl znala osobu [REDAKCE] když uvedla, že si na něj nevzpomíná, přičemž připustila, že zná jeho bratra [REDAKCE]. Skutečnost, že tento svědek měl krátce po posuzované události s obžalovaným s poškozenou vzájemný, asi měsíc trvající, vztah, přitom ve výsledku potvrdil jak tento svědek sám, tak i obžalovaný a svědkyně [REDAKCE] i [REDAKCE] tedy blízké přítelkyně poškozené. Nelze přitom dovodit, že poškozená svědka znala jen pod jeho přezdívkou, neboť v rámci svého výsledku zcela jednoznačně vypověděla, že nezná [REDAKCE] ale zná jeho bratra [REDAKCE] tato skutečnost je rovněž nepravděpodobná s ohledem na délku trvání vzájemného vztahu poškozené s tímto svědkem a s ohledem na skutečnost, že komunikovali přes [REDAKCE] kde má svědek dle jeho výpovědi účet pod celým svým jménem. V tomto kontextu, kdy poškozená vypověděla, že osobu [REDAKCE] nezná, přesto, že tento svědek a další svědci vypověděli i jejich vzájemném asi měsíc trvající vztahu po události s obžalovaným, přičemž s ohledem na věk poškozené a pravděpodobný počet obdobných vztahů lze mít za to, že je v jejích možnostech si jména osob, se kterými měla blízký poměr ještě zapamatovat, soud proto musel výpověď poškozené hodnotit jako nevěrohodnou, a to především z důvodu rozporu její prvotní výpovědi s obsahem pořízené videonahrávky, pokud jde o změnu poloh při souloži s obžalovaným, a dále z důvodu rozporu s výpověďmi shora uvedených slyšených svědků, pokud jde o její znalost a následný vztah se svědkem [REDAKCE] [REDAKCE].
15. Na základě takto provedeného dokazování v hlavním líčení soud dospěl k závěru, že bylo spolehlivě prokázáno, že mezi obžalovaným a poškozenou došlo k pohlavnímu styku. Pokud jde

o prokázání skutečnosti, zda se jednalo o pohlavní styk dobrovolný, nebo obžalovaný poškozenou násilím donutil k pohlavnímu styku, jak tvrdí poškozená, vycházel soud z výpovědi poškozené a obžalovaného, které posuzoval v kontextu obou videonahrávek a dále výpovědi shora uvedených slyšených svědků, přitom musel přihlídnout ke skutečnosti, že mezi svědky [REDAKCE] a obžalovaným a rovněž mezi poškozenou, svědkyní [REDAKCE] a [REDAKCE] v době spáchání posuzovaného skutku existovaly různé intenzivní přátelské vazby, jež jistě ovlivnily jejich subjektivní vnímání posuzované události.

16. S ohledem na obsah první videonahrávky, z které je zřejmé, že poškozená je při pohlavním styku s obžalovaným v poloze nahoře, přičemž obžalovaný si z této soulože jednou rukou pořizuje záznam na mobilní telefon a poškozenou proto drží jen volně položenou druhou rukou, má soud za to, že zachycenou fázi pohlavního styku obžalovaného s poškozenou nelze označit za nedobrovolnou, již poškozenou obžalovaný nutí k pohlavnímu styku, neboť z obsahu videonahrávky není patný žádný odpor poškozené, naopak se aktivně sama pohybuje. Další videonahrávka svědčí rovněž o tom, že obžalovaný a poškozená v době po této, údajně nedobrovolné souloži a traumatickém zážitku pro poškozenou, setkali ve velmi přátelské atmosféře, kdy se vzájemně fyzicky dotýkali a společně se smáli. Z takto zjištěných skutečností v kontextu s výpovědi slyšených svědků [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] byt' tyto svědkyně popsaly chování poškozené na tomto setkání jako odtahité, odlišné než obvykle, což je v rozporu s obsahem pořízeném videonahrávky, nelze tedy podle názoru soudu rovněž dovodit, že se v období bezprostředně předcházejícím obžalovaný vůči této poškozené dopustil násilí směřujícího k pohlavnímu styku, se kterým tato poškozená nesouhlasila a které ji hluboce poznamenalo, jak tvrdí a z toho důvodu je nutno tuto skutečnost také hodnotit ve prospěch obžalovaného, stejně tak jako shora uvedené rozpory ve výpovědi poškozené, které mají vliv na posouzení její celkové věrohodnosti.
17. Takto zjištěné, shora uvedené skutečnosti pak musel soud vykládat v souladu se zásadou in dubio pro reo, tedy v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, a tedy i při takové výpovědi poškozené uzavřít, že po provedeném zevrubném dokazování v hlavním líčení zůstávají důvodné pochybnosti o tom, zda soulož obžalovaného s poškozenou byla nedobrovolná, přičemž takovéto skutečnosti již nelze žádnými dostupnými důkazními prostředky v hlavním líčení prokázat. Na základě výsledků provedeného dokazování v hlavním líčení tak soud uzavřel, že nelze bez důvodných pochybností svědčících ve prospěch obžalovaného, které nebyly v hlavním líčení odstraněny a není možné je již odstranit ani žádným dalším dokazováním, uzavřít, že obžalovaný poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] násilím donutil k pohlavnímu styku.
18. Z uvedeného důvodu byl proto obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v souladu s ustanovením § podle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby zproštěn, neboť v hlavním líčení nebylo provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.
19. Z uvedeného důvodu byla proto poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] podle § 229 odst. 3 trestního řádu se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady

jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 25. října 2023

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 21. února 2024 v trestní věci **obžalovaného: [REDAKCE]**, o odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě, proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 25. října 2023, č.j. 4 T 152/2022-621,

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě byl obžalovaný [REDAKCE] zproštěn podle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby, která mu kladla za vinu spáchání zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že

v bližší neurčené době od ledna 2021 do února 2021 v [REDAKCE] během distanční výuky, po předchozí domluvě přišel v ranních hodinách k poškozené [REDAKCE] která jej pozvala do svého dětského pokoje a kterou v době, kdy seděl na posteli a ona kolem něj procházela, uchopil za jednu ruku a silou ji strhl na postel, kde poškozená ležela na zádech, klekl si na ni obkročmo, stáhl ji kalhoty společně se spodními kalhotkami, bránil ji posadit se tlačáním ruky na hrudník, poškozená si snažila oblečení udržet, když mu říkala, že to nechce, tak ji odpověděl, že se nemá bát, že to nebude bolet, následně poškozené zavedl prsty do jejího přirození, ačkoliv brčela, udeřila jej sackou na tvář a opakovaně se snažila posadit, a následně chytil obě ruce poškozené a vníkl svým přirozením do poškozené, která byla pannou, a vykonal na ní penilně-vaginální pohlavní styk.

s tím, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

2. Podle § 229 odst. 3 trestního řádu byla poškozená [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. 3Vyhlášený rozsudek napadla v zákonné lhůtě odvoláním státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě (dále jen státní zástupkyně). Odvolání, které směřovalo do zprošťujícího výroku napadeného rozsudku a bylo podáno v neprospěch obžalovaného, bylo také písemně zdůvodněno. Státní zástupkyně v něm namítá, že okresní soud sice doplnil dokazování v rozsahu uloženém ze strany odvolacího soudu, nehodnotil však tyto důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu (jednostranně se zabýval toliko důkazy svědčícími o nevině obžalovaného a tyto účelově hodnotil ve neprospěch poškozené) a v rozporu s § 125 odst. 1 trestního řádu pak v odůvodnění rozsudku nevyložil, jak provedené důkazy hodnotil. S důkazy hovořícími v neprospěch obžalovaného se nijak nevypořádal a na argumenty obžaloby rezignoval. Okresní soud se nevěnoval důkazům svědčícím pro věrohodnost poškozené : byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

hodnocena kladně jako tichá, submisivní, důvěřivá, nestřídala partnery; do doby pohlavního styku se u poškozené nevyskytovaly žádné výraznější obtíže psychologického rázu; do doby pohlavního styku neexistovalo mezi poškozenou a obžalovaným žádné pouto, znali se povšechně, nedvořili se, neprojevovali si náklonnost; poškozená se po činu svěřila hned několika osobám; je na záznamu pasivní a především chybí ziskovost obvinění a výpovědi nezískala nic než útrapy. Okresní soud pak bez povšimnutí ponechal důkazy svědčící o verzi poškozené: obžalovaný vykazuje sklony k páčání násilného jednání ve vztahu k ženám, dopustil se dalšího znásilnění a pohlavního zneužití; před návštěvou poškozené se svěřil kamarádovi, že si to jde užít a na rozdíl od poškozené vykazoval sklony k provozování náhodného pohlavního styku. Má za to, že na důkazy hodnocené v odůvodnění napadeného rozsudku lze nahlížet i jinou optikou, která podle ní zapadá do provedeného dokazování a představuje vlastní hodnocení. Podle ní pak poškozená pozvala k sobě domů několik kamarádů v rámci distanční výuky, kdy až na obžalovaného se všichni omluvili. Žádné intimní setkání nebylo plánováno. Obžalovaný tam šel s tím, že si to jde užít. Během setkání došlo k pohlavnímu styku, který měl trvat několik desítek minut a podle poškozené musel překonávat její odpor. Nahrávka zachycuje pouhý osmivteřinový útržek pokročilé fáze styku, o níž poškozená hovoří jako o odevzdané. Není pravdou, že poškozená je na záznamu aktivní. Po neplánovaném a šokujícím zážitku se poškozená se situací pokusila vypořádat sama a to způsobem, na který byla zvyklá a nechala plynout další události tak, jak byly plánovány včetně setkání následujícího dne a pokusu o navázání dalšího vztahu s mužem, kdy má za to, že poškozené nelze vytýkat, že si s odstupem jednoho roku nevzpomněla na muže, se kterým měla ani ne měsíční známost. Podle odvolatelky existují různé způsoby, jak se s traumatem vypořádat, přičemž z výpovědi poškozené a jejích kamarádek vyplývá, že poškozená v sobě událost popřela, snažila se ignorovat známky traumatu a prožít stres na ni dolehl s časovým odstupem. V závěru svého odvolání pak státní zástupkyně navrhla, aby odvolací soud podle § 258 odst.1 písm. b) trestního řádu zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu projednání a rozhodnutí.

4. Krajský soud na základě včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost zprošťujícího výroku napadeného rozsudku, proti němuž odvolání směřuje, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k těmto závěrům:
5. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně odvolací soud nezjistil žádné procesní vady či pochybení, na které by bylo třeba reagovat postupem podle § 258 odst.1 písm. a) trestního řádu, neboť okresní soud dodržoval všechna zákonná ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalovaných na řádnou obhajobu a objasnění věci.
6. Stejně tak nemá krajský soud výhrady ani k rozsahu provedeného dokazování. Předně je nutno uvést, že krajský soud se celou věcí zabývá již podruhé. Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 10.1.2023, č.j. 4T 152/2022-547 byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným jednáním pod body 1-6, které bylo pod bodem 2. kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku, jednání pod body 1., 3., 5. jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, jednání pod bodem 1. jako přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jednání pod body 1., 6. jako přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, zčásti spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku, jednání pod body 1., 3. jako přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

pod body 4., 5. jako přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku a jednání pod bodem 5. jako přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let, který byl za současného vyslovení dohledu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti let. Tímto rozsudkem byl obžalovaný zároveň podle § 226 písm. a) trestního řádu zproštěn obžaloby z předmětného jednání. Proti tomuto výroku si státní zástupkyně podala odvolání a krajský soud pak dospěl k závěru, že okresní soud neprovedl dokazování v potřebném rozsahu a nezabýval se všemi uplatněnými námitkami. Usnesením zdejšího soudu ze dne 10.1.2023 č.j. 31 To 64/2023-584 tak byl podle § 258 odst. 1 písm. b, písm. c) trestního řádu napadený rozsudek m.j. ve zprošťujícím výroku zrušen a podle § 259 odst. 1 trestního řádu byla věc vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Okresnímu soudu pak bylo soudem krajským uloženo, aby dokazování doplnil zejména o výsledky [REDAKCE]

[REDAKCE] a případně výpovědi poškozené. V intencích uvedeného pokynu okresní soud postupoval, dokazování požadovaným směrem doplnil, kdy na opětovné výpovědi poškozené netrvala ani jedna ze stran. Takto doplněné dokazování ve spojení s dokazováním již dříve realizovaným si okresní soud vytvořil potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst.5 trestního řádu

7. Okresní soud následně provedené důkazy také vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Provedené důkazy přitom soud prvního stupně vyhodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech a na základě těchto úvah dospěl k odpovídajícím skutkovým zjištěním, která podrobně rozvedl v příslušných pasážích odůvodnění rozsudku a na která může krajský soud odkázat a pouze shrnout a doplnit následující:
8. Doplněné dokazování ve spojení s dokazováním již dříve provedeným pak vedlo soud prvního stupně k vynesení zprošťujícího rozhodnutí, neboť jak je patrné z provedených důkazů, závěry obžaloby o tom, že ke skutku došlo, byly zpochybněny. Obžalovaný od počátku (a to pouze v případě tohoto jednání, když ostatní skutečnosti uvedené v obžalobě prohlásil za nesporné) popírá, že by k pohlavnímu styku s poškozenou došlo násilím, když uvádí, že se znali dlouho, byli kamarádi, asi třikrát nebo čtyřikrát ji navštívil (a to i po pohlavnímu styku) a dvakrát mezi nimi došlo k souloži. Uvedl, že k pohlavnímu styku došlo dobrovolně, popřel užití jakéhokoliv násilí (strhnutí, zalehnutí, tlačení) i to, že by poškozená brečela, křičela, slovně vyjadřovala nesouhlas nebo ho udeřila. Šlo o dobrovolný styk, měnili polohy, po styku si povídali. Po skončení jí řekl, že si natočil jeden videosoubor (proti zrcadlu), kamarádský vztah pokračoval i dál, psali si. O tom, že mělo jít o nechtěný styk, se dozvěděl až později, a to od jiných osob. Okresní soud pak i po doplněném dokazování dospěl k závěru, že z jeho výsledků nelze s dostatečnou mírou jistoty a bez důvodných pochybností uzavřít, že se obžalovaný dopustil jednání shora popsaného a násilím donutil [REDAKCE] k pohlavnímu styku.
9. O vině obžalovaného svědčila především výpověď poškozené [REDAKCE]. Poškozená byla vyslechnuta v přípravném řízení a to 14.1. a 7.3.2022. S ohledem na věk poškozené a charakter trestné činnosti byl důkaz touto výpovědí proveden jejím přečtením podle § 102 odst. 2 trestního řádu a s ohledem na výše uvedené a její psychický stav okresní soud ani po zrušujícím rozhodnutí k jejím výsledku (případně znaleckém posudku z odvětví klinické psychologie) nepřistoupil a strany na něm netrvaly. I krajský soud pak ve světle nově provedených důkazů dospěl k závěru, že podstatnou část

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

vzniklých pochybností týkajících se věrohodnosti poškozené by nebylo možno výsledkem poškozené případně znaleckým posudkem odstranit a má tedy za to, že opětovný výslech či znalecký posudek nebyl pro posouzení skutkového stavu nezbytný.

10. Poškozená [REDAKCE] uvedla, že se s obžalovaným seznámila v roce 2019 a nestýkali se pravidelně. Předmetný den měla jít s ním a s další kamarádkou ven, ale kamarádka měla zpoždění. Ani z její výpovědi pak tedy nevyplyvá to, co uvádí v podaném odvolání státní zástupkyně, tedy že k sobě pozvala několik kamarádů, všichni se omluvili a přišel jen obžalovaný. Zároveň pak s tímto tvrzením nekoresponduje ani to, že se obžalovaný před návštěvou svěřil kamarádovi, že si to jde tzv. užít, když mělo podle státní zástupkyně jít o návštěvu několika kamarádů v rámci distanční výuky (kde tedy obžalovaný nemohl předpokládat, že by měl možnost si to tzv. užít). Ačkoli svědkyně [REDAKCE] s ohledem na časový odstup nepotvrdila tu skutečnost, že byli společně domluvení a přišla se zpožděním (ev. poškozené volala), to, že přišla k poškozené, potvrdil obžalovaný. Lze tedy sice uzavřít, že nešlo o plánovanou intimní schůzku, zároveň však nemohlo jít ani o realizaci plánu obžalovaného, jak to uvádí odvolatelka, který nemohl vědět minimálně o tom, že se svědkyně [REDAKCE] zpozdí a že nepůjdou ven. Dle odvolatelky poškozená o obžalovaného neprojevovala větší zájem, avšak nejen z výpovědi obžalovaného (šlo o kamarádství s intimitami), ale také z výpovědi [REDAKCE] (která uvedla, že byly v té době s poškozenou nejlepší kamarádky) vyplývá, že bližší vztah tam byl (vztah mezi obžalovaným a poškozenou trval asi týden nebo čtrnáct dní, nechodili spolu, ale párkrát je viděla). Poškozená pak popisovala, že ji obžalovaný strhnul na postel, lehl si na ni, svlékl ji, bránil jí v tom, aby se zvedla a přesto, že projevovala nesouhlas, a dokonce mu dala facku, vykonal na ní soulož. U prvního výsledku pak uvedla, že polohy neměnili (ona ležela na zádech) a do pohlavního styku se nezapojila. U druhého výsledku byla poškozená seznámena s videozáznamem, který natočil obžalovaný. Z natočeného videozáznamu je patrné, že obžalovaný leží na zádech, v jedné ruce má mobilní telefon namířený na zrcadlo, kterým natáčí záznam, poškozená je v poloze nahoře a pohybuje se v dopředu a dozadu. Po seznámení s videonahrávkou uvedla, že ačkoli byl styk zpočátku nedobrovolný, posléze rezignovala, protože měla strach, aby jí něco neudělal a když ji přetočil (a držel ruku za zády), tak pokračovala. I po shlédnutí videozáznamu uvedla, že sex na nahrávce je napůl dobrovolný a napůl nedobrovolný. Výše uvedené skutečnosti významným způsobem oslabují věrohodnost výpovědi poškozené. Poškozená byla v první výpovědi výslovně dotazována na to, zda došlo ke změně polohy a uvedla, že k ní nedošlo. Uváděla, že po celou dobu se do styku nijak nezapojovala a ležela na zádech. Neuváděla nic o tom, že by měla z obžalovaného strach a ani ve chvíli, kdy byla vyslechnuta podruhé, nedokázala vysvětlit, čeho se bála a co jí měl udělat. Není pravděpodobné, že by na tak významnou okolnost, jako je změna polohy, na kterou byla zároveň výslovně dotazována, zapomněla. Nelze pak ani přisvědčit tvrzení poškozené, že neměla možnost z této polohy odejít. Z videozáznamu je patrné, že obžalovaný poškozenou – a to jen jednou rukou, neboť druhou natáčí – pouze přidržuje a poškozená se – minimálně pohybem vpřed a vzad – do pohlavního styku zapojuje (což okresní soud, a to nikoli v rozporu s videozáznamem, označil jako aktivní a nikoli odevzdaný přístup). Krajský soud si je pochopitelně vědom toho, že jde pouze o krátký úsek celého jednání, nemůže však pominout tu skutečnost, že poškozená v první výpovědi tuto část jednání, která svědčí o zapojení se do pohlavního styku, zamlčela.

11. Další podstatnou okolností, která vyvolává pochybnosti o věrohodnosti výpovědi poškozené, je druhý videozáznam, který, jak už bylo nyní prokázáno, byl natočen v den následující po pohlavním styku mezi obžalovaným a poškozenou. Poškozená uvedla, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

po pohlavním styku brečela, byla v hrozném šoku, a přesto to byla ona, kdo obžalovaného na druhý den pozval společně s dalšími na návštěvu. K dotazu, proč to udělala, uvedla, že to nechtěla řešit, byla domluvená s holkama a pozvala i jeho. K věci byly vyslechnuti všichni přítomní svědci, a zatímco [REDAKCE] uvedla, že poškozená byla skleslá, dívala se do mobilu a nekomunikovala (ostatní byli veselí), [REDAKCE] a [REDAKCE] uvedli, že si žádné změny v jejím chování nevšimli, atmosféra byla přátelská, dělali se lívance a povídali si. Obžalovaný a poškozená se k sobě chovali přátelsky. O tom pak svědčí i natočený videozáznam, na kterém poškozená obžalovanému pravd. depiluje nohy a všichni včetně poškozené se tomu smějí. Poslední účastnice setkání [REDAKCE] pak uvedla, že se v té době potkávali u poškozené častěji a obžalovaný tam byl dvakrát (poškozená uvedla, že tam obžalovaný byl s ostatními jen jednou) a když tam byl obžalovaný, byla potichu a nekomunikovala. Zároveň však tato svědkyně uvedla, že si u ní všimla dlouhodobější změny (míň otevřená, míň komunikativní), což si však uvědomila zpětně (poškozená se jí svěřila). Lze připustit, jak to uvádí odvolatelka, že každý se s traumatickou událostí vyrovnává jiným způsobem a je přitom nutné vzít v úvahu i věk poškozené, avšak skutečnost, že poškozená hned následující den pozve obžalovaného opětovně do svého bytu na lívance, chová se k němu přátelsky (komunikují spolu, smějí, jak je patrné z nahrávky), sedí vedle něj a je s ním ve fyzickém kontaktu, vyvolává pochybnosti o tom, že ke styku došlo užitím opakovaného násilí a poškozená měla z obžalovaného strach, aby jí něco neudělal.

12. Další skutečností vyvolávající důvodné pochybnosti o věrohodnosti poškozené, je pak její tvrzení, že i rok po celé události měla strach mít kluka nebo s ním mít nějaký bližší kontakt, neměla žádný vztah a musela vyhledat odbornou pomoc. Poškozená byla výslovně dotázána na osobu [REDAKCE] kdy uvedla, že ho nezná, jméno jí nic neříká a s nikým takovým nechodila. V tomto směru je výpověď poškozené nejen v rozporu s výpovědí obžalovaného, ale i v rozporu s výpovědí všech slyšených svědků a to [REDAKCE] (poškozená se pak s obžalovaným už nevidala, ale po něm chodila s [REDAKCE] a pak ještě určitě s někým), [REDAKCE] (poškozená chodila už půl roku před obžalovaným s bratrem [REDAKCE] a [REDAKCE] chtěl pak vidět to video obžalovaného a poškozené), [REDAKCE] (poškozená před událostí chodila s [REDAKCE] a po události s jeho bratrem [REDAKCE] – asi tak tři, čtyři měsíce), [REDAKCE] (poškozená měla vztah s [REDAKCE] chodila s ním asi měsíc) i samotného [REDAKCE], který uvedl, že spolu měli vztah (chatovali na [REDAKCE] psali si, o jejich vztahu věděli kamarádky, bratr), chodili spolu asi měsíc a k jeho ukončení došlo proto, že se začal dozvídat, že si vypisovala s více kluky, chodila s nimi a souložila. Od obžalovaného se dozvěděl, že měli vztah, poškozená mu řekla, že se jí do sexu nechtělo, ale obžalovaný mu ukázal fotku, kde ležela na něm a užívala si to. Byla to sama poškozená, kdo mu napsal a vyvinul se z toho vztah (objímali se, souložili jednou). Ani krajský soud se pak nemohl ztotožnit se závěrem odvolatelky, že si poškozená s odstupem nejméně jednoho roku nevzpomínala na vztah trvající necelý měsíc. Poškozená, jak to sama odvolatelka opakovaně uvedla, nestřídá partnery, nežije promiskuitně a po předmětné události se u ní projeví výrazné potíže, zahájila odbornou léčbu. Za této situace je vyloučeno, aby si poškozená nevzpomněla na osobu, se kterou měla v poslední roce intimní vztah, obzvláště za situace, kdy uvádí, že odborná léčba probíhá m.j. z důvodu, že nemůže navazovat s chlapci bližší vztah, o jejím vztahu s [REDAKCE] věděly všechny její kamarádky a před celou událostí měla vztah i s bratrem [REDAKCE]. Částečně zpochybněno je i její tvrzení, že měla s navazováním vztahů problém, když svědek uvedl, že to byla, kdo ho oslovil i to, že byt' vztah trval necelý měsíc, došlo k souloži.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

13. I krajský soud má za to, že tyto pochybnosti o věrohodnosti výpovědi poškozené převáží důkazy svědčící o vině obžalovaného. Krajský soud si je vědom toho, že obžalovaný se v minulosti dopustil opakovaně ve vztahu k ženám násilného chování a jeho chování tzv. [REDAKCE] lze v předchozím jednání vysledovat. Skutečnost, že obžalovaný chtěl navazovat krátkodobé vztahy pouze za účelem pohlavního styku, vyplývá nejen z výpovědí ostatních poškozených, ale též z výpovědi kamarádů obžalovaného (do čehož spadá i pořizování videozáznamů) pak mohlo mít na předmětné jednání nepochybně vliv. Krajský soud pak nepochybně ani to, že poškozená je hodnocena kladně a do doby pohlavního styku se u ní nevyskytovaly žádné výraznější obtíže psychologického rázu. Nelze vyloučit, že poškozené se „do sexu nechtělo“, jak to uvedla [REDAKCE] podlehl obžalovanému a později toho litovala, z čehož pak pramení to, že u ní došlo k nějakým psychickým obtížím (uvedla, že do toho, že je ve špatném psychickém stavu, spadá víc věcí, i když tohle je hlavní), avšak pochybnosti o tom, že k souloži došlo násilným jednáním obžalovaného a nešlo o dobrovolný styk, stále s ohledem na výše uvedené, přetrvávají. Okresní soud pak nepochybil, pokud skutečnosti, které vyvolávají pochybnosti o věrohodnosti výpovědi poškozené (rozpory mezi výpověďmi z přípravného řízení a zároveň s pořízenými videonahrávkami, rozpory s výpověďmi svědků) hodnotil v souladu se zásadou v pochybnostech ve prospěch obžalovaného a dospěl k závěru, že násilí ze strany obžalovaného nebylo prokázáno.
14. Krajský soud má tedy též za to, že a okresní soud nepochybil, pokud v souladu s § 226 písm. a) trestního řádu obžalovaného obžaloby zprostil, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl obžalovaný stíhán, tedy že k souloži mezi ním a poškozenou došlo poté, co ji strhl na postel, klekl si na ni, svléknul ji, bránil jí se posadit a přesto, že ho opakovaně upozornila, že ho nechce a dala mu facku.
15. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody vůči obžalovanému připojila poškozená [REDAKCE]. S ohledem na zprošťující výrok pak okresnímu soudu nezbylo než poškozenou v souladu s ustanovením § 229 odst. 3 trestního řádu odkázat s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
16. S ohledem na skutečnost, že soud prvního stupně dospěl ke správným skutkovým i právním závěrům a postupoval správně, pokud obžalovaného podle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby zprostil, neshledal krajský soud odvolání státní zástupkyně důvodným, a proto jej podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst.1 trestního řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst.3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265 odst.1 písm. a) až l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec dne 21.02.2024

Mgr. Gabriela Pudilová, v. r.
předsedkyně senátu

Martina Digitálně podepsal
Andraši Martina Andraši
Datum: 2024.03.05
09:31:19 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Procházkové a přísedících Lenky Vašákové a Jaroslava Černého v hlavním líčení konaném dne 25. 3. 2024 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

dne 23. 3. 2020 kolem 03.00 hodin ve svém bytě na adrese [REDACTED] č.p. [REDACTED] okres [REDACTED] za účelem vlastního sexuálního uspokojení nejprve se slovy „beruško, vstávej“ vzbudil spící nezletilou [REDACTED] narozenou [REDACTED] které poskytl ubytování, a od které měl informaci, že je na útěku z VÚDD [REDACTED] a že dovršila patnáctý rok svého věku, zezadu ji zalehnul a chytil za prsa, čímž jí znemožnil pohyb, otočil ji na záda a silou se jí snažil roztáhnout nohy, mezi nimiž klečel, následně, zatímco ji jednou rukou přidržoval její pravou ruku, druhou rukou ji stahoval legíny a spodní kalhotky, ačkoliv se jej snažila odstrkovat, brečela a křičela, ve svém jednání neustával s tím, že si může křičet jak chce, protože ji stejně nikdo neuslyší s tím, že ji nepustí, dokud do ní nestrčí „kokot“, svého jednání zanechal zhruba po dvaceti minutách, kdy odešel z bytu, v němž poškozenou, která neměla k dispozici klíče, uzamkl, když se po blíže nezjištěné době vrátil, sdělil jí, že má deset minut na to, aby se svlékla a šla do pokoje, nebo na ni v opačném případě zavolá policii,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného násilím donutí k pohlavnímu styku, čin spáchá souloží a na dítěti,

čímž spáchal

pokus zločinu znásilnění podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku a § 185 odstavec 1 alinea první, odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 84 odstavec 1 trestního zákoníku, za podmínek uvedených v § 81 odstavec 1 trestního zákoníku, se výkon tohoto trestu podmínčně odkládá za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Podle § 85 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku **se zrušují** výroky o trestu z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 16. 5. 2023, č. j. 3 T 30/2023-117, právní moc dne 29. 8. 2023, a z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě ze dne 6. 3. 2023, č. j. 4 T 18/2023-93, právní moc dne 20. 4. 2023, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný doznal, že poškozenou zná, že poškozená u něj v místě jeho tehdejšího bydliště [redacted] [redacted] čp. [redacted] opakovaně přespala, popřel však, že by se vůči ní dopustil jakéhokoli protiprávního jednání. S poškozenou ji seznámil jeho soused z [redacted] [redacted] [redacted] přezdívkou [redacted] poškozená u něho byla na návštěvě ve 2 případech. Poprvé ji vyzvednul na vlakovém nádraží v [redacted] [redacted] mohlo to být v březnu 2020, první návštěva trvala 2 dny, v jejím průběhu si poškozená od sousedů půjčovala různé věci a peníze. Když ji vyzvedával na vlakovém nádraží v [redacted] [redacted] viděl ji poprvé, představil se jí jako [redacted] od [redacted] Z první návštěvy odjela vlakem ze [redacted] a když se od sousedů dozvěděl, že si od nich napůjčovala věci a nevrátila, tak jí napsal, odpovéděla mu, že přijede druhý den a přijela. Přijela zase do [redacted] [redacted] na vlakové nádraží. Neví, jestli se u něho zdržela 1 nebo 2 dny. Ona vždy spala v obývacím pokoji, on v ložnici. Když přijela podruhé, dozvěděl se od [redacted] [redacted] že ten si s ní stále píše, a že poškozená je na útěku. Žádnou sexuálně laděnou konverzaci prostřednictvím sociálních sítí s poškozenou nevedl, to byl právě [redacted] [redacted] který si od obžalovaného půjčil jeho mobilní telefon a psal jako by za obžalovaného. O poškozené, když ji uviděl poprvé, nic nevěděl. Neumí si vysvětlit, proč ho obvinila z takového jednání. Poškozená u něho v tom prvním případě přespávala proto, že ho o to [redacted] [redacted] požádal, [redacted] ji neměl kam pozvat. Žádné intimnosti mezi obžalovaným a poškozenou neproběhly.

2. Poškozená [REDAKCE] byla v přípravném řízení vyslechnuta mj. za přítomnosti obhájce obžalovaného do protokolu o výslechu svědka – osoby mladší 18 let (dne 19. 5. 2021), v průběhu hlavního líčení konaného dne 21. 2. 2023 byl tento protokol čte postupem podle § 102 trestního řádu. Uvedla, že si s obžalovaným psali na facebooku, on ji pozval ať přijede, tak přijela, čekala na něj 2 hodiny na nádraží, pak jeli k němu domů, ona spala v obýváku, on v pokoji a druhý den jela do [REDAKCE] za svým klukem. Večer se z těch [REDAKCE] vrátila, obžalovaný pro ni zase přijel na nádraží, jeli k němu domů. Druhý den jela zase do [REDAKCE] tak si dala budík na 03:00 hodin ráno. Spala a on na ní něco „beruško vstávej“, chtěla se zvednout, protože spala na břiše, opřela se o ruce, dala si je pod prsa a on na ní zezadu skočil, nemohla se ani hýbat. Nějak si ji otočil, tak ho kopla, on z ní sletěl, ale pak šel zase na ni. Byla to rychlovka, vteřina, potom ji na sílu chtěl roztáhnout nohy, brečela, křičela a on, že může, že ji stejně nikdo neuslyší. Křičela, ať ji pustí, a on že ne, dokud „do ní nestrčí kokota“. Prosila ho, ať ji pustí, on ji pustil, rychle utekla do koupelny a zamkla se tam, on šel ven se psem, zamknul ji v bytě, jak šel ven, vylezla, nabalila si rychle věci do batohu, v tom on přišel a řekl jí, že má 10 minut na to, aby se svlékla a šla do pokoje, jinak že zavolá policii. Řekla mu, ať ji zavolá a on, že to byla jenom zkouška, nepochopila, co tím myslí a on ji odvezl na vlakové nádraží. Tuto úvodní pasáž výpovědi pak rozvedla a doplnila na základě pokládaných otázek. S obžalovaným si psala na facebooku asi půl roku, ten si psal nejprve s její sestrou. Na svém uživatelském profilu měla uvedeno datum narození [REDAKCE] a to proto, aby si ten profil mohla vůbec založit, ve skutečnosti jí nebylo ještě 15 let. Obžalovanému řekla, že jí je 15 let. V době, kdy navštívila obžalovaného, byla na útěku z výchovného ústavu. U obžalovaného v [REDAKCE] mohla být celkem na 3 návštěvách, 2x to bylo v pořádku, po třetí se to stalo. Když se to stalo, ležela na břiše v obýváku, na sobě měla tričko, legíny, podprsenku a kalhotky, byla přikryta dekou, on na ní najednou skočil, tím myslí, že si na ní lehl a zalehl ji, ještě předtím, když se snažil z té postele vstát, tak dala tu deku jako pryč, takže obžalovaný ležel přímo na ní. Na sobě měl kratásky a asi tričko. To viděla, když ji otočil, nedokáže blíže popsat to otočení s tím, že to bylo strašně rychlé, pak byla ona na zádech a on byl jako na kolenou, roztáhl ji nohy a klečel mezi jejíma nohama. V této fázi byla oblečená a obžalovaný ji začal svlékat, legíny i s kalhotkami, levou rukou držel její pravou ruku, tou volnou rukou se snažila obžalovanému odstrčit ruku, kterou jí svlékal, říkala mu, ať ji nechá nebo bude žvát, obžalovaný na to, že ji stejně nikdo neuslyší. Legíny s kalhotkami se obžalovanému nepodařily stáhnout. Zopakovala, že jí řekl, že až do ní „strčí kokot“, tak z ní sleze a ona mu řekla, ať ji nechá hnout. Pak ji nechal, odešel se psem ven, ona šla do koupelny, tam se zamkla a kouřila, do té doby to mohlo celé trvat asi 20 minut. Pak se obžalovaný vrátil do bytu a řekl jí, že má 10 minut na to, aby se svlékla a šla do pokoje, jinak že na ní zavolá policisty. To, že obžalovaný zamknul dveře bytu, když šel se psem ven, zjistila tak, že vyšla z koupelny, sáhla na kliku dveří bylo zamčeno. Když se obžalovaný vrátil z venku, tak po krátké době mohla odejít, řekla mu, ať jí hodí na nádraží, tak jí tam hodil. Zopakovala, že mluvil o nějaké zkoušce, a že tomu nerozuměla. Pokus znásilnění oznámila až dne 8. 4. 2020 formou sms adresovanou OSPOD ve [REDAKCE] protože do té doby byla na útěku.
3. Dne 9. 4. 2020 podal ředitel Výchovného ústavu, dětského domova se školou, střediska výchovné péče, střední školy a základní školy v [REDAKCE] podnět policii ČR, [REDAKCE] v němž uvedl, že stejného dne se na něj telefonicky obrátila pracovníce OSPOD [REDAKCE] s tím, že dne 8. 4. 2020 ji [REDAKCE] zaslala sms zprávu s informací, že na útěku spala u kamaráda, který jí chtěl znásilnit, má uložené zprávy, co jí psal a chce tuto informaci ohlásit policii. Ředitel výchovného ústavu bezprostředně kontaktoval pedagogického pracovníka ústavu, ten udělal s [REDAKCE] pohovor na uvedené téma a výsledek pohovoru byl přílohou podnětu. Výsledek pohovoru byl označena jako vyjádření [REDAKCE] a v něm jsou uvedeny skutečnost, které uvedla následně jako svědek, mimo jiné uvedla, že 22. 3. 2020 se po návratu k obžalovanému rozhodla, že pojede ráno za svým přítelem do [REDAKCE] a tak si večer nařídila budíka a stalo se to, když budík začal zvonit.

4. Svědek [REDACTED] uvedl, že se s obžalovaným kamarádí dlouho, v minulosti bydlel stejně jako obžalovaný v [REDACTED]. Na otázku, zda zná [REDACTED], odpověděl, že neví, kdo to je. Když mu byla ukázána její fotografie ve spisu, řekl, že ji nezná. Popřel, že by si od obžalovaného půjčil mobilní telefon. Na otázku, zda na mobilním telefonu obžalovaného psal nějaké zprávy, svědek odpověděl „Jaké zprávy? Obžalovaný mi nepůjčil svůj mobilní telefon“, a toto v průběhu svého výslechu ještě několikrát zopakoval. Připustil, že ze svého mobilního telefonu komunikoval s nějakou holkou na facebooku a obžalovaný mu pak psal ze svého telefonu na jeho telefon, jak se jmenuje ta holka, se kterou komunikoval a doplnil, že ta holka se jmenovala [REDACTED]. Na to obžalovaný reagoval tak, že když svědek psal té [REDACTED] tak ji obžalovanému ukazoval, ona to nebyla [REDACTED] ale [REDACTED]. Svědek dále uvedl, že obžalovaný mu žádné přístupové údaje ke svému profilu na facebooku nesdělil, z profilu obžalovaného nikomu nepsal.
5. Svědkyně [REDACTED] sestra poškozené, uvedla, že obžalovaného nezná, jeho jméno jí nic neříká a když si obžalovaného prohlédla, že si není vědoma, že neví. Ví, co je projednáváno, že měl obžalovaný její sestru znásilnit. Svědkyně figurovala v jiné věci poškozené, to bylo v [REDACTED] a tam se to neprokázalo. Nevěřila tom, co poškozená uvádí, protože ze znásilnění obviňovala každého a pak se to neprokázalo. Poškozená před svědkyní nemluvila ani o obžalovaném ani o [REDACTED] ani o [REDACTED]. Neví, nic o tom, že by poškozenou měl znásilnit její strýc, ví, něco o nevlastním bratrovi. Poškozená sama se jí nesvěřovala, buď se to svědkyně dozvěděla od mámy nebo když už se o to zajímala policie.
6. Svědek [REDACTED] uvedl, že obžalovaného nezná, jeho jméno mu nic neříká. Poté, kdy mu byla předložena fotografie poškozené, uvedl, že s ní se poznal přes facebook, je to asi 4-5 let zpátky, normálně si povídali, chodili spolu ven, to bylo všechno, pak si našel přítelkyni a přestali se stýkat, naposledy ji viděl před 3 lety. Naznačovala mu, že utíkala z baráku kvůli tomu, že jí někdo obtěžoval, říkala, že bydlí u strýce, blíže to ale nerozvedla. S poškozenou mohl chodit ven týden nebo dva týdny.
7. Policejní orgán se souhlasem obžalovaného zálohoval jeho facebookový profil [REDACTED] se zaměřením na messengerovou komunikaci s profilem [REDACTED] tj. profilem poškozené. V rámci této komunikace obžalovaný především v první fázi dával poškozené zcela otevřeně najevo svůj zájem o ni, a to ve smyslu sexuálním. Opakovaně ji popisoval svou touhu osahávat ji na prsou, zadku a konečně se netajil ani svou touhou vykonat na ní pohlavní styk. Neodradila ho ani skutečnost, že poškozená odmítla jakékoliv sexuální praktiky s ním, což odůvodňovala svým věkem a tím, že má přítele (zřejmě [REDACTED] – poznámka soudu). Ohledání a zajištění archivu facebookového profilu [REDACTED] bylo provedeno dne 19. 8. 2020. Součástí spisového materiálu je úřední záznam o provedeném vyhodnocení messengerové komunikace mezi obžalovaným a poškozenou a tato komunikace. Komunikace je zachycena v časovém intervalu 15. 3. 2020 do 11. 5. 2020 (dle systémového data), konverzace je ve formátu pdf v rozsahu celkem 102 stran velikosti A4. Na čl. 126, 195-196, 198 spisu pak obžalovaný v rámci messengerové komunikace uvádí, že se mu poškozená líbí, že ji bude jen objímat prsa, poškozená reaguje „To jo! A dopadne to jak minule že budu spát a ty si na mě lehneš a nebudu se moc hýbat na to zapomeň mám strach už sorry“, obžalovaný odpovídá „ne to se už nestane....jsem rád že budeš tu a přísahám i já jen že budu objímat tvoje prsa víc nic...“, poškozená odpovídá „bojím se chápeš udělal si to jednou a můžeš to udělat vícrát“, obžalovaný odpovídá „Neudělám a jsem se ti omluvil...“, poškozená odpovídá „Bojím se promiň víš jaký to byl pro mě šok? To se neumíš ani představit“, obžalovaný odpovídá „Já vím a byli mi líto že jsi plakala....ale hlavně že k ničemu nedošlo...“, poškozená odpovídá „Kdyby ti to byli líto tak prestanes hned a ne že tam prosím ad přestaneš a brečím....byl to hnusný pocit to bych ne přela nikomu“.
8. Ve věci byl vypracován znalecký posudek soudním znalcem se specializací psychologie dětí a dospělých (vyšetření duševního stavu poškozené [REDACTED] a znalkyně [REDACTED]).

byla k jeho obsahu vyslechnuta soudem v průběhu hlavního líčení. Mj. uvedla, že obecná věrohodnost poškozené odpovídá populační normě, poškozená má reálnou schopnost vnímat prožité události, netrpí iluzemi či bludy, paměťové schopnosti jsou v normě, reprodukce netrpí nadprodukcí neskutečného, je objektivní. Poškozená nemá ve svém okolí dalšího člověka, který by se pokusil narušit její výpověď. Nebyly zjištěny sklony ke lhavosti, fantazírování, zkreslování prožitků, vliv sugesce či návodu. Poškozená agresora nesváděla, spala zakrytá v posteli, po napadení se snažila bránit, snažila se obžalovaného setřást ze svého těla. Poškozená líčí to, co zažila a to tak, jak si to zapamatovala, její výpověď byla prožitkově ukotvená. Nesnažila se vyvolat dojem ideální oběti ani morálně bezúhonné osoby.

9. Dále byl ve věci vypracován znalecký posudek z oboru psychiatrie, klinické psychologie a sexuologie a jeden z jeho zpracovatelů [REDAKCE] byl soudem vyslechnut v průběhu hlavního líčení. Obžalovaný netrpí ani v době předmětného jednání netrpěl žádnou forenzně významnou duševní poruchou, závislostí na návykových látkách alkoholu či sexuální deviací. Nebyla zjištěna porucha zdraví, která by jej činila nebezpečným na svobodě, a který by vyžadovala uložení ochranného líčení nebo zabezpečovací detence. Osobnost obžalovaného je strukturovaná [REDAKCE]

10. Dále byl ve věci vypracován znalecký posudek soudním znalcem z oboru elektronika, specializace: zajištění a zpracování dat z paměťových médií. Soudní znalec zkoumal mobilní telefon obžalovaného a stručně lze říci, že nebyly zjištěny žádné informace, které by měly souvislost s projednávaným skutkem.

11. Na poškozenou jsou ve spisu založeny celkem 4 zprávy, 2 vypracoval Městský úřad [REDAKCE] odbor sociální a zdravotní ve dnech 20. 4. 2020 a 25. 2. 2022, dvě vypracoval Výchovný ústav, dětský domov se školou, středisko výchovné péče, střední škola, základní škola [REDAKCE] ve dnech 15. 4. 2020 a 22. 2. 2022. Ze zpráv MěÚ [REDAKCE] bylo mj. zjištěno, že ústavní výchova na poškozenou byla nařízena už v roce 2014, že se poškozená opakovaně dopouští útěků, mj. se útěk poškozené uskutečnil v termínu do 23. 2. 2020 do 7. 4. 2020, poškozená se do zařízení přihlásila sama a ohlásila, že během útěku se jí jistý nejmenovaný muž pokoušel znásilnit, dle [REDAKCE] poškozená postrádá [REDAKCE] [REDAKCE] nedisponuje s [REDAKCE] chováním, nezná lítost, pouze sama nad sebou, ve skupině dětí není oblíbená, je si toho vědoma, upoutává na sebe pozornost výsměchy na druhou osobu, velmi šikovně manipuluje s lidmi, dokáže vymyslet zápletku tak věrohodnou, že je obtížné rozpoznat pravdu. Dle zpráv VÚDŠ [REDAKCE] je poškozená výrazně [REDAKCE] orientovaná, její sebevědomí, jakým působí na své okolí je překompenzovaným pocitem [REDAKCE] je u ní výrazná emoční [REDAKCE] k dosažení vlastního cíle často manipuluje s ostatními a v tomto směru není schopna sebereflexe, má vřelý vztah k chlapci, koketuje s nimi.

12. Usnesením PČR, KŘP [REDAKCE] kraje, Územní odbor [REDAKCE] – [REDAKCE] ze dne 28. 8. 2020 byla odložena trestní věc podezření ze spáchání zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit [REDAKCE] vůči poškozené, a to s odůvodněním, že bylo prokázáno, že ke zločinu skutečně došlo, ale nebylo prokázáno, že pachatel znal skutečný věk poškozené, tedy že by jí bylo méně než 15 let. Usnesením PČR, KŘP [REDAKCE] kraje, Územní odbor [REDAKCE] ze dne 17. 10. 2018, byla odložena trestní věc podezření ze spáchání provinění pohlavní zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit mladistvý pachatel vůči poškozené a to s odůvodněním, že bylo prokázáno, že skutek stal, ale nebylo prokázáno, že pachatel znal skutečný věk poškozené, tedy že by jí bylo méně než 15 let.

13. Soud uzavřel, že bylo prokázáno, že obžalovaný spáchal skutek způsobem popsany ve výrokové části tohoto rozsudku a tím naplnil skutkovou podstatu pokusu zločinu znásilnění podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku a § 185 odstavec 1 alinea první, odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku, když se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného násilím donutí k pohlavnímu styku, čin spáchá souloží a na dítěti. Obžaloba navrhovala skutek současně kvalifikovat i jako přečin omezování domovní svobody podle § 171 odstavec 1 trestního zákoníku, přičemž s tímto návrhem se soud neztotožnil. Souběh trestného činu omezování osobní svobody podle § 171 s trestným činem znásilnění podle § 185 či s jeho pokusem, jestliže byl trestný čin omezování osobní svobody prostředkem ke znásilnění, není možný a jde jen o znásilnění či jeho pokus.
14. Závěr o vině obžalovaného soud učinil v první řadě na základě výpovědi poškozené. Je třeba upozornit, že obžalovaný sám přiznal, že nejenom, že poškozenou zná ale také, že poškozená v době, kdy se stal projednávaný skutek u něj po krátkou dobu v [REDAKCE] bydlela. Poškozená podrobně popsala počínání obžalovaného vůči sobě. Lze připustit, že v její výpovědi z přípravného řízení jsou určité vnitřní rozpory např. kolikrát obžalovaného v [REDAKCE] navštívila a po jak dlouhou dobu u něj pobývala, nicméně pokud jde o vlastní skutek ten popsala velmi podrobně, přesvědčivě, logicky. Zmíněné vnitřní rozpory nesnižují věrohodnost této svědkyně. V této souvislosti je vhodné poukázat na to, že v přípravném řízení byla svědkyně vyslýchána dne 19. 5. 2021, tedy téměř 14 měsíců po datu projednávaného skutku. Výslech byl zahájen ve 12:11 hodin a bez přestávky trval až do 16:40 hodin, což muselo být pro poškozenou náročné z pohledu zachování pozornosti a soustředěnosti. Před znalkyní se pak poškozená vyjadřovala ke skutku dne 18. 2. 2022 tedy 9 měsíců po výsledku v procesním postavení svědkyně. Kromě toho znalkyně upozornila, že aktuální intelektové schopnosti poškozené ke dni vyšetření jsou na hranici pásma [REDAKCE] a [REDAKCE]. Soud považuje za vhodné doplnit, že poškozená v procesním postavení svědkyně na otázku, zda má obžalovaný [REDAKCE] odpověděla, že nemá, obžalovaný před soudem v průběhu prvního hlavního líčení výrazně [REDAKCE] bylo mu obtížné rozumět, avšak poté, kdy se zklidnil a přestal být nervózní, již jeho projev byl souvislý. Výpověď poškozené pak je podporována dalšími důkazy, především messengerovou komunikací mezi poškozenou a obžalovaným, soud připomíná bod 7. tohoto odůvodnění. Obžalovaný se hájil tím, že messengerovou komunikaci s poškozenou vedl svědek [REDAKCE] nikoliv on, že to byl tento svědek, který ho s poškozenou seznámil, a který je s poškozenou v kontaktu, a že tento svědek si od obžalovaného půjčoval jeho mobilní telefon. Obhajoba obžalovaného v této části je nejenom nepřesvědčivá, ale i rovněž vyvrácena provedeným dokazováním. Svědek [REDAKCE] popřel, že by si kdy od obžalovaného půjčil jeho mobilní telefon, popřel, že by mu obžalovaný sdělil přístupové údaje k jeho profilu na facebooku s tím, že z profilu obžalovaného nikomu nepsal. Poškozená pak uvedla, že se s obžalovaným seznámila na facebooku, když obžalovaný nejprve komunikoval s její sestrou a pak s ní. Jinými slovy neuvedla, že by jí s obžalovaným seznámil svědek [REDAKCE]. Pokud jde o údajné půjčování mobilního telefonu obžalovaného svědkovi [REDAKCE] pak je třeba upozornit, že messengerová komunikace založená ve spise je od data 15. 3. 2020 do 11. 5. 2020, tedy jedná se celkem o 59 kalendářních dnů a tato komunikace je ve většině těchto dnů velmi četná. Lze pochopit, že by si svědek [REDAKCE] půjčil mobilní telefon od obžalovaného v jenom případě, nikoliv v tolika případech, kromě toho svědek [REDAKCE] opakovaně uvedl, že od obžalovaného si mobilní telefon nepůjčil nikdy. Popis skutku ve výrokové části rozsudku, tak vychází z výpovědi poškozené, výpověď poškozené není osamocena, je potvrzována především messengerovou komunikací založenou ve spise. Ve vztahu k věrohodnosti poškozené byl vypracován znalecký posudek, pokud jde o závěry znaleckého posudku, soud poukazuje na bod 8. tohoto odůvodnění a znovu opakuje, že obecná věrohodnost poškozené odpovídá populační normě, nebyly zjištěny sklony ke lhavosti, fantazírování, skreslování prožitků, vliv sugesce či návodů, a že poškozená líčí to, co zažila, tak jak si to zapamatovala, opakovaně, stejně. Nebyla zjištěna na straně poškozené snaha, jakkoliv obžalovaného poškodit, ostatně obžalovaný sám uvedl, že neví, proč proti němu poškozená takto vypovídá, kromě toho to byla poškozená, která

mu na jednu stranu svou výpověď pomohla, když přiznala, že obžalovaný neznal její skutečný věk, ona mu řekla, že jí už bylo 15 let, zatím co jí v době skutku ještě 15 let nebylo.

15. Obhajoba žádala doplnění dokazování výsledkem matky poškozené [REDAKCE] a to k otázce, zda byla vyrozuměna o výsledku poškozené a co ví o předchozích znásilněních, výsledkem ředitele výchovného ústavu a pedagožky, kteří vypracovali zprávu k osobě poškozené k tomu, jakou je poškozená osobou, zda je manipulativní, zda má sklony ke lhaní či nikoliv a jaké s ní mají obecné zkušenosti, dále opětovným výsledkem poškozené, který nebyl proveden v souladu se zákonem, protože neměla možnost se zúčastnit matka poškozené, dále výsledkem znalce [REDAKCE] s tím, že byl vyslechnut pouze jeden ze dvou zpracovatelů znaleckého posudku a dále navrhla doplnění znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, protože znalkyně neměla k dispozici kompletní spisový materiál, měla jen jakýsi výpis a pokud by měla k dispozici zprávu z výchovného ústavu, tak by to mohlo mít vliv na její závěry. Bezprostředně před ukončením dokazování pak zopakovala návrh na doplnění znaleckého posudku a návrh na výslech poškozené. Soud tyto návrhy vyhodnotil jako nadbytečné a doplnění dokazování zamítnul. Pokud jde o matku poškozené, tak jak vyplývá z obsahu spisu, byla s poškozenou v omezeném kontaktu, neboť poškozená od roku 2014 byla umístěna v ústavní výchově. Pokud jde o údajná znásilnění, pak soud připomíná, bod 12. tohoto odůvodnění, kdy bylo opakovaně zjištěno, že poškozená byla pohlavně zneužita nikoliv znásilněna, avšak bylo spolehlivě zjištěno, že pachatelé nevěděli při páčání skutků, že dosud nedovršila věku 15 let. Pokud jde o výslech znalce [REDAKCE] pak je třeba uvést, že jím vypracovaný znalecký posudek neobsahuje žádné relevantní informace pro toto řízení, u obžalovaného nebyla zjištěna sexuální deviace, nebyla konstatována snížená přičetnost, nebyla zjištěna porucha zdraví, která by jej činila nebezpečným na svobodě, a která by vyžadovala uložení ochranného léčení nebo zabezpečovací detence, viz. bod 9. tohoto odůvodnění. Pokud jde o znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie dětí a dospělých, pak znalkyně v rámci svého výsledku uvedla, že měla výpis ze spisu, který byl realizován policií, tam to bylo podrobně zmapováno. Znalecký posudek byl v písemné podobě vyhotoven dne 11. 3. 2022, takže lze důvodně předpokládat, že při jeho vypracování měla znalkyně k dispozici nejméně zprávu Městského úřadu [REDAKCE] ze dne 20. 4. 2020, ve které se mj. uvádí, že poškozená velmi šikovně manipuluje s lidmi, dokáže vymyslet zápletku tak věrohodnou, že je obtížné rozeznat pravdu, a zprávu Výchovného ústavu ze dne 15. 4. 2020, ve které se mj. uvádí, že k dosažení vlastního cíle poškozená často manipuluje s ostatními a v tomto směru není schopna sebereflexe. Soud sice nejprve požádal znalkyni o doplnění znaleckého posudku, ta tak neučinila a soud dospěl k závěru, že to není nezbytné právě s ohledem na to, co je uvedeno v předcházejících větách. Pokud jde o výslech poškozené soud tento výslech vyhodnotil jako zákonný, je-li jako svědek vyslýchána osoba mladší než 18 let, k výsledku se přibere orgán sociálně právní ochrany dětí nebo jiná osoba mající zkušenosti s výchovou mládeže, která by se zřetelem na předmět výsledku a stupeň duševního vývoje vyslýchané osoby přispěla ke správnému vedení výsledku, může-li to přispět ke správnému provedení výsledku, mohou být přibráni i rodiče. Výsledku poškozené byla přítomna [REDAKCE] z výchovného ústavu, kde poškozená umístěna do výkonu ústavní výchovy a dále obhájce obžalovaného, který k zákonnosti výsledku neměl žádné připomínky.

16. Soud při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu uvedených v §§ 37-39 trestního zákoníku (zákonnost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právem chráněné zájmy poškozeného), a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem uvedených v §§ 41, 42 trestního zákoníku. Trest byl ukládán podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku jako souhrnný, neboť obžalovaný je odsuzován za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin, přičemž souhrnný trest se ukládá podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný. V tomto konkrétním případě byl trest ukládán v rámci

trestní sazby § 185 odstavec 2 trestního zákoníku, pachatele lze potrestat trestem odnětí svobody na 2 léta až 10 let. V neprospěch obžalovaného soud hodnotil jeho dosavadní způsob života. Do data projednávaného skutku byl obžalovaný 12x soudně trestán v letech 1994-2016, avšak pouze 7 z těchto odsouzení lze v současné době hodnotit k tíži obžalovaného, obžalovaný byl opakovaně v přímém výkonu trestu odnětí svobody, poslední výstup měl dne 22. 1. 2013. Po datu projednávaného skutku byl obžalovaný 2x soudně trestán a k těmto odsouzením je ukládán souhrnný trest. Pro přestupek projednáván nebyl. V neprospěch obžalovaného byl hodnocen rozsah trestné činnosti, za kterou mu je souhrnný trest ukládán, 4 skutky spáchal celkem 4 trestné činy, a to včetně skutků a trestných činů z trestního příkazu a rozsudku, které jsou v rámci souhrnu nyní rušeny ve výroku o trestu. Pokud pak jde o nyní projednávaný skutek, který je nejzávažnější, nebylo možno opomenout, že byl spáchán před více jak 4 lety, nebyl dokonán, zůstal ve stádiu pokusu. Jako přiměřený k vyjmenovaným skutečnostem byl shledán souhrnný trest odnětí svobody vyměřený nad spodní hranici zákonné trestní sazby, jehož výkon byl podmíněně odložen na maximálně možnou zkušební dobu. Protože je třeba zvýšeně sledovat a kontrolovat chování obžalovaného a poskytnout mu potřebnou péči a pomoc ve zkušební době, byl nad obžalovaným vysloven dohled.

17. Poškozená náhradu nemajetkové újmy v tomto řízení nežádala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat oprávněným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 25. 3. 2024

JUDr. Alena Procházková
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném předsedkyně senátu JUDr. Aleny Procházkové a přísedících Ing. Jiřího Kladníčka a Zdeňky Stoklasové v hlavním líčení konaném dne 13. srpna 2024 v České Lípě

takto

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

dne 23. 5. 2023 kolem 11:00 hodin, když se u něj v bytě na adrese [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] nacházela jeho bývalá přítelkyně, poškozená [REDACTED] nar. [REDACTED] [REDACTED] v situaci, kdy poškozená seděla na posteli, povalil ji na postel, lehnul si na ni, začal jí přes oblečení sahát na prsa, rozeplnul jí a stáhnul kalhoty a přes jasné protesty poškozené, která křičela, že to nechce i dala obviněnému facku, ve svém jednání pokračoval, vyhrnul poškozené tričko, jednou rukou držel její ruce, svým tělem se vklínil mezi nohy poškozené, stáhl si svoje kraťasy a přes pokračující odpor poškozené, která se obviněného snažila od sebe odstrčit, vnikl svým pohlavním údem do vagíny poškozené, a s pohrůzkou, že dá poškozené pěstí, pokud na něj nepřestane křičet, na ní vykonal soulož, ta trvala asi dvě minuty, až do vyvrcholení obviněného, následně, s odstupem několika týdnů poškozené ve zprávách zasílaných po Instagramu vyhrožoval, že na sociálních sítích zveřejnění její intimní fotografie, čímž se jí snažil přimět k osobnímu setkání,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal čin souloží,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaným povinen nahradit poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE] [REDAKCE] bytem [REDAKCE], nemajetkovou újmu ve výši 50 000 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť po jeho vyhlášení se státní zástupce a obžalovaný vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Odůvodnění výroku o náhradě nemajetkové újmy:

S požadavkem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč se k trestnímu řízení řádně a včas připojila poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] prostřednictvím svého zmocněnce Mgr. Václava Stehlíka, advokáta v České Lípě. Soud shledal připojení důvodným, obžalovaný byl uznán vinným zločinem spáchaným vůči poškozené, avšak zohlednil okolnosti skutku, skutečnost, že mezi obžalovaným a poškozenou byl milenecký vztah po dobu pěti let, ten ukončila poškozená dne 7. 5. 2023, obžalovaný s ukončením vztahu nesouhlasil, snažil se poškozenou přesvědčit k návratu, měl k ní stále silný citový vztah a vyhrocenou situaci dne 23. 5. 2023 v den skutku psychicky nezvládl. Poškozené proto byla přiznána nemajetková újma ve výši 50 000 Kč, soud nad rámec uvedeného zohlednil finanční situaci obžalovaného, a se zbytkem byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat ve trojím vyhotovení. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 13. srpna 2024.

JUDr. Alena Procházková v. r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě, soud pro mládež, rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Procházkové a přísedících Bohumily Chotové a Evy Studníčkové v hlavním líčení konaném dne 4. 9. 2023 v České Lípě

takto:

Obžalovaný mladistvý

je vinen, že

v blíže neurčené době od 20:00 hodin dne 28. 5. 2022 do 02:00 hodin dne 29. 5. 2022 v [redacted] okres [redacted] rodinném domě čp. [redacted] během oslavy, které se zúčastnilo celkem 6 osob, využil stavu opilosti poškozené [redacted] narozené [redacted] [redacted] který si přivodila po předchozím požití alkoholických nápojů a ze které se jí v průběhu večera udělalo nevolno, v důsledku čehož odešla sama zvracet na toaletu v přízemí domu, uzamkl se s ní na toaletě, přistoupil k poškozené, která seděla na poklopu toalety, osahával ji na prsou přes oblečení, rozeplnul jí kalhoty a sahal jí rukou pod spodní prádlo, a přestože mu poškozená ruku odstrkovala, zavedl jí do přirození prsty, které opakovaně vysouval a zasouval, poškozená se dále bránila tím, že se mu jeho ruku snažila odstrčit, následně poškozenou stáhl na podlahu, kde zůstala v polosedě, stáhl své kráťasy ke kolenům, přistoupil k poškozené, chytil jí oběma rukama za hlavu a vsunul jí své přirození do úst, kam jej opakovaně zasouval a vysouval, čímž směřoval ke svému sexuálnímu uspokojení, přičemž poškozená se snažila svou hlavu dát pryč a následně se pozvracela,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, a čin spáchal na dítěti,

čímž spáchal

provinění znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

a za to se mu ukládá

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., trestní opatření odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestního opatření odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. se stanoví zkušební doba v trvání **14 (čtrnácti) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se **poškozené** [redacted] narozené [redacted] v [redacted] bytem [redacted], zastoupené zmocněncem Mgr. Václavem Stehlíkem, advokátem v České Lípě, přiznává náhrada nemajetkové újmy ve výši 50 000 Kč, přičemž podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný mladistvý popřel, že by poškozenou znásilnil, doznal, že se vzájemně osahávali, že ji sahal rukou pod spodní prádlo a zavedl prsty do přirození a vsunul ji své přirození do úst, vše ale bylo se souhlasem poškozené. Poškozenou zná jako spolužačku, chodil s ní do třídy [redacted] let, zpočátku se mu líbila, byli ale pouze kamarádi. Pokud jde o posuzovaný skutek, byl společně s kamarády pozván na večírek v [redacted] tam je odvezla sestra poškozené, konkrétně vezla mladistvého, poškozenou a svědka [redacted] Již cestou z [redacted] do [redacted] poškozená z pet láhve pila kolu smíchanou s rumem, láhev ji dala její sestra. Když přišli do domu, kde se měl večírek konat byly v obývacím pokoji na stolečku připraveny 4 různé láhve tvrdého alkoholu. Kdo alkohol obstaral neví. [redacted] u které se večírek konal, vytáhla ještě další láhev alkoholu, která byla plná cca do jedné poloviny. Začali hrát hru flaška, na koho láhev ukázala musel si dát panáka. Během hry mladistvý vypil 3 panáky, poškozená mohla vypít stejné množství. V konzumaci alkoholu pokračovali i potom. Následně zaregistroval, že poškozená je opilá a motá se. Nastala situace, že byl s [redacted] na toaletě, najednou přišla poškozená, začala se před nimi svlékat s tím, že jde na záchod. Když si svlékla sukni, tak mladistvý s [redacted] odešli. Po chvíli za ním přišla poškozená, ukázala, aby šel za ní, společně šli na toaletu, ona si sedla na záchod, začali se vzájemně líbat, držel ji kolem pasu, potom zastrčil svoji ruku pod kalhotky poškozené na nahé tělo, svlékl si kraťasy, poškozená mu dala ruku na přirození přes spodní prádlo, přirození mu hladila a začal být vzrušený, stáhl si trenky, poškozená mu začala provádět masturbaci, bylo to krátké, max 10 vteřin, k vyvrcholení nedošlo. Potom poškozená sama otevřela pusku a on ji vsunul přirození do pusy, byla u toho aktivní, přirození mu olizovala jazykem, nijak se nebránila, on ji během toho nedržel. To orální uspokojování mohlo trvat půl minut. K vyvrcholení u mladistvého nedošlo. Pak si uvědomil, že je poškozená bledá, tak toho nechal, oblékl se, posadil ji na zem, otevřel ji záchod, kdyby chtěla zvracet, šel za [redacted] a

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

řekl mu, že poškozená tam leží a nevypadá nejlíp. Ihned potom se vrátil zpátky na toaletu, za ním přišel [REDAKCE] který si dveře otevřel sám, podíval se na poškozenou a řekl, že je hodně dobrá. Takto se tam pak 2-3x ještě někdo přišel podívat, to už dveře otevíral mladistvý, vždy vystrčil jenom hlavu, protože poškozená ležela na zemi a dveře nešlo moc otevírat. Pak nastala situace, že se poškozená na toaletě zevnitř zamkla, ostatním se následně podařilo toaletu odemknout. [REDAKCE] se snažila poškozenou probrat, dala ji pár facek, poškozená se pozvracela na zem i do záchodu. [REDAKCE] pak poškozená řekla o heslo do jejího mobilního telefonu, aby mohla zavolat sestru poškozené ať si pro ni přijede. Ta přijela asi za 20 minut i se svým přítelem, poškozenou z domu společně do auta odnesli. Následně se s poškozenou o tom, co se stalo, nebavil, nevypadala, že by si to pamatovala. Ve škole mu [REDAKCE] řekl, že s poškozenou něco měl, a že ji přitom držel za hlavu, odpověděl mu, že tak to nebylo. [REDAKCE] mu nejdříve řekl, že mu věří, pak už se s ním nebavil. Potvrdil, že [REDAKCE] dne 1. 6. 2022 napsal zprávu ve znění „Promiň, že jsem ti neřekl narovinu, a že jsem byl na piču kamarád, vše, co se na mě chystá si zasloužím a je to dobře.“, a vysvětlil, že to psal poté, co se dozvěděl, co o něm poškozená říká. Věděl, že mu nikdo neuvěří, a že je v háji.

2. Poškozená [REDAKCE] uvedla, že s mladistvým se zná od mala, chodili spolu už do školky, bydleli kousek od sebe. Mladistvý se ji nikdy nelíbil. Domluvili se předem, že je pojedou k někomu přespat, o párty se nejednalo, přemluvila ji [REDAKCE] mělo to být u [REDAKCE] v [REDAKCE]. Odvezla ji tam sestra, ještě předtím zavolala mladistvému a [REDAKCE] jestli se nechcejí svést. Cestou pila kolu s rumem, napila se asi 2x, mladistvý pil také, [REDAKCE] ne. Když přišli do domu [REDAKCE] byly tam 3 nebo 4 láhve alkoholu, o jaký alkohol se konkrétně jednalo, neví. Pila asi ze dvou lahví, kolik panáků mohla vypít, neví, hráli flašku. Kolik během hry vypila panáků neví. Krátce potom, co se napila ji bylo „blbě“, viděla rozmazaně, motala se ji hlava, zadržovala, šla na záchod, již předtím za ní mladistvý „furt nějak chodil“. Když byla na tom záchodě objevil se tam i mladistvý, ona seděla, on na ni šahal přes oblečení na prsa a zadek, pak ji rozvázal a rozepnul kalhoty, ona pořád seděla, sahal ji pod kalhoty, které měla velké v pase, proto si je zavazuje tkaničkou, a pod kalhotky na holé tělo a strkal ji prsty do přirození. Prsty ji tam strčil vícekrát, ona mu vždy dala ruku pryč a on ji tam zas vrátil a dělal to samé. Pak někdo zaklepal na dveře záchodu, jestli je v pohodě, mladistvý rychle vyndal ruku a zapnul poškozené kalhoty, tkaničku ji nechal rozvázanou. Ví, že někdy v této době mladistvý vykouknul ze záchodu a někomu říkal, že to poškozená zvládá, poškozená při tom měla takový divný pocit, jako když nemůže nic dělat. Pak mladistvý zase zavřel dveře od záchodu, myslí si, že i zamknul, stáhnul si kalhoty a spodní prádlo, chytil poškozenou za hlavu, hlavu ji držel a strčil ji do pusy jeho „péro“. V tu dobu byla poškozená asi na zemi, jakoby seděla. Mladistvý ji hlavu držel oběma rukama, upřesnila, že nejprve jí vložil přirození do úst a potom ji chytil hlavu a to „péro“ ji strkal do pusy opakovaně, snažila se dát hlavu pryč. K vyvrcholení u něj nedošlo. Poškozená ví, že mu chtěla něco říct, ale nešlo to, spíše jenom drmolila, snažila se mu dát ruce pryč ze své hlavy, on ji hlavu držel takovým způsobem, že to nešlo. Myslí si, že mladistvý mohl poznat, že jeho chování odmítá. Ví, že se ji z toho udělalo „blbě“ od žaludku, mladistvý ji nechal a ona zvracela. Ví, že zůstala na záchodě sama, zavřela poklop od záchodu, lehla si na něj a o poličku na stěně si opřela hlavu a zamkla se, [REDAKCE] na ní řvala, že ji zmlátí, jestli neodemkne. Když ji odemkli, [REDAKCE] ji dala facu, aby se probrala, potom po ní chtěla heslo na telefon, aby mohla zavolat sestře poškozené, poškozená všechno „poblila“, pak přijela sestra a odjeli. Když ji mladistvý osahával a prováděl další intimnosti, ona mu to neopětovala. Když se doma probudila, svěřila se se vším své nejlepší kamarádce [REDAKCE]. S mladistvým o tom, k čemu mezi nimi došlo, nemluvila. Po celou dobu, co ji mladistvý obtěžoval byla oblečená, ostatní přítomné, když nahlíželi na záchod, nepožádala o pomoc proto, že nemohla mluvit, bylo ji blbě, bylo to takové divné, neví, co to bylo. Předtím, než začala požívat alkohol, nejedla, pak se nemohla hýbat, bylo pro ni těžké pohnout a něco říci. V koupelně se zamkla proto, aby tam už za ní mladistvý nechodil.
3. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že mladistvého i poškozenou zná ze školy i ze školky asi [REDAKCE] let. Myslí si, že poškozená se mladistvému líbila, mladistvý poškozené určitě ne. Pokud jde o projednávanou událost, tak pozvala mladistvého, poškozenou a [REDAKCE] do [REDAKCE] ke [REDAKCE]. Žádný alkohol u [REDAKCE] připraven nebyl, možná že se něco

přivezlo. Mladistvý nepil asi nic, vypadal normálně, poškozenou nevnímala, většinu času trávila s [REDAKCE] v jejím pokoji, ostatní byli v obývacím pokoji kousek, od kterého je ten záchod. Potvrdila, že chvíli společně hráli flašku, když poškozenou viděla na posledy předtím, než odešla s [REDAKCE] do jejího pokoje, byla poškozená v pořádku. Když se vrátila z pokoje [REDAKCE] do obývacího pokoje, dozvěděla se od ostatních, že mladistvý s poškozenou jsou na záchodě. Šla za nimi, buď bylo zamčeno, nebo ji mladistvý dveře přibouchl, nějakou dobu u těch dveří čekala. Mladistvý po chvíli dveře otevřel, byl za nimi schovaný, vidět mu byla jenom hlava a ruce, poškozenou viděla jak zkroucená sedó-ležela na záchodě a měla hlavu opřenou o poličku u záchodu. Když mladistvý vykoukl, tak svědkyni řekl, že se poškozená začala svlékat a on ji musel oblékat. Svědkyně viděla, že poškozená má rozepnutý knoflík u kalhot, přesto měla zavázanou tkaničku, s kterou si kalhoty stahovala. Poškozená byla celá zelená, nemluvila, nevnímala. Mladistvý na krátkou chvíli vyšel ze záchodu a poškozená se tam zamkla. Ostatním se po chvíli podařilo na záchod dostat, [REDAKCE] poškozenou profackovala, poškozená se pozvracela. Mladistvý se nabídl, že to uklidí, poškozená zvracela opakovaně. Pak [REDAKCE] z telefonu poškozené zavolala sestře poškozené, aby si pro ni přijela, poškozená předtím řekla svůj kód. Když pro ni sestra přijela, poškozená nemohla sama odejít, musel ji podpírat přítel její sestry. Následující týden v úterý nebo ve středu se ji poškozená začala divně ptát, jak dlouho byli s mladistvým na tom záchodě, a co tam dělali, po vyučovací hodině šla svědkyně za poškozenou, objala ji, poškozená se rozplakala a řekla, že když byla s mladistvým na záchodě, ten ji začal osahávat, pak ji rozepínal kalhoty, pak ji držel hlavu, a když se ji svědkyně ptala, proč se nebránila, poškozená svědkyni chytla oběma rukama za hlavu, tlačila ji hlavu dolů a řekl ji „můžeš mi říci, jak jsem se měla bránit, když mě držel takhle za hlavu“. Po další vyučovací hodině se zeptala svědkyně mladistvého, zda ví, co poškozená říká, mladistvý ji na to řekl, že nic z toho není pravda, věřila mu a říkala si, že si to poškozená vymyslela, nebo že si to nepamatuje, pak byl za poškozenou [REDAKCE] a ta mu řekla to samé. Nějaký den potom mladistvému volala a křičela na něj v tom smyslu, že to, co udělal bude mít následky, pak telefon típla a pak jí přišla zpráva ve smyslu „promiň, že jsem byl na piču kamarád, a vše, co se chystá si zasloužím“. Následně svědkyně zopakovala, že když ji poškozená vyprávěla o tom „kouření“, že to určitě nebylo dobrovolné. Svědkyně doplnila, že druhý den potom večírku psala poškozené, jestli je v pohodě, že byla úplně zelená, poškozená ji napsala, že je v pohodě, ale že si nic nepamatuje, to bylo 29. 5. 2022, pak se najednou začala vyptávat, jak se mladistvý choval, jak tam byli dlouho, co se stalo, svědkyni to přišlo divné, protože si poškozená si nejdříve nic nepamatovala, poškozená jí na to řekla, že si to nejspíše nejdříve nechtěla pamatovat, ale jak se vzbudila, tak si to vybavila.

4. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že s mladistvým a poškozenou se zná od [REDAKCE] třídy základní školy. Mladistvý byl v pohodě kámoš až na to, co potom udělal, poškozená je dobrá kamarádka. Do [REDAKCE] je vezla sestra poškozené, cestou alkohol nepili. Po příjezdu ke [REDAKCE] [REDAKCE] měla nalitou skleničku vína, jiného alkoholu si nevšiml. Poškozená mohla vypít asi 2 skleničky vína, pak viděl, že pije nějaké panáky asi 3, mladistvý vypil panáků 5 nebo 6. Poškozené se pak udělal „blbě“ protože pila na lačno, byla na záchodě a mladistvý tam byl s ní. Když tam byli asi 15 minut, šel se mladistvého zeptat, co se děje, mladistvý mu řekl, že je vše v pořádku, svědek chtěl poškozenou odnést do obýváku na postel, mladistvý řekl, že ne. Dveře na záchod byly zamčené, otevřel je mladistvý. Poškozenou viděl sedět na záchodě, měla opřenou hlavu o nějakou skříňku, ptal se ji, jestli jí je hodně špatně, vypadala rozespale, řekla mu, že moc ne a doplnil, že v průběhu večer se mladistvý kolem poškozené často motal, „byl furt u ní“, popřel, že by se poškozená svlékala před ním a před mladistvým. Ví, že pak se poškozená na záchodě zamkla, podařilo se jim dveře zvenčí odemknout, poškozená seděla u záchodu a zvracela, asi za 20 minut si ji vyzvedla sestra, s odchodem poškozené pomáhal přítel sestry. Tři dny potom se poškozená svědka ptala, jak dlouho byla s mladistvým na záchodě, jestli byli zamknutí a řekla mu, že se ji mladistvý snažil znásilnit, ale že to neví jistě. Zeptal se na to mladistvého, ten nejprve zapíral, a pak se přiznal k tomu, že ji strkal přirození do pusy, svojí rukou šahal na její přirození. Když to svědek řekl poškozené, ta byla naštvaná a pamatovala si to všechno.
5. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že poškozená k ní do domu v [REDAKCE] přišla s lahví, byla ta kola s něčím, asi s rumem, neví, jestli byl v domě jiný alkohol. Večírek se odehrával v obývacím

pokoji, ale většinu času tam svědkyně nebyla, zdržovala se s [REDAKCE] [REDAKCE] v jiných prostorách. Nastala situace, že byla v obývacím pokoji, mladistvý a poškozená tam nebyli, ptala se ostatních, kde jsou, oni, že na záchodě, tak tam šla, poškozená byla vyplá, nevnímala, a pak zvracela, mladistvý to po ní uklízel. Zda byly dveře zamčené nebo zablokované tělem poškozené už neví. Neví, jak dlouho byla poškozená s mladistvým společně na záchodě. Poškozená pozvracela celý záchod, svědkyně volala její sestře ať si pro ni přijede, později se svědkyně od [REDAKCE] [REDAKCE] dozvěděla, že mladistvý měl poškozenou na záchodě údajně znásilnit, s poškozenou o tom nemluvila.

6. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že s mladistvým i s poškozenou se zná od [REDAKCE] třídy, znají se dobře. V současné době je studentkou [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] poškozená je její spolužačkou. Večírku v [REDAKCE] se zúčastnila, dostavila se až někdy o půlnoci, poškozená byla už trochu mimo, pak řekla, že jí je špatně a šla na záchod, a když tam nějakou dobu byla, tak mladistvý řekl, že jí jde zkontrolovat. Když tam oba byli delší dobu, šla svědkyně za nimi, tůkala, bylo zamčeno a chvíli trvalo, než mladistvý odemknul, poškozená ležela na záchodě a nevnímala, mladistvý byl jakoby schovaný za dveřmi. Svědkyně navrhla, že poškozenou přenesou do obývacího pokoje, ale mladistvý jí řekl, že už se o poškozenou postará, že to má svědkyně nechat být, tak svědkyně odešla. Pak nastala situace, že byla poškozená na záchodě zamčená zevnitř, ostatní se ji snažili dostat ven, a pak pro poškozenou přijela její sestra. Po několika dnech svědkyni volala [REDAKCE] [REDAKCE] a řekla svědkyni, že když byli poškozená s mladistvým na tom záchodě, tak ji mladistvý šahal kam neměl.
7. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že se večírku v [REDAKCE] neúčastnila, poškozená ji druhý den volala, začala tak, že ji nechce říci, co se stalo, že jí je to blbý říkat a pak nakonec řekla, že byli s mladistvým na záchodě, mladistvý ji tam začal obtěžovat, nejdříve se líbali, potom ji sahal na prsa, mezi nohy, přitom ona mu dávala ruce pryč, protože to nechtěla, na prsa ji sahal pod oblečením, mezi nohy, když měla rozepnuté kalhoty, asi jí prstil a možná ji do pusy dával penis a její ruku dával na jeho penis. Doplnila, že poškozená ji později řekla, že jí je hrozně nepříjemné na to vzpomínat, s mladistvým o té situaci nemluvila, poškozená ji nikdy neříkala, že by se jí mladistvý líbil.
8. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] mladistvého i poškozené uvedla, že to bylo v pátek, přesné datum neví, [REDAKCE] sexuální výchovu, jednalo se o šestou vyučovací hodinu, s třídou šla na výuku ven před budovu školy, tam na schodech seděla poškozená, pozorovala je, co dělají, téma hodiny bylo, co si kdo může k druhému dovolit, poškozená se po nějaké době také zapojila, pak se přesunuli do třídy, svědkyně pouštěla animované video na téma sexuální výchova, podstatou videa bylo, jak se máme chovat k jiným, abychom jim nebyli nepříjemní a jak se druzí mají chovat k nám, aby nebyli nepříjemní nám, ať už jde o pohledy nebo nepovolené doteky, a když výuka skončila poškozená ke svědkyni přišla, řekla, že chce něco říci k probíranému tématu, že byla u někoho doma, že to byl spolužák, jméno neřekla, že se k ní choval nevhodně, že byla opilá, a protože vnímala, že je hodnocena jako problematická, cítila to zpočátku tak, že si za to může sama. Svědkyně se o tom, co jí poškozená řekla poradila s kolegou [REDAKCE] [REDAKCE] dozvěděla se, že má ohlašovací povinnost a následně vše začala řešit policie a OSPOD. Doplnila, že poškozená jí také řekla, že se bojí svěřit své matce, že má takových problémů, že se bojí, že by šla do past'áku, a že si myslí, že si poškozená s ohledem na to, jak se chovala, když se svědkyni svěřovala, toto nevymyslela.
9. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že dne 3. 6. 2022 kolem 13:45 hodin se dozvěděl od [REDAKCE] [REDAKCE] že se ji začka [REDAKCE] [REDAKCE] z [REDAKCE] třídy svěřila, že byla nedobrovolně zneužita na nějaké párty, která se měla konat na chalupě, že byla pod vlivem alkoholu a nějaký spolužák se s ní zamknul na pokoji a potom ji zneužil. Kde konkrétně k tomu mělo dojít neví, o jakého kluka se jednalo neví, [REDAKCE] paní [REDAKCE] sdělila, že ten pohlavní styk byl nedobrovolný.
10. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] matka poškozené, uvedla, že se jí poškozená s ničím nesvěřila, věděla, že na večírek v [REDAKCE] jede, vezla ji tam její starší sestra. O tom, co se stalo, se dozvěděla až od policie. Dcery se po této informaci ptala, ta o tom nechtěla mluvit. Vnímala, že její chování se

v souvislosti s projednáváním skutkem změnilo, uzavřela do sebe, nevycházela ze svého pokoje, nechtěla komunikovat, v důsledku toho začali docházet k psychologce. Potom večírku našla doma 2 dopisy na rozloučenou, které napsala její dcera, ten první byl možná měsíc potom večírku, ten druhý pak někdy v listopadu. Doplnila, že když byly poškozené [redacted] roky, tak ji chtěl zneužít [redacted] letý kluk. Ví, že dcera se se vším svěřuje své kamarádce [redacted] [redacted] ji ze začátku neřekla nic až později, že ji poškozená řekla, že tam popili nějaký alkohol, bylo ji špatně, protože nejedla celý den, šla na záchod, přišel tam mladistvý, který údajně kamarádům řekl, že ji jde pomoci, začal jí tam osahávat, zneužil situace a začal se tam orálně uspokojovat.

11. Svědkyně [redacted] [redacted] sestra poškozené, uvedl, že když vezla poškozenou do [redacted] poškozená měla nějakou flašku, snad kolu, ale neví, co v ní bylo, poškozená na ni nepůsobila dojmem, že by byla pod vlivem alkoholu, pak jí volala nějaká holčina, ať si přijede pro sestru do [redacted] že je opilá a celá pozvracená, volala přítelovi, aby jel s ní, sestra tam ležela na záchodě, byla pozvracená, vnímala, ale byla opilá, nebyla schopna sama postavit a dojít k autu, v autě si lehla a spala, ani později se svědkyni nesvěřila. Svědkyně následně zaregistrovala zvláštní a divné chování poškozené, co se stalo, se dozvěděla od policie. Doplnila, že poškozenou znásilnili ve [redacted] letech a že nějaká paní jim řekla, že poškozená bude mít problémy v dospělosti.
12. Z lékařské zprávy bylo zjištěno, že poškozená dne 8. 6. 2022 byla vyšetřena na gynekologické ambulanci v NsP [redacted] [redacted] uvedla že dne 28. 5. ji osahával kamarád, strkal ji prsty do pochvy, ke styku nedošlo, nekrvácela, vyšetřením bylo zjištěno-hymen zcela volně přístupný pro prst bez akutního poranění. Ze zprávy z Centra intervenčních a psychosociálních služeb [redacted] kraje ze dne 12. 7. 2022 bylo zjištěno, že dne 20. 6. 2022 se dostavila poškozená v doprovodu své matky k psychologické konzultaci poté, když se poškozená svěřila své matce, že má suicidální myšlenky. Poškozená byla zamlklá, stydlivá, vykazovala znaky nervozity, před matkou nechtěla hovořit téměř vůbec, proto ji byl poskytnut prostor pro individuální konzultaci. V průběhu konzultace sdělila, že byla zneužita kamarádem, jméno neuvedla, že dne 28. 5. 2022 přespala u kamarádky, jména neuvedla, pila víno, když se ji udělalo nevolno, doprovodil ji ten kamarád na WC, kde ji údajně nutil k orálnímu sexu a začal „tam dolu strkat prsty“. Suicidální myšlenky měla již cca před rokem, kdy snědla nějaké léky, blíže nerozvedla. Ze zprávy Městského úřad [redacted] odbor sociálních věcí a zdravotnictví, bylo zjištěno, že poškozená ve školním roce 2021/2022 ukončila povinnou školní docházku a od září 2022 nastoupila na [redacted] [redacted] do [redacted] a že ji vyhovuje, že s mladistvým již nebude muset být ve třídě, bylo ji nepříjemné, že událost řešila celá třída, naznačila i nevhodný postoj [redacted] učitelky. Dále bylo zjištěno, že byl s poškozenou proveden výchovný pohovor, byla ji nabídnuta odborná pomoc psychologa a že ve své rodině se cítí dobře, byť připouští nárazové neshody s matkou, ale je si vědoma i vlastního někdy problémového chování. Z doplňující zprávy téhož subjektu bylo zjištěno, že od události, která se v trestním řízení řeší, se zhoršil zdravotní stav poškozené, zejména psychika, často ji bolí hlava, má velmi špatný spánkový režim, někdy celé noci nespí, někdy usne hned po příchodu ze školy a spí až do rána, k tomu matka doplnila, že poškozená dokáže i 3 dny nejíst, a že tyto signály registruje od doby, kdy došlo k události, která je předmětem trestního řízení. Dále bylo zjištěno, že během pohovoru s pracovnící OSPOD byla poškozená plativá, málomluvná, neměla žádné dotazy, rozhovor pro ni byl nepříjemný, pouze vyjádřila své přání, aby už měla vše za sebou a nikdo se ji už na to neptal, k mladistvému uvedla, že se s ním setkává ráno v autobuse cestou do [redacted] [redacted] někdy se náhodně potkají i v [redacted] na ulici, osobnímu kontaktu se vyhýbá, nemluví spolu, nekomunikují ani na sociálních sítích. Ze zprávy [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] bylo zjištěno, že poškozená je hodnocena jako chytrá a bystrá žákyně, která měla v nižších ročnících velmi dobré prospěchy, ale poslední 2 roky šla se svými studijními výkony výrazně dolů, je vůdčí osobnost a v kolektivu se silně prosazuje, nectí autority a vůči učitelům vystupuje razantně, takže její chování lze označit za drzé, opakovaně byla také přistižena při lži. Ze zprávy [redacted] [redacted] [redacted] bylo zjištěno, že poškozená je klidné povahy, během hodin nevyrušuje, dává pozor, celkový průměr na konci školního roku 2022/2023 měla 2,92, je součástí třídního kolektivu, ve vztazích se spolužáky nemá problémy, vztah k učitelům je normální, chová se k nim s respektem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

13. Po provedeném dokazování soud pro mládež uzavřel, že bylo spolehlivě zjištěno, že se stal skutek popsaný ve výrokové části tohoto rozsudku, že jej spáchal mladistvý a tím naplnil skutkovou podstatu provinění znásilnění podle § 185 odstavec 1 alinea první, odstavec 2 písmeno a), b) trestního zákoníku, když jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a čin spáchal na dítěti. Za soulož je třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Při souložích fakticky dochází k tomu, že mužský pohlavní úd vnikne do pohlavního orgánu (vagíny, pochvy) ženy. Na základě tohoto vymezení se za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží považuje zejména orální pohlavní styk. Za jistých okolností, při hlubokém vníkaní prstů do pochvy ženy, lze i při této praktice dovodit srovnatelnost provedení i účinku, jako je tomu u souložě, což nevylučuje i tento mechanismus provedení pohlavního styku považovat za srovnatelný se souloží. Dítětem se rozumí osoba mladší 18 let, pokud trestní zákoník nestaví jinak.
14. Mladistvý, jak bylo konstatováno, spáchání skutku nepopírá, trvá však na tom, že vše se dělo se souhlasem poškozené, poškozená jednala o své vůli, k ničemu nucena nebyla. Obhajoba mladistvého byla vyvrácena výpovědí poškozené. Poškozená jednoznačně uvedla, že s počínáním mladistvého nesouhlasila, s ohledem na stav opilosti mu to nebyla schopna přímo říci, avšak když ji osahával, odstrkávala mu ruce, když ji osahával pod spodními kalhotkami na přirození a strkal prsty do přirození, ruce mu musela odstrčit opakovaně, protože mladistvý ve svém počínání i přes takto projevený nesouhlas poškozené, pokračoval. Pokud jde o orální uspokojení mladistvého, mladistvý vsunul penis do úst poškozené, poté ji oběma rukama pevně držel hlavu tak, že se nemohla vyprostit, násilím ji hlavu do určité míry sklonil a penis ji opakovaně zasouval a vysouval do úst a z úst. Vystala pochybnost na straně obhajoby, zda byla poškozená posuzovaná skutkový děj schopna vnímat a zapamatovat si jej. Poškozená sama trvá na tom, že si skutkový děj pamatuje. Soud v této souvislosti poukazuje na výpověď svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která uvedla, že ji poškozená sama řekla, že si skutkový děj nejspíše nejdříve nechtěla zapamatovat, ale jak se vyspala, tak si vše vybavila. Této svědkyni se poškozená svěřila s tím, že mladistvý vůči ní použil násilí, o orálním sexu řekla, že ji přitom držel hlavu, že dobrovolné to nebylo, a při tom, když svědkyni vyprávěla, co se jí stalo, chytla svědkyni za hlavu a řekla ji, zda ona může říci, jak se měla poškozená bránit, když ji mladistvý takto držel. Poté, když svědkyně telefonicky kontaktovala v souvislosti s tím skutkem mladistvého, ji mladistvý poslal sms „promiň, že jsem ti neřekl narovinu a že jsem byl na piču kamarád, vše, co se na mě chystá si zasloužím a je to dobře“ (viz. 98 spisu). Stejně tak jako svědkyni [REDAKCE] bezprostředně po skutku poškozená své kamarádce [REDAKCE] [REDAKCE] řekla, jak se k ní mladistvý choval, kdy ji osahával, že mu dávala stále ruce pryč, a že je zase dával zpátky, že mu to bylo asi jedno, přitom osahávání poškozenou i prstil. Pokud jde o orální sex, tak svědkyně obecně uvedla, že do pusy penis možná.... Ze zprávy Centra intervenčních a psychosociálních služeb [REDAKCE] kraje bylo zjištěno, že v průběhu rozhovoru s psychologkou poškozená uvedla, že byla zneužita kamarádem, který, když se ji udělalo nevolno, ji doprovodil na WC a tam ji nutil k orálnímu sexu a začal tam dolů strkat prsty. Vše vyšlo najevo tak, že po hodině sexuální výchovy, kterou vedla [REDAKCE] svědkyně [REDAKCE] poškozená za svědkyni přišla, řekla jí, že byla u někoho doma, že to byl spolužák, že se k ní choval nevhodně, svědkyně poškozené věřila. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] lze dovodit, že sama poškozená neměla odvahu věc řešit, že zareagovala na obsah hodiny sexuální výchovy, kterou svědkyně vedla a jejímž tématem bylo, jak se chovat k druhým, abychom jim nebyli nepříjemní, a jak se druzí mají chovat k nám, ať už jde o pohledy nebo doteky. I poté, kdy se svědkyni poškozená svěřila, lavírovala, zda má vypovídat na policii či nikoliv. Bylo zjištěno, že zatím co, poškozená se mladistvému líbila, ona o mladistvého zájem nejevila. V průběhu večírku v [REDAKCE] mladistvý o poškozenou zájem jevil, pohyboval se stále v její blízkosti viz. např. výpověď svědka [REDAKCE] [REDAKCE]. Byl to mladistvý, kdo zamkl záchod v době, kdy se na něm nacházel s poškozenou, přitom odmítal, aby poškozená byla přemístěna ze záchodu do obývacího pokoje, kde se zdržovali ostatní účastníci večírku, viz. výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Nebylo zjištěno, že by poškozená měla jakýkoliv důvod mladistvému ublížit např. tím, že ho křivě obvinění, naopak poškozené samotné je situace velice nepříjemná, v té souvislosti soud poukazuje např. na zprávu MÚ, OSPOD, [REDAKCE] [REDAKCE]. Poškozená uvedla, že nebyla schopna dát svůj nesouhlas najevo slovně, nicméně opakované odstrkávání rukou

mladistvého ze strany poškozené v situaci, kdy mladistvý poškozenou osahává, je dostatečným projevem nesouhlasu. Pokud pak jde o orální sex, tam mladistvý uchopil oběma rukama poškozenou za hlavu tak pevně, že neměla šanci se vyprostit a toho si musel být mladistvý velmi dobře vědom. Pokud jde o schopnost poškozené vnímat skutkový děj, pak soud nad rámec uvedeného poukazuje na část výpovědi poškozené, ve které uvádí, že zavřela poklop od záchodu, lehla si na něj a o poličku na stěně si opřela hlavu. Tento, lze říci detail, z výpovědi poškozené potvrzují svědkyně [REDAKCE] svědek [REDAKCE] a foto, které pořídila svědkyně [REDAKCE] (čl. 97). Tvzení mladistvého, že se poškozená o své vůli sama svlékala mj. i v přítomnosti svědka [REDAKCE] svědek [REDAKCE] nepotvrdil.

15. Soud pro mládež při úvaze o druhu a výměře trestního opatření vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu uvedených v §§ 37-39 trestního zákoníku (zákonost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právem chráněné zájmy poškozeného), a spolu s tím hodnotil pravidla pro ukládání trestního opatření, jak jsou tato ve vztahu k mladistvým speciálně upravena v ustanovení § 24 a § 25 zákona č. 218/2003 Sb. Pachatele zločinu znásilnění podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku lze potrestat trestem odnětí svobody na 2 letá až 10 let, mladistvého pachatele za použití § 31 odstavec 1 zákona č. 218/2003 Sb. trestním opatřením odnětí svobody na 1 rok až 5 let.
16. K osobně mladistvého byly zjištěny následující skutečnosti. Ze zprávy MÚ [REDAKCE] odbor sociálních věcí a zdravotnictví, bylo zjištěno, že do data projednávaného skutku mladistvý nebyl v základní evidenci OSPOD, MÚ [REDAKCE] Dne 11. 7. 2022 proběhl na OSPOD pohovor s matkou i s mladistvým, k osobním poměrům matka uvedla, že rodina obývá [REDAKCE] byt o velikosti [REDAKCE] v bytě žije matka se [REDAKCE] dětmi, a to mladistvým a [REDAKCE] ve věku [REDAKCE] let a [REDAKCE] roky, dále že otec mladistvého žije v [REDAKCE] a mladistvý od září 2022 nastupuje na [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] Podle matky v domácím prostředí mladistvý funguje velmi dobře, pomáhá s domácími pracemi, v případě potřeby hlídá mladší [REDAKCE] o kterou se dokáže postarat. Podle matky je zdravotní stav mladistvého velmi dobrý, volný čas tráví ježděním na kole, s partou dětí, s nimiž popíjeli na chatě, kde k události došlo, se již nestýká. Následně proběhl o samotě pohovor s mladistvým, bylo mu poskytnuto sociální poradenství ve věci, trval na tom, že vše bylo dobrovolné a dívka opilá, na chatě, kde se věc stala, byl s kamarády z [REDAKCE] třídy, po incidentu se již nevidají. Mladistvý dále hovořil o rodinném soužití, sdělil, že spolu doma vycházejí dobře, má hezký vztah s rodiči i se sourozenci. Ze strany OSPOD nebylo shledáno nic závažného, co by vývoj mladistvého narušovalo, situace byla vyhodnocena jako jednorázová bez nutnosti přijetí dalších opatření. Ze zprávy [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 30. 6. 2022, bylo zjištěno, že mladistvý je hodnocen jako inteligentní a bystrý chlapec jehož studijní výsledky by mohly být mnohem lepší, kdyby projevil více snahy a zájmu. Autority ctil, ale vůči některým učitelům se choval drze, dohadoval se nebo odmlouval. V kolektivu se choval vždy přátelsky. Spolupráce s rodiči probíhala vždy bez problémů, o mladistvého se zajímali, absence omlouvali včas.
17. Ve prospěch mladistvého soud hodnotil jeho dosavadní bezúhonnost, do data projednávaného skutku se mladistvý nedopustil žádného protiprávního jednání, rovněž po datu projednávaného skutku, tedy ode dne 29. 5. 2022 mladistvý vede řádný život. Je zřejmé, že v případě mladistvého se jednalo o mimořádně vybočení z jinak řádného způsobu života. Soud zohlednil i věk mladistvého v době spáchání skutku, mladistvému bylo 15 let. Přitěžující okolnost v případě mladistvého soud neshledal. Jako přiměřené bylo uloženo výchovné trestní opatření, konkrétně trestní opatření odnětí svobody vyměřené na samé spodní hranici zákonné trestní sazby podmíněně odložené na zkušební dobu při spodní hranici zákonné trestní sazby.
18. S požadavkem na náhradu nemajetkové újmy se k trestnímu řízení připojila prostřednictvím zmocněnce poškozená [REDAKCE] žádala náhradu nemajetkové újmy, částkou 100 000 Kč. Soud pro mládež shledal podstatu požadavku jako důvodnou, přiznal však náhradu nemajetkové újmy nižší částkou, konkrétně ve výši 50 000 Kč. Poškozená objektivně měla problémy se svou psychikou po skutku, to lze dovodit z výpovědi svědkyně [REDAKCE] matky poškozené, svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] sestry poškozené, a ze zprávy MÚ [REDAKCE] odboru sociálních věcí,

ze dne 30. 5. 2023. Měla však problémy se svou psychikou i před datem skutku, což lze dovodit ze zprávy Centra intervenčních a psychosociálních služeb [redacted] kraje, v níž se mj uvádí, že již v průběhu roku 2021 měla suicidální myšlenky, kdy [redacted]. Nelze pominout ani sdělení matky a sestry poškozené o tom, že ve svých [redacted] měla být poškozená pohlavně zneužita.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 4. 9. 2023

JUDr. Alena Procházková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě, soud pro mládež, rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Procházkové a přísedících Mgr. Ferdinanda Maráka a Barbory Tomáškové v hlavním líčení konaném dne 4. 8. 2020 v České Lípě

takto:

Obžalovaný mladistvý

[REDACTED]

se podle § 226 písm. a) trestního řádu zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

1)
dne 9. 10. 2018 v době mezi 05:30 hod. a 05:45 hod. v [REDACTED] ve [REDACTED] ulici, využil situace, kdy doprovázel svou bývalou přítelkyni [REDACTED] narozenou [REDACTED] od autobusu, v němž společně cestovali, do zaměstnání, a u zadní části domu čp. [REDACTED] ji uchopil za ruku a odtáhl ji ke zdi domu, kde ji přitiskl zády ke zdi a držel ji takto pevně jednou rukou, druhou rukou se jí snažil dostat pod oblečení na intimní místa, avšak nepodařilo se mu to a osahával ji tak přes oblečení na prsou a přirození, a to přes její odpor, který mu dala najevo tím, že se snažila vyprostit ze sevření, odstrkávala svou volnou rukou jeho ruku, kterou ji osahával, říkala mu, aby ji nechal být, poté volala o pomoc, a následně se jí podařilo jej kopnout do rozkroku a utéci, načež asi po 400 m na křižovatce ulic [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] dostihl, chytil ji zezadu za batoh, popotáhl ji směrem vzad, otočil ji k sobě, přitiskl se k ní, strčil jí ruku do kalhotek na holé tělo až mezi nohy, ona mu říkala, že to nechce, snažila se ho odstrčit, on jí říkal, aby ho nechala, aby jej orálně uspokojila, přitom ji tlačil ke keřůvce, na což poškozená reagovala tak, že jej opět pokusila kopnout do rozkroku, což se jí nepodařilo, poté se mu vytrhla a utekla,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Jaďud'ová.

načež ji pustil a odešel,

2)

dne 10. 10. 2018 v době mezi 05:30 a 05:45 hodin v [redacted] ve [redacted] ulici, po vystoupení z autobusu, v němž společně cestovali, sledoval [redacted] narozenou [redacted] při cestě do zaměstnání, ačkoli mu řekla, aby za ní nechodil, a opět u zadní části domu čp. [redacted] kde ji došel, uchopil za ruce, pravou rukou jí držel obě ruce a levou rukou ji osahával přes oblečení na prsou, přirození a hýždích, a to přesto, že mu opakovaně říkala, aby svého počínání zanechal, odstrkávala jej a snažila se jej kopnout do rozkroku, což se jí nepodařilo, poté jí rukou sahal do kalhotek na holé přirození, kde jí na přirození hladil a kroutil rukou, ona uhýbala, cukala se, znovu opakovala, že to nechce, on však ve svém počínání pokračoval, volala o pomoc, načež ji pustil, [redacted] pokračovala v chůzi směrem ke svému zaměstnání a on šel za ní, načež na křižovatce ulic [redacted] a [redacted] ji opět uchopil za ruce, otočil ji čelem k sobě, bránil jí v odchodu a řekl jí, aby jej orálně uspokojila, načež poškozená jej kopla do rozkroku, on ji pustil a poškozená utekla,

čímž měl spáchat

pod body 1) a 2)

provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž je obžalovaný mladistvý stíhán.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená [redacted] narozená [redacted] bytem [redacted] se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Dokazováním provedeným v hlavních líčeních byly zjištěny následující skutečnosti:

1. Mladistvý v průběhu hlavního líčení využil svého práva podle § 33 odst. 1 trestního řádu a k věci nevypovídal, pouze upozornil, že poté, kdy byl vyslechnut jako obviněný v přípravném řízení, poškozenou asi 3x nebo 4x potkal v autobuse cestou do [redacted] ona se na něj usmívala a jednou se ho pokusila oslovit a stále ho pozorovala. V přípravném řízení pak mladistvý doznal, že se s poškozenou setkal jak dne 9. 10. 2018, tak dne 10. 10. 2018, popřel však, že by se k ní choval způsobem kladeným mu za vinu. Nejprve upozornil, že v minulosti s poškozenou chodili, on byl tehdy v [redacted] nebo [redacted] třídě [redacted] školy, jejich vztah byl intimní, rozešli se, kdo vztah ukončil, si nepamatuje. Po rozchodu se asi rok nestýkali, když se potkali v autobuse, tak se pozdravili. Ve školním roce 2018/2019 jezdil autobusem z [redacted] ve 04:34 hodin, příjezd do [redacted] má autobus v 05:24 hodin, v 05:40 hodin pak pokračoval autobusem do [redacted] kde měl praxi od 07:00 hodin. Poškozená do stejného autobusu nastupovala v [redacted] ve 04:45 hodin a cestu končila v [redacted] kde pracovala. Dne 9. 10. 2018 si poškozená k němu přisedla, i když byl autobus poloprázdný, přátelsky se bavili, neví o čem, v [redacted] vystoupili, měl čas 15 minut, nabídl poškozené, jestli nechce doprovodit, ona souhlasila s tím, že má práci od 05:30 hodin. Cestou na pracoviště poškozené se normálně bavili, nijak se nedrželi, před její prací se přátelsky objali, s tím objetím asi začal on, objal ji oběma rukama nějak kolem zad, držel ji možná 3 sekundy, stáli obličejem k sobě. U objetí se řekli něco ve smyslu „tak zase zítra“. Objal

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Jaduřová.

ji, protože se s kamarádkami běžně přátelsky objímá a nevidí na tom nic špatného. Poškozené se proti jeho objetí nebránila, neprotestovala, také ho objala. Pak se vrátil na autobusové nádraží a jel na praxi. S poškozenou se nelíbali, nikam po těle jí nesahal. Následující den oba cestovali stejným autobusem, ve stejnou dobu, poškozená si k němu přisedla, ke konci cesty se dostali k tomu, proč se rozešli a začali se ještě v autobuse hádat, poškozená měla za to, že on ji nějakou dobu podváděl, což nebyla pravda, ona když si něco myslí, tak to tak musí být. V hádce pokračovali i poté, kdy vystoupili z autobusu, chtěl poškozenou doprovodit, aby hádku nějak ukončili, ona nedala najevo, že nechce, cestou na pracoviště mu řekla, že je děvkař, začala zrychlovat, chytil ji za paži nad loktem, přitáhl k sobě s otázkou, jak to myslí, chytil ji takovou silou, aby ji k sobě dokázal přitáhnout, ona se snažila vycuknout, vysmekla se mu a zrychlenou chůzí šla do práce, on se vrátil na nádraží. Poškozenou mohl držet tak 10-15 vteřin, nebylo to více, jak půl minuty. Kromě toho, že s sebou poškozená cukala, tak ho kopla někde do oblasti kolena levé nohy. Oba případy byly ráno, byla ještě tma, svítily pouliční lampy, jedno ráno potkali jednu osobu. Poškozenou neosahával, žádným způsobem nedal najevo, že by s ní chtěl mít pohlavní styk, v tu dobu už pro něj poškozená z tohoto ohledu byla zcela nezajímavá. Poškozenou hodnotí jako tvrdohlavou, která si dost věcí přikresluje ke svému obrazu, když není podle ní, tak dělá uraženou.

2. Poškozená [REDAKCE] byla jako svědkyně vyslechnuta celkem 3x, z toho 2x v přípravném řízení a jednou v průběhu hlavního líčení.
3. V přípravném řízení byla poprvé vyslechnuta dne 7. 1. 2019. Tehdy uvedla, že v minulosti s mladistvým rok a dva měsíce chodila, jemu bylo [REDAKCE] let, když si spolu začali, intimně se stýkali. Pak se s ní mladistvý rozešel, napřed ho prosila, aby se k ní vrátil, on už vztah obnovit nechťel. První incident se stal ve čtvrtek, datum si nepamatuje, měsíc si nevybaví. Ráno nastoupila do autobusu v [REDAKCE] – [REDAKCE] a jela do [REDAKCE] autobus byl obsazený tak z poloviny, nesedla si vedle mladistvého. Následně v závěru této své výpovědi upřesnila, že si vedle mladistvého sedla. Z autobusového nádraží odcházela na pracoviště a uvědomila si, že mladistvý jde za ní s odstupem asi 10 metrů. Slyšela, jak zrychlil, poté ji chytil za ruku, otočil čelem k sobě a druhou rukou ji začal osahávat na prsou a říkal něco ve smyslu „nebraň se“. Nejprve ji osahával přes oblečení, pak dal ruku pod její oblečení, ale na holé tělo se jí nedostal, jen na spodní prádlo. Říkala mu, ať ji nechá být, volala o pomoc, křičela, co nejvíc to šlo. Pak jí zajel rukou na kalhotky a pod kalhotky na holé tělo až mezi nohy a řekl jí, ať ho orálně uspokojí. Pak ji tlačil k nějakému keřku, hned na začátku, jak ji začal osahávat, ho kopla mezi nohy, a když ji začal tahat k tomu keřku, tak ho kopla mezi nohy podruhé, to byl překvapený a pustil ji. Utíkala do práce, mladistvý za ní nešel, když se ohlédla, viděla, že jde zpátky na autobusové nádraží, v práci byla úplně mimo, vedoucí a mistrová se jí ptaly, co se stalo, řekla jim, že ji sexuálně obtěžoval její bývalý, ony ji pustily domů, odešla okolo 10. hodiny. O události řekla své mamce a [REDAKCE] svému příteli. Na policii ten den nešla. Celý incident mohl trvat tak 15 minut. Když jí říkal, ať ho orálně uspokojí, tak ji přitiskl ke zdi. Druhý incident se stal následující den, jela stejným autobusem, ve stejnou dobu, sedla si hned za řidiče, seděla sama, s mladistvým se nepozdravili, v [REDAKCE] vystoupila a šla stejnou trasou, jako předchozí den do práce, neohlížela se, ale uviděla, že mladistvý zde za ní a je 10 metrů od ní, říkala mu, ať za ní nechodí a zrychlila krok, mladistvý šel za ní dál, u parčíku ji chytil pravou rukou, neotočil ji k sobě, druhou ji začal osahávat přes oblečení a pak taky zajel pod legíny a z boku pod kalhotky. V této fázi k němu byla poškozená zády, mladistvý jí sáhl na povrch přirození, rukou tam nějak kroutil a hladil ji, nebolelo to, nic neříkal, poškozená volala o pomoc, mohlo to trvat tak 3 minuty. Zase se mu vytrhla a utekla do práce, v tomto případě ho nekopla. V práci šla za vedoucí, řekla jí, že se jí to stalo znovu a vedoucí jí dala volno, ať nechodí, ať se z toho dostane, vedoucí a mistrová byly vyděšené a řekly jí, ať zavolá na policii. Z práce odešla kolem 9. hodiny na autobusové nádraží, pak jela domů a z domova zavolala na policii do [REDAKCE]. Ještě před podáním oznámení

policii i o druhém incidentu řekla své rodině a příteli. Ten druhý incident trval tak 10 minut. Během těch dvou dnů si pusu nedali. Mladistvý se ji nesnažil honit.

4. Podruhé byla v přípravném řízení vyslechnuta dne 19. 3. 2019. Poškozené byly komisařkou kladeny otázky, na některé z těchto otázek neodpověděla, mlčela, plakala. Znovu však uvedla, že k napadení došlo ve čtvrtek a v pátek, a jak po prvním, tak po druhém napadení šla do práce. Následně v rámci stejného výsledku uvedla, že do práce šla ve čtvrtek, v pátek už ne, následně pak uvedla, že v pátek byla v práci do obědové pauzy.
5. Před soudem v průběhu hlavního líčení pak byla vyslechnuta dne 24. 9. 2019, k prvnímu skutku uvedla, že si k mladistvému v autobusu přisedla, přátelsky spolu komunikovali, oba vystupovali na autobusovém nádraží v [REDAKCE] cca v 05:30 hodin, ona to má pěšky na pracoviště 5-7 minut, mladistvý se k ní automaticky přidal, aby ji doprovodil, poškozené to nevadilo. Mladistvý si ji najednou přitáhl k sobě, přitlačil ji zády ke zdi, začal ji osahávat přes oblečení, na prsou a v rozkroku, potom dostal ruku pod oděv jak na prsou, tak na přirození, přitom jí říkal, ať se nechá a ať to nikomu neříká, že by po ní něco chtěl, např. soulož, to ne, jenom, ať se nechá osahávat. Když se dotýkal pod oděvem jejího přirození, nějak manipuloval se svými prsty. Snažila se ho od sebe odstrčit, kopla ho do rozkroku, rychle od něj odcházela, on ji dostihl, chytil za batoh, který měla na zádech, a tahal ji k nejbližšímu parčíku, aby ho orálně uspokojila, bránila se, zase ho kopla do rozkroku a tím to první den skončilo. Druhý den ráno se opět potkali v autobuse, nesedla se vedle něj, když vystoupila, šel za ní a bylo to úplně stejné jako předchozí den, zase ji chytil, přimáčknul ke zdi a osahával na intimních partiích, volala o pomoc, bránila se, odstrkovala ho, zase ho kopla do rozkroku, tím to skončilo. První den se nikomu nesvětila, co se jí stalo, druhý den se světila rodině a svému příteli. Když se měla vyjádřit k rozporům mezi svými výpověďmi, např. k tomu, že k prvnímu případu nejprve dne 7. 1. 2019 uvedla, že z autobusového nádraží nešli společně, ona šla sama a mladistvý ji pronásledoval, zatímco dne 24. 9. 2019 uvedla, že šli společně a že jí to nevadilo, nebo k tomu, že dne 7. 1. 2019 uvedla, že hned po tom prvním případě o události řekla své matce a [REDAKCE] [REDAKCE] zatímco dne 24. 9. 2019 uvedla, že se jim světila až následující den, tak odpověděla ve smyslu, že si matně vzpomíná, že má výpadky paměti, pokud pak před policií uvedla, že v prvním případě po ní mladistvý chtěl mladistvý orální sex již ve fázi, kdy ji přitiskl zády ke zdi, zatímco před soudem uvedla, že po ní chtěl orální sex, až když ji táhl do parčíku, odpověděla, že byla úplně mimo a že úplně dobře si na to nevzpomíná, že má [REDAKCE] Dne 24. 9. 2019 před soudem pak ještě uvedla, že po těch incidentech v oba dny přišla do práce na 6. hodinu a dále uvedla, že si nevzpomíná, v kolik hodin v oba dny z práce odcházela.
6. Na osobu poškozené byl dne 21. 2. 2019 vypracován znalecký posudek v odvětví klinické psychologie, znalkyně PhDr. Jitka Skramuská poté k jeho obsahu byla soudem vyslechnuta. V části II. znaleckého posudku Vlastní vyšetření znalkyně mj. uvedla, že posuzovaná, tedy poškozená k prvnímu incidentu uvedla, že v práci byla špatná, poznaly to na ní, paní vedoucí i mistrové řekla, co se stalo, pustily ji domů, doma to řekla nejdříve mamce a pak volala příteli, k druhému incidentu pak uvedla, že byla v práci do půl jedné, ony viděly, že všechno kazí, zase jim to řekla, pustily ji domů, dále poškozená uvedla, že si přeje, aby mladistvý byl potrestán, aby šel sedět..., kvůli němu nemůže pracovat..., stačí jakákoli zmínka a je psychicky špatná. V části IV. znaleckého posudku pak znalkyně mj. uvedla, že osobnostní struktura posuzované, tedy poškozené je [REDAKCE]
[REDAKCE]
Dále znalkyně uvedla v bodě IV. znaleckého posudku, že v obecné rovině je posuzovaná [REDAKCE]

události popisuje spontánně, její verbální i nonverbální i emoční projev je v souladu,

Ve stejné části znaleckého posudku je dále uvedeno, že u posuzované

V průběhu hlavního líčení znalkyně mj. uvedla, že poškozená je velmi

Vzhledem k typu osobnosti

7. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] přítel poškozené, před soudem uvedl, že to bylo někdy v říjnu, přesné datum si nepamatuje, dopoledne si poškozenou volali, brečela mu do telefonu, že se ji někdo pokusil znásilnit, pachatelem měl být její bývalý přítel a mělo se to stát cestou do práce. Řekl jí, ať zajde na policii, ona potom šla na [REDAKCE] v [REDAKCE] tam jí paní řekla, že tam se to neohlašuje, tak nevěděla, co má dělat, jela domů, pak si znovu volali, pak volala na linku 158 a odvezli ji na oddělení do [REDAKCE] [REDAKCE] Když v 18. hodin skončil v práci, jel tam za ní. Po výsledku jeli do místa bydliště poškozené k jejím rodičům, zůstali tam do dalšího dne a vezl ji na výsledk do [REDAKCE] Z výsledku na policii šli na pracoviště poškozené, paní, se kterou tam hovořili, se netvářila, že by to slyšela poprvé. Potom byla poškozená v místě bydliště svědka, protože maminka svědka měla zrovna dovolenou a svědek si vzal dovolenou také. Věřil tomu, co mu řekla, nemyslí si, že by si zrovna tohle mohla vymyslet. Doplnil, že říkala, že k pokusu o znásilnění došlo 2x, když mu volala, to bylo už podruhé. Domnívá se, že svým rodičům o poškozená řekla, až po výsledku na policii v [REDAKCE] [REDAKCE] Poškozená mu říkala, že potom, co se jí to stalo, šla vždy do práce, neví, jestli, byla v práci celý den, nebo odešla dříve. V závěru uvedla, že pokud byl vyslýchán na policii, vše si pamatoval lépe. Před policií pak svědek uvedl, že v pátek poškozené volal, byla divná, brečela a řekla mu, co se stalo a že to bylo už podruhé, den předtím že bylo to samé, tak jí řekl, ať po práci to jde hned na policii oznámit, šla do [REDAKCE] na [REDAKCE] vrátná jí řekla, že se to tam neoznamuje. Poté v průběhu výpovědi před policií uvedl, že přesné datum události si nepamatuje, ale poprvé byla poškozená na policii v pátek a pak v sobotu, poté uvedl, že mu poškozená volala v pátek kolem 11. hodiny a v tu dobu byla v práci.

- Shodu s prvopisem potvrzuje M. Jaďud'ová.

13. Svědkyně [REDACTED] na ředitelství PČR v [REDACTED] uvedla, že ve dnech 9.10 a 10. 10. 2018 vykonával službu na recepci v budově policie v [REDACTED] ulici, a během její služby se nedostavila dívka, která by chtěla ohlásit pokus o znásilnění. Doplnila, že nikdy nikoho z recepcie nevyhodila, vždy se snaží přichozím pomoci, pokud by jí jakákoliv žena nahlásila znásilnění, tak by v [REDACTED] zavolala na kriminálku, jedná se o vytočení telefonního čísla, neví, proč by měla takovou ženu vyhodit.
14. Svědkyně [REDACTED] v dřívější době kamarádka mladistvého i poškozené, k projednáváním skutkům neuvedla žádné skutečnosti, uvedla však, že ví, že spolu oba v minulosti chodili, vztah ukončil asi mladistvý, poškozená ho za to nenáviděla, chtěla se mu pomstít, brečela kvůli tomu, že se rozešli, pak ale měla další kluky. V říjnu 2018 se možná potkávaly v autobuse, ale už se nebavily. Mladistvý s nimi taky jezdil, ale ani s ním už se nebavila. Poškozená podle svědkyně lhala, a to ohledně kluků. V přípravném řízení svědkyně uvedla, že poškozená na jedné straně je hodná, ale strašně ráda se mstí, když jí někdo něco provede. Projednávané skutky nechápe, netuší, co to poškozenou napadlo, poškozená s mladistvým spolu v minulosti chodili, on jí ublížil, protože se s ní rozešel, ale tohle nečekala, neví, co k tomu má říci. Naposledy s poškozenou o mladistvém hovořila někdy před letními prázdninami 2018, vnímala, že poškozená už má k mladistvému normální vztah. Mladistvý nikdy nebyl násilnický, hodně střídal holky, tak do měsíce měl jinou.
15. Svědek [REDACTED] uvedl, že poškozená je jeho bývalá přítelkyně, udržovali spolu vztah od května do prosince 2017. Na začátku vztahu bylo vše v pořádku, postupem času ale poškozená začala tajit, kam jde, s kým komunikuje, začala být arogantní, domýšlivá, až agresivní, to, když nesouhlasil s jejím názorem, nakonec se se svědkem v prosinci 2017 rozešla. Později se od svého kamaráda dozvěděl, že snad půl roku ho podváděla. Bezdůvodně mu lhala. Pokud nebylo po jejím, reagovala naprosto nepřiměřeně, když jí došlo, že nebude po jejím, pak byla úplně jiná, plačtivá, lítostivá, hrála to na city, brečela, až se z toho jakoby zhroutila.
16. Svědkyně [REDACTED] spolužačka mladistvého ze [REDACTED] školy, a svědkyně [REDACTED] matka mladistvého, neuvedly žádné upotřebitelné informace.
17. Z úředního záznamu PČR KŘP [REDACTED] kraje, OOP [REDACTED] (čl. 145) bylo zjištěno, že poškozená podala trestní oznámení dne 10. 10. 2018 v podvečerních hodinách telefonicky, policejní hlídka přijela do místa jejího bydliště [REDACTED] – [REDACTED] vzhledem k závažnosti oznámení s přihlédnutím ke špatnému psychickému stavu poškozené bylo rozhodnuto o převozu poškozené na místně příslušné OOP [REDACTED] k dořešení celé události, ze záznamu o výjezdu RZP čl. 139 bylo zjištěno, že výjezd byl dne 10. 10. 2018 v 18:37 hodin, místo zásahu [REDACTED] budova policie, pacientka [REDACTED]. Z knihy návštěv v recepci budovy policie, ulice [REDACTED] v [REDACTED] čl. 136-137 bylo zjištěno, že dne 10. 10. 2018 není poškozená v knize návštěv zapsaná, zapsaná je dne 11. 10. 2018 v době od 08:45 hodin do 11:00 hodin. Z rozpisu pracovních dnů čl. 174 bylo zjištěno, že poškozená byla naposledy na pracovišti dne 8. 10. 2018, ve dnech 9. – 10. 10. 2018 čerpala neplacené volno. Z pracovního hodnocení čl. 180 bylo zjištěno, že poškozená se v lednu 2019 ucházela o místo [REDACTED] u [REDACTED] [REDACTED] když se měla zaučovat, vymlouvala se, že má nějaké vyřizování jako doktory, [REDACTED] apod., když měla přijít o víkendu, nepřišla, následně měla několik verzí důvodů, proč to nebylo možné, takže poškozenou [REDACTED] [REDACTED] do pracovního poměru nepřijali. Na čl. 147-157 jsou založeny protokol o ohledání místa činu a fotodokumentace, z těchto důkazů bylo zjištěno, že na místě činu nebyly zajištěny žádné upotřebitelné stopy.

18. Po provedeném dokazování soud uzavřel, že nebylo jednoznačně a spolehlivě prokázáno, že by se staly skutky popsané ve výrokové části tohoto rozsudku a že by je spáchal mladistvý. Pokud pak jde o důkazní situaci, stojí proti sobě tvrzení mladistvého a tvrzení poškozené. Existuje-li, pak usvědčující výpověď poškozené jako jediný přímý důkaz, který má prokázat skutkový děj, potom takovýto důkaz, takováto výpověď musí poskytovat nejvyšší dostupnou míru věrohodnosti, spolehlivosti a jistoty, a stejný nárok musí být kladen i na osobu svědka. Je zjevné, že poškozená, která byla vyslýchána celkem 3x v průběhu trestního řízení, uvádí některé skutečnosti odlišně, rozpory pak neumí vysvětlit, reaguje buď pláčem, nebo slovy, že byla úplně mimo, že si úplně dobře nevzpomíná, že má [REDAKCE]. Výpovědi poškozené jsou zachyceny v bodech 3., 4., 5. tohoto odůvodnění. Především je zvláštní, že poškozená již na počátku trestního řízení uvádí, že skutky se staly ve čtvrtek a v pátek, zatímco je nesporné, že s mladistvým se setkala v úterý a ve středu, ve středu pak podávala trestní oznámení na policii. Poprvé byla procesně použitelným způsobem vyslechnuta dne 7. 1. 2019, tedy necelé dva měsíce po datu projednávaných skutků, a soud se domnívá, že pokud by vůči ní byla spáchána tak závažná trestná činnost, jak ona tvrdí, pak by si velmi dobře pamatovala dny, kdy se tak stalo. Zajímavé je, že v přípravném řízení rovněž přítel poškozené [REDAKCE] a matka poškozené [REDAKCE] hovoří stejně jako poškozená o dnech čtvrtek a pátek. Lze se domnívat, že tomu je tak proto, že o věci opakovaně hovořili, jeden z tří jmenovaných pak použil termíny čtvrtek a pátek a zbývající dva tyto termíny převzali. Pokud pak jde o rozpory mezi jednotlivými výpověďmi poškozené, pak je třeba připomenout, že v přípravném řízení dne 7. 1. 2019 poškozená uvedla, že v případě prvního skutku dne 9. 10. 2018 ji mladistvý z autobusového nádraží v [REDAKCE] sledoval s odstupem asi 10 metrů, zatímco před soudem dne 24. 9. 2019 uvedla, že ji doprovázel a jí to nevadilo, dne 7. 1. 2019 uvedla, že hned po tom prvním případě o události řekla své matce a [REDAKCE] zatímco dne 24. 9. 2019 uvedla, že se jim svěřila až následující den, dne 7. 1. 2019 uvedla, že v prvním případě po ní mladistvý chtěl orální sex již ve fázi, kdy ji přitiskl zády ke zdi, zatímco před soudem uvedla, že až ve fázi, kdy ji táhl do parčíku. Pokud jde o to, zda v oba dny nastoupila do práce, nejprve uvedla, a to dne 7. 1. 2019, že v oba dny šla do práce, první den odešla okolo 10. hodiny, druhý den jí vedoucí dala volno, poté dne 19. 3. 2019 uvedla v rámci jednoho výslechu, že jak po prvním, tak po druhém napadení šla do práce, následovala změna, že do práce šla ve čtvrtek a v pátek už ne, následovala změna, že v pátek byla v práci do obědové pauzy. Poškozená uvedla, že první den byla v práci úplně mimo, vedoucí a mistrová se jí ptaly, co se stalo, řekla jim, že ji sexuálně obtěžoval její bývalý, ony ji pustily domů, odešla okolo desáté, druhý den šla v práci za vedoucí, řekla jí, co se jí stalo, vedoucí jí dala volno, z práce odešla kolem 9. hodiny (výpověď ze dne 7. 1. 2019). Toto tvrzení poškozené však je v rozporu s výpověďmi svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE] které shodně uvedly, že o pokusu o znásilnění se dozvěděly až v den, kdy byla poškozená na policii a poté se dostavila na pracoviště i se svým přítelem, což bylo prokazatelně dne 11. 10. 2018. Je nesporné, že pokud by se svědkyň poškozená svěřila s tím, co se jí mělo dle jejího tvrzení stát, pak by si to obě svědkyň nepochybně zapamatovaly. Z evidence docházky pak vyplývá, že ve dnech 9. 10. a 10. 10. 2018 poškozená čerpala náhradní volno a na pracovišti nebyla. Poškozená uvedla svému příteli, že na základě jeho pokynu šla dne 10. 10. 2018 podat trestní oznámení do budovy policie v [REDAKCE] v [REDAKCE] kde jí řekli, že tam se to neoznamuje. Toto tvrzení poškozené pak je v rozporu s výpověďmi svědkyň [REDAKCE] která ve dnech 9. 10. a 10. 10. 2018 měla odpolední službu na recepci od 11:30 do 17:30 hodin, nikdy za její služby se nestalo, že by přišla na recepci dívka, která by chtěla oznámit pokus o znásilnění a taky nikdy nikoho nevyhodila. V knize návštěv pak v uvedených dnech jméno poškozené zachyceno není, zachyceno je až dne 11. 10. 2018, kdy byla v dopoledních hodinách vyslýchána. Ve svých výpovědích poškozená naznačila a přímo pak uvedla před znalkyň svůj názor, že kvůli mladistvému nemůže pracovat, a přišla proto o práci. To je v rozporu s pracovním hodnocením poškozené, podaném jejím tehdejším zaměstnavatelem, i z výpovědi svědkyň [REDAKCE] která uvedla, že poškozená byla [REDAKCE] a bez ohledu na to, co

[illegible]

20. S ohledem na zprošťující výrok byla poškozená se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa, dne 4. 8. 2020

JUDr. Alena Procházková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Jačudřová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Homolkové a přísedících Ing. Jiřího Kladníčka a Mgr. Hany Jínekové v hlavním líčení konaném dne 31. října 2018

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

se podle § 226 písm. a) trestního řádu se **zprošťuje** obžaloby státní zástupce OSZ v České Lípě, že

dne 26. 5. 2018 v době mezi 12:00 a 13:00 hodin v přízemí rodinného domu na adrese [REDACTED] - [REDACTED] donutil bývalou družku, poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED] k pohlavnímu styku, a to tak, že přes verbální nesouhlas i fyzicky projevený odpor poškozené tuto nejprve oběma rukama chytil za ramena a povalil ji na záda na postel, když mu poškozená řekla, že s ním nechce mít sex, odpověděl jí, že ji klidně znásilní, pokračoval tím, že poškozené stáhnul legíny ke kolenům, sobě sundal kraťasy i trenýrky, držel poškozenou za nohy, ty jí zvednul a zatlačil ke hrudníku, přestože ho poškozená odstrkovala rukama a říkala mu, že to nechce, nalehl na ni a vykonal na ní vaginální soulož,

čímž měl spáchat

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vítková.

zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,
neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný i státní zástupce po jeho vyhlášení vzdali práva odvolání a netrvají na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 31. října 2018

Mgr. Lucie Homolková v.r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Homolkové a přísedících Zdeňky Hrudkové a Jaroslava Černého v hlavním líčení konaném dne 22. května 2019,

takto:

[REDACTED]

je vinen, že

v České Lípě dne 27. 10. 2018 kolem 07:00 hodin sledoval poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED] [REDACTED] když za ní šel několik set metrů, před vchodem do domu č. p. [REDACTED] v ulici [REDACTED] v [REDACTED] poškozené ukázal [REDACTED] gesto označující [REDACTED] když poškozená zareagovala tak, že obviněnému řekla, že bude křičet, obviněný v úmyslu vykonat na poškozené [REDACTED] ji povalil na zem na záda, lehnul si na poškozenou a [REDACTED] jí [REDACTED] do [REDACTED] poškozená se mu bránila, křičela, snažila se obviněného od sebe odstrčit rukama i nohama, obviněný držel jednu ruku na ústech poškozené a druhou jí stahoval kalhoty, poškozená obviněného kousla do ruky, načež obviněný svého jednání zanechal a z místa odešel, poškozené [REDACTED] [REDACTED] byly jednáním obviněného způsobeny škrábance a modřiny v obličeji i po těle,

tedy

v úmyslu spáchat trestný čin svým jednáním bezprostředně směřoval k donucení jiného násilím k pohlavnímu styku souloží nebo jiným způsobem srovnatelným se souloží, přitom k dokonání trestného činu nedošlo,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradu škody poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] částku ve výši 44 348 Kč.

Odůvodnění:

V hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti:

1. Obžalovaný uvedl, že z 26. 10. na 27. 10. byl v noci v klubu s kamarádem, kde se seznámil se 2 dívkami. Vypil hodně, byl hodně opilý. Nepamatuje si pár hodin, co se odehrálo asi od páté hodiny, poslední, co si pamatuje, bylo to, že šel kouřit s 2 dívkami. Z té noci, nebo z toho rána si nepamatuje dobu před uzavřením klubu, když už všichni odcházeli, až do toho okamžiku, kdy se ptal na autobus. Předtím nemohl určit, kolik je hodin, ale tam viděl napsáno 7:40 hodin podle kamery, proto usuzuje, že výpadek byl 2 – 2,5 hodiny, možná 3 hodiny. Pak si pamatuje, že se vzpomínal, protože mu byla zima, byl jen v tričku. Vzpomíná si, že šel dolů po cestě, potkal nějaké lidi a ptal se, kde je autobus do [REDAKCE]. Byl tam kruháč a jeden dědeček poradil, že má přejít přes ten kruháč po levé straně. Skutečně tam přešel, byla tam zastávka, stála tam žena. Zeptal se na autobus na [REDAKCE], ona kývla a řekla, že řekne, až to bude. Pak přijel autobus, už si nevzpomíná, jestli žena nastoupila do autobusu. Nastoupil do autobusu, vysvětlil řidiči, že je v [REDAKCE] závod, on kýval, že ví. Řekl, kolik jízda stojí a obžalovaný mu zaplatil. Posadil se a lehce usnul, takže ho řidič vzbudil a řekl, že už musí vystoupit. Když vystoupil, tak pochopil, že se nenachází tam, kam směřoval, ale řidič řekl, že už dál nejede. Pak vystoupil z autobusu, ohlídl se a poznal to místo, protože tam často jezdili. Od náměstí si cestu do [REDAKCE] pamatoval a šel pěšky. Šel do obchodu, ale už si nepamatuje, co kupoval, možná nějaké potraviny a cigarety. Pak šel na ubytovnu, klíče zapomněl v šatně, začal křičet, bydlí tam hodně lidí, ukrajinců, hodili mu klíče. Jeho pokoj byl ale zavřený, protože kluci byli v práci. Šel zpátky ke svým známým, protože oni odcházeli do práce až večer a usnul. Když se probudil, už byla tma a nebylo mu dobře po alkoholu. Pak šel do hospody, která se nachází vedle ubytovny, provozuje ji ten člověk, který mu pomohl se ubytovat na ubytovně. Tam se zdržel do dvanácté a pak šel spát. Nemůže vysvětlit, proč si pamatuje celou cestu a nepamatuje si, co konkrétně dělal, nepamatuje si to. Nepamatuje si žádné setkání s poškozenou. Poprvé uviděl fotografii té ženy při seznámení se spisem. S rukou nic neměl, žádné zranění. Když se o tom dozvěděl a když policie rozšířila informace, že něco takového se stalo, tak ukázal ruce více lidem a nic podobného neměl. Ve spisu bylo napsáno, že policie se ptala prodavačky v obchodě, že tam bylo něco s tou rukou, že nějaké pohyby a jakoby že ta ruka bolela. Ty pohyby rukou dělal, protože šel jenom v tričku a byla zima a mlha. Možná se chtěl zahřát, když vstoupil do toho obchodu, ale žádné zranění neměl, ani škrábance. V té době pracoval v [REDAKCE] a do práce šel zase v pondělí, úterý, ve středu a ve čtvrtek, ve čtvrtek asi do třetí hodiny, v půl páté ho odvezli na nádraží v [REDAKCE] a jel do [REDAKCE]. V [REDAKCE] potom také pracoval v pátek, sobotu, neděli a v pondělí. V úterý ráno odjel, ale už vzal peníze. To bylo šestého, ten den večer odcestoval z [REDAKCE] na [REDAKCE] ho zadrželi osmého. Cestoval z [REDAKCE] do [REDAKCE] autobusem a potom autobusem z [REDAKCE] do [REDAKCE].

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

2. Poškozená [REDAKCE] uvedla, že ten den 27. 10. byla sobota, šla hlídat děti dceri. V 6.42 hodin vyšla z domu, vždycky se dívá na hodinky. Chodí kolem [REDAKCE] k semaforu, jak je tam [REDAKCE] ulice. Tam viděla člověka, který tam stál a neustále telefonoval. Bylo jí divné, že je jenom v tričku, sama na sobě měla mikinu a bundu. Čekala na přechodu, přešla a vůbec si ho nevšimla. Popošla kousek, on ji dohonil přes ulici a ptal se jí na autobus. Řekl jí: „Is vinítě pažastva [REDAKCE] a ukazoval směrem na ten autobus, tak pochopila, že se ptá na autobus, pokrčila rameny, že neví a šla dál. Asi po pár metrech se otočila a zjistila, že jde za ní. Šla pořád směrem cestou k dceři, chodili lidé, ještě se nezačala bát. Bát se začala, až když viděla, že jde za ní, už jí to bylo divný. Odbočila do [REDAKCE] ulice, tam už nikde nebyli žádní lidé, ale už viděla dům dceri. On ji předešel a jak zastavila a couvla asi dva kroky, on na ni ukázal takové [REDAKCE] gesto [REDAKCE]. Pak do ní praštil do ramenu asi 2x, takže spadla do chroští pod dům pod balkon. Hodně se bránila, trochu se prali, poškozená hodně křičela. Jak na ni padl, tak jí [REDAKCE] do [REDAKCE] zapal jí pusou rukou a tak ho začala hodně kousat. Chvilku se prali, začal jí stahovat kalhoty. Pořád se bránila, křičet už nemohla, jak měla zacpanou pusou. Pak ho hodně kousla, on najednou vstal a utekl. Trvalo to minutu, dvě. Než se zvedla a posbírala svoje věci, tak neviděla, kam utekl. Ztratila tam brýle. Pak utíkala k dceři, odemkla si a volala na ni. Když dcera viděla, jak vypadá, tak zavolala policii. Pachatel byl určitě menší než poškozená, sama měří 165 cm a měla boty s 2-3 cm klínkem, měl [REDAKCE] vlasy, věk asi kolem [REDAKCE] let. Ty tři slova, co ji oslovil na té zastávce, řekl rusky a dál nemluvil. Cítila z něj alkohol, takový odér, když někde člověk celou noc popíjí. Ale nezdálo se jí, že by byl opilý, protože když se několikrát ohlídl, tak šel celkem rovně. Neustále telefonoval, pořád měl telefon u ucha a poškozená se domnívala, že jde do ubytovny, která je také tou cestou. Policie s ní dělala rekognici podle fotografií, vyslýchala ji [REDAKCE] a podle fotografií ho prý poznala. Úplně první výslech byl ten den, co se jí to stalo, vyslýchal ji pan [REDAKCE] a potom asi za 3 dny volali, chtěli s ní projet tu trasu, co šla a pak ji odvezli do práce. Potom ji v listopadu volali, že by chtěli identifikovat podle fotografie. Tam také byla vyslýchána [REDAKCE] a byl tam i státní zástupce. Měla poznat tu fotografii, poznala ho hned. Byla jí předložena dvě alba, kde bylo asi 6 nebo 8 fotografií, každá měla jiné číslo. Z toho prvního ho poznala, pak jí dali to druhé a z toho druhého, i když to bylo pod jiným číslem, ho poznala také. Vybírala z více fotek. Poznávala i osoby a také ho poznala, je si jistá, že poznává pachatele. Tam byly čtyři osoby, každý měl svoje číslo, poznala ho hned, pak byla pauza, oni se vyměnili, postoj i čísla a poznala ho opět. Byla si jistá hned už při těch fotkách, navíc pořád vidí tu událost z 27. 10. před očima. Ví, že jí řekli, ať si to chvilku rozmyslí, ale na první pohled ho hned poznala. Přejížděla to ještě, jestli se neplete, ale pak to řekla. Až po druhé rekognici jí policie sdělila, že zřejmě poznala správného pachatele. Od té doby nosí u sebe pepřový sprej. Bojí se chodit venku za tmy, a když se k ní někdo přitočí na chodníku, tak je hned vyděšená. Bojí se o sebe a bojí se i o dceru, která chodí také večer domů z práce. Co se týče léků, obvodní doktorka jí předepsala [REDAKCE] na uklidnění, bere ho jen občas. Po výslechu na policii začala chodit i do psychologické poradny, kam chodí stále, před skutkem se nikde neléčila.
3. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že ten den šla do práce a čekala na matku, chodí kolem 7 hodiny, byla zrovna v koupelně. Když přišla, tak si odemkla a svědkyně uviděla, v jakém je stavu. Říkala, že ji cestou někdo přepadl. Nesla tašku s obědem pro děti a měla přes rameno malý batůžek. Byla celá podrápaná v obličeji, špinavá, pomačkaná. Byly spolu v koupelně, sedla si na vanu a začala říkat, že ji někdo cestou přepadl a že ztratila brýle. Svědkyně jí řekla, že to musí ohlásit, dovolala se [REDAKCE] řekla jim, že maminka byla přepadená, předala jí telefon a ona jim to všechno začala vyprávět. Svědkyně šla do práce, ale domluvila se s kolegyní a šla zpátky domů. Když přišla domů, tak v ulici vzadu za domem maminka seděla v policejním autě, říkala, že tam policisté přijeli, a že šla na to místo, kde se jí to stalo. Ze začátku jí nepopisovala, co se během toho přepadení dělo, až potom, kdy to začala popisovat do telefonu, tak jí to dovypovídala. Říkala, že šel za ní nějaký muž v [REDAKCE] triku, který se jí na zastávce na [REDAKCE] a na [REDAKCE] u světelné křižovatky pral, jestli se tady dostane do [REDAKCE] jestli je to zastávka na [REDAKCE]. Říkal jí to rusky, rozuměla mu, protože rusky trochu umí. Říkala, že mu řekla, že neví a šla směrem k ní k domu. Říkala, že ten muž šel za ní, a že nečekala, že by ji mohl přepadnout, nebo něco, protože chodila spousta lidí. Občas jí předešel, pak zase zpomalil, nechal předejít ji. Pak šla takovou

temnější ulicí, která je u nich za domem, kde jsou vchody – když je velká tma, tak se tam rozsvítí. Ted' tam asi byly zhasnuté lampy. A tam říkala, že ji napadnul ten muž, co ji oslovil. Popisovala, že ji tam shodil na túje, že jí chtěl stáhnout kalhoty, poválel ji tam, ona se bránila, kousla ho. Potom, že jí dával ruku na pusku a ona říkala, že zakřičela a on potom utekl. Stahoval ji kalhoty. Fotky jí policie předkládala až u dalších výslechů. Říkala, že ho poznala, ale nechtěla o tom vyprávět, spíš to v sobě dusila. Občas něco řekla, vyprávěla, že se jí o tom zdá, večer nemůže chodit po ulici, když je tma. Strach měla také ohledně zdravotních testů, protože ho kousla a byla podrápaná v obličeji, tak se bála, jestli se krví něco nepřeneslo. Vyhledala pomoc psychologa, u psychologičky byla 2x a bere nějaké léky. Obvodní lékař jí předepsal léky, aby se v noci nebudila a byla na tom psychicky lépe. Ten první den na tom byla psychicky velice špatně, občas se znenadání rozbřečela, protože neunesla tu tíhu. Nejdřív se snažila být statečná, ale potom se občas rozbřečela. Trochu to z ní spadlo po těch testech, když už jí řekl, že je v pořádku, že žádná nemoc tam není a ta psychologička jí taky pomohla, vysvětlila jí, že to není její chyba, že se něco takového stalo. Pořád na to myslí, bere léky [REDAKCE]. O pachateli říkala, že byl trochu menší než ona. Přímo jí ho nevypodobnila.

4. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že obžalovaného viděla asi 2x při nákupu v obchodě, naposledy v sobotu dopoledne, měl taky [REDAKCE] tričko jako dnes, nebo oblečení [REDAKCE] barvy. Neví přesný den a měsíc, ale bylo to v sobotu mezi sedmou a osmou hodinou ranní, ví, že to bylo v zimě. Kupoval si tam nějaké sladkosti. Bylo jí to divné, on byl jen nalehko oblečený, v tričku. Ptala se ho, spíš naznačila rameny, jestli mu není zima a viděla, že měl zmrzlý červený ruce. Říkal, že ne, ale ruce se mu klepaly. Neviděla, že by byl nějak zraněný. Domlouvali se spíše tělem. Asi za týden kvůli tomu přišla policie, chtěli záznam z kamery, z toho záznamu si jen něco fotili. Bylo na něm vidět, že ho ruka boří, asi předtím nějakým nárazem do ruky, ale krev mu z toho nekapala. Jenom jednu ruku měl červenou, už si nepamatuje, která to byla. Ruku měl červenou pouze po zápěstí. Poté platil tou druhou rukou. Obchod otevírají každý den ráno od sedmi a zavírají v sedm večer, tak to bylo i v té době.
5. Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalovaného zná, chodil na pivo, asi půl roku ho už neviděl, naposledy možná na podzim. Mluvili spolu bez problému, svědek umí rusky, ukrajinsky, německy, anglicky. Říkal, že přijel do [REDAKCE] na práci a svědek mu pomáhal udělat pojištění. Nemluvil o tom, že by chtěl odjet, až takhle spolu nemluví. U nich jich je teď asi 60 a opravují tam všechny paneláky a tohohle si pamatuje. Nebyl za ním před odjezdem, ani mu neřikal, že ho shání policie. Pak za ním byla kriminálka a svědek jímu potvrdil, co říká i nyní. O tom, že má problémy s policií, se s ním obžalovaný nebavil, svědek se to dověděl po tom setkání asi za týden. Jeden druhého potom nekontaktovali. Do té hospody tam přišel s takovým vyšším typkem, také to byl cizinec. Ta schůzka byla kolem šesté, sedmé večer, na měsíc a datum už si nevzpomíná. Policií byl kontaktován po víkendu, ptali se, jestli ho zná, kde dělá a kde bydlí, běžné otázky. Ta policie se ho na něj ptala asi po necelém týdnu. Nevšiml si, že by byl nějak zraněný nebo se špatně hýbal, hráli pinčes a měl vyhrnuté rukávy, ale ničeho si nevšiml. Ani on sám mu nic neukazoval.
6. Z výslechu svědkyně [REDAKCE] soud nezjistil žádné relevantní informace k věci.
7. Z listinných důkazů bylo zjištěno, že dne 27. 10. 2018 byla vyslána hlídka PČR v 7.30 hodin do bydliště svědkyně [REDAKCE] kde se nacházela oznamovatelka [REDAKCE] která uvedla, že cestou k dceři ji přepadl muž ve věku kolem [REDAKCE] let, [REDAKCE] postavy, v [REDAKCE] tričku s krátkým rukávem, který ji chvíli pronásledoval, poté ji strhnul na zem, lehl si na ni a pachatel jí přitom poškrábal na obličeji. Hlídka se poté na danou adresu dostavila, poškozenou opětovně vyslechla, ta znovu popsala skutek, a doplnila podrobnosti, že poté, co na ní obžalovaný ležel, jí zakryl rukou ústa, a druhou se jí snažil stáhnout kalhoty, něco jí říkal, ale nebylo mu rozumět, poškozená se bránila, pachatel poté svého jednání zanechal a utekl. Její [REDAKCE] které při útoku ztratila, byly následně policií nalezeny. Dne 6. 11. 2018 bylo Policejním prezidiem ČR do spisu doloženo, že obžalovaný odjel z rodné země do ČR dne 15. 9. 2018, v [REDAKCE] nemá kriminální záznamy ani není hledán, přiloženy 2 fotografie obžalovaného. Další zpráva ze dne 8. 11. 2018 uvádí, že obžalovaný byl zadržen při nelegálním překročení hranice ze [REDAKCE] na

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

██████████ odkud byl vrácen zpět na ██████████ k provádění úkonů vyhoštění z území ██████████. Dne 9. 11. 2018 bylo sděleno, že obžalovaný byl zadržen na základě vydaného Evropského zatýkačského rozkazu sp.zn. ██████████ ze dne 9. 11. 2018. Dne 20. 12. 2018 byl obžalovaný zadržen PČR OOK Česká Lípa, předán do ČR, a dne 21. 12. 2018 byl usnesením Okresního soudu v České Lípě, č.j. ██████████ vzat do vazby podle § 67 písm.a) tr.zákoníku. Podle úředního záznamu PČR ze dne 17. 1. 2019 byl obžalovaný vyslechnutý jako obviněný dne 21. 12. 2018, který uvedl, že z pátku na sobotu byl v ██████████ a následující úterý 30. 10. 2018 mu známý ██████████ řekl, že v ██████████ byla znásilněna žena, a že zvláštním znakem bylo, že pachatel byl pokousán na ruce. Avšak informace o pokusu znásilnění byla policií zveřejněna až poté, co byl obžalovaný vzat do vazby a to v článku z 28. 12. 2018 na stránkách www.policie.cz. Taktéž informace o pachatelově zranění nebyla policií zveřejněna dříve, než v tomto článku. Ze spisu rovněž vyplývá, že dne 30. 10. 2018 sestavila poškozená na PČR identikit pachatele. Podle její výpovědi, že pachatel se dotazoval na obec ██████████ bylo dne 31. 10. 2018 provedeno šetření u ČSAD, kdy si řidič vzpomněl, že vezl cizince do ██████████. Dne 1. - 2. 11. 2018 byly policií vyhodnoceny kamerové záznamy z ██████████ i z obce ██████████ a bylo zjištěno, že podezřelý muž vystoupil z autobusu na náměstí v ██████████ a šel pěšky na ubytovnu v ██████████. Dne 1. 11. 2018 bylo provedeno šetření v prodejně v ██████████ kterou pachatel navštívil, posléze na ubytovně dne 2. 11. 2018, a poté dne 5. 11. 2018 společně s cizineckou policií, kdy byla zjištěna totožnost pachatele. Z tohoto je tedy dle policie zřejmé, že nikdo jiný ze zainteresovaných osob, než poškozená, pachatel a policie nemohl vědět informace o znásilnění a především o zranění pachatele, přitom obžalovaný uváděl již před zveřejněním této informace, že se o znásilnění dozvěděl již dne 30. 10. 2018, a též o zranění pachatele. Fotografie z obchodu v ██████████ jsou ve spise založeny. Obžalovaný byl na ubytovně v ██████████ od 16. 9. 2018 ubytován, od dne 19. 9. 2018 byl i zdravotně pojištěný, kopii cestovního pasu obžalovaného sjednatelka pojištění doložila. Dne 5. 11. 2018 ostatní ubytovaní uváděli policii, že obžalovaného od pondělí 29. 10. 2018 neviděli, nevědí kde je, policii vydali tašku s jeho věcmi. S poškozenou byla dne 16. 11. 2018 provedena rekonice dle fotografií za účasti soudce, poškozené bylo předloženo 6 ks fotografií osob jiné národnosti než české, ve věku obžalovaného, a to ve dvou fotoalbech, pokaždé se změněným pořadím fotografií a poškozená opakovaně označila fotografii obžalovaného, když předtím ho policii popsala jako osobu menšího vzrůstu, ██████████ postavy, ██████████ vlasy, ██████████ obličejem, ██████████ plet', věk okolo ██████████ let, nakrabacené čelo. Na sobě měl ██████████ tričko s krátkým rukávem, přestože bylo chladno, mluvil rusky. Další rekonice proběhla dne 17. 1. 2019, již s účastí obžalovaného, a poškozená opětovně dvakrát určila obžalovaného mezi 4 osobami, kdy zejména jedna další osoba byla obžalovanému poměrně podobná. Podle lékařské zprávy nemocnice v ██████████ ze dne 27. 10. 2018 zde byla toho dne poškozená ██████████ ošetřena. Lékař oddělení ortopedie a traumatologie u poškozené konstatoval oděnění v obličejí, na levé ruce otok zápěstí a hematom (viz č.l. 122). Zranění v obličejí poškozené, ušpiněné oblečení a obuv jsou patrný i z fotografií pořízených policií při ohledání místa činu dne 27. 10. 2018 (viz č.l. 126). Na videozáznamech kamer Městské policie ██████████ je zaznamenán pohyb muže v ██████████ tričku u kruhového objezdu v ulici ██████████ čas na záznamu 07:40 – 07:42. Další pohyb muže v ██████████ tričku je zachycen na videozáznamech kamer Městské policie ██████████. V čase 08:20 na náměstí, v čase 08:40 u prodejny potravin v ██████████ v čase 08:51 u ubytovny v ██████████ (CD na listech spisu č. 136, 144). Z videozáznamu v prodejně potravin byly pořízeny fotografie muže v ██████████ tričku (viz č.l. 148, 149). Dle odborného vyjádření z genetiky nebyla za nehty poškozená nalezena DNA obžalovaného. Obžalovaný nemá žádný záznam v opisu RT, vězeňskou službou byl hodnocen kladně. Zmocněnec poškozené doložil do spisu znalecký posudek, kterým bylo stanoveno poškození zdraví na hodnotu 145 bodů, kdy hodnota bodu pro rok 2018 je částka 295 Kč, celkem 42 775 Kč, s náklady na znalecký posudek ve výši 1 573 Kč, celkem tedy 44 348 Kč.

8. Po provedeném dokazování bylo bez pochybností prokázáno, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil. Obžalovaný spáchání skutku zcela popírá, uvedl, že si nepamatuje dobu asi 3 hodin, kdy se probudil venku okolo páté hodiny, poté si pamatuje, že hledal autobus směrem do ██████████

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

Popsal, že autobusovou zastávku našel, když se zeptal staršího muže, ptal se i řidiče autobusu na cestu, vystoupil v [REDAKCE] kde to poznal a šel pěšky do [REDAKCE] kde se stával v obchodě, poté šel na ubytovnu, kde mu museli hodit klíče. Přes den spal u známých, žádnou ženu si nepamatuje. Když policie rozšířila informaci, že došlo ke znásilnění, ukázal známým ruce, že on žádné zranění nemá. Do práce chodil až do čtvrtka (zřejmě 1. 11. 2018), poté jel do [REDAKCE] kde také pracoval a 6. 11. 2018 v úterý odcestoval na [REDAKCE] kde byl 8. 11. 2018 zadržen. Z trestné činnosti je usvědčován poškozenou, která opakovaně policii i před soudem vždy stejně popsala, že ten den 27. 10. 2018 šla brzy ráno okolo 7 hodiny k dceři hlídat vnoučata, cestou se jí zeptal mladý muž ruským jazykem na cestu do [REDAKCE]. Muž jí upoutal, protože bylo chladné počasí a on byl jen v tričku [REDAKCE] barvy s krátkým rukávem. Cestou ji opakovaně předešel nebo zpomalil, telefonoval, či předstíral hovor. Následně, když byla poškozená již téměř v bydlíšti dcery, ji opět předešel, rukou ukázal [REDAKCE] gesto označující [REDAKCE] poté do ní vrazil, a když spadla na zem, spadl na ni, odstrkoval jí ruce, svou ruku jí dal přes ústa, aby nekřičela a pokoušel se jí stáhnout kalhoty. Poškozená ho opakovaně silně kousla do ruky, poté se obžalovaný zvedl a utekl. Byl z něj cítit alkohol, ale jinak šel rovně. Poté, co poškozená přišla k dceři, zavolala policii a celou událost oznámila, jak dokazuje úřední záznam PČR ze dne 27. 10. 2018. Již ten den policii popsala pachatele, což vedlo policii k vyžádání kamerových záznamů Městské policie v [REDAKCE] a v [REDAKCE] kde je zmapován pohyb nejprve podezřelého, později ustanoveného obžalovaného. Následně poškozená absolvovala dvě rekognice, první podle fotografií dne 16. 11. 2018, podruhé za účasti obžalovaného dne 19. 1. 2019 a pokaždé poškozená označila jako pachatele právě obžalovaného. Její popis obžalovaného skutečně značně odpovídá fyzickému vzhledu obžalovaného, velmi výrazným markantem jsou viditelné [REDAKCE] obžalovaného. Svědkyně [REDAKCE] popsala, že ten den za ní matka přišla, svěčila se jí s napadením a posléze zavolala policii. Matka byla ořesená, měla špinavé oblečení, byla podrápaná v obličeji, a popsala, že ji ten muž povalil, stahoval jí kalhoty a ona ho kousla do ruky. Matce stále není dobře, má strach vycházet a přiblížit se k lidem. Svědkyně [REDAKCE] rovněž potvrdila pohyb obžalovaného v ranních hodinách dne 27. 10. 2018 v [REDAKCE] kdy byl v jejím obchodě, zaujalo ji, že byla zima a on byl jen v tričku, měl zmrzlé ruce a jednu ruku měl více červenou, přišlo jí, že ho ta ruka bolí. Poškozená tak od počátku vypovídá zcela konstantně, že k napadení a pokusu znásilnění došlo, samozřejmě přímí svědci této události nejsou, protože pachatelé této trestné činnosti se obvykle snaží, aby jejich čin nebyl zaznamenán veřejností. Poškozená nemá žádný motiv, proč by neměla vypovídat pravdivě o obžalovaném, obžalovaného do dne 27. 10. 2018 vůbec neznala, od té chvíle ho viděla jednou až při rekognici a již předtím policii o něm uváděla takové skutečnosti týkající se jeho vzhledu a jazyku, kterým pachatel mluvil, který následně byl u obžalovaného objektivně policií zjištěn. Na kamerových záznamech a úředních záznamech je zachycen pohyb obžalovaného v [REDAKCE] a [REDAKCE] v čase, který poškozená uváděla, ostatně toto je skutečnost, kterou obžalovaný ani nepopírá. Naproti tomu obžalovaný nedokázal nijak vysvětlit, byť je jeho právem zvolit si obhajobu podle svého uvážení, proč si nepamatuje časové rozpětí 2-3 hodin, když uváděl, že se okolo páté hodiny ranní vzbudil venku po noci strávené v baru, a následně podrobně popsal, jak se ptal muže a ženy na autobusové spojení do [REDAKCE] že komunikoval i s řidičem autobusu, pamatoval si nákup v obchodě svědkyně [REDAKCE] že neměl klíče od ubytovny, i kde poté spal a kam šel. Z toho soud dovozuje, že jeho obhajoba jeho spíše účelová, kdy se obžalovaný vyhýbá popisu události okolo 7. hodiny ranní. Poškozená potvrdila, že z obžalovaného byl cítit alkohol, ale nebyl opilý tak, aby se neudržel na nohou, ptal se jí na cestu srozumitelně, šel vcelku rovně, po cestě telefonoval, a obžalovaného vypitý alkohol nijak nezbavuje trestněprávní odpovědnosti, když se do stavu po vypití určitého množství alkoholu přivedl vlastním přičiněním. Ostatně obžalovaný si byl dobře vědom, že spáchal trestný čin, když maximálně několik dní poté doslova uprchl z ubytovny, aniž by někomu cokoliv sdělil, dle jeho tvrzení odjel 1. 11. 2018 do [REDAKCE] kvůli jiné práci, což byl ale stejný den, kdy policie byla prověřovat kamerové záznamy v prodejně svědkyně [REDAKCE] a není vyloučeno, že se to obžalovaný mohl dozvědět, možná už dokonce dne 29. 10. 2018, podle úředního záznamu policie ho od tohoto dne měli postrádat jeho spoluhydlíci. Obžalovaný bezdůvodně na ubytovně ponechal celou tašku s osobními věcmi, a hranici mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] se pokusil překročit dle sdělení Policejního prezidia dne 8. 11. 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

nelegálně, tedy mimo hraniční přechod. Obžalovaný v tu chvíli totiž tušil, že je v pátrání, protože dle jeho tvrzení v úterý zřejmě dne 6. 11. 2018 na ubytovnu volal a nějaká osoba mu sdělila, že jeho tašku vzala policie a je po něm pátráno. U sebe měl při předání do ČR jen několik drobných EUR a další měny, mobil, peněženku a batoh. Toto tedy umožňuje pouze jediné vysvětlení, a to takové, že se pokoušel uprchnout před hrozbou trestního stíhání. Jeho pozdější výpověď ze dne 21. 12. 2018 je taktéž nelogická, když uvedl, že se o znásilnění ženy v [REDAKCE] a pokousání ruky pachatele dozvěděl od svědka [REDAKCE] dne 30. 10. 2018, přitom taková informace byla policií zveřejněna až dne 28. 12. 2018. Dne 30. 10. 2018 v úterý sestavila poškozená identikit pachatele u policie a policie až dne 1. 11. 2018 ve čtvrtek dorazila prověřovat kamerový záznam do [REDAKCE]. Těžko by tedy obžalovaný (či svědek [REDAKCE]) věděl tyto skutečnosti dříve, kdyby nebyl právě obžalovaný pachatelem trestného činu. Jeho verzi nepotvrdil ani svědek [REDAKCE] který uvedl, že s obžalovaným o trestném činu nemluvil, ani mu obžalovaný neřekl nic o svém odjezdu ani mu nic neukazoval. Obžalovaného naposledy viděl zřejmě dne 27. 10. 2018 ve večerních hodinách, policie za ním byla až asi za necelý týden poté, což odpovídá šetření policie ve dnech 1. - 2. 11. 2018 v [REDAKCE]. Obžalovaný také uvedl, že když police rozšířila informaci, že došlo ke znásilnění, ukázal známým ruce, že on žádné zranění nemá, což také nemá oporu v provedeném dokazování, jelikož pokud policie vůbec někomu sdělila tuto informaci ve dnech 1. - 2. 11. 2018 přímo v [REDAKCE] obžalovaný tam již v těchto dnech nebyl, veřejnosti byla tato informace sdělena až veřejnými sdělovacími prostředky dne 28. 12. 2018, a obžalovaný tedy mohl své ruce v tu chvíli ukazovat někomu maximálně ve vazební věznici, kde se od 21. 12. 2018 nacházel. Na základě výpovědi poškozené [REDAKCE] a všech výše shrnutých důkazů lze tedy učinit závěr, že obžalovaný šel za poškozenou od zastávky v ulici [REDAKCE] až do ulice [REDAKCE] zde na poškozenou zaútočil, poválil ji na zem, lehnul na ni, sahal jí na rozkrok a začal svlékat kalhoty. Tímto jednáním s vysokou mírou pravděpodobnosti směřoval k uskutečnění pohlavního styku a naplnil tak zákonné znaky přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, když poškozenou násilím nutil k pohlavnímu styku v podobě kontaktu jeho ruky s [REDAKCE] poškozené. Obžalovaný se dále snažil silou vysvléci poškozené kalhoty. Poškozená se tomuto jednání velmi intenzivně bránila, kousla ho do ruky, kterou se ji obžalovaný snažil umlčet. Pro intenzivní odpor poškozené svého jednání zanechal. Z gesta naznačujícího [REDAKCE] i ze snahy obžalovaného [REDAKCE] poškozenou od pasu dolů, je zřejmý úmysl o intenzivnější zásah do intimních partií poškozené v podobě soulože nebo obdobného způsobu pohlavního styku. Z průběhu napadení, užití síly vůči poškozené za účelem překonání jejího odporu, snahy o obnažení poškozené a ukončení jednání pro intenzivní odpor poškozené, lze dovozovat naplnění zákonných znaků zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

9. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolností, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaný se k zločinu nedoznal, nelze mu přičíst žádnou polehčující okolnost, až na tu, že ho lze považovat za osobu bezúhoňnou, pokud jde o jeho trestní minulost, v českém opisu RT nemá žádný záznam, v České republice se totiž zdržoval poměrně krátce. Po zvážení všech okolností dospěl soud k závěru, že obžalovanému nelze uložit jiný trest, než trest nepodmíněný, a to pro závažnost trestného činu, kterého se obžalovaný dopustil svým jednáním, kdy napadl zcela cizí ženu, kterou náhodně potkal, užil vůči ní násilí, aby se pokusil násilím o pohlavní styk, který nebyl jen pro aktivní obranu poškozené dokonán. Poškozená je osoba [REDAKCE] věku, jeho jednání ji traumatizovalo a následky u poškozené stále přetrvávají. Byl mu tak uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř let, neboť celkově byl ohrožen sazbou odnětí svobody v rozmezí dva roky až deset let, tedy ve spodní polovině trestní sazby. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť u obžalovaného nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
10. Pokud jde o adhezní řízení, poškozená svůj nárok na náhradu škody vyčíslila znaleckým posudkem, její újma zdravotní i psychická je v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného, a

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

proto jí byl tento nárok, skládající se z bodového ohodnocení újmy a nákladů na znalecký posudek, přiznán.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 22. května 2019

Mgr. Lucie Homolková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Vcronika Pešková.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12. července 2019 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Pudilové a soudců Mgr. Romana Buchala a Mgr. Františka Boštíka, o odvolání **obžalovaného: [REDACTED]** **narozeného [REDACTED]** proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 22. května 2019, č.j. 32 T 31/2019-290,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), f), odst. 2 **trestního řádu** se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu a výroku o náhradě škody a podle § 259 odst. 3 **trestního řádu** se rozhoduje tak, že

obžalovaný [REDACTED]

se odsuzuje

podle § 185 odst. 2 **trestního zákoníku** k trestu odnětí svobody v trvání **třiceti /30/ měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) **trestního zákoníku** se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 **trestního řádu** je obžalovaný povinen nahradit poškozené **[REDACTED]** **[REDACTED]** nemajetkovou újmu ve výši 42 775 Kč.

Podle § 229 odst. 2 **trestního řádu** se poškozená **[REDACTED]** odkazuje se zbytkem nároku na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se podle zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že :

v České Lípě dne 27. 10. 2018 kolem 07:00 hodin sledoval poškozenou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] když za ní šel několik set metrů, před vstupem do domu [REDAKCE] poškozená ukázala [REDAKCE] gesto označující [REDAKCE] když poškozená zareagovala tak, že obviněnému řekla, že bude křičet, obviněný v úmyslu vykonat na poškozené souloží ji poválil na zem na záda, lehnul si na poškozenou a [REDAKCE] jí rukou do [REDAKCE] poškozená se mu bránila, křičela, snažila se obviněného od sebe odstranit rukama i nohama, obviněný držel jednu ruku na ústech poškozené a druhou ji stahoval kalhoty, poškozená obviněného kousla do ruky, natož obviněný svého jednání zanechal a z místa odešel, poškozená [REDAKCE] byly jedním obviněného způsobeny škrábance a modřiny v oblasti i po těle.

2. Za to byl obžalovanému podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.
3. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit [REDAKCE] škodu ve výši 44 348 Kč.
4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě obžalovaný odvolání, které bylo prostřednictvím obhájce také písemně zdůvodněno a které směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku. Obžalovaný v podané odvolání předně namítá, že nebyla spolehlivě prokázána objektivní stránka zločinu znásilnění ohledně jednání obžalovaného a vzniku následku v příčinné souvislosti s tímto jednáním. Obžalovaný má za to, že soud prvního stupně nedostatečně posoudil skutečnost, že poškozená s obžalovaným nejprve hovořila na zastávce a poté jej mohla zaměnit s jiným rovněž ruský hovořícím mužem a nedostatečný vjem útočníka nahradit jasnější vzpomínkou na obžalovaného, což se mohlo v konečném důsledku projevit při obou rekognicích. Hodnověrnost rekognice in natura pak do jisté míry snižuje i skutečnost, že před ní proběhla rekognice na základě fotografií. Okresní soud také nedostatečně posoudil tu skutečnost, že poškozená útočníka citelně kousla, popsala v ústech cizí krev a ona i její dcera pak měly strach, jestli se krev nic nepřeneslo. Žádný ze svědků u obžalovaného nepopisuje zranění se stopami krve či modřiny, svědkyně [REDAKCE] uvedla, že ruka ho bolela, ale krev mu nekapala a ani svědek [REDAKCE] si nevšiml, že by byl obžalovaný zraněný, ač měl vyhrnuté rukávy. S ohledem na výše uvedené pak v závěru svého odvolání navrhl, aby byl odvolacím soudem napadený rozsudek zrušen a on byl obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěn.
5. Z podnětu řádně a včas podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k těmto závěrům:
6. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně odvolací soud nezjistil žádné procesní vady či pochybení. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

zákonných ustanovení, jimiž se má zachovat právo obžalovaného na obhajobu i řádné objasnění věci.

7. Stejně tak nemá krajský soud výhrady ani k rozsahu provedeného dokazování. Okresní soud v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, když vyslechl obžalovaného, poškozenou a svědky [REDAKCE]. Okresní soud měl k dispozici také listinné důkazy – zprávu Policejního prezidia, protokol o zadržení, úřední záznamy policie, protokoly o rekognici, lékařské zprávy, protokol o ohledání místa činu a odborné vyjádření, fotodokumentaci, seznam ubytovaných osob, protokol o vydání věci a usnesení o vydání věci, znalecký posudek z oboru zdravotnictví a osobní výkazy obžalovaného. Takto provedeným dokazování si vytvořil potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu.
8. Okresní soud následně provedené důkazy také vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a zjištěný skutkový děj nevzbuzuje žádné důvodné pochybnosti. Obžalovaný v podaném odvolání opět namítá skutečnosti, které uváděl již v řízení před soudem prvního stupně a okresní soud se jimi důkladně zabýval a zdůvodnil, proč se s uvedenou obhajobu neztotožnil. Stejně tak potom ani krajský soud nemohl tuto obhajobu obžalovaného s přihlédnutím ke skutečnostem plynoucím z provedených důkazů považovat za důvodnou.
9. Obžalovaný popřel, že by se trestné činnosti dopustil a opakovaně uváděl, že si na předmetnou dobu nepamatuje. Večer předtím byl s kamarádem v noci v klubu a hodně toho vypil. Naposledy si pamatuje, že šel asi okolo páté hodiny kouřit se dvěma dívkami, se kterými se seznámil a pak si vzpomíná na okamžik, kdy se ptal na autobus a tam viděl, že je 7.40 hodin. Vzpomatoval se, protože mu byla zima a byl jen v tričku. Na zastávce se zeptal stojící ženy na autobus na [REDAKCE] a nejbližším autobusem odjel. Od náněstí do [REDAKCE] pak šel pěšky, cestou nakoupil (pohyby rukou dělal, protože mu byla zima) a šel na ubytovnu. Na žádné setkání s poškozenou si nepamatuje a poprvé viděl fotografii té ženy při seznámení se spisem. Pár dní ještě pracoval nejdříve v [REDAKCE] a pak v [REDAKCE] a 6.11.2018 odcestoval z [REDAKCE], chtěl přejít na [REDAKCE] a cestovat do [REDAKCE]. Když policisté rozšířili, že mělo k něčemu dojít a pachatel měl zranění na ruce, ruku ukazoval více lidem a nic podobného tam neměl.
10. Okresní soud nepochybil, pokud při zjišťování skutkového stavu vycházel zejména z výpovědi poškozené [REDAKCE]. Obžalovaný vytýkal tuto skutečnost soudu prvního stupně, tato námitka však důvodná není. U tohoto typu trestné činnosti je pochopitelné, že výpověď poškozené je primárním a často jediným přímým důkazem, obzvláště za situace, kdy obžalovaný nemůže uvést, co v předmetné době dělal. Je nepochybné, že v takovém případě je nutno velmi pečlivě hodnotit věrohodnost takové výpovědi, přičemž okresní soud své povinnosti v tomto směru dostál a věrohodnosti výpovědi svědkyně se podrobně zabýval. I krajský soud pak mohl na základě provedeného dokazování dospět k závěru, že výpověď poškozené [REDAKCE] je věrohodná, přičemž podotýká, že tato výpověď v projednávané věci nestojí osamoceně, ale plně koresponduje i s ostatními provedenými důkazy, rovněž svědčícími v neprospěch obžalovaného. Poškozená v přípravném řízení i u hlavního líčení zcela shodně popsala průběh útoku (v tomto směru je její výpověď verifikována také výpovědí svědkyně [REDAKCE] úředním záznamem policie, která byla na místo volána a lékařskými zprávami, které svědčí o tom, že poškozená byla zraněna a

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

toto zranění odpovídá popisu průběhu útoku), kdy není pochyb o tom, k čemu útok směřoval. Poškozená uvedla, že pachatel ukázal [REDAKCE] gesto [REDAKCE] (přestože toto gesto nebylo v průběhu řízení nijak blíže specifikováno, je možno vycházet z předpokladu, že dospělá žena je s takovým gestem a jeho významem obeznámena), především však objektivní stránka stíhaného trestného činu vyplývá z toho, že pachatel povalil poškozenou na zem na záda, lehnul si na ni, sahal jí rukou do [REDAKCE], zacpával jí ústa, aby nemohla křičet a stahoval jí kalhoty. Tyto skutečnosti jednoznačně nasvědčují tomu, že se chtěl pachatel násilím domoci pohlavního styku.

11. Poškozená se pak opakovaně ve své výpovědi ni v průběhu provedení rekognice vyjadřovala k identitě pachatele. Předně je nutno uvést, že poškozená již krátce po skutku vytvořila tzv. identikit pachatele, který vizáží obžalovaného odpovídá. Následně byla provedena rekognice podle fotografií a poškozená – jak později uvedla – pachatele poznala na první pohled. Prohlédla si všechny fotografie, aby vyloučila možný omyl a jednoznačně pak v obžalovaném pachateli svého přepadení identifikovala. S delším časovým odstupem téměř dvou měsíců pak byla provedena rekognice in natura. Námitky, které byly vzneseny v podaném odvolání v tom směru, že rekognice in natura byla ovlivněna rekognicí podle fotografií, důvodné nejsou. Orgány činné v trestním řízení postupovaly v souladu s trestním řádem, rekognice podle fotografií nepředcházela bezprostředně rekognici ukázáním osoby a rekognice následovala s dostatečným časovým odstupem. Je pak nutno zdůraznit, že rekognice podle fotografií jako méně spolehlivá forma znovupoznání by měla být vždy, když je to možné, doplněna rekognicí ukázáním osoby, k čemuž v tomto případě došlo. Rekognice in natura tedy nebyla provedena pod dojmem rekognice podle fotografií a poškozená obžalovaného jednoznačně poznala i mezi dalšími osobami a to také opakovaně. Poškozená nemá k obžalovanému žádný vztah a relevantní pak není ani námitka obžalovaného, že si jej poškozená zaměnila s jinou osobou, která se jí ptala na [REDAKCE]. Krajský soud nepovažuje za pravděpodobnou situaci, kdy se na témže místě vyskytují dvě osoby, které mají roční době neodpovídající oblečení ([REDAKCE] tričko a kalhoty), které hovoří rusky a jsou si podobné, přičemž jedna taková osoba se zeptá poškozené na cestu do [REDAKCE] a druhá osoba ji vzápětí napadne a to přesto, že poškozená uvádí, že tatáž osoba, která se jí dotazoval na [REDAKCE], ji krátce poté napadla. A důvodné pak nejsou ani další vznesené námitky. Obžalovaný se hájil tím, že neměl žádné zranění na ruce, přestože poškozená měla pachatele kousnout a mělo se jednat o krvavé zranění, kdy poškozená cítila v ústech krev. Poškozená se v tomto směru sice vyjádřila, zároveň však uvedla, že neví, zda šlo o krev její nebo o krev pachatele. Právě s ohledem na tuto nejistotu pak měla obavy z toho, zda nedošlo k přenosu infekce. Objektivní fotodokumentace dlaní obžalovaného (obžalovaný měl na hřbetu ruky šrám, vnitřní části zranění nevykazuje) pak byla provedena až po jeho zadržení s delším časovým odstupem a proto již nelze z jejich stavu nic vyvozovat. Poškozená se pak nemohla blíže vyjádřit k tomu, jaké zranění pachateli způsobila, neboť uvedla jen to, že ho kousla a pachatel utekl. Mohlo se jednat o zranění, kde nebyla nebo byla jen málo porušena kůže (to by odpovídalo výpovědi [REDAKCE], že obžalovaný si držel ruku, jako by ho bolela, ale žádnou kapající krev neviděla i výpovědi [REDAKCE], že žádné viditelné zranění na obžalovanému neviděl) a ani v případě, že by pachateli způsobila zranění otevřené, nejsou výpovědi [REDAKCE] s výpovědi poškozené v rozporu. Svědkyně prodávala obžalovanému zboží, všimla si zejména toho, že je nedostatečně oblečen a v případě, že by měl obžalovaný již nekrvácující zranění (a krvácení nelze s ohledem na časový odstup předpokládat) menšího rozsahu, nemusela jej (shodně jako řidič autobusu) vůbec zaregistrovat (viz její vyjádření, že krev nekapala). Shodně [REDAKCE] uvedl, že si ničeho nevšiml, ale také on viděl obžalovaného s delším

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

časovým odstupem a navíc popřel, že by mu obžalovaný speciálně kvůli podezření ukazoval ruce, že by s ním vůbec hovořil o podezření z trestného činu a policii. Obžalovaný dále namítal, že si nikdo nevšiml ani špinavého oblečení a zdůraznil, že poškozená špinavá byla, kdy je nutno uvést, že pachatel ležel na poškozené (poškozená ležela na zemi) a měl tedy malou šanci své oblečení ušpinit; navíc mohl případné nečistoty odstranit. A důvodná pak není ani námitka týkající se údajných rozporů ve výšce pachatele. Poškozená uvedla, že měří [REDAKCE] cm a pachatel byl menší; obžalovaný uvedl, že měří [REDAKCE] cm. Poškozená ale zároveň uvedla, že měla boty na tzv. klínku a mohla tak dosahovat výšky obžalovaného. Subjektivní vnímání poškozené v době napadení, kdy neměla čas ani možnost blíže rozdílit ve výšce vnímat, by svědčilo o nevěrohodnosti její výpovědi pouze v případě, kdy by byl rozdíl velký (např. v případě, kdy by byl obžalovaný o více než deset centimetrů vyšší apod.). Obžalovaný je malé postavy, poškozená měla boty na klínku a její subjektivní vnímání, že pachatel byl (o málo) menší tak její výpověď žádným způsobem neznevěrohodňuje. I krajský soud shodně jako soud prvního stupně dospěl na základě výpovědi poškozené a provedených rekonstrukcí k závěru, že pachatelem trestné činnosti je právě obžalovaný. A o tom, že se trestné činnosti dopustil právě obžalovaný, svědčí i další důkazy. Jak už bylo shora uvedeno, svědkyně [REDAKCE] uvedla, že obžalovaný měl na sobě oblečení, které popsala také poškozená a nakupoval u ní v obchodě, přičemž bylo vidět, že ho bolí ruka. Svědek [REDAKCE] popřel, že by s ním obžalovaný hovořil o tom, že pachatel byl měl mít zraněnou ruku (popřel, že by ho o tom informoval) a ruku mu ukazoval. O zranění na ruce jako poznávacího znamení pachatele věděl nejpozději dne 21.12.2018, ačkoli informace byla zveřejněna až 28.12.2018. Ze šetření na ubytovně vyplynulo, že obžalovaného od 29.12.2018 neviděli, obžalovaný je neinformoval o tom, kde se bude zdržovat a na ubytovně zanechal své osobní věci. Na záznamu z kamer je zaznamenán pohyb muže v [REDAKCE] tričku v [REDAKCE] který vzezřením odpovídá obžalovanému a to v čase 7.40 hod.

12. Shora vypsané důkazy tak prokazují, že skutečnosti uvedené ve výpovědi poškozené (na rozdíl od výpovědi obžalovaného) jsou pravdivé a její výpověď lze hodnotit jako vysoce věrohodnou. Okresní soud tedy postupoval správně, pokud skutkový stav rekonstruoval zejména na základě výpovědi poškozené, a dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání popsané ve výrokové části napadeného rozhodnutí.
13. Soud prvního stupně nepochybil, pokud toto jednání obžalovaného posoudil jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Jak již bylo shora naznačeno, objektivní stránku tohoto zločinu lze spatřovat zejména v tom, že obžalovaný poškozenou srazil na zem na záda, zalehnul ji, zabránil jí v tom, aby křičela, začal jí šahat na intimní místa do [REDAKCE] a snažil se jí přes její odpor sundat kalhoty. Tyto skutečnosti jednoznačně nasvědčují tomu, že se chtěl obžalovaný domoci pohlavního styku a to buď přímo souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Poškozená obžalovanému kladla odpor, bránila se, snažila se je od sebe odstrčit a nakonec (protože jí držel ruku na ústech, aby nekřičela), ho kousla a obžalovaný svého jednání zanechal a z místa odešel a trestný čin tedy nebyl dokonán.
14. Plně ztotožnit se pak odvolací soud nemohl s výrokem o trestu napadeného rozsudku. Soud prvního stupně jako jedinou polehčující okolnost hodnotil skutečnost, že obžalovaného lze považovat za osobu bezúhonnou a nemá žádným záznam v rejstříku trestů; jinou polehčující okolnost neshledal. S ohledem na závažnost trestné činnosti pak dospěl k závěru, že na

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

obžalovaného nelze působit jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody. V tomto směru se krajský soud mohl se závěry soudu prvního stupně ztotožnit. Obžalovaný se dopustil vysoce závažného jednání a byl ohrožen trestní sazbou od dvou do desíti let. V případě poškozené se jednalo o osobu [REDAKCE] věku, jednáním jí byla způsobena zranění a poškozená musela použít aktivní obranu. S ohledem na tyto skutečnosti je uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody plně odůvodněno. Krajský soud se však nemohl ztotožnit s výměrou uloženého trestu. Obžalovaný dosud nebyl soudně trestán a žije bezúhonným životem. Ačkoli se v České republice zdržoval jen krátce, negativní poznatky o jeho chování nebyly zjištěny ani v domovské zemi. Nepodstatná pak není okolnost, že trestný čin (byť s ohledem na aktivní odpor poškozené) nebyl dokonán, obžalovaný svého jednání zanechal a odešel. Všechny tyto skutečnosti svědčí o tom, že bylo na místě dosavadní řádný život obžalovaného více akcentovat, nelze uzavřít, že na obžalovaného, který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, je nutno působit již důraznějším trestem a krajský soud tak dospěl k závěru, že postačí uložení trestu při spodní hranici (s ohledem na věk poškozené a způsobené následky nikoli na samé dolní hranici) trestní zákonné sazby v trvání třiceti měsíců. Shodně jako soud prvního stupně pak obžalovaného v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.

15. Důvodnost odvolání pak krajský soud shledal i v souvislosti s napadeným výrokem o náhradě škody a nemajetkové újmy, kterým byla podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena obžalovanému povinnost nahradit poškozené škodu ve výši 44 348,- Kč. Předně je nutno uvést, že obžalovaný byl zavázán k náhradě škody, byť se uplatněný nárok týká nemajetkové újmy. Krajský soud nespochybňuje, že poškozené vznikla v souladu s trestným činem obžalovaných nemajetková újma a je dána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného (napadení) a způsobenou škodou (bolestně), má však za to, že ohledně nemajetkové újmy není možné plně vycházet z předloženého znaleckého posudku [REDAKCE]. V případě položek S 008 S 501 a S 602 je znalecký posudek nejen v souladu s doloženými lékařskými zprávami, ale také zcela v souladu s Metodikou Nejvyššího soudu České republiky k náhradě nemajetkové újmy na zdraví. Výhrady má pak krajský soud k položce traumatický šok – analogicky pro akutní psychický šok. Předně tento šok nevyplývá ani z lékařských zpráv a nevyplývá ani z výpovědi poškozené (je nutno zdůraznit, že by se muselo jednat o takovou újmu, která by – shodně jako u traumatického šoku – mohla být příčinou smrti, čemuž odpovídá bodové ohodnocení). Poškozená, jak je doloženo zprávou [REDAKCE] utrpěla traumatický zážitek, který měl následky na psychický stav – byla omezena v pohybu mimo domov, trpí úzkostí, je častěji rozrušená a má potíže se spánkem.

Podle § 2958 občanského zákoníku, při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i zúžení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

16. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že ačkoli nelze důsledky pro psychický stav hodnotit na základě předloženého znaleckého posudku, je nepochybné, že poškozená utrpěla v souvislosti s jednáním obžalovaného psychickou újmu. Výši této újmy pak krajský soud stanovil podle zásad slušnosti, kdy má za to, že by se mohlo jednat o částku převyšující požadovanou částku 42.775,- Kč (částka 1.573,- Kč za vypracování znaleckého posudku je částkou, která není součástí nároku na nemajetkovou újmu, ale jde o náklady poškozeného, o kterých se v souladu s ustanovením § 154 trestního řádu rozhoduje po právní

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraší.

moci rozhodnutí). S ohledem na výše uvedené tedy krajský soud, který je též vázán návrhem poškozeného ohledně výše požadované újmny, přiznal poškozené nárok na nemajetkovou újmu ve výši 42.775,-Kč a se zbytkem jejího nároku spočívajícím v nákladech na znalecký posudek ji s ohledem na ustanovení § 229 odst. 2 trestního řádu (s přihlédnutím k ustanovení § 154 trestního řádu) odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

17. Krajský soud tedy s ohledem na výše uvedené podle § 258 odst. 1 písm. e), f) trestního řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu, ve výroku o náhradě škody a nemajetkové újmě a sám rozhodl tak, jak je shora uvedeno. A jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do **dvou** měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 trestního řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265 odst. 1 písm. a) až l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 12.07.2019

Mgr. Gabriela Pudilová, v. r.
předsedkyně senátu

Martina Digitálně podepsal
Andraši Martina Andraši
Datum: 2019.07.15
12:01:43 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Homolkové a přísedících Věry Linhartové a Zdeňky Hrudkové v hlavním líčení konaném dne 26. 2. 2020

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

dne 13. 4. 2019 v době mezi 01:00 a 01:30 hodin na ubytovně [REDACTED] na adrese [REDACTED] [REDACTED] zavedl poškozenou [REDACTED] [REDACTED] narozenou [REDACTED] do svého pokoje číslo [REDACTED] kde přes nesouhlas i fyzický odpor poškozené na ní vykonal soulož, přičemž poškozená neustále plakala a žádala obviněného, aby toho nechal a uvedeným jednáním způsobil na těle poškozené drobné modřiny,

tedy

jiného donutil násilím k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vítková.

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 80 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k trestu vyhoštění v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný i státní zástupce po jeho vyhlášení vzdali práva odvolání a netrvají na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřije, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 26. února 2020

Mgr. Lucie Homolková v.r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Homolkové a přísedících Naděždy Vejvodové a Bohumíly Chotové v hlavním líčení konaném dne 19. listopadu 2018

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

dne 3. 8. 2018 kolem 01:30 hodin v ulici [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] odtáhl poškozenou [REDACTED] [REDACTED] narozenou [REDACTED] [REDACTED] proti její vůli ze silnice za bytový dům č. p. [REDACTED] poškozená křičela o pomoc, zvonila na zvonky obytných domů, za domem ji povalil na zem, klekl si k ní, obnažil své přirození, dával ruku poškozené na svůj penis a pohyby rukou naznačoval, že po poškozené chce, aby mu jej třela, sahal poškozené na přirození, následně v úmyslu donutit poškozenou k orálnímu sexu držel poškozenou za hlavu a silou se snažil přiblížit její obličej ke svému penisu, poškozená se jednání obviněného aktivně bránila, křičela, že to nechce, snažila se obviněného odstrčit, což se jí z důvodu fyzické převahy obviněného nepodařilo, obviněný jednání zanechal až poté, co na něj zakřičel náhodný svědek,

tedy

v úmyslu spáchat trestný čin svým jednáním bezprostředně směřoval k donucení jiného násilím k pohlavnímu styku způsobem srovnatelným se souloží, přitom k dokonání trestného činu nedošlo,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vítková.

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se odsouzený pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] narozená [REDAKCE] [REDAKCE] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

V hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti:

1. Obžalovaný v hlavním líčení vypověděl, že ten večer šel do baru [REDAKCE] kde si dal tři piva. V deset hodin si odešel lehnout, poté se vrátil zpátky do [REDAKCE] dal si ještě jedno pivo a pak si lehl do parku. Kolem třetí hodiny ráno vstal a šel si lehnout zpátky na ubytovnu. Není si jistý, zda poškozenou [REDAKCE] viděl v baru. V baru se nebavil s žádnou ženou. V baru s ním byl kolega [REDAKCE] a [REDAKCE] V České republice pracoval ve [REDAKCE] neví, pro jakou firmu. Neví, jestli měl pracovní povolení. Předtím byl v [REDAKCE] do České republiky ho pozval kamarád, žádné vazby k České republice nemá. Byl jenom v baru [REDAKCE] nevzpomíná si, že by byl ještě v nějakém jiném baru, ani že by s ním v baru u stolu seděla nějaká žena.
2. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že ten den v sedm hodin večer šla do baru [REDAKCE] zapít, že přišla o mimino. Tam si dala pivo, pak přišel kamarád [REDAKCE] [REDAKCE] ke kterému si přisedla. Pak si chtěla jít zakouřit, neměla ale zapalovač, tak šla do zahrady, kde se kouří a tam seděli ti dotyční [REDAKCE] Sedla si k nim na lavičku a ptala se jich, jestli by jí půjčili zapalovač. Ten jí půjčili, svědkyně tam s nimi seděla, zakouřila si. Toho jednoho už viděla víckrát, mluvil napůl česky, bylo mu rozumět, ale nebyl to obžalovaný, jmenuje se [REDAKCE] Sedla si pak k nim, byli tam ještě dva nebo tři jiní a jak seděla u nich, tak jí tam šahali po noze a začali ji osahávat. Řekla jim, že nechce, ať ji nechají být. Právě ten, co uměl mluvit česky, jí řekl, ať ji nechají. Tam si dala asi ještě jedno pivo, a když chtěla [REDAKCE] zavírat, tak se sebrala a šla do [REDAKCE] Musela se tam zaregistrovat, protože tam jsou automaty, aby si tam mohla dát pivo. Oni přišli hned za ní a tak šla dozadu do místnosti, kde se kouří. Sedla si tam, oni tam přišli hned za ní a sedli si vedle ní. Obžalovaný seděl vedle ní a začal jí sahat na stehna, do rozkroku, chtěl ji líbat, tak mu řekla, že s ním nechce mít nic, že nechce, aby na ni šahal a ten co uměl česky mu řekl, ať ji nechá na pokoji. On to pochopil asi nějak blbě, že jí nerozuměl, zákeřně na ni koukal. Pak šla na záchod, a když se vrátila, tak tam ten dotyčný nebyl a pak zas přišel. Když chtěla jít domů, tak měla v sobě pivo, ale nechtěla, aby na ni sahal cizí muž, nebyla vyzývavá, měla normální věci. Když šla domů, tak šla k [REDAKCE] a když chtěla přejít od [REDAKCE] na druhou stranu, tak za sebou slyšela kroky. Když došla na druhou stranu, tak právě obžalovaný ji táhnul dolů 100 – 200 metrů, zkoušela zvonit na zvonky, ale nikdo nevylezl. Vytrhnout se nešlo. Když ji dotáhl až dolů, tam jsou kontejnery, a do uličky a tam ji shodil pod strom, chtěl ho vyhonit a strkal jí svůj penis k puse, sahal jí na přirození, chtěl jí sundat kraťasy. Křičela o pomoc až pod tím stromem, vylez pán z bytovky z druhého patra z balkónu a řval na něj, ať ji nechá být, jinak že půjde dolů a že mu ho uřízne. On ji pak pustil a utekl, než přišel pán dolů. Myslela, že pachatele nezvládne při rekognici určit, ale podle toho jak tam stáli a obžalovaný má zákeřný pohled, tak poznala, že to je on. Má nyní strach chodit do krámu. Stalo se to kus od toho, kde bydlí, a když jde okolo, tak to vidí před očima, pořád na to myslí. Žádného lékaře nenavštívila, finančně na tom není nějak moc dobře.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vítková.

Léky na uklidnění nepotřebuje. Během přehrávání ve spise založených CD z baru [REDAKCE] svědkyně uvedla, že česky mluvil [REDAKCE] který má na sobě [REDAKCE] tílko a [REDAKCE] krat'asy a byl [REDAKCE] postavy. Svědkyně poté poznala a označila jak obžalovaného, tak i třetího [REDAKCE] který jí sahal na stehna. Pokud se s nimi bavila ve vstupní chodbě, tak jí nabízeli, že jí koupí pivo.

3. Svědek [REDAKCE] uvedl, že ráno kolem půl třetí jr probudil křik, který neustával, tak z okna viděl, jak paní ležela pod stromem, a byl u ní chlap a pokoušel se jí znásilnit, vypadalo to tak. Křičela „nech mě, nechci, nesahej a pust' mě“. Ten chlap byl cizinec, něco tam mumlal, bylo slyšet, že to není Čech. Bylo to hned za barákem a od něj tak 20 metrů a na místo svítilo světlo od pouliční lampy. Paní byla na zemi, chlap měl svlečené kalhoty a vyžadoval orální sex, hlavu té paní jí cpal ke svému penisu. Kalhoty měl na půl žerdi a byl mu vidět zadek, už neví, jestli tu paní nějak držel. Paní se bránila, odstrkovala ho od sebe. Když křičela a občas byla ticho, měla plnou pusou, tak občas se mu ten orál podařil, jinak byla maximálně na vzdálenost paží, prostě hlavu jí cpal k přirození a paní se bránila. Svědek něco vykřikl, jako nech jí, běž od ní a pak šel dolů. Poté, co to vykřikl, tak jí chlap pustil, úplně v klidu si natáhnul kalhoty a odešel k zídce do stínu, hledat ho nešel. Tu paní vzal k nim domů, zavolali se policajti a přijela kriminálka. Popis toho pána není schopen říci. Měl [REDAKCE] oblečení a [REDAKCE] musel znát, protože když odcházel od toho stromu podél té uličky, tak šel dolů, k bývalé [REDAKCE] a tam nejsou kamery ani lampy.
4. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že slyšela paní, jak křičí, že ne, nechci, nech mě. Manžel se šel dívat, protože za barákem nám chodí ožralí a řvou. Když se ale podívala z okna, viděla tam dvě osoby, jednu na kolenou a druhou nad ní a paní pořád křičela. Šla za manželem, který otevřel okno a zařval na něj a ten se sebral a odešel. Paní volala, ať zavolá policii. Neví, co tam prováděli, křičela, pak bylo chvíli ticho a pak zase křičela. Bez brýlí vidí rozmazané postavy, neví, jak oba vypadali, až když paní přišla k nim, tak jí poznala. Paní chtěla vodu a chtěla si sednout, svědkyně jí dávala ručník, protože byla zezadu špinavá od bahna, jak jí odhodil. Říkala, že se bála, že jí ublíží, že to nechtěla a že jí začal rozvazovat tkaničky na kalhotech a že je po operaci a že se bála, že jí ublíží. Zavolala policii. Neříkala, jestli tu osobu znala, ale říkala, že byla někde na oslavě, šla z oslavy domů, chytl jí na hlavní silnici a táhnul ji k nim za barák. Snažila se zvonit na zvonky, ale nikdo ji neslyšel nebo nechtěl slyšet. Paní nebyla nijak zraněná.
5. Svědek [REDAKCE] uvedl, že [REDAKCE] je přítelkyně. Sám nic neviděl, ale ten týden, co se to stalo, přišli o dítě a přítelkyně to špatně psychicky nesla, tak to šla zapít a svědek se to dověděl až druhý den, když přišla od policie. Už neví, v kolik hodin odešla z domu, chtěla to zapít, dát si nějaký pivko, údajně měla jít i s kamarádkou. Druhý den přišla někdy nad ránem, když ji policie po výsledku pustila. Řekla, že se jí pokusili znásilnit, řekla mu jen, kde se to stalo, měl ji někam zatáhnout, víc neví. Nechtěla o tom víc mluvit. Celou tu událost nese špatně, ještě dodnes se venku bojí chodit sama, když potká cizince, má strach, drží se svědka. Ví, že policie s přítelkyní dělala rekognici, byla kvůli tomu v [REDAKCE] řekla, že ho hned poznala, netuší, podle čeho. Ten den měla asi dvě skleničky třetinkového piva, tvrdý alkohol nepije.
6. Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalovaného nezná, pouze ho viděl chodit po [REDAKCE] a párkrát ho viděl sedět v restauraci. Dne 2. 8. 2018 byl v restauraci [REDAKCE] je [REDAKCE] národnosti, kde potkal paní [REDAKCE] bylo tak kolem šestý, sedmý hodiny. Obcházel stoly, od každého odpíjela pivo, žádala kořalky, chtěla se napít i jeho piva, ale svědek jí jedno malé pivo koupil. A pak šla s těmi [REDAKCE] na tu terasu. Tam už neviděl, co se dělo. Svědek se tam zdržel až do zavírací doby, kolem deváté hodiny. Ti [REDAKCE] šli před nimi, svědek odbočoval s [REDAKCE] doleva a oni šli přes celé město až dolů. Šli všichni tři vedle sebe a ona šla s nimi, neví, jestli spolu nějak komunikovali.
7. Svědek [REDAKCE] uvedl, že ten večer byl v restauraci [REDAKCE] až do devíti hodin do večera, kdy zavírala a s [REDAKCE] šli domů. Ten večer se tam [REDAKCE] ukázala, ale jinak seděla vzadu. Paní [REDAKCE] si dala malé pivo, se svědkem se nebavila. Nepřišla za ním a nechtěla napít jeho piva, neví, jak to bylo u pana [REDAKCE] Paní [REDAKCE] šla na terasu, kde se smí kouřit, ale na tu terasu vidět není. Ti [REDAKCE] seděli na terase, neví, jestli se tam s nimi paní [REDAKCE] bavila ani jestli se s nimi vracela pro něco k baru. Když s [REDAKCE] odcházeli

z toho baru, tak viděli, jak oni tři a ona šli někam do [REDAKCE] působilo to, že jdou spolu. V baru [REDAKCE] byla paní [REDAKCE] podnapilá, to zaregistroval asi kolem osmé hodiny, proběhla tam asi 2x, měla nejistou chůzi a mluvila z cesty, to mluví furt.

8. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že má restauraci a obžalovaného zná od vidění právě z restaurace, kam chodí. Ten večer nalívala hostům pivo a věnovala se opravě barového pultu, takže měla vyvěšeno oznámení, že podnik je otevřen pouze do devíti hodin. Pokud si pamatuje, tak obžalovanému nenalila a nevšimla si, jestli tam ten večer byl nebo nebyl, možná že dostal pivo od kamarádů, kterým asi nalila. V devět hodin hosté odešli a podnik zavřela. Nevšimla si, že by se tam bavili s nějakou ženou. Neví, jestli někdo koupil pivo nějaké ženě. Pokud jde o tu ženu, tak ta tam chodí, ale nikdy nemá peníze, nikdy si nic nekoupila. Neví, jak se jmenuje, jméno [REDAKCE] jí nic neříká, ale podle fotografií ve spise ji poznala. Ta paní se ten večer nechovala nijak neobvykle, byla tam jen chvíli a pak odešla. Seděla u jednoho stolu se třemi muži, jeden z nich byl tady před ní, ale byla tam jen chvíli a pak odešla.
9. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že má hernu [REDAKCE] k nim chodí na pivo asi 2x měsíčně, vypije asi dvě nebo tři piva. Přišla k nim i dne 2. 8. 2018 ještě se třemi cizinci, ona mluvila jen česky a jeden z těch mužů také umí česky, ale ti zbylí dva ne. Byla u nich asi hodinu nebo dvě, každý vypil asi dvě piva, paní [REDAKCE] odcházela asi ve dvanáct hodin, s ní odcházeli ještě dva cizinci. Už si nepamatuje, jestli s ní šel ven i zde přítomný obžalovaný. Dva z těch [REDAKCE] už u nich byli, ale obžalovaný byl poprvé. U nich si musí klienti založit kartu, zakládala ji i obžalovanému. V baru mají videokameru, záznam dávala policii. Paní [REDAKCE] pak přišla do baru s policií, která jí ukazovala ten záznam z kamery.
10. Svědek [REDAKCE] uvedl, že dne 2. 8. 2018 šel na pivo s kamarádem [REDAKCE] a obžalovaným do baru [REDAKCE] bylo tak devět, deset hodin. Ten večer pili pivo, měli tak čtyři pět piv. Přidala se tam k nim jedna žena, jmenovala se [REDAKCE] byla [REDAKCE] měla [REDAKCE] vlasy. Povídala si s nimi česky, nejvíc česky rozumí svědek, oni mluvili [REDAKCE] dobrý, dobrý, kamarád a takový. Paní [REDAKCE] pila pivo, byla tam s nimi až do konce asi do jedné, do dvou, byli ve dvou hospodách a celou dobu byla s nimi. Potom šli do [REDAKCE] tam pili také pivo, odcházela s nimi asi kolem jedné, druhé hodiny. Šli s ní do centra a tam se rozdělili. Svědek šel domů na [REDAKCE] nikdo s ním nešel, ostatní dva šli nahoru, ona šla domů sama a svědek šel asi za pět minut za ní. [REDAKCE] šel směrem do bytu na [REDAKCE] on šel první a svědek za ním asi za pět minut. Neví, jestli už tam byl, když přišel na [REDAKCE] nebydlel s ním, on bydlel o jedno patro výše. [REDAKCE] po paní [REDAKCE] v těch restauracích sahal, sahal jí na nohy a na řetízek, začal ji i líbat, ona mu říkala, ať jí nechá být a svědkovi říkala, ať mu řekne, aby jí nechal. Ta [REDAKCE] se chovala přátelsky, dávala na ostatní ruku, smála se s nimi, nechávala si kupovat alkohol. Po alkoholu se chovala normálně.
11. Svědek [REDAKCE] uvedl, že dne 2. 8. 2018 přišli z práce a šli do restaurace té paní, co zde byla předtím a dali si tam pivo. Mezitím paní, které se to stalo, šla od stolu ke stolu, oni šli mezitím na terasu ven, ona také vyšla ven na cigaretu a začala s nimi hovořit. Oni ale neumí česky, [REDAKCE] s ní mluvil víc a ona ho žádala, aby se o ní postaral. Mezitím ale chodila mezi těma jednotlivýma chlapama. Pak se restaurace zavřela a tak odešli do vedlejší restaurace, dali si pivo. Obžalovaný se jí dotýkal na řetízku, jestli to je nebo není zlato, svědek ho několikrát upozorňoval, ať to nedělá, aby si hleděl svého. Pak mu to říkala i ta paní [REDAKCE] aby si hleděl svého, aby z toho neměl problémy. On se kolegů ptal, jestli půjdou domů, ti řekli, že ne, tak si vzal ještě jedno pivo a odešel. Oni tam dál zůstali. U té paní šlo asi o znásilnění, s obžalovaným o tom nemluvil. Svědek spal v [REDAKCE] poschodí stejné ubytovny jako ostatní, ale s obžalovaným na pokoji nebyl, s ním byla na pokoji osoba, která s ním přijela za prací z [REDAKCE] ale ta už je v [REDAKCE]
12. Z listinných důkazů bylo zjištěno, že dle záznamu o dechové zkoušce dne 3. 8. 2018 v 3.39 hodin bylo poškozené naměřeno 1,84 promile alkoholu v krvi. Podle protokolu o rekognici ze dne 21. 8. 2018 poškozená určila jako osobu podezřelou osobu držící číslo 3, tedy obžalovaného, a to zejména podle očí. Podle úředního záznamu PČR ze dne 3. 8. 2018 v 2.27 hodin byla vyslána hlídka do [REDAKCE] k nahlášenému znásilnění. Na místě byli vyslechnuti svědci

██████████ a ██████████ kteří popisovali událost stejně jako v hlavním líčení, u nich v bytě se nacházela i poškozená. Dále policisté hovořili se svědkyní ██████████ která šla po ulici a uviděla zrychleně se pohybovat muže oblečeného do ██████████ krátkých kalhot a ██████████ či ██████████ trika, který se neustále otáčel a díval za sebe, svědkyně uvedla, že tento muž bydlí ██████████ a nedávno obtěžoval její ██████████ letou neteř. Tuto svědkyni se bohužel později nepodařilo identifikovat. Obžalovaný byl zaměstnán u ██████████. Dále dne 3. 8. 2018 bylo provedeno šetření k osobě svědkyně ██████████ provozovatelkou ██████████ baru, která uvedla, že kromě poškozené s ní byli v baru další osoby, konkrétně svědci ██████████ a ██████████ a obžalovaný. Byly rovněž zajištěny záznamy videokamer zachycující příchod těchto osob, a dále odchod ██████████ v 0.15 hodin, poškozená s obžalovaným a ██████████ odcházeli v 1.06 hodin. Tato CD byla rovněž přehrána v rámci hlavního líčení. Obžalovaný byl dne 4. 8. 2018 vyfotografován. Na místě činu bylo provedeno ohledání, za účasti poškozené, včetně fotodokumentace. Poškozená nemá žádný záznam v opisu RT, dopouští se přestupků vůči osobě blízké, je o ní známo, že je často opilá a vulgární, příležitostně požívá drogy. Obžalovaný nemá v české části opisu Rt žádný záznam. Zaměstnavatelem byl zhodnocen tak, že první měsíc v zaměstnání nezpůsobil žádný problém, ale poté se začala projevovat jeho agresivita a sklon k požívání alkoholu, ale ve firmě se s ním dále nepočítalo.

13. Po provedení hlavního líčení bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že se obžalovaný dopustil skutku tak, jak je uveden ve výroku rozsudku. Obžalovaný spáchání trestného činu zcela popírá, uvedl, že si šel lehnout do parku, kde se vzbudil ve 3 hodiny ráno, poté šel zpět na ubytovnu. Večer trávil se svědky ██████████ a ██████████ v baru se se žádnou ženou ne bavil, poškozenou tam však viděl. Z trestné činnosti je však usvědčován jednak samotnou poškozenou, která uvedla, že šla do restaurace u ██████████ kde se náhodou dala do řeči s osobami cizí národnosti, jeden z nich ██████████ uměl dobře česky, proto překládal. Už tam na ni začal obžalovaný a zřejmě ██████████ sahat, až je musel ██████████ okřiknout. Následně však přes tuto zkušenost se s nimi poškozená přesunula do dalšího baru (ačkoliv sama poškozená uvedla, že šla sama a oni šli v odstupě za ní, na kamerovém záznamu je zachycen společný příchod všech čtyřech do ██████████ a nákup alkoholu, který si odnášeli do zadní místnosti), kde již popisovala stupňující obtěžující chování obžalovaného. Přesto tam setrvala nadále, až v 1.06 hodin odcházela ve společnosti obžalovaného a ██████████. Poté se měly jejich cesty rozdělit, kdy dle výpovědi ██████████ obžalovaný se ██████████ měli jít do ubytovny a poškozená sama domů. ██████████ však na stejném pokoji s obžalovaným nebydlel (ostatně později v noci ho nemohla policie pro opilost ani vzbudit, když prováděli identifikaci ubytovaných osob), a poškozená naopak popsala, že ji obžalovaný doběhl, táhl ulicí za paži dál, kdy se pokoušela zvonit na zvonky, až na místo činu, kde ji povalil na zem a vyžadoval po ní orální sex tak, že jí tiskl hlavu k obnaženému penisu, a jinak ji osahával. Tuto část jednání viděli již svědci ██████████ které křik poškozené vzbudil. ██████████ i popsala, že dle jeho názoru k dokonání činu došlo, ale obžalovaného zahnal křikem, poté došli pro poškozenou a zavolali policii. I ██████████ a ██████████ v hlavním líčení uvedli, že po celý večer obžalovaný poškozenou obtěžoval, několikrát ho upomínali, ať se svými chováním přestane, neboť poškozené se jeho jednání nelíbí. Svědci ██████████ a ██████████ uvedli, že poškozenou znají, ten večer se jim jevila opilá. Pokud jde o konkrétní identifikaci obžalovaného jako pachatele tohoto trestného činu, tak poškozené byl sice přehrán po události videozáznam z baru, kde určila jako pachatele obžalovaného, samotná rekognice se však konala až téměř tři týdny poté, a poškozená jednoznačně určila opět obžalovaného, a to zejména dle očí a jeho pohledu. O tom ostatně i svědčila v hlavním líčení, kde znovu popsala tento pro ni významný identifikační znak, a znovu při přehrávání CD určila totožnost jednotlivých osob. Ostatně i soud může konstatovat, že obžalovaný, ██████████ a ██████████ si nejsou vůbec podobní, ██████████ je ██████████ vyhlížející muž, ██████████ naopak působí poměrně ██████████ dojmem, byť je mu teprve ██████████ let. Obžalovaný přes projevený nesouhlas poškozené (volání o pomoc, zvonění na zvonky obytných domů) použil fyzickou převahu (odtáhl poškozenou, povalil ji na zem), dával její ruku na své přirození a sahal na přirození poškozené. Následně držel poškozenou za hlavu, a přestože mu poškozená dávala zřetelně najevo, že sexuální styk s ním nechce (křikem, odstrkováním), použil síly a přibližoval její obličej ke svému obnaženému penisu v úmyslu dosáhnout kontaktu svého

pohlavního orgánu s ústy poškozené formou orálního sexu. Uvedeným jednáním, užitím síly vůči poškozené za účelem překonání jejího odporu a dosažení pohlavního styku v podobě orálního styku, naplnil zákonné znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku.

14. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohutkou. Obžalovaný se k zločinu nedoznal, nelze mu přičíst žádnou polehčující okolnost. Pokud jde o jeho trestní minulost, v českém opisu RT nemá žádný záznam, v České republice se totiž zdržuje poměrně krátce, [redacted] republika na žádost opisu RT nezaslala. Po zvážení všech okolností dospěl soud k závěru, že obžalovanému nelze uložit jiný trest, než trest nepodmíněný, a to pro závažnost trestného činu, kterého se obžalovaný dopustil svým jednáním. Byl mu tak uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let, neboť celkově byl ohrožen sazbou odnětí svobody v rozmezí dva roky až deset let, tedy na samé spodní hranici trestní sazby. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť u obžalovaného nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
15. Pokud jde o poškozenou [redacted] a jí uplatněný nárok na náhradu škody, tak soud ji odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozená skutečně prožila situaci, která je každé ženě nepříjemná, z důkazů provedených v hlavním líčení ale jednoznačně vyplývá, že poškozená nedodržela rozumnou míru opatrnosti, jak se této situaci vyhnout či minimalizovat riziko, naopak strávila celý večer popíjením alkoholu s osobami, které vůbec neznala a minimálně jedna ji měla celý večer obtěžovat. Lékařem ošetřena nebyla, ani nevyhledala psychologické poradenství v případě utrpeného traumatu. Z těchto důvodů soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Jíberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 19. listopadu 2018

Mgr. Lucie Homolková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vítková.

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 30. ledna 2019 v trestní věci

občan [redacted] republiky, o odvolání obžalovaného a o odvolání poškozené [redacted]
[redacted] proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 19. listopadu 2018, č.j. 32 T 107/2018-226,

takto:

Podle § 256 tr.ř. se odvolání zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [redacted] uznán vinným z jednání, kterým
- dne 3. 8. 2018 kolem 01:30 hodin v ulici [redacted] odtáhl poškozenou [redacted] proti její vůli ze silnice za bytový dům č. p. [redacted], poškozená křičela o pomoc, zvonila na zvonky obytných domů, za domem ji povalil na zem, klekl si k ní, obnažil své přirození, dával ruku poškozené na svůj penis a pohyby rukou naznačoval, že po poškozené chce, aby mu jej třela, sahal poškozené na přirození, následně v úmyslu donutit poškozenou k orálnímu sexu držel poškozenou za hlavu a silou se snažil přiblížit její obličej ke svému penisu, poškozená se jednání obviněného aktivně bránila, křičela, že to nechce, snažila se obviněného odstrčit, což se jí z důvodu fyzické převahy obviněného nepodařilo, obviněný jednání zanechal až poté, co na něj zakřičel náhodný svědek.
2. Uvedené jednání bylo právně kvalifikováno jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 tr. zákoníku
3. Za to byl obžalovaný odsouzen podle 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 let.
4. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.
5. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená [redacted] odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
6. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný [redacted] a poškozená [redacted]
7. Obžalovaný své odvolání, které bylo prostřednictvím obhájce řádně písemně odůvodněno, směřoval proti všem výrokům napadeného rozsudku, tedy proti výroku o vině i proti výroku o trestu. Obžalovaný nesouhlasí se závěrem okresního soudu o jeho vině. Ke skutkovým Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

zjištěním namítá, že od počátku shodně vypověděl, že byl ten večer v baru [REDAKCE] kde si dal tři piva a v deset hodin si odešel lehnout, poté se vrátil zpátky do [REDAKCE] dal si ještě jedno pivo a pak si šel lehnout do parku. Kolem třetí hodiny ráno si šel lehnout zpátky na ubytovnu. Zda viděl poškozenou v baru, si nebyl jistý. Poukazováno je i na [REDAKCE] obžalovaného, který [REDAKCE] a proto bylo navrhováno vypracování znaleckého posudku k posouzení jeho duševního stavu a přičetnosti, když tento důkazní návrh byl zamítnut. Z ničeho nevyplývá, proč tak soud učinil, přičemž ani v odůvodnění rozsudku se soud tímto důkazním návrhem také nijak nezabývá a neodůvodňuje, proč tomuto důkaznímu návrhu nevyhověl. Jedná se tak o tzv. opomenutý důkaz, což je důvodem pro zrušení rozhodnutí, protože ze všech okolností věci a z povahy tohoto důkazu je zřejmé, že je pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného zásadní. Obžalovaného v zásadě usvědčuje výlučně poškozená [REDAKCE] neboť ostatní svědkové poskytují k samotnému skutku jen neúplné informace. Poškozená v baru zapíjela žal, a přitom se seznámila s obžalovaným a ostatními osobami [REDAKCE] národnosti, s nimiž strávila celý večer, a to i přes to, že po celou dobu se jí měl obžalovaný opakovaně pokusit osahávat. K pozdějšímu přesunu do [REDAKCE] baru šla sama, ačkoliv z kamerového záznamu v [REDAKCE] je zřejmé, že šli společně, jako jedna skupina. Poškozená dále bagatelizovala množství požitého alkoholu, ačkoliv jí bezprostředně po činu bylo naměřeno 1,84‰ alkoholu v dechu, tedy silná opilost. Manželé [REDAKCE] nebyli schopni poskytnout svědectví ke ztotožnění osoby pachatele, pouze se vyjádřili k průběhu části trestního děje, přičemž především svědek [REDAKCE] v podstatných okolnostech ohledně orálního sexu rozchází se svědectvími poškozené. Úřední záznam o vytěžení [REDAKCE] je procesně nepoužitelný, neboť nebyl v řízení před soudem proveden jako důkaz. Námitky obžalovaný vznáší i k provedení rekognice in-natura, protože osoby, mezi kterými byl obžalovaný ukázán, se výrazně odlišovaly. Panuje pochybnost, zda poškozená ve svém stavu byla schopna správně vnímat a vyhavit si prožitou událost, především pokud jde o osobu pachatele, když poukázat je třeba i na skutečnost, že sama poškozená svým chováním zásadním způsobem mohla vzbudit v obžalovaném přesvědčení, že je k pohlavnímu styku svolná. Nad rámec uvedeného obžalovaný také namítá nepřiměřenou přísnost uloženého trestu. Jedná se o osobu bezúhonnou, žádné negativní poznatky k němu nebyly zjištěny a provedeny jako důkaz v trestním řízení. Proto i v případě závěru o vině by mu měl být uložen trest přiměřený, nespojený s přímým výkonem odnětí svobody. Obžalovaný tak navrhl, aby Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci napadený rozsudek Okresního soudu v České Lípě podle § 258 odst. 1 písm. b), c), e) trestního řádu zrušil a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu prvního stupně k doplnění dokazování a novému rozhodnutí.

8. Poškozená [REDAKCE] v písemném odůvodnění odvolání, které bylo podáno prostřednictvím její zmocněnkyně, namítá, že nesouhlasí s rozhodnutím okresního soudu, který jí nepřiznal nárok na náhradu škody. Poškozená namítá, že se řádně a včas přihlásila se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy k trestnímu řízení s částkou 59.008,- Kč. Tato částka odpovídá 200 bodů, jak jsou stanoveny metodikou Nejvyššího soudu ČR pro akutní reakci na stres a dále průměrné mzdě za rok předcházející vzniku bolesti/vzniku újmy. Jedná se o minimální částku, která nebyla nijak navyšována a odpovídá prožitému nepohodlí poškozené, jakož i stresovému zážitku, který byl velkým zásahem do práv a svobod poškozené. Pro stanovení této bolesti, jakožto zásahu do osobní sféry poškozené, není třeba dle příslušné metodiky vyhotovení znaleckého posudku. V případě rozhodnutí o vině obžalovaného tedy okresnímu soudu nic nebránilo, aby o nároku poškozené rozhodl, když jednání obžalovaného bylo v příčinné souvislosti s protiprávním zásahem do osobnosti poškozené. Okresní soud potom rozhodl s odůvodněním, že poškozená sice prožila situaci každé ženě nepříjemnou, ale současně, že nedodržela rozumnou míru opatrnosti, jak se této situaci vyhnout či minimalizovat riziko. Lékařem ošetřena nebyla a ani nevyhledala

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraší.

psychologické poradenství v případě utrpeného traumatu. S tímto závěrem se ale poškozená nemůže ztotožnit, a proto podává odvolání. U její osoby došlo k takovému zásahu do její osobnosti, který by měl být primárně odškodněn a měl být k tíži obžalovaného, aniž by poškozená musela dokazovat návštěvy psychologů a psychiatrů, které jsou mnohdy dalším stresovým faktorem. Poškozená tedy závěrem navrhl, aby Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, napadený rozsudek Okresního soudu v České Lípě podle § 258 odst. 1 písm. f) trestního řádu zrušil a podle § 259 odst. 3 trestního řádu sám rozhodl tak, že obžalovanému uloží podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost nahradit pošk. [REDAKCE]

[REDAKCE] na náhradě nemajetkové újmy částku 59.008,- Kč.

9. Krajský soud z podnětu včas a řádně podaných odvolání ze strany obžalovaného i poškozené podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, tedy výroku o vině, trestu i o náhradě škody, které byly napadeny podanými odvoláními, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a dospěl k následujícímu závěru.
10. Po přezkoumání procesního postupu okresního soudu může krajský soud uvést, že v řízení předcházejícím napadenému rozsudku nebyla zjištěna žádná závažná taková podstatná procesní vada, která by měla vliv na zákonnost řízení a na kterou by bylo třeba reagovat postupem podle § 259 odst. 1 písm. a) tr. řádu, tedy napadený rozsudek zrušit pro podstatné vady řízení. Okresní soud v zásadě postupoval v souladu s trestním řádem a je možné uvést, že nebyla porušena práva obžalovaného na obhajobu, ani nedošlo k porušení procesních ustanovení zajišťujících zákonnost řízení. Obžalovaný namítá procesní vady orgánů činných v trestním řízení, a to jak ve vztahu k provedené rekognici, tak i k rozsahu dokazování a použitelnosti důkazů. Krajský soud nejprve k průběhu rekognice musí konstatovat, že tento nebyl v rozporu s ustanovením § 104b tr. řádu, který upravuje postup při rekognici. Krajský soud má za to, že z protokolu o rekognici není zřejmé, že by se osoba obžalovaného měla zřetelně odlišovat od osob ostatních figurantů, nelze uvést, že by osoba obžalovaného byla výrazně jiná, vymykala se z řad figurantů a ihned by upoutala pozornost kohokoli. Krajský soud k provedené rekognici potom zdůrazňuje, že z provedeného dokazování především ani nevyplývá žádná pochybnost o tom, že poškozená a obžalovaný se v baru seznámili a strávili společně větší část večera, neboť uvedené je kromě výpovědi poškozené podpořeno prakticky všemi svědeckými výpověďmi, a dále i záznamem z herny, kde byla navíc ověřována i totožnost přítomných osob. Okolnost, že poškozená a obžalovaný byli kritického večera spolu v kontaktu, viděli se a komunikovali spolu, je tedy nepochybná. Poškozená přitom také od počátku uváděla, že obžalovaný, jako pachatel, byl právě jedním z těch mužů, se kterými byla společně v baru, tedy význam rekognice je z tohoto hlediska pouze podpůrný. Krajský soud pak přisvědčuje námitce, že okresní soud neměl splněny zákonné podmínky pro přečtení úředního záznamu o podaném vysvětlení svědkyně [REDAKCE] neboť ačkoli uvedené není přímo označené jako úřední záznam o podaném vysvětlení, je z obsahu záznamu zřejmé, že policejní orgány v uvedeném úředním záznamu zachytili vysvětlení [REDAKCE]. S obsahem tvrzení [REDAKCE] tedy jako s důkazem nemůže být nijak pracováno. Podstatné ovšem je, jak je patrné z hodnocení provedených důkazů, že okresní soud také uvedený důkaz nijak nepoužil pro zjištění skutkového stavu, že z tohoto důkazu nevytváří žádná skutková zjištění a o tento důkaz neopírá žádné své závěry, tedy v rámci úvah o vině ho nijak nehodnotí. V neposlední řadě krajský soud k námitce týkající se opomenutého důkazu také přisvědčuje, že okresní soud se s návrhem na vypracování znaleckého posudku nijak nevypořádal, což je jistě třeba okresnímu soudu vytknout a označit za pochybení, ale krajský soud toto zjištění nepovažuje za natolik zásadní vadu a porušení práv obžalovaného na obhajobu, aby pouze zjištění takovéto vady řízení bylo důvodem pro zrušení odvoláním napadeného rozsudku, jak bude ještě vyloženo níže. Krajský soud tedy natolik podstatné

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

výhrady k průběhu řízení před okresním soudem nemá, aby dospěl k závěru o nutnosti zrušení rozsudku a vrácení věci soudu prvního stupně z procesních důvodů.

11. Krajský soud zároveň může konstatovat, že rozsah dokazování provedeného okresním soudem odpovídá požadavkům uvedeným v § 2 odst. 5 tr. ř.. V průběhu řízení u hlavního líčení okresní soud provedl prakticky všechny dostupné a v úvahu přicházející důkazy a takovýmto dokazováním si vytvořil dostatek podkladů pro zjištění skutkového děje bez důvodných pochybností. Okresní soud vyslechl nejen osoby, které byly spolu s obžalovaným a poškozenou přítomny v barech, ve kterých se tito v průběhu večera vyskytovali, a svědci zaznamenali jejich přítomnost, ale vyslechl i svědky, kteří pozorovali průběh napadení poškozené. K dispozici potom i měl i záznamy z baru, a další listinné důkazy. Okresní soud jednotlivé důkazy rozvedl v odůvodnění svého rozsudku, a to včetně skutečností z těchto důkazů plynoucích. V tomto směru tak nelze soudu prvního stupně nic vytknout, když důkazní materiál byl v tomto ohledu fakticky vyčerpán. Obžalovaný potom považuje za závažný nedostatek, jak z hlediska procesního, tak i z hlediska správného a úplné zjištění skutkového stavu, okolnost, že nebyl vypracován k jeho osobě znalecký posudek, protože se jedná o osobu [REDAKCE] a okresní soud se tímto nijak nezabýval. Již výše je krajským soudem uvedeno, že okresní soud pochybil, jestliže se s uvedeným důkazním návrhem žádným způsobem nevypořádal. Krajský soud však má za to, že [REDAKCE] obžalovaného a případný [REDAKCE] samy o sobě nejsou důvodem pro znalecké zkoumání osoby obžalovaného. Zdůraznit je třeba to, že z žádného důkazu nejsou patrné takové skutečnosti, které by vzbuzovaly pochybnosti o jeho přičetnosti, které by nasvědčovaly možnosti, že je obžalovaný stížen nějakou duševní poruchou nebo byl natolik [REDAKCE] [REDAKCE] vyspělosti, aby nemohl rozpoznat protiprávnost svého jednání nebo toto mohl ovládat. Obžalovaný normálně pracuje, pohybuje se samostatně po Evropě, není zřejmé, že by vyžadoval nějaký dohled či dozor ze strany svých spolupracovníků, tedy není důvod pochybovat o tom, že tento by byl neměl být schopen rozlišit a pochopit protiprávnost svého jednání, chápat, že se nelze domáhat násilím pohlavního styku. Je zjevné, že charakter trestné činnosti obžalovaného nijak nesouvisí s jeho rozumovou vyspělostí, nevyžaduje chápání nějakých složitějších zákonných norem, ale stačí základní chápání lidských vztahů. Okolnost, že je obžalovaný [REDAKCE] či [REDAKCE] neznamená, že tento není schopen rozpoznávat základní sociální vazby a vztahy mezi lidmi, orientovat se v elementárních principech fungování společnosti a vzájemných vztahů mezi muži a ženami. Tomu nasvědčuje i to, že poté, co byl vyrušen svědky, ihned svého počínání zanechal, oblékl se a utekl, tedy si plně uvědomoval to, že se dopouští závadového jednání. Za tohoto stavu krajský soud skutečnost, že nebyl vypracován znalecký posudek k tomu, zda je obžalovaný schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání nebo své jednání ovládat, nepovažuje za zásadní nedostatek v rozsahu dokazování a ani za zásadní procesní vadu. Krajský soud tak má za to, že provedené důkazy postačovaly pro správné zjištění a posouzení stavu skutkového děje, a zároveň si takto okresní soud vytvořil dostatečný podklad pro rozhodnutí, tedy dostal podmínkami uvedeným v ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu
12. Krajský soud pak má za to, že skutková zjištění okresního soudu zároveň odpovídají provedeným důkazům ze strany okresního soudu a skutečnostem z nich plynoucím. Okresní soud provedené důkazy řádně vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř., když v souladu s procesní zásadou volného hodnocení důkazů provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, jak je i patrné z odůvodnění napadeného rozsudku. Soud prvního stupně při takovémto hodnocení provedených důkazů potom respektoval veškeré časové i logické návaznosti, když také zdůvodnil, jakou důkazní hodnotu jednotlivým důkazům přikládá a následně rozvedl, na základě jakých důkazů považuje výpověď a obhajobu obžalovaného za vyvrácenou a současně také rozvedl, na základě jakých Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

skutečnosti mohl vycházet z výpovědi poškozené [REDAKCE]. Své skutkové závěry přitom okresní soud přesvědčivě zdůvodnil, když rozvedl konkrétní úvahy ve vztahu k závěru o vině obžalovaného. Okresnímu soudu nelze vytýkat, že by dokazováním provedeným u hlavního líčení neměl dostatečně zjištěn skutkový děj, neboť naopak krajský soud může konstatovat, že jen ve výjimečných případech je u takového trestného činu takto podrobně zjištěno chování obžalovaného a poškozené jak bezprostředně před spácháním trestné činnosti, tak i v jejím průběhu a faktickém ukončení. V podaném odvolání obžalovaný především opětovně namítá nevěrohodnost svědkyně přímo usvědčující obžalovaného z trestné činnosti, tedy poškozené [REDAKCE] a spolu s tím spojené i nesprávné hodnocení důkazů, tak jak již obžalovaný toto na svoji obhajobu v podstatě namítal v průběhu nalézacího řízení před okresním soudem. Námitka, že provedené dokazování nemůže vést najisto k závěru o vině obžalovaného, ve světle provedených důkazů nemohla obstát. Okresní soud v odůvodnění svého rozsudku podrobně uvedl, na základě jakých skutečností dospěl k závěru o vině obžalovaného a v tomto směru je možné na odůvodnění rozsudku okresního soudu plně odkázat. Krajský soud pak k časové návaznosti a skutečností prokazujícím násilné jednání může jen vyzdvihnout následující skutečnosti. Svědci [REDAKCE] potvrzují výpověď poškozené, že tato spolu s nimi a obžalovaným trávila večer jak v herně [REDAKCE] tak i poté v herně [REDAKCE]. To potvrzuje i provozovatel herny [REDAKCE] svědkyně [REDAKCE] přičemž přítomnost obžalovaného je i zachycena na videozáznamu z herny a doložena i evidencí osob registrovaných v herně. Svědci [REDAKCE] zároveň také ve shodě s poškozenou potvrdili, že obžalovaný věnoval poškozené pozornost jako sexuálnímu objektu, již v herně se ji pokoušel osahávat, což se poškozené nelíbilo a žádala ho, aby uvedeného zanechal. To vyvrací obhajobu obžalovaného, že poškozená nemusela přesně vnímat probíhající děj, neboť je zjevné, že poškozená zaznamenala a vnímala uvedené chování obžalovaného a jasně dávala najevo, že s tímto nesouhlasí a nelíbí se jí. Svědek [REDAKCE] u hlavního líčení také potvrdil, že z herny odcházel on, obžalovaný a poškozená současně. Následně vypověděl, že později se rozdělili, ale obžalovaný s ním na ubytovnu nešel, obžalovaný šel směrem nahoru. Skutečnost, že došlo k napadení poškozené, potom jednoznačně prokazují též svědci [REDAKCE]. Tito shodně potvrdili, že slyšeli volání poškozené o pomoc a viděli, jak je tato napadena mužem, který se snaží poškozenou přimět k orálnímu sexu. Svědek [REDAKCE] si je tímto naprosto jist, neboť viděl postavu muže se staženými kalhotami a obnaženým zadkem, který se snažil natlačit hlavu poškozené k rozkroku, a poté, co na něho zakřičel, oblékl se a odešel směrem dolů. Je-li v podaném odvolání namítán zásadní rozpor ve výpovědi svědka a poškozené, zda došlo k uskutečnění orálního sexu či nikoli, pak svědek jasně uvedl, že tuto okolnost dovozuje z toho, že poškozená chvílemi křičela a chvíli to vypadalo, že má plnou pusku, tedy že se mu to podařilo. Z výpovědi svědka je tak zřejmé, že uvedený svědek vyslovil jako svoji domněnku, trval pouze na tom, že viděl, jak obžalovaný tlačí hlavu poškozené ke svému přirození. Logicky potom okresní soud vyšel při zjištění skutkového stavu z výpovědi poškozené, dle které se obžalovanému nepodařilo proniknout penisem do jejích úst. Svědkyně [REDAKCE] se potom vyjádřila ke stavu poškozené, která jí sdělila, že se bála, že to nechtěla, snažila se zvonit a volat o pomoc. Z výpovědi manželů [REDAKCE] je ovšem jasně patrné, že poškozená si dobře uvědomovala, čeho se obžalovaný domáhá, počínání obžalovaného se intenzivně bránila, kladla mu odpor a volala o pomoc, tedy zcela jednoznačným způsobem dávala nesouhlas s chováním obžalovaného. Svědek [REDAKCE] také potvrdil, že pachatelem byl cizinec, což poznal z toho, co „mumlal“, tedy i tato okolnost odpovídá výpovědi poškozené k osobě pachatele. Krajský soud nemá důvod pochybovat o tom, že poškozená velmi dobře věděla, kdo je útočníkem, že tímto byl jeden z mužů, se kterými trávila večer, a zároveň velmi dobře také rozeznávala jednotlivé muže, kteří byli spolu s ní uvedený večer ve společnosti. Poškozená uvedla, že jeden z mužů hovořil dobře česky, svědek [REDAKCE] a stejně tak dokázala označit ze zbylých dvou označit útočníka, když vždy

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

setrvala na osobě obžalovaného, kterého opakovaně označila jako toho z cizinců, který byl spolu s nimi a který ji napadl. Okresní soud prvního stupně tedy dostal své povinnosti ve vztahu k hodnocení skutkových okolností, když provedené důkazy hodnotil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a své závěry dostatečným způsobem v napadeném rozsudku zdůvodnil. Krajský soud v hodnocení důkazů přitom nezjistil žádné logické nesprávnosti, které by jej mohly vést k závěru, že hodnocení důkazů neodpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř., přičemž pokud jde o námitky uplatněné obžalovaným v rámci odvolacího řízení, tak tyto krajský soud nemohl považovat za důvodné.

13. Krajský soud potom neshledává pochybení ani v právním posouzení jednání obžalovaného, které okresní soud právně kvalifikoval jako zločinčin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 tr. zákoníku. Okresní soud v odůvodnění rozsudku rozvedl, jak obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky uvedené skutkové podstaty, na což lze v tomto směru taktéž odkázat.
14. Za správný je třeba považovat i výrok o trestu, který byl obžalovanému za prokázanou trestnou činnost uložen. Okresní soud se při úvaze o druhu a výši trestu zabýval všemi rozhodnými skutečnostmi ve smyslu ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku, tedy vycházel z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. V celku důvodně okresní soud dospěl k závěru, že obžalovanému nelze mu přičíst žádnou polehčující okolnost, byť krajský soud má za to, že ohledně hodnocení osoby obžalovaného je nutno vycházet pouze z prokázaných skutečností, tedy z faktu, že v opisu RT v České republice nemá žádný záznam, a pokud okresní soud nedisponuje žádnou jinou informací k osobě obžalovaného, je na něho nutno hledět jako na osobu bezúhonnou. Přesto jestliže okresní soud po zvážení všech okolností dospěl k závěru, že obžalovanému nelze uložit jiný trest, než trest nepodmíněný, a to pro závažnost trestného činu, kterého se obžalovaný dopustil svým jednáním, pak k tomu nemá krajský soud výhrady. Je nutno uvést, že jednání obžalovaného je společensky velmi škodlivé, což je patrné i z rozpětí zákonné trestní sazby uvedeného zločinu. Jednání obžalovaného pak zůstalo ve fázi pokusu pouze náhodou, pokud by nedošlo k vyrušení obžalovaného. Obžalovaný svoji trestnou činnost vykonal s rozmyslem, kdy se vypravil za poškozenou s plánovaným záměrem ji sexuálně napadnout, což je také třeba hodnotit v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný potom volil i poměrně intenzivní útok, který trval delší dobu, během které se snažila poškozená bránit, zvonit, volat o pomoc, ale obžalovaný jí stále táhl a setrvale překonával odpor poškozené. Pokud tedy okresní soud volil přímé působení trestem, přímý výkon trestu odnětí svobody, pak takovýto druh trestu není možné označit za trest nepřiměřeně přísný, za trest, který by se vymykal zásadám pro ukládání trestu. Skutečnost, že jednání obžalovaného nebylo dokonáno, že zůstalo pouze ve stádiu pokusu, potom okresní soud příležitostně zohlednil ve výměře trestu odnětí svobody, který byl obžalovanému uložen na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání dvou let. V souladu se zákonem byl obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou, tedy i v tomto případě okresní soud postupoval správně.
15. Krajský soud také přezkoumal výrok o náhradě škody, proti kterému směřuje odvolání podané ze strany poškozené. Krajský soud žádným způsobem nezpochybňuje námitku poškozené, že předmětný zážitek byl pro něj traumatizující je a jednalo se o výrazný zásah do osobnostních práv poškozené. V této souvislosti pak krajský soud ani nesouhlasí s úvahami okresního soudu týkající se toho, že poškozená neměla dodržet rozumnou míru opatrnosti a měla se vyhnout rizikovému chování, a pokud by v tomto směru úvahy okresního soudu měly vést k náznaku varianty, že za uvedené si i dílem může poškozená sama, tak takovouto úvahu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

by v žádném případě nebylo možné akceptovat. Krajský soud zdůrazňuje, že poškozené nelze v žádném případě vytýkat, že by snad měla nést nějaký díl odpovědnosti na celém jednání, byl to obžalovaný, kdo posléze dohonil poškozenou, neakceptoval její nesouhlas a překonal její odpor. Krajský soud ovšem jinak akceptoval věcné rozhodnutí okresního soudu, pokud ten odkázal poškozenou dle § 229 odst. 1 tr. řádu s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Krajský soud podotýká, že poškozená přes odkaz na příslušnou Metodiku Nejvyššího soudu ČR ani konkrétně neuvedla diagnózu, dle které vyčíslila svůj nárok, kdy se lze jen domnívat, že se má jednat o traumatický šok – T 794, za který lze přiznat 200 bodů, jak je uvedeno v podaném odvolání. Ovšem i uvedený šok je třeba nějakým způsobem u poškozené diagnostikovat, mít za prokázané projevy takového šoku. Poškozená nevyhledala odborné lékařské vyšetření. Z výpovědi poškozené také takového příznaku jednoznačně neplynou. Poškozená sama vypověděla, že nepotřebuje léky na uklidnění, ale spíše by se potřebou někomu vypovídat. Poškozená dále sice vypověděla, že v současné době má strach, návaly, pokud vidí nějakého podobného cizince, a raději nechodí sama, ovšem uvedená okolnost sama o sobě nemůže ani dle krajského soudu vést ke spolehlivému závěru, že poškozená trpí traumatickým šokem. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] také nelze dovodit, že by poškozená bezprostředně po útoku byla v nějakém výrazně špatném psychickém stavu, že by byla nějak zřetelně traumatizována. Zároveň potom není ani zřejmé, nakolik mohl její psychický prožitek ovlivnit požitý alkohol a stav opilosti, který je u poškozené objektivně prokázán, a spolu s tím ani nelze vyloučit to, že určitý podíl na současném psychickém stavu může mít také okolnost, že poškozená velmi krátce předtím přišla o dítě. Za tohoto stavu tedy krajský soud má za to, že skutečně nelze mít splněny všechny podmínky pro to, aby mohl být uplatněný nárok poškozené považován za dostatečně a bez pochybností za prokázány a jako takový přiznán. Pokud tedy okresní soud poškozenou s uplatněným nárokem odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, pak krajský soud v tomto rozhodnutí neshledal pochybení, a nemůže postup okresního soudu označit za nesprávný. Z tohoto důvodu tedy neshledal důvodnými ani námitky poškozené, tak jak jsou vysloveny v podaném odvolání.

16. Krajský soud tak na základě shora uvedených okolností neshledal žádné okolnosti vedoucí ke změně či zrušení některého z výroků napadeného rozsudku. Vzhledem k tomuto závěru tedy byla odvolání podaná ze strany obžalovaného i ze strany poškozené jako nedůvodné podle § 256 tr. ř. zamítnuta jako nedůvodná.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec dne 30.01.2019

Mgr. František Bošík, v. r.
předseda senátu

Martina
Andraši

Digitálně podepsal
Martina Andraši
Datum: 2019.02.04
14:01:24 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Zuzany Bohaté Koldovské a přísedících Bohumily Chotové a Jaroslava Kavky při hlavním líčení konaném dne 11. ledna 2024,

takto:

obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

1. dne 4. 9. 2023 kolem 17:00 hodin v [REDACTED] v [REDACTED] na pozemku parcelní číslo [REDACTED] poté, co se uvedl do silně podnapilého stavu, požadoval po přítelkyni svého otce, poškozené [REDACTED] narozené [REDACTED] aby se s ním šla vykoupat do bazénu, což poškozená odmítla, následně, když poškozená vstoupila za obžalovaným do garáže, zamknul za ní zevnitř, povalil poškozenou na postel, a říkal, že si udělají hezký večer, poškozená se snažila obžalovaného odstrčit, ten jí hned jednu vrazil, udeřil ji pěstí do obličeje, zakřičela dvakrát o pomoc, na což jí obžalovaný řekl, aby byla ticho, jinak to bude horší, potom ji odvedl z garáže do chalupy, řekl, aby byla v klidu, v chalupě poškozenou nejprve povalil na postel, potom jí řekl, aby se šla osprchovat, strhl z poškozené košili, sundal jí kraťasy a kalhotky, snažil se jí roztrhnout podprsenku, tak si jí raději poškozená svlékla sama, pustil vodu ve sprše a řekl poškozené, aby se koukala osprchovat, vešel za poškozenou do sprchy a chtěl, aby ho umyla, aby mu umyla přirození, potom poškozenou držel za ruce a snažil se vniknout do ní přirozením, což

se mu nepodařilo, potom poškozené řekl, aby mu ho vykouřila, musela si kleknout a vzít penis obžalovaného do úst, obžalovaný ji u toho držel za vlasy, potom obžalovaný poškozenou táhl ze sprchy na gauč, povalil ji na záda, lehl si na ni, začal ji líbat, když se mu uhnula, tak ji uhodil pěstí do obličeje, obžalovaný zvednul poškozené nohy a vniknul jí penisem do vagíny, i když poškozená opakovala, že to nechce, vaginální styk obžalovaný několikrát vystřídal se stykem orálním, v průběhu opakovaných styků poškozenou znovu uhodil do hlavy, poškozená měla z obžalovaného strach, hrozně ji bolela hlava, obžalovanému se už nijak nebránila, když poškozená upadla na zem, obžalovaný ji dvakrát kopl do hrudníku, řekl poškozené, aby se zvedla, tahal ji za vlasy ke kuchyňské lince, musela si sednout na linku a obžalovaný se pokoušel do poškozené vniknout penisem, to se mu nepodařilo, následně se šla poškozená opláchnout do koupelny, obžalovaný jí tady říkal, aby toho nechala a znovu ji uhodil, až spadla na pračku,

tímto jednáním obžalovaný poškozené způsobil vpáčenou zlomeninu přední stěny čelistní dutiny vlevo s posunem úlomku a zakrvácením čelistní dutiny, zlomeninu 6. a 7. žebra v podpažní čáře vpravo s nástěnným krevním výronem, pohmoždění měkkých částí levé tváře, levé oko, oční krajiny, měkkých pokrývek lebničních, měkkých tkání na dolní čelisti vpravo, měkkých tkání prsou, měkkých tkání pravého i levého lokte, ložiskové pohmoždění měkkých tkání na levém boku, podslizniční krevní výrony v ústní dutině; zlomenina přední stěny čelistní dutiny a zlomenina žebra poškozenou v obvyklém způsobu života omezovaly po dobu čtyř až šesti týdnů bolestivostí pohmožděných částí těla, nutností nesmrkat a nekýchat, výraznými bolestmi hrudního koše při nádechu, omezenou hybností trupu; další vícečetná pohmoždění měkkých tkání potom poškozenou v obvyklém způsobu života omezovala po dobu jednoho až dvou týdnů bolestivostí postižených míst a sníženou hybností,

2. následně kolem 19:00 hodin téhož dne 4. 9. 2023 v [REDAKCE] v [REDAKCE] když se obžalovaný poněkud uklidnil, řekl poškozené, aby se ustrojila, že ji odveze do nemocnice, do chalupy vběhlo štěně [REDAKCE] obžalovaný je chytil a říkal, že zvíře zabije, držel v ruce nůž, poté přiložil nůž ke krku poškozené, řekl jí, aby se uklidnila, že půjdou k autu, a aby na něj neudělala žádný podraz, aby se chovala normálně a nedělala žádné blbosti, čímž směřoval k tomu, aby její poškozená neudala policii, nasedli do vozidla, obžalovaný řídil, poškozená seděla na zadním sedadle za obžalovaným, po cestě do [REDAKCE] obžalovaný zastavil v [REDAKCE] na křižovatce u podniku [REDAKCE] v [REDAKCE] ve vozidle udeřil poškozenou nejméně dvakrát do hlavy, vzal do ruky otevřený zavírací nůž, držel nůž ostřím k poškozené, ve vzdálenosti asi 30 cm od obličeje poškozené, a říkal, že je „dost velký magor, aby to tady všechno zapíchl“, po chvíli vystoupil z vozidla, otevřel zadní dveře za řidičem a přiložil nůž ke krku poškozené, sedící stále ve voze, a řekl jí, že je „rapl, že to udělá“, to opět se záměrem působit na poškozenou, aby čin neoznamovala policii, poškozená, aby obžalovaného uklidnila, slíbila mu, že řekne, že spadla ze stromu, v čekárně centrálního příjmu obžalovaný poškozenou udeřil nejméně dvakrát do hlavy a připomínal poškozené „víš co jsi říkala, spadla jsi ze stromu“,

tedy

pod bodem 1.:

jinému úmyslně ublížil na zdraví,

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal čin souloží i jiným pohlavním stykem, provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

pod bodem 2.:

jiného násilím a pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul, spáchal takový čin se zbraní a spáchal čin na svědkovi v souvislosti s výkonem jeho povinnosti,

čímž spáchal**pod bodem 1.:**

přčin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku,

zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

pod bodem 2.:

zločin vydírání podle § 175 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c), písmeno f) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let.**

Toto odsouzení je nepodmíněné.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovanému zároveň ukládá trest **propadnutí věci**, a to kapesního zavíracího nože značky [REDACTED]

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit škodu **Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, IČ 41197518**, se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, **ve výši 18 545 Kč** a dále zákonný úrok z prodlení z této částky ve výši repo sazby ČNB platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů ročně, jdoucího ode dne následujícího po právní moci rozsudku, do zaplacení, a poškozené [REDACTED] narozené [REDACTED] bytem [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] nemajetkovou újmu **ve výši 200 000 Kč** a majetkovou újmu ve formě bolestného **ve výši 88 777 Kč.**

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění ve výroku o vině a trestu, neboť se obžalovaný, státní zástupce a zmocněnec poškozené po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřecje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.
2. Co se týče rozhodnutí o nárocích na náhradu škody, soud postupoval následovně: poškozená [REDAKCE] se prostřednictvím svého zmocněnce připojila s nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 200 000 Kč a s majetkovou újmou ve formě bolestného ve výši 88 777 Kč. Tyto částky byly řádně a včas doloženy, újma poškozené vznikla v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného a byly jí tak bez výhrad v plné výši přiznány. Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se připojila s nárokem na náhradu majetkové újmy ve výši 18 545 Kč za vzniklé náklady na ošetření, a to i s úrokem z prodlení, tento nárok rovněž řádně doložila a byl jí bez výhrad přiznán.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Podle § 228 odstavec 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 11. ledna 2024.

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v.r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Zuzany Bohatré Koldovské a přísedících Evy Müllerové a Jarmily Hlouškové v hlavním líčení konaném dne 29. června 2021 v České Lípě

takto:

obžalovaný

je vinen, že

v přesně nezjištěné době, během rekreačního pobytu v [REDACTED] č. p. [REDACTED] v rekreačním středisku [REDACTED] v chatě č. [REDACTED] v průběhu noci ze dne 26. 7. 2020 na 27. 7. 2020 využil stavu opilosti a tvrdého spánku spolubydlící poškozené [REDACTED] narozené [REDACTED] který si přivodila předchozím požitím většího množství alkoholických nápojů, klekl si k posteli, na které poškozená spala, začal ji líbat na obličej, rozepnul jí oblečení, přilehl si k ní na postel, líbal ji na obnažené poprsí, poroztáhl jí nohy od sebe a začal ji stimuloval přirození, následně si na poškozenou lehl, proníkl svým penisem do jejího přirození a začal s ní souložit, avšak k jeho vyvrcholení nedošlo, neboť se poškozená probudila a začala na něho křičet, čímž poškozené způsobil drobnou rádu o velikosti cca 10x2 mm zadní komisury, na levém stehně 2 drobné resorbující se hematomy, na pravé býčdlí resorbující se podkožní hematom o velikosti cca 4x3 cm,

tedy

zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1 alinea 2, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný a státní zástupce po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi dnů** od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečností uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit ve **trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 29. června 2021

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s převopisem potvrzuje Iva Soukalová.